ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (117-19)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue : Guru Amar Das ji utters praises of a True Guru;

ਸਤਿਗੁਰ ; ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥ (117-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True Guru has imparted the True Teachings.

ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ; ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ (118-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Remember Almighty, who shall be your Help and Support in the end (during death).

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (118-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and beyond the reach of sensors (Agochar-Incomprehensible). He has no master, and He is beyond reincarnation and unborn; He is attainable through love of the True Guru. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥ (118-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind; to those who eliminate selfishness (ego) and pride.

ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (118-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Only the one who eliminates selfishness (ego) and pride (conceit), will attain Almighty; they are naturally immersed (through knowledge of real-self) in the Almighty. ||1||Pause||

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (118-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

According to the predetermined destiny which is based on their previous deeds (Senchit Karma); they act out their karma and earn new karma's (Kriaman Karma).

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (118-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By remembering and serving the True Guru; happiness is obtained which last forever

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ;
ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (118-4, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Without good fortune, such Guru is cannot be attained; through the Guru's Hymn (Shabad), they are united in the Almighty's Union. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (ਅ-ਲਿਪਤੁ ਬੋਲੋ) (118-4, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The Gurmukhs; remain untouched (unaffected) by the influence of maya (mammon) in the midst of the world while performing all the worldly affairs.

ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ; ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥ ('ਤਕੀਐ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (118-4, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Through Guru's support; they embrace Almighty's name as their Support.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਰੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ;
ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (118-5, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Who can impose force on such Gurmukh? The one who tries, their efforts shall work against them whereby they shall perish while enduring pain. ||3||

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ; ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (118-5, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The self-willed manmukhs are blind; as they are totally unconscious (unaware) about the truth of life (Almighty).

ਆਤਮਘਾਤੀ ; ਹੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥ (ਆਤਮ-ਘਾਤੀ ਬੋਲੋ) (118-6, ਮਾਝ, ਮ: 3)

They are truly the assassins of their ownself; and they shall be known as the butchers of the world.

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ ਭਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (118-6, ਮਾਝ, ਮ: 3)

By continually slandering others, they accumulate sins belonging to others which they have to carry the load of sins on themselves; and without any remuneration (payment) they carry the loads of others for nothing. ||4||

ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ ; ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲੀ ॥ (118-7, ਮਾਝ, ਮ: 3)

This world is a garden; and my Almighty is the Gardener.

ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ; ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥ (118-7, ਮਾਝ, ਮ: 3)

He always takes care of the entire universe alone; there is no one empty from his care means that Almighty takes care of everyone at all times.

ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ , ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ;
ਵਾਸੂ ਵਾਸੁ ਜਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (118-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

As is the fragrance which He bestows, so is the fragrant flower known means that Almighty creates desire within His creation based on the previous deeds and through the involvement in the respective action one demonstrates their desire. ||5||

ਮਨਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਹੈ ; ਸੰਸਾਰਾ ॥ (118-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are sick and diseased; in this world.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (118-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They have forgotten the Giver (Almighty) of all pleasure and happiness peace; who is beyond the comprehension of the mind (Agam-Unfathomable) and beyond limitation (Apara-Infinite).

ਦੁਖੀਏ ਨਿਤਿ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਦੇ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (118-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

These wretched (sad) people wander wailing in pain all the time endlessly; without the Guru, they can never obtain peace. ||6||

ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ; ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (118-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The One (Almighty) who created them; knows their condition.

ਆਪਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (118-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

And if He (Almighty) inspires them; only then they recognize His Command (Hukam).

ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ ;
ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (118-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The characteristic (attitude) that He places within based on previous deeds, which prevails in the physical action; so will be the reaction that will be outwardly appear. ||7||

ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ, ਸਚੇ ; ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (118-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without the True one (Almighty); I know of no other. Means I recognized Almighty alone within the entire creation .

ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ; ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ (118-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those, whom the Almighty attaches to Himself; become pure from the dirt of sins.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥ (118-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak (Guru Amar Das Ji), the Naam, the Almighty's Name, abides deep within the heart of those; however Almighty's name is only obtained by those who are blessed by Almighty Himself ||8||14||15||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (118-12)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue: Guru Amar Das Ji utters the praises of those who dwells nectar form of Almighty's name within their mind.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (118-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Nectar Naam, the Almighty's Name; shall be imbued within the mind,

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ; ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥ (118-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

My self-existing ego (Haumai); has been vanished by which all the pains body, mind and wealth are eliminated.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ , ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (118-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Gurbani is the nectar, by which Almighty is praised all the time; and through Almighty's praise, Almighty is obtained. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (118-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I shall sacrifice my body and mind; upon those who enshrine the Ambrosial Bani within their minds.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (118-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones (Gurmukh) who enshrines their mind with the nectar of Guru's sermon; through which they meditate on the Ambrosial Naam (Almighty's Name). ||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੈ ; ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਵੈਣੀ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖੈ ; ਪਰਖੈ ਸਦਾ ਨੈਣੀ ॥ (118-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who continually chant the Ambrosial Words of Nectar through their mouth and they see nectar (Almighty) by recognising Him within the entire creation.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਸੁਨਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (118-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They continually chant the nectar Sermon (Gurbani) consistently (day and night); they utter for other to listen means they encourage other to join. ||2||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ; ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (118-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Imbued with the Nectar Love of the Almighty, they lovingly focus their concentration on Him.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ॥ (118-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, they receive this nectar (Amrit).

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਬੋਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੩॥ (118-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They chant the nectar Name with their tongues day and night; their minds and bodies are satisfied by this nectar (Amrit). ||3||

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ; ਜੁ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (118-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Whatever Almighty does is beyond anyone's consciousness;

ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ; ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ (118-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

No one can escape from the Almighty's Will (Hukam, command).

ਹੁਕਮੇ , ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ;
ਹੁਕਮੇ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੪॥ (118-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By His Command, the Nectar hymn (Bani) prevail which becomes ultimate reality, and by His Command, one is blessed with such nectar (Gurbani) to be consumed.||4||

ਅਜਬ ਕੰਮ ; ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ॥ ('ਅਜੱਬ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (118-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The actions of the Creator Almighty are marvellous and wonderful.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ ; ਫੇਰੇ ॥ (118-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

This mind is mislead, and goes around the wheel of reincarnation.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (118-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who focus their concentration on the nectar hymn (Gurbani); the nectar hymn manifested within them. ||5||

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ; ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ (119-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, You Yourself created the fake and the genuine.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ; ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ (119-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, You Yourself appraise the entire creation within the universe.

ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਹਿ ;
ਖੋਟੇ , ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (119-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You appraise the true, and place them in Your Treasury; You assign the false to wander in illusion. ||6||

ਕਿਉ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ; ਕਿਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (119-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

How can I ever see You (Almighty)? How can I ever praise You (Almighty)?

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ (119-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

With Guru's Grace, praise Almighty through His hymn (Gurbani).

ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ;
ਤੂੰ ਭਾਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੭॥ (119-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Nectar (Amrit) resides within your (Almighty) Will; by Your Will, You bless us to drink this nectar (Amrit). ||7||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ (119-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Hymn (Shabad) is truly the nectar (Amrit); the nectar is Almighty's words, which means the hymn (Shabad) is Almighty's word.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ; ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ (119-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By serving the True Guru, Almighty's name immerses in the heart.

ਨਾਨਕ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ , ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੫॥੧੬॥ (119-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Almighty's name is the nectar which is forever the benefactor of peace; drinking in this nectar (Amrit), all the hunger for worldly desires fades away. ||8||15||16||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (119-5)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue : Guru Amar Das ji utters pertaining to real-self (Atam) bliss and Almighty's name as the nectar;

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (119-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Ambrosial Nectar of Almighty's name showers, in its natural way which means that Almighty' name recitation comes from Almighty Himself through His knowledge.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਕੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ (119-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty's name is only obtained by a rare Gurmukh.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ , ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (119-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who recite (drink) Almighty's name are satisfied forever; showering His Mercy upon them, the Almighty quenches their thirst. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥ (119-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind; to those Gurmukhs who drinks the Ambrosial Nectar of Almighty's name.

ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ;
ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (119-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The tongue tastes the essence of Almighty's name, and remains forever imbued with the Almighty's Love; naturally sings the praises of Almighty virtues. ||1||Pause||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਹਜੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥ (119-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace; only the rare one obtains the state of knowledge.

ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ; ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (119-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Once the the sense of duality is eliminated, one remains in Almighty concentration.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਨਦਰੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (119-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When Almighty bestows His Glance of Grace, one sing the superb Praises of the Almighty virtues; only with Almighty's grace, one merges in Truth (Almighty). ||2||

ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ; ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ (119-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty's graceful glimpse is equally on everyone.

ਕਿਸੈ ਥੋੜੀ ; ਕਿਸੈ ਹੈ ਘਣੇਰੀ ॥ (119-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Upon some it is bestowed less, and upon others it is bestowed more.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (119-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without You (Almighty), nothing happens at all; the Gurmukhs are blessed with the wisdom to understand this. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਤਤੁ ਹੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (119-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs (who adhere to Guru's teaching); contemplates the principal (Almighty).

ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ; ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (119-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Your (Almighty) Treasures are overflowing with Ambrosial Nectar of name.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (119-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, no one obtains Almighty's name; which is only attainable by Guru's Grace. ||4||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ; ਸੋ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ (119-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The one who serve the True Guru obtains distinction.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ; ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ (119-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The one who have the Ambrosial Nectar of Almighty's Name within, the mind is all remains attracted to Almighty's name.

ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ , ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਰਤਾ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (119-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Their minds and bodies are attuned to the Ambrosial Gurbani (Guru's Hymn); this Ambrosial Nectar is naturally heard. ||5||

ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ (119-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The mislead, self-willed manmukhs are ruined through the love of mammon (maya).

ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ; ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ (119-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They do not chant the Almighty's Name (Naam), and they die, eating poison means their entire life is wasted in attaining worldly fame.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸਾ ; (ਅਨ-ਦਿਨੁ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (119-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Night and day, they continually reside in manure form of mammon (maya). Without selfless service, their lives are wasted away. ||6||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਪੀਆਏ ॥ (119-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They alone drink in this nectar (Amrit) of Almighty's name, whom the Almighty Himself feeds means whom the Almighty Himself inspires to do so.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (119-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, they naturally concentrate in Almighty.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਆਪੇ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵਣਿਆ ॥੭॥ (119-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Perfect Almighty is Himself perfectly pervading everywhere; through the Guru's Teachings, He is perceived. ||7||

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ (119-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He Himself is the spotless (Nir + Anjan= without + black spot of maya) Almighty.

ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ; ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ (119-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He (Almighty) who has created, shall Himself destroy.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ;
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੬॥੧੭॥ (119-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, always remember Almighty's name (Naam), and you shall immerse (merge) into the True One naturally. ||8||16||17||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (119-16)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ; ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ (119-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who are practices the truth in life are preferred by You (Almighty).

ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ॥ (119-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They serve the True One forever, in their natural character.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ;
ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (119-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the True Guru's Hymn (Shabad), they praise the True One (Almighty); they meet the True Guru themselves and help others to unite with the true Guru ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਿਆ ॥ (119-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind, to those who praise the True One.

ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (119-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who meditate on the True One are attuned to Truth; they practice truthful living and immerse into the True (Almighty). ||1||Pause||

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਸਚੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (119-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True One is everywhere, wherever I look.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (119-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I enshrine Almighty within my mind.

ਤਨੁ ਸਚਾ ਰਸਨਾ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਨਣਿਆ ॥੨॥ (119-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

True are the bodies of those whose tongues are attuned to Truth (Almighty's name); they hear the Truth, and speak it with their mouths. ||2||

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ; ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (120-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They vanish their mind created desires and they immerse with the True One (Almighty);

ਇਨਿ ਮਨਿ ਡੀਠੀ ; ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ (120-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They see (realize) in their minds that the entire creation comes (birth) and goes (death).

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ;
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (120-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, their mind becomes stable forever, and they obtain their dwelling in the home of the real-self (Almighty). ||3||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਰਿਦੈ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (120-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's hymn (Shabad), the Almighty is shown within one's own heart.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (120-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru's hymn (Shabad), have burned all the false attachment of Maya.

ਸਚੋ ਸਚਾ ਵੇਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (120-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I look upon the Truest of the True, and I praise Him. Through the Guru's Shabad, I obtain the True One. ||4||

ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ; ਤਿਨ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (120-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to Truth are blessed with the Love of the True One (Almighty).

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (120-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who praise the Almighty's Name are very fortunate.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (120-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's hymn (Gurshabad, Gurbani), the one obtains its real-self (Almighty), therefore join the True Congregation and sing the Glorious Praises of the True One (Almighty). ||5||

ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ; ਜੇ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ॥ (120-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

We could read the fate (account) of the Almighty, if He were in any accountability means that Almighty is above all.

ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ; ਸਬਦਿ ਸੁਧਿ ਹੋਵੈ ॥ (120-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He (Almighty) is beyond the comprehension of the mind (Agam- Incomprehensible) and beyond the reach of sensors (Agochar-Inaccessible) and; through the Shabad, wisdom is obtained.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ; (ਅਨ-ਦਿਨੁ ਬੋਲੋ)
ਹੋਰੁ ਕੋਇ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (120-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Only those who praised Almighty continuously day and night by reciting Gurbani (Shabad) know Almighty; and no other has known His Worth. ||6||

ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ; ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ (120-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Although some have read and recite until they grow weary; but they failed to attain peace.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਲੇ ; ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (120-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Their entire life is burned in thirst for worldly desires, therefore they have not attain wisdom at all.

ਬਿਖੁ ਬਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ;
ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (120-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Because of attachments they are thirsty for worldly desires therefore they purchase poison form of desires, and they consume the poison of desires by uttering false. ||7||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਏਕੋ ਜਾਣਾ ॥ (120-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I know the One Almighty.

ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ; ਮਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ (120-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Subduing my sense of duality, my mind is absorbed into the True One.

ਨਾਨਕ , ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੭॥੧੮॥ (120-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says that only the Almighty’s name is pervading deep within my mind; by Guru's Grace, I have obtained it. ||8||17||18||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (120-9)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਵਰਨ ਰੂਪ ; ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥ (120-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

All the colors and forms within the entire creation are brought in existence by You in which You pervade.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ; ਫੇਰ ਪਵਹਿ ਘਣੇਰੇ ॥ (120-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones who fail to understand this fact die over and over again; they are re-born continuously, and make their non-stop rounds on the wheel of reincarnation.

ਤੂੰ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (120-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You alone are Eternal and Unchanging, Incomprehensible and Infinite. Through the Guru's Teachings, understanding is imparted. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (120-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I my body and mind upon those who enshrine the Almighty's Name in their minds.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਵਰਨੁ ਨ ਕੋਈ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (120-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty has no form, features or color. Through the Guru's Teachings, He inspires us to understand Him. ||1||Pause||

ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ; ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ (120-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The entire creation is filled with Almighty; there are but only a few who knows this fact.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ; ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ (120-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By serving the True Guru; this ultimate truth is revealed.

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (120-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within the hidden and in the obvious, Almighty is pervading all places in His complete form; those who realize they merged into Almighty just like a light merges into the Light. ||2||

ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ; ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (120-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The entire world is burning in the fire of thirst for desire,

ਲੋਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ; ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (120-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

because the excessive passion for greed, self-pride and ego.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ , ਪਤਿ ਗਵਾਏ ਅਪਣੀ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (120-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Such ones die over and over again; they are re-born continuously, and lose their honor. They waste away their lives in vain. ||3||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (120-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Only the very rare ones understands the Guru's Shabad.

ਆਪੁ ਮਾਰੇ ; ਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ (120-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who subdue their egotism, obtains the ability to realize that the entire creation of the three worlds are false.

ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਵੈ ;
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (120-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Then, they die from the ego and therefore they never have to die again. They are intuitively absorbed in the True One (Almighty). ||4||

ਮਾਇਆ ਮਹਿ ; ਫਿਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ (120-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They do not focus their consciousness on Maya again.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਦ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ (120-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They remain absorbed forever in the Gurbani (Guru's Shabad).

ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (120-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They praise the True One (Almighty), who is contained deep within all hearts of the entire creation. They are blessed and exalted by the Truest of the True. ||5||

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ; ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ (120-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Praise the True One (Almighty), who is Ever-present.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (120-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, it is realized that Almighty is pervading everywhere.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ;
ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (120-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one is able to see the True One (Almighty); with assurance happiness is obtained by remembering the True One (Almighty), ||6||

ਸਚੁ ; ਮਨ ਅੰਦਰਿ , ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (120-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True One (Almighty) is immersed within the mind.

ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ; ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (120-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True One (Almighty) is Eternal and Unchanging; He does not come and go in reincarnation.

ਸਚੇ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (120-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The mind of those who are attached to the True One (Almighty) are pure without any dirt of sins. Through the Guru's Teachings, they merge in the True One (Almighty). ||7||

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (120-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Praise the True One, as there is no other means Almighty himself is within the entire creation.

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (120-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By remembering Almighty, eternal happiness is obtained.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੮॥੧੯॥ (121-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says those who contemplate on truth are attuned to the Naam (Almighty's name); with assurance they reflect deeply on the Truth; they practice only Truth. ||8||18||19||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (121-1)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ; ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ (ਨਿਰ-ਮਲ ਬੋਲੋ) (121-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones who are attuned to Almighty's name their sermons are pure; and even their normal speech is also pure.

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ; ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (121-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They acknowledges the pure Light (Almighty); pervading among all.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ , ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (121-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the pure speech they praise Almighty; chanting the pure Name of the Almighty, all the filth of sins is washed away. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (121-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who enshrine the Giver of happiness within their minds.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ;
ਸਬਦੋ ਸੁਣਿ , ਤਿਸਾ ਮਿਟਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (121-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Praise the pure Almighty, through the Guru's hymn (Shabad); Listen to the Shabad, and quench your thirst. ||1||Pause||

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ; ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (121-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the pure Naam (Almighty's name) comes to dwell in the mind,

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥ (121-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

the mind and body become pure, and emotional attachment to Maya departs.

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ;
ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (121-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Sing Almighty's praises by contemplating His virtues all the time, and the pure sound-current of the Naad shall vibrate within. ||2||

ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (121-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The pure nectar is obtained from the Guru.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਮੁਆ ; ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ (121-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When self (which is known as separate from Almighty) and ego are eradicated from within, then the desire of attachment and mammon (Maya) vanishes.

ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (121-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Pure is the spiritual wisdom, and utterly pure is the meditation, of those whose minds are filled with the pure Gurbani. ||3||

ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ; ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ (121-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who remembers the pure Almighty becomes pure.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਧੋਵੈ ॥ (121-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through Gurbani (Guru's hymn), the filth of egotism is washed away.

ਨਿਰਮਲ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ;
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (121-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who concentrates on Almighty's name in a consistent state, Almighty who is pure from the filth of maya and ignorance manifested within and they attain honor in the True Court. ||4||

ਨਿਰਮਲ ਤੇ ; ਸਭ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥ (121-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Pure Almighty, everything becomes pure.

ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੂਆ ; ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਪਰੋਵੈ ॥ (121-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Pure is the mind which weaves Gurbani into itself.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਬਡਭਾਗੀ ;
ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (121-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Blessed and very fortunate are those who are committed to the Pure Name; through the Pure Name, they are blessed and beautified. ||5||

ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ; ਜੋ ਸਬਦੇ ਸੋਹੈ ॥ (121-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Pure is the one who is adorned with the Shabad.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ ॥ (121-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Pure Naam, the Name of the Almighty, entice the mind and body.

ਸਚਿ ਨਾਮਿ , ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ;
ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (121-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

No filth ever attaches itself to the True Name; one's face is made radiant by the True One (Almighty). ||6||

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (121-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The mind is polluted by the passion for maya which creates duality.

ਮੈਲਾ ਚਉਕਾ ; ਮੈਲੈ ਥਾਇ ॥ (121-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Filthy is that kitchen, and filthy is that dwelling;

ਮੈਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ;
ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (121-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Eating filth (by commiting evil deeds) , the self-willed manmukhs become even more filthy (sinners). Because of their accumulated filth of sins, they suffer in pain. ||7||

ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ; ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ (121-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The filthy, and the pure as well, are all within to the Almighty’s Command.

ਸੇ ਨਿਰਮਲ ; ਜੋ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ॥ (121-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They alone are pure, who are loved by the True Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ , ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੯॥੨੦॥ (121-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says that the Naam abides deep within the minds of the Gurmukhs, who are cleansed of all their filth. ||8||19||20||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (121-14)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਗੋਵਿੰਦੁ ਊਜਲੁ ; ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥ (121-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty of the Universe is glowing, and glowing are His soul-swans (saints).

ਮਨੁ ਬਾਣੀ ; ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ॥ (121-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Their minds and their speech are pure from the filth of discrimination; and pure is their intellect (budhi).

ਮਨਿ ਊਜਲ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਹਿ ;
ਅਤਿ ਊਜਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ (121-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Their minds are glowing (clear for sins), and their faces are always praiseful; they meditate on the most glowing Naam, the Name of the Almighty. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ (121-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who sing the Praises of the Almighty of the Universe through His virtues.

ਗੋਬਿਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਕਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ;
ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (121-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

So chant Gobind, Gobind, the Lord of the Universe, day and night; sing the Glorious Praises of the Almighty's (Gobind) virtues, through Gurbani. ||1||Pause||

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਵਹਿ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (121-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Sing Almighty's (Gobind) Name with natural intuitive ease,

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਊਜਲ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ (121-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By having the sense of respect (fear) for the Guru; you shall become radiant, and the filth of egotism shall depart.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ , ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਸੁਣਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (121-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Remain in bliss forever, and perform devotional worship, day and night. Hear and sing the Glorious Praises of the Almighty (Gobind). ||2||

ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ; ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (121-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Channel your dancing mind in devotional worship,

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ ॥ (121-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

and through the Guru's Shabad, merge your mind with the Supreme Mind.

ਸਚਾ ਤਾਲੁ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਏ ;
ਸਬਦੇ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (121-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Let your true and perfect tune be the subjugation of your love of Maya, and let yourself dance to the Shabad. ||3||

ਊਚਾ ਕੂਕੇ ; ਤਨਹਿ ਪਛਾੜੇ ॥ (121-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

People shout out loud and move their bodies,

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਜੋਹਿਆ ਜਮਕਾਲੇ ॥ (121-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

but if they are emotionally attached to Maya, then the Messenger of Death shall hunt them down.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਨਚਾਏ ;
ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (ਕਪੱਟੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (122-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The love of Maya makes this mind dance, and the deceit within makes people suffer in pain. ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ; ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (122-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the Almighty inspires one to become Gurmukh, and perform devotional worship,

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (122-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

then his body and mind are attuned to His Love with intuitive ease.

ਬਾਣੀ ਵਜੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (122-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Word of His Bani vibrates, and Gurbani resounds, for the Gurmukh whose devotional worship is accepted. ||5||

ਬਹੁ ਤਾਲ ਪੂਰੇ ; ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥ (122-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One may beat upon and play all sorts of instruments,

ਨਾ ਕੋ ਸੁਣੇ ; ਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (122-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

but no one will listen, and no one will enshrine it in the mind.

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪਿੜ ਬੰਧਿ ਨਾਚੈ ;
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (122-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

For the sake of Maya, they set the stage and dance, but they are in love with duality, and they obtain only sorrow. ||6||

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ; ਸੋ ਮੁਕਤਾ ॥ (122-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those whose inner beings are attached to the Almighty's Love are liberated.

ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ; ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਜੁਗਤਾ ॥ (122-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They control their sexual desires, and their lifestyle is the self-discipline of Truth.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ;
ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (122-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, they meditate forever on the Almighty. This devotional worship is pleasing to the Almighty. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ (122-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

To live as Gurmukh is devotional worship, throughout the four ages.

ਹੋਰਤੁ ਭਗਤਿ ; ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ (122-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

This devotional worship is not obtained by any other means.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੦॥੨੧॥ (122-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Naam, the Name of the Almighty, is obtained only through devotion to the Guru. So focus your consciousness on the Guru's Feet. ||8||20||21||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (122-7)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸਚਾ ਸੇਵੀ ; ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (122-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Serve the True One (Almighty), and praise the True One (Almighty).

ਸਚੈ ਨਾਇ ; ਦੁਖੁ ਕਬ ਹੀ ਨਾਹੀ ॥ (122-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

With the True Name, pain shall never afflict you.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (122-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who serve the Giver of peace find peace. They enshrine the Guru's Teachings within their minds. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥ (122-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who intuitively enter into the peace of Samaadhi.

ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੋਹਹਿ ;
ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (122-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who serve the Almighty are always beautiful. The glory of their intuitive awareness is beautiful. ||1||Pause||

ਸਭੁ ਕੋ ; ਤੇਰਾ ਭਗਤੁ ਕਹਾਏ ॥ (122-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

All call themselves Your devotees,

ਸੇਈ ਭਗਤ ; ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (122-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

but they alone are Your devotees, who are pleasing to Your mind.

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹਨਿ ;
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥ **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (122-10, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Through the True Word of Your Bani, they praise You; attuned to Your Love, they worship You with devotion. ||2||

ਸਭੁ ਕੋ ; ਸਚੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ॥ (122-10, ਮਾਝ, ਮ: 3)

All are Yours, O Dear True Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ; ਤਾ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ (122-11, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Meeting the Gurmukh, this cycle of reincarnation comes to an end.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ;
ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (122-11, ਮਾਝ, ਮ: 3)

When it pleases Your Will, then we merge in the Name. You Yourself inspire us to chant the Name. ||3||

ਗੁਰਮਤੀ ; ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (122-12, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Through the Guru's Teachings, I enshrine the Almighty within my mind.

ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ; ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (122-12, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Pleasure and pain, and all emotional attachments are gone.

ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦ ਹੀ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (122-12, ਮਾਝ, ਮ: 3)

I am lovingly centered on the One Almighty forever. I enshrine the Almighty's Name within my mind. ||4||

ਭਗਤ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥ **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (122-13, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Your devotees are attuned to Your Love; they are always joyful.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ; ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (122-13, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The nine treasures of the Naam come to dwell within their minds.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (122-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By perfect destiny, they find the True Guru, and through the Guru’s Hymn (Shabad), they are united in the Almighty's Union. ||5||

ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ; ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (122-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You are Merciful, and always the Giver of peace.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਿਹਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ (122-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You Yourself unite us; You are known only to the Gurmukhs.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ;
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (122-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You Yourself bestow the glorious greatness of the Naam; attuned to the Naam, we find peace. ||6||

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸਾਚੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (122-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Forever and ever, O True Almighty, I praise You.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ; ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (122-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, I know no other at all.

ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ;
ਮਨਿ ਮੰਨਿਐ ਮਨਹਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (122-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

My mind remains immersed in the One Almighty; my mind surrenders to Him, and in my mind I meet Him. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਸੋ ਸਾਲਾਹੇ ॥ (122-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh, praises the Almighty.

ਸਾਚੇ ਠਾਕੁਰ ; ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (122-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Our True Almighty and Master is Carefree.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੧॥੨੨॥ (122-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Naam, the Name of the Almighty, abides deep within the mind; through the Guru's Shabad, we merge with the Almighty. ||8||21||22||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (122-18)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ; ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (122-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Your devotees look beautiful in the True Court.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (122-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, they are adorned with the Naam.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (122-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They are forever in bliss, day and night; chanting the Glorious Praises of the Almighty, they merge with the Almighty of Glory. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (123-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who hear and enshrine the Naam within their minds.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ , ਊਚੋ ਊਚਾ ;
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (123-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Dear Almighty, the True One, the Highest of the High, subdues their ego and blends them with Himself. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ; ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ (123-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

True is the Dear Almighty, and True is His Name.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਈ ॥ (123-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, some merge with Him.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ , ਸੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਹੀ ;
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (123-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, those who merge with the Almighty shall not be separated from Him again. They merge with intuitive ease into the True Almighty. ||2||

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ; ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ (123-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

There is nothing beyond You;

ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ; ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ (123-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You are the One who does, sees, and knows.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (123-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Creator Himself acts, and inspires others to act. Through the Guru's Teachings, He blends us into Himself. ||3||

ਕਾਮਣਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ; ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ (123-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The virtuous soul-bride finds the Almighty;

ਭੈ ਭਾਇ ; ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ (123-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

she decorates herself with the Love and the sense of respect (fear) for Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ;
ਸਚ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (123-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

She who serves the True Guru is forever an obedient bride. She is merges into Almighty through the guidance of the true Guru’s teachings. ||4||

ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਨਿ ; ਤਿਨਾ ਠਉਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥ (123-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who forget the Guru’s Hymn (Shabad) have no home and no place of rest.

ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ; ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ (123-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They are deluded by doubt, like a crow in a deserted house.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ;
ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (123-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They forfeit both this world and the next, and they pass their lives suffering in pain and misery. ||5||

ਲਿਖਦਿਆ ਲਿਖਦਿਆ ; ਕਾਗਦ ਮਸੁ ਖੋਈ ॥ (123-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Writing on and on endlessly, they run out of paper and ink.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ ॥ (123-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the love with duality, no one has found peace.

ਕੂੜੁ ਲਿਖਹਿ ਤੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (123-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They write falsehood, and they practice falsehood; they are burnt to ashes by focusing their consciousness on falsehood. ||6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (123-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs write and reflect on Truth, and only Truth.

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ; ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (123-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The true ones find the gate of salvation.

ਸਚੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀ ;
ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (123-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

True is their paper, pen and ink; writing Truth, they are absorbed in the True One. ||7||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ॥ (123-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

My Almighty sits deep within the self; He watches over us.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ (123-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who meet the Almighty, by Guru's Grace, are acceptable.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੨॥੨੩॥ (123-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says glorious greatness is received through the Naam, which is obtained through the Perfect Guru. ||8||22||23||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (123-11)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue : Guru Amar Das ji answers a question on how the self-realization can be obtained as in reality, the being (jeev) is the form of Almighty himself;

ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ; ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ (123-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Divine Light of the Supreme Soul shines forth from the Guru.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਵੈ ॥ (123-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The filth of ego stuck to the mind is removed through the Guru's Shabad.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ; **(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (123-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who is imbued with devotional worship to the Almighty night and day becomes pure. Worshipping the Almighty, He is obtained. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ , ਅਵਰਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥ (123-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who themselves worship the Almighty, and inspire others to worship Him as well.

ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ , ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ;
ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (123-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I humbly bow to those devotees who chant the Glorious Praises of the Almighty, night and day. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਕਾਰਣੁ ਕਰਾਏ ॥ (123-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Creator Almighty Himself is the Doer of deeds.

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ (123-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

As He pleases, He applies us to our tasks.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ ;
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (123-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through perfect destiny, we serve the Guru; serving the Guru, peace is found. ||2||

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ; ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ (123-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who die, and remain dead while yet alive, obtain it.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (123-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, they enshrine the Almighty within their minds.

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ;
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (123-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Enshrining the Almighty within their minds, they are liberated forever. With intuitive ease, they merge into the Almighty. ||3||

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ (123-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They perform all sorts of rituals, but they do not obtain liberation through them.

ਦੇਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ (123-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They wander around the countryside, and in love with duality, they are ruined.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਕਪਟੀ ;
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (123-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The deceitful lose their lives in vain; without the Guru’s Hymn (Shabad), they obtain only misery. ||4||

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (123-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who restrain their wandering mind, keeping it steady and stable,

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ (123-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through Guru's Grace they obtain the supreme status.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (123-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True Guru Himself unites us in Union with the Almighty. Meeting the Beloved (Almighty), peace is obtained. ||5||

ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਲਾਗੇ ; ਕੂੜੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (124-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Some are stuck in falsehood, and false will be the reward that they will receive.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (124-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

In love with duality, they waste away their lives in vain.

ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ ;
ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ , ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (124-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They drown themselves, and drown their entire family; by speaking lies, they consume poison. ||6||

ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ; ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ॥ (124-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Rare are those Gurmukh who see Almighty within their bodies.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ; ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ (124-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through loving devotion, their ego evaporates.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿਧਾਰੀ , ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ; (ਮੋਨਿ-ਧਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ , ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (124-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Siddhas, the seekers and the silent sages continually, lovingly focus their consciousness, but they have not seen the mind within the body. ||7||

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ; ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ (124-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Creator Himself inspires us to work;

ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ; ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ (124-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

what can anyone else do? What can be done by our actions or initiatives?

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ , ਸੋ ਲੇਵੈ ;
ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੩॥੨੪॥ (124-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says whoever the Almighty bestows His Name; receives it, and enshrine it within the mind. ||8||23||24||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (124-5)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ; ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (124-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within this cave, there is an unlimited treasure.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ; ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (124-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within this cave, the Invisible (A-Lakh means beyond comprehension) and Infinite (A-Para means beyond borders) Almighty abides.

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (124-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself is hidden, and He Himself is revealed; through the Guru's Shabad, selfishness and conceit are eliminated. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (124-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who enshrine the Ambrosial Naam, the Name of the Almighty, within their minds.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (124-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The taste of the Ambrosial Naam is very sweet! Through the Guru's Teachings, drink in this Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ ॥ (124-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Suppress egotism, the rigid doors of five (5) barriers (Anmay Kosh. Pranmay Kosh, Manomay Kosh, Gyanmay Kosh & Anandmay Kosh) created by ego and attachment are opened.

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ; ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ (124-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Priceless Almighty's name (Naam) is obtained through Guru's Grace.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ;
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (124-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without the sermons of a Guru, Almighty's Name (Naam) is not obtained. By Guru's Grace, it is implanted within the mind. ||2||
Question: How to dispel the darkness of ignorance?

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ; ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਇਆ ॥ (124-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Guru has applied the true ointment-like knowledge of spiritual wisdom to the eyes-like intellect.

ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ; ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (124-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Deep within, the Divine Light has dawned, and the darkness of ignorance has been dispelled.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (124-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

My light (being, jeev) has merged into the Supreme Light (Almighty); my mind has surrendered, and I am blessed with Glory in the Court of the Almighty. ||3||

ਸਰੀਰਹੁ ਭਾਲਣਿ ; ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਲਹੈ ; ਬਹੁਤੁ ਵੇਗਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (124-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who look outside the body, searching for the Almighty, shall not receive the Almighty’s Name (Naam); they shall instead be forced to suffer the terrible pains of slavery.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ;
ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਆਇ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਥੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (124-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The blind, self-willed manmukhs do not understand; but when they return once again to their own home, then, as Gurmukh, they find the genuine article. ||4||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ (124-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through Guru's Grace, the True Almighty is found.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖੈ ; ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ (124-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within your mind and body, see the Almighty, and the filth of egotism shall depart.

ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (124-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Sitting in that place, sing the Glorious Praises of the Almighty forever, and be absorbed in the Almighty through the True Shabad. ||5||

ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ; ਧਾਵਤੁ ਰਹਾਏ ॥ (124-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who close off the nine gates, and restrain the ever wandering mind,

ਦਸਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ; ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ (124-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

come to dwell in the Home of the Tenth Gate.

ਓਥੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (124-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

There, the Unstruck Melody of the Shabad vibrates day and night. Through the Guru's Teachings, the Shabad is heard. ||6||

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ ॥ (124-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, there is only darkness within.

ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ; ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ (124-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The genuine article is not found, and the cycle of reincarnation does not end.

ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ , ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ;
ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (124-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The key is in the hands of the True Guru; no one else can open this door. By perfect destiny, He is met. ||7||

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ; ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (124-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You are the hidden and the revealed in all places.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮਿਲਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (124-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Receiving Guru's Grace, this understanding is obtained.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥ (124-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says praise the Almighty’s Name (Naam) forever; as Gurmukh, enshrine it within the mind. ||8||24||25||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (124-17)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue : Guru Amar Das ji utters the praises of those Gurmukhs who have Almighty’s Name within their mind;

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ; ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥ (124-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs meet the Almighty, and inspire others to meet Him as well.

ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ; ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ ॥ (124-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Death does not see them, and pain does not afflict them.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋੜੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (124-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Suppress egotism, they break all their bonds; as Gurmukh, they are adorned with the Shabad. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ (124-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who look beautiful in the Name of the Almighty, Har, Har. ('Har' means the life form within all and the destoyer of sin)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ;
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (124-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs sing, the Gurmukhs dance, and focus their consciousness on the Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (125-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs life and as well as death is fruitful (meaningful).

ਆਰਜਾ ਨ ਛੀਜੈ ; ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (125-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Their lives are not wasted; they realize the creator (Almighty).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ , ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (125-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs do not die; they are not consumed by death. The Gurmukhs are absorbed in the True Almighty. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ (125-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are honored in the Court of the Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (125-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs eradicate selfishness and conceit from within.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ , ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੩॥ (125-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They save themselves, and save all their families and ancestors as well. The Gurmukhs redeem their lives. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ ॥ (125-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs never suffer bodily pain.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਉਮੈ ਚੂਕੈ ਪੀਰ ॥ (125-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs have the pain of egotism taken away.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ , ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (125-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The minds of the Gurmukhs are pure and pure; no filth ever sticks to them again. The Gurmukhs merge in celestial peace. ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (125-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs obtain the Greatness of the Naam.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (125-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs sing the Glorious Praises of the Almighty, and obtain honor.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (125-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They remain in bliss forever, day and night. The Gurmukhs practice the Guru’s Hymn (Shabad). ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (125-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are attuned to the Shabad, night and day.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੈ ਜਾਤਾ ॥ (125-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are known throughout the four ages.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ , ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (125-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs always sing the Glorious Praises of the Pure Almighty. Through the Shabad, they practice devotional worship. ||6||

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ; ਹੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (125-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without the Guru, there is only pitch-black darkness.

ਜਮ ਕਾਲਿ ਗਰਠੇ ; ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥('ਗਰੱਠੇ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (125-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Seized by the Messenger of Death, people cry out and scream.

ਅਨਦਿਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ;
ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (125-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Night and day, they are diseased, like maggots in manure, and in manure they endure agony. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (125-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs know that the Almighty alone acts, and causes others to act.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਵੁਠਾ ; ਆਪਿ ਆਏ ॥ (125-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

In the hearts of the Gurmukhs, the Almighty Himself comes to dwell.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੫॥੨੬॥ (125-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says through the Naam, greatness is obtained. It is received from the Perfect Guru. ||8||25||26||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (125-10)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue : Guru Amar Das ji utters Almighty's omnipresent power and the praises of those who are immersed in Almighty;

ਏਕਾ ਜੋਤਿ ; ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥ (125-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The One Light is the light of all bodies.

ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (125-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Perfect True Guru reveals it through the Guru's Hymn (Shabad).

ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੋਨੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (125-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He Himself instills the sense of separation within our hearts; He Himself created the Creation. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ (125-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who sing the Glorious Praises of the True Almighty.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ , ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (125-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without the Guru, no one obtains wisdom; the Gurmukh is absorbed in intuitive (natural) peace. ||1||Pause||

ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋਹਹਿ ; ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਹਿ ॥ (125-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You Yourself are Beautiful, and You Yourself attract the world through maya means Almighty is the one and only within the creation.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ; ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥ (125-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty You Yourself, weave the entire universe with the thread-like power.

ਤੂੰ ਆਪੇ , ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (125-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty You Yourself bestow pain and pleasure, O Creator. The Almighty reveals Himself to the Gurmukh. ||2||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (125-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Creator Himself acts, and causes others to act means Almighty alone is the cause and effect.

ਆਪੇ ; ਸਬਦੁ ਗੁਰ , ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (125-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself enshrines Guru's Hymn (Gurbani) within the mind means with Almighty's blessing Gurbani dwells in the mind.

ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (125-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through sermons the nectar Guru's Hymn (Gurbani) is manifested; and through a Guru Gurbani is uttered and preached. ||3||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ (125-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He Himself (as Almighty) is the Creator, and He Himself (as a being) is the consumer.

ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ; ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ॥ (125-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who breaks out of bondage is liberated forever.

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਸਚਾ ;
ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (125-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True Almighty is the eternal form of liberation; Almighty Himself exposes His form which is beyond knowledge. ||4||

ਆਪੇ ਮਾਇਆ ; ਆਪੇ ਛਾਇਆ ॥ (125-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself is for Maya (ignorance), and He Himself is not separated from the unseen imagenary vision as Almighty is also the shadow form of His creation means He is the creator and as well as the creation Hinself.

ਆਪੇ ਮੋਹੁ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (125-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He Himself has generated emotional attachment towards maya throughout the entire universe.

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (125-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself is the Giver of Virtue; He Himself sings the Almighty's Glorious Praises. He chants them and causes them to be heard by others. ||5||

ਆਪੇ ਕਰੇ ; ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ (125-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself acts, and causes others to act.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ; ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ (125-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself establishes and disestablishes.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ;
ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (125-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without You (Almighty), nothing can be done. You Yourself (Almighty) have engaged all in their respective tasks. ||6||

ਆਪੇ ਮਾਰੇ ; ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ ॥ (125-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself kills, and He Himself revives.

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (125-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself unites us, and unites us in Union with Himself.

ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (125-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through selfless service, eternal peace is obtained. The Gurmukh is absorbed naturally in Almighty. ||7||

ਆਪੇ ; ਊਚਾ ਊਚੋ ਹੋਈ ॥ (126-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself is the Highest (Greatest) among the most highest ever known.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ; ਸੁ ਵੇਖੈ ਕੋਈ ॥ (126-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Only the rare ones sees Almighty whom He reveals Himself to be seen.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਲਣਿਆ ॥੮॥੨੬॥੨੭॥ (126-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the the Almighty's Name (Naam), abides deep within the hearts of those who see the Almighty themselves, and inspire others to see Him as well. ||8||26||27||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (126-2)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue : Guru Amar Das ji utters the praises of the Almighty's Bhagats and their spiritual state;

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ; ਸਭ ਥਾਈ ॥ (126-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

My Almighty is pervading and permeating all places.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥ (126-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Only with Guru's Grace, Almighty is attained within this physical body (home).

ਸਦਾ ਸਰੇਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (126-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Therefore remember Almighty constantly and concentrate on Him single-mindedly because by concentration Gurmukhs are absorbed in Almighty. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (126-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who enshrine the Almighty, the Life of the World (Almighty) within their minds.

ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (126-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty who is the form of life in the entire universe who blesses state of fearless and through the Guru's Teachings, one merges naturally into the Almighty. ||1||Pause||

ਘਰ ਮਹਿ ਧਰਤੀ ; ਧਉਲੁ ਪਾਤਾਲਾ ॥ (126-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within the physical body (home) dwells forgiveness (Dharti-earth), faith (Bull known as the support) and greatness (Pataal - the nether regions of the underworld).

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਲਾ ॥ (126-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within the physical body (home) dwells the the eternally young and magnificent Almighty.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (126-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Giver of peace is eternally blissful. Through the Guru's Teachings, the Gurmukhs are absorbed naturally into Almighty. ||2||

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ; ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ (126-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the body is filled with ego and selfishness,

ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ; ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ (126-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

the cycle of birth and death does not end.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ;
ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ (126-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh subdues egotism, and meditates on the Truest of the True. ||3||

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ; ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਭਾਈ ॥ (126-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Dear Brother, within this body are both, sin and virtue.

ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ; ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (126-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Combination sin and virtue has created the Universe.

ਦੋਵੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (126-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Suppress both (sin and virtue), and enter into the united –like home, only then through the Guru's Teachings, one merges into Almighty absorbed in intuitive peace. ||4||

ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਨੇਰਾ ॥ (126-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within the home of the self is the darkness of the love of duality.

ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ ; ਛੋਡੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ (126-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the Divine Light dawns, ego and selfishness are dispelled.

ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੫॥ (126-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Giver of peace is revealed through the Shabad, meditating upon the Naam, night and day. ||5||

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ; ਪਾਸਾਰਾ ॥ (126-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Deep within the self is the Light of Almighty; It radiates throughout the expanse of His creation.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ; ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (126-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Teachings, the darkness of spiritual ignorance is dispelled.

ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (126-11, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The heart-lotus blossoms forth, and eternal peace is obtained, as one's light merges into the Supreme Light. ||6||

ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ; ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (126-11, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Within the mansion is the treasure house, overflowing with jewels.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ; ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (126-12, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The Gurmukh obtains the Infinite Naam, the Name of the Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ;
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (126-12, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The Gurmukh, the trader, always purchases the merchandise of the Naam, and always reaps profits. ||7||

ਆਪੇ ਵਥੁ ਰਾਖੈ ; ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (126-13, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The Almighty Himself keeps this merchandise in stock, and He Himself distributes it.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ; ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ (126-13, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Rare is that Gurmukh who trades in this.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ , ਸੋ ਪਾਏ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੭॥੨੮॥ (126-13, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Guru Nanak says those upon whom the Almighty casts His Glance of Grace, obtain it. Through His Mercy, it is enshrined in the mind. ||8||27||28||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (126-14)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ; ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ (126-14, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The Almighty Himself leads us to merge with Him and serve Him.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਏ ॥ (126-14, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Through the Guru's Shabad, the love of duality is eradicated.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ;
ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (126-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Pure Almighty is the Bestower of eternal virtue. The Almighty Himself leads us to merge in His Virtuous Goodness. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (126-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who enshrine the Truest of the True within their hearts.

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ , ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (126-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True Naam (Almighty's Name) is eternally pure; Through the sermons of a Guru, it is enshrined within the mind. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ; ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (126-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty is the greatest (Gur) benefactor; who grants the returns of deeds (Architect of Destiny).

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (126-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones who remembers Almighty by becoming humble servant; are the Gurmukh succeeds in recognizing Almighty.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (126-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those humble beings appears beautiful forever after attaining Ambrosial-like Almighty. Through the Guru's Teachings, the sublime essence of the Almighty is obtained. ||2||

ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ; ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (126-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within the cave of this body, there is one beautiful place known as Antahkaran is made from the earth among the five principal elements.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ; ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (126-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru, ego and illusion (doubt) are dispelled.

ਅਨਦਿਨੁ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (126-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones who are imbued with Almighty's love recites Almighty's name dat and night; such precious gift is obtained through Guru's Grace. ||3||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਇਹੁ ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (127-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's sermons, contemplate Guru's shabad within the Antahkaran-like cave;

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (127-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

that such Almighty who is Niranjan (free from Maya) and Murari (destroyer of evil); dwells within the body.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ;
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (127-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through Guru's sermons sing the Glorious Praises of the Almighty virtues, upon meeting the beloved Almighty, happiness is obtained. ||4||

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ , ਕਰੁ ਲਾਏ ॥ (127-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The messenger of Death appears to colled the dues from those who are attached to duality.

ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ; ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥ (127-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Death messengers inflicts punishment on those who forgets the Almighty's Name.

ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ; (ਮੁਹੱਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲ ਕਢਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (127-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones in duality are called to account for each instant (Gheri=22.5 minutes) and each moment (Muhet=11.25 minutes). Every grain(Massa), every particle (Ratti- ⅛ of Massa), is weighed and counted. ||5||

ਪੇਈਅੜੈ ; ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥
ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ ; ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ (127-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who does not remember her Husband Almighty in this world. As being cheated by duality; shall weep bitterly in the end (after life) because lifetime is the land to cultivate seed of deeds and after life is the time to harvest all the planted seeds of deeds during lifetime so one can do nothing better then crying.

ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ; (ਕੁ-ਰੂਪਿ, ਕੁ-ਲਖਣੀ ਬੋਲੋ)
ਸੁਪਨੈ , ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (127-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

She is from an evil family; she is ugly and vile. Even in her dreams, she does not meet her Husband Almighty. ||6||

ਪੇਈਅੜੈ ; ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (127-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

She who enshrines her Husband Almighty in her mind in this world

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ; ਹਦੂਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (127-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

-His Presence is revealed to her by the Perfect Guru.

ਕਾਮਣਿ , ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ;
ਸਬਦੇ , ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (127-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

That soul-bride keeps her Husband Almighty clasped tightly to her heart, and through the Guru's Hymn (Shabad), she enjoys her Husband Almighty upon His Beautiful Bed. ||7||

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ; ਸਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ (127-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty Himself sends out the call, and He summons us to His Presence.

ਆਪਣਾ ਨਾਉ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (127-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He enshrines His Name within our minds.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੮॥੨੯॥ (127-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says one who receives the greatness of the Naam night and day, constantly sings His Glorious Praises. ||8||28||29||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (127-7)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਊਤਮ ਜਨਮੁ ; ਸੁਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾਸਾ ॥ (ਸੁ-ਥਾਨਿ ਬੋਲੋ) (127-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Sublime is their birth, and the place where they dwell.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ (127-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru remain detached in the home of their own being.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (127-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They abide in the Almighty's Love, and constantly imbued with His Love, their minds are satisfied and fulfilled with the Almighty's Essence. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (127-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who read of the Almighty, who understand and enshrine Him within their minds.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਿ ; (ਪੜ੍ਹਿ ਬੋਲੋ)
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (127-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs read and praise the Almighty's Name; they are honored in the True Court. ||1||Pause||

ਅਲਖ ਅਭੇਉ ; ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (127-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The unseen and unreadable Almighty is permeating and pervading everywhere.

ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ; ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ (127-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He cannot be obtained by any effort.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ;
ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (127-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

If the Almighty grants His Grace, then we come to meet the True Guru. By Guru's blissful glimpse, one is united in Almighty's Union. ||2||

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ; ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (127-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who reads, while attached to duality, does not understand.

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ; ਲੂਝੈ ॥ (127-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Mortal argues in order to earn Maya which has three characteristics (Raj, Tam & Sat).

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ , ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (127-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The bonds of the three-characteristics of Maya are broken by the the Guru's Sermons. Through the Guru's Shabad, liberation is achieved and help other to be liberated as well.||3||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ; ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (127-12, ਮਾਝ, ਮ: 3)

This ever wandering mind cannot be held steady.

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੈ ; ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ (127-13, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Attached to duality, it wanders in the ten directions.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (127-13, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The mind had indulged in evil desire and became a poisonous worm, drenched with poison, and in poison it rots away. ||4||

ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ; ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥ (127-14, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Practicing egotism and selfishness, one try to impress others by showing off.

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ; ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ (127-14, ਮਾਝ, ਮ: 3)

They perform all sorts of mere rituals, but they gain no acceptance means that one does not obtain salvation.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ;
ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (127-14, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Therefore let's pray 'Dear Almighty there is nothing beyond your Hukam (command) and only those are praiseful upon whom You have shower your blessings.||5||

ਉਪਜੈ ਪਚੈ ; ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (127-15, ਮਾਝ, ਮ: 3)

They are born, and they die, but they do not understand the Almighty.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ (127-15, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Night and day, they wander, in love with duality.

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ;
ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (127-15, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The lives of the self-willed manmukhs are useless; in the end, they die, regretting and repenting. ||6||

ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ; ਸਿਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ (127-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Self-willed manmukh's ritual devotion are useless just like the self-beautification of a wife whose husband is far away.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ; ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (127-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Self-willed manmukh perform deeds in total ignorance.

ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (127-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They are not honored in this world, neither they shall find no shelter in the world hereafter; they are wasting their lives in vain. ||7||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ (127-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Only the rare one have recognize the Almighty's Name.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਪਛਾਤਾ ॥ (127-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the sermon of the Perfect Guru, the Almighty is recognized.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥ (127-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Night and day, the one who performs Almighty's meditation; shall find happiness naturally in his/her life. ||8||

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ; ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (127-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

That One Almighty is pervading in all.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (127-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through a Guru only a few, as Gurmukh, understand this.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੯॥੨੯॥੩੦॥ (127-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says those who are attuned to the Almighty's Name (Naam) are praiseful. Granting His Grace, Almighty unites them with Himself. ||9||29||30||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (128-1)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਮਨਮੁਖ ਪੜਹਿ ; ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਵਹਿ ॥ (128-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs read and recite; they are called Pandits-spiritual scholars.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (128-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

But they are in love with duality, and they suffer in terrible pain.

ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ; (ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਣਿਆ ॥੧॥ (128-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Intoxicated with vice, they understand nothing at all. They are reincarnated, over and over again. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ (128-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who suppress their ego, and unite with Almighty.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (128-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They serve the Guru, and the Almighty dwells within their minds; they intuitively drink in the sublime essence of the Almighty. ||1||Pause||

ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ (128-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Pandits read the Vedas, but they do not obtain the essence (Almighty).

ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ; ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ (128-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Intoxicated with Maya, they argue and debate.

ਅਗਿਆਨਮਤੀ ਸਦਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ; (ਅਗਿਆਨ-ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਿ ਹਰਿ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (128-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The foolish intellectuals are forever in spiritual darkness. The Gurmukhs understand, and sing the Glorious Praises of the Almighty. ||2||

ਅਕਥੋ ਕਥੀਐ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (ਅ-ਕਥੋ ਬੋਲੋ) (128-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Indescribable is described only through the beauteous pleasant (Suhave) Guru’s sermons.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ; ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥ (128-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Teachings, the Truth becomes pleasing to the mind.

ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (128-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who speak of the truest of the true, day and night-their minds are imbued with the Truth. ||3||

ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ; ਤਿਨ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (128-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to Truth, love the Truth.

ਆਪੇ ਦੇਇ ; ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ (128-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

To whom Almighty Himself bestows the gift of truth; shall never regret.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ;
ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (128-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Sermons, the True Almighty is known forever; meeting the True One, peace is found. ||4||

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ; ਤਿਨਾ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (ਕੁ-ਸੱਤੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ (128-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The filth of fraud and falsehood does not stick to those who, by Guru's Grace, remain awake and aware, night and day.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (128-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Pure Naam (Almighty's Name), abides deep within the hearts; and the light (being, jeev) merges into the Supreme Light (Almighty). ||5||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ; ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ (ਪੜ੍ਹਿ ਬੋਲੋ)(128-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Mortals only learns the knowledge pertaining to the three characteristics of Maya, but fail to recognized the essential reality of the principal (Almighty).

ਮੂਲਹੁ ਭੁਲੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (128-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They forget the Primal Almighty, the Source of all, and they do not recognize the Guru's Sermons (Updesh).

ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (128-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They are engrossed in emotional attachment; they do not understand anything at all. Through the Guru's Shabad, the Almighty is found. ||6||

ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ; ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ (128-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Vedas is read by the scholars with intention to accumulate Maya.

ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੂਝਹਿ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥ (ਬੁੱਝਹਿ ਬੋਲੋ) (128-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs, in love with duality, do not understand.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ; (ਪੜ੍ਹਹਿ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (ਬੁੱਝੇ ਬੋਲੋ) (128-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They read of the divine knowledge virtues merely for Maya (three qualities), therefore they do not know the One Almighty. Without understanding, they obtain only pain and suffering of birth and death ||7||

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (128-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When it pleases the Almighty, He unites us with Himself.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (128-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Sermons (Updesh), disbelief (doubt) and suffering are dispelled.

ਨਾਨਕ , ਨਾਵੈ ਕੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੦॥੩੧॥ (128-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says True is the Greatness of Almighty’s Name. Believing in the Name, happiness is obtained. ||8||30||31||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (128-13)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ; ਆਪੇ ਸੋਈ ॥ (128-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty Himself is Unmanifest and Unrelated; He is Manifest and Related as well.

ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ; ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥ (128-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who recognize this essential reality are the true Pandits, the spiritual scholars.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (128-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They save themselves, and save all their families and ancestors as well, when they enshrine the Almighty's Name in the mind. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ (128-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who taste the essence of the Almighty, and enjoys its taste.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ;
ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (128-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who taste this essence of the Almighty are the pure, pure beings. They meditate on the Pure Almighty's Name (Naam). ||1||Pause||

ਸੋ ਨਿਹਕਰਮੀ ; ਜੋ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (ਨਿਹ-ਕਰਮੀ ਬੋਲੋ) (128-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who contemplate Guru's hymn (Gurshabad) are beyond karma while performing karma means that sense of creatorship is dispelled.

ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥ (128-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones who suppress their ego, shall obtain ultimate knowledge within their heart (body).

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ;
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ , ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (128-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By obtaining Almighty's Name (Naam) all the nine treasures of the wealth follows; whereby the three characteristic Maya disappears and one merges into Almighty means Maya is like a phenomena of shadow which appears behind the person who faces the light therefore until one appreciates Almighty, Maya follows behind otherwise if one shows back to Almighty (light) then Maya (shadow) appears before and one chases Maya for his entire life.||2||

ਹਉਮੈ ਕਰੈ ; ਨਿਹਕਰਮੀ ਨ ਹੋਵੈ ॥ (ਨਿਹ-ਕਰਮੀ ਬੋਲੋ) (128-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones who perform deeds in ego do not go beyond karma. Question: So how can one go beyong karma?

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥ (128-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Answer: It is only by Guru's Grace that one is rid of ego.

ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (128-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The one who adopts unity knowledge (bibek) of the being (jeev) and Almighty and continually contemplate the real-self (Atma); through the Guru's Sermons, sings the Almighty's Glorious Praises. ||3||

ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ; ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥
ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ (128-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The company of Almighty is equivalent to Maan Sarovar (pond, tank) which is the most pure and sublime. The Saintly Gurmukhs-like swans continually peck at the Naam, like swans pecking at pearls in the pond (Maansarowar).

ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (128-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They bathe in the Katha (discourse) and Kirtan (singing Almighty's praises) like water continually, day and night, and the filth of ego is washed away. ||4||

ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ; ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥
ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਸੈ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (128-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The pure swan-like saints who have the knowledge (intelligence) of recognizing false and truth (just like swans separates milk from its water contain) whose passion is only in loving Almighty; they vanish their ego and dwells in true congregation which is equivalent to Ocean of the Almighty.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ; **(ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)**
ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (129-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Day and night, they are in love with the True Guru's Hymn (Shabad). They obtain their home in the true congregation (Ocean of the Almighty). ||5||

ਮਨਮੁਖੁ ਸਦਾ ਬਗੁ ਮੈਲਾ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ (129-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs shall always be filthy cranes, smeared with the filth of ego.

ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੈ ; ਪਰੁ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (129-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They may go for pilgrimage and bathe, but their filth is not removed.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ;
ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (129-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who dies from the sense of living (while yet alive), and contemplates the Guru's Shabad, is rid of this filth of ego. ||6||

ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਘਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (129-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Priceless Jewel is found, in the home of one's own being,

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (129-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

when one listens to the Shabad, the Word uttered by the Perfect True Guru.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ;
ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਣਿਆ ॥੭॥ (129-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the darkness of spiritual ignorance is dispelled; only then one attains knowledge by recognizing the Divine Light (Real-self - Atma) within its own heart (body). ||7||

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ; ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ (129-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself creates, and He Himself observes.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ; ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ (129-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By remembering the True Guru, the deeds perfomed are fruitful.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੧॥੩੨॥ (129-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Naam dwells deep within the heart; by Guru's Grace, it is obtained. ||8||31||32||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (129-5)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (129-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The whole world is engrossed in emotional attachment to Maya.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਦੀਸਹਿ ; ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ (129-6, ਮਾਝ, ਮ: 3)

It is obvious the the entire universe operates within the three characteristic (Rajo, Sato, Tamo) therefore everyone is attracted by the Maya.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ; (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (129-6, ਮਾਝ, ਮ: 3)

By Guru's Grace, only a rare one come to understand; and focus his consciousness in the real-self (Atma) also knowns the fourth state. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵਣਿਆ ॥ (129-7, ਮਾਝ, ਮ: 3)

I sacrifice my body and mind upon those who burn away their emotional attachment to Maya, through the Guru's Sermons.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ , ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ;
ਹਰਿ ਦਰਿ ਮਹਲੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (129-7, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Those who burn away this attachment to Maya, and focus their consciousness on the Almighty are honored in the True Court, and the Mansion of the Almighty's Presence. ||1||Pause||

ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ; ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ (129-8, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The source, the root, of the deities and goddesses is Maya.

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ; ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (129-9, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Although the deities and goddesses have composed the Simritees and the Shaastras (Hindunism scriptures).

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ;
ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (129-9, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Sexual desire and anger are diffused throughout the universe. Through coming (birth) and going (death), people suffer in pain. ||2||

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ; ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥ (129-9, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The jewel of spiritual wisdom was placed within the universe.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (129-10, ਮਾਝ, ਮ: 3)

By Guru's Grace, it is enshrined within the mind.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ (129-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Celibacy, chastity, self-discipline and the practice of truthfulness are obtained from the Perfect Guru, by meditating on the Naam, the Name of the Almighty. ||3||

ਪੇਈਅੜੈ ; ਧਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ (129-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

In this world is equivalent to a future bride's parents' home, the soul-bride has been deluded by doubt.

ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ; ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ (129-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Attached to duality, being-like bride later comes to regret it.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ , ਗਵਾਏ ;
ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (129-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

She forfeits both this world and the next, and even in her dreams, she does not find peace. ||4||

ਪੇਈਅੜੈ ; ਧਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (129-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The soul-bride who remembers her Husband Almighty in this world,

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥ (129-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

by Guru's Grace, sees Almighty close.

ਪਿਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (129-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

She remains naturally attuned to the Love of her Beloved husband (Almighty); she makes Gurbani her decoration. ||5||

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ; ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (129-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Blessed and fruitful is the coming of those who find the True Guru;

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (129-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

through the sermons of the Guru's, they burn their love of duality.

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (129-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The One Almighty is permeating and pervading deep within the heart. Joining the Sat Sangat, the True Congregation, they sing the Glorious Praises of the Almighty. ||6||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੇ ; ਸੋ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ (129-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who do not serve the True Guru-why did they even come into this world?

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (129-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Cursed are their lives; they have uselessly wasted this human life.

ਮਨਮੁਖਿ , ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (129-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not remember Almighty's Name (Naam). Without the Naam, they suffer in terrible pain. ||7||

ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ; ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ (129-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The One who created the Universe, He alone knows it.

ਆਪੇ ਮੇਲੈ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (129-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He unites with Himself those who acknowledge the sermons.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ;
ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵਣਿਆ॥੮॥੧॥੩੨॥੩੩॥(129-17,ਮਾਝ,ਮਃ 3)

Guru Nanak says they alone receive the Naam, upon whose foreheads such pre-ordained destiny is recorded. ||8||1||32||33||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (129-18)

Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ; ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥ (129-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Primal Being Almighty is Himself beyond the reach of all.

ਆਪੇ ਥਾਪੇ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ (129-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Almighty Himself creates, sustains and destroys.

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (129-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The One Almighty is pervading in all; those who become Gurmukh are honored. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥ (129-19, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I sacrifice my body and mind upon those who meditate on the Naam, the Name of the Formless Almighty.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ , ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)** (130-1, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

He has no form or shape; He is seen within each and every heart. The Gurmukh comes to know the unknowable. ||1||Pause||

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ; ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (130-1, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Almighty you are the house mercy and blessings.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (130-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Without You (Almighty), there is no other at all.

ਗੁਰੁਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ , ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ;
ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (130-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

When the Guru showers His Grace, He blesses one with the Almighty's Name (Naam); through the recitation and concentration in Naam, one merge into Almighty. ||2||

ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (130-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

You Yourself are the True Creator Almighty.

ਭਗਤੀ ਭਰੇ ; ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (130-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Your treasures are overflowing with devotional worship.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ;
ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (130-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Gurmukhs who obtained the Almighty's Name (Naam), their minds are immersed in meditation and they easily and naturally enter into the thoughless state (Samaadhi). ||3||

ਅਨਦਿਨੁ ; ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ (130-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, bless me with such blessing that I am able to sing Your Glorious Praises consistently during the day and night.

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ॥ (130-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I praise You, O my Beloved.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ;
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (130-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Without You, there is no other for me to seek out. It is only by Guru's Grace that You are ottained. ||4||

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ; ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (130-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The limits of the Inaccessible (beyond mind) and Incomprehensible (beyond knowledge & deed sensors) Almighty cannot be found.

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ; ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (130-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Bestowing Your Mercy, You merge us into Yourself.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ;
ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (130-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Through the sermons of a Perfect Guru, concentrate (meditate) on the Almighty. remembering Gurbani (Guru’s Shabad), happiness is obtained. ||5||

ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ; ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (130-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Praiseworthy is the tongue which sings the Almighty's Glorious Praises.

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ; ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (130-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Praising Almighty’s Name (Naam), one becomes pleasing to the True One (Almighty).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (130-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Gurmukh remains forever immersed in Almighty's Love. Meeting the True Almighty, glory is obtained. ||6||

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (130-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukhs perform their deeds in ego means they perform as creators.

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ; ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ (130-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Therefore they lose their entire lifetime-like gamble means that they waste their whole life in betting their precious breath on Maya.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (130-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Within such ones greed dwells and life is spend in ignorance without realizing the truth; therefore they are made to come (by birth) and go (by death) in reincarnation cycle, over and over again. ||7||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ; ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ (130-9, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Creator (Almighty) Himself bestows honour on those whom He Himself has so pre-destined based on the previous accumulated deeds.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੪॥ (130-9, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says they receive the Almighty's Name (Naam), the Name of the Almighty, the Destroyer of fear; through Gurbani (Guru's Shabad), happiness is obtained. ||8||1||34||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (130-10)

Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, First House:

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ; ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (130-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Unseen Almighty is within, but He cannot be seen.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ; ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ ॥ (130-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Jewel of the Almighty's Name (Naam) and is taken and kept well concealed.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (130-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Inaccessible (beyond mind) and Incomprehensible (beyond sensors) Almighty is the highest of all. Through the Guru's Sermons, Almighty is recogised .

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥ (130-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I sacrifice my body and mind upon those who chant the Almighty's Name (Naam), in this Dark Age of Kali Yuga.

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ , ਸਚੈ ਧਾਰੇ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (130-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Beloved Saints were established by the True Almighty. By great good fortune, the Blessed glimpse of their sight (Darshan) is obtained. ||1||Pause||

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ; ਜਿਸੈ ਕਉ ਫਿਰਦੇ ॥ (130-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The One Almighty who is sought by the Siddhas and the seekers,

ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ; ਧਿਆਇਨਿ ਹਿਰਦੇ ॥ (130-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

upon whom Brahma and Indra meditate within their hearts,

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਖੋਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ;
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (130-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Before whom the three hundred thirty million deities (demi-gods) search for-meeting the Guru; upon obtaing the Guru, sing Almighty's Praises within the heart. ||2||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵਨਾ ॥ (130-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, the wind breathes Your Name.

ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ; ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ ॥ (130-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The earth is Your servant, a slave at Your Feet.

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ;
ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (130-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty resides within all the four sources of creation (Anderaj, Jeraj, Setaj & Utbhuj), and in all speech (bekheri, madma, pesanti & Peraa); Almighty is dear to the minds of all. ||3||

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ (130-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The True Almighty and Master is known to the Gurmukhs.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਿਞਾਪੈ ॥ (130-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He is realized through the Shabad, the Word of the Perfect Guru.

ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ;
ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (130-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The ones who recited Almighty's Name (Naam) the Truest of the True with utmost faith their body and mind is satisfied. ||4||

ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ ; ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (130-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Their Antahkaran (comprise of mind, intellect, memeory and self-existence) is filled with ultimate knowledge and remains happy by having positive thoughts.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ; ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ (130-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They are blissful, enjoying pleasures, and eternally joyful.

ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਵਡ ਸਾਹਾ ;
ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (130-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They are wealthy, and the greatest kings; who center their minds on the Guru's Feet. ||5||

ਪਹਿਲੋਦੇ ; ਤੈਂ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥ (ਪਹਿਲੋ-ਦੇ ਬੋਲੋ) (130-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

First, You created nourishment;

ਪਿਛੋਦੇ ; ਤੈਂ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ ॥ (ਪਿਛੋ-ਦੇ ਬੋਲੋ) (130-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

then, You created the living beings.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ;
ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (130-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

There is no other Giver as Great as You, O my Almighty and Master. None approach or equal You. ||6||

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ; ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ॥ (130-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Upon whom You (Almighty) are pleased; only those concentrate (meditate) on You.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ; ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਏ ॥ (130-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They practice the sermons of the Holy.

ਆਪਿ ਤਰੈ , ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ;
ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਠਾਕ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (130-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They themselves swim across, and they save all their ancestors and families as well. In the Court of the Almighty, they meet with no obstruction. ||7||

ਤੂੰ ਵਡਾ ; ਤੂੰ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥ (131-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are so Great! You are the Highest of the High!

ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ; ਅਤਿ ਮੂਚੋ ਮੂਚਾ ॥ (131-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are Infinite, You are more and more means that the more one knows Almighty the more Almighty becomes.

ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਵੰਞਾ ;
ਨਾਨਕ ਦਾਸ , ਦਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੫॥ (131-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to You. Nanak is the slave of Your slaves. ||8||1||35||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (131-2)

Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue : Guru Arjan Dev ji utters twenty-four (24) questions from a devotee's perspective and answers all the questions with twenty-four (24) answers respectively;

ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ; ਕਉਣੁ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ (131-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 1: Who is liberated? Question 2: Who is united with Almighty?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ; ਕਉਣੁ ਸੁ ਬਕਤਾ ॥ (131-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 3: Who is a scholar (spiritual teacher)? Question 4: Who is a preacher?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਰਹੀ , ਕਉਣੁ ਉਦਾਸੀ ;
ਕਉਣੁ ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥ (131-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 5: Who is a house-holder?, Question 6: Who is a renunciate? Question 7: Who can estimate the Almighty's Value? ||1||

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ; ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟਾ ॥ (131-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 8: How is one bound? Question 9: How is one freed of his bonds?

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ; ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ (131-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 10: How can one escape from the cycle of coming and going in reincarnation?

ਕਉਣ ਕਰਮ ਕਉਣ ਨਿਹਕਰਮਾ ;
ਕਉਣੁ ਸੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥ (131-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 11: Who is subject to karma?, Question 12: Who is beyond karma? Question 13: Who Praises Almighty's Name, and inspires others to chant it? ||2||

ਕਉਣੁ ਸੁ ਸੁਖੀਆ ; ਕਉਣੁ ਸੁ ਦੁਖੀਆ ॥ (131-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 14: Who is happy?, Question 15: Who is sad?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਸਨਮੁਖੁ ; ਕਉਣੁ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥ (131-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 16: Who, as Sanmukh, turns toward the Guru means who follows the Guru's instructions?, Question 17: Who, as Bemukh, turns his/her back from the Guru?

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀਐ , ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਿਛੁਰੈ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥ (131-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 18: How can one meet the Almighty? Question 19 : How is one separated from Almighty? Question 20: Who reveals the method for the above (Question 18 & 19)? ||3||

ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ; ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥ (131-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 21: What is that Word, by which the wandering mind can be restrained?

ਕਉਣੁ ਉਪਦੇਸੁ ; ਜਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ (131-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 22: What are those teachings, by which we may tolerate pain and pleasure with the same state of mind?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਚਾਲ , ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ;
ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥ (131-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 23: What is that lifestyle or practice, by which being (jev) may come to concentrate on the Supreme Almighty? Question 24: How may one sing Almighty's praises (Kirtan)? ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਤਾ ॥ (131-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 1: The Gurmukh is liberated. Answer 2: The Gurmukh is linked to Almighty. (Note: Gurmukh - The one who follows all the Guru's instruction without questioning or having any doubts on Guru's credibility)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਕਤਾ ॥ (131-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 3: The Gurmukh is the scholar (spiritual teacher), Answer 4: The Gurmukh is the preacher of Guru's praises.

ਧੰਨੁ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੫॥ (131-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 5: Great (blessed) is the Gurmukh if he lives a householder. Answer 6: Great (blessed) is the Gurmukh if even he remains renunciate. Answer 7: The Gurmukh knows the Almighty's Value. ||5||

ਹਉਮੈ ਬਾਧਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਾ ॥ (131-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 8: Manmukh (mind leaded person) is bonded in ego; Answer 9: Gurmukh is freed by abandoning self-pride.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ (131-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 10: The Gurmukh escapes the cycle of coming (by birth) and going (by death) in the reincarnation.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਕਰਮਾ ; (ਨਿਹ-ਕਰਮਾ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ , ਸੁ ਸੁਭਾਏ ਜੀਉ ॥੬॥ (131-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 11: The Gurmukh's karma's (deeds) are fruitful, Answer 12: Gurmukh is creatorless while performing deeds in the world (beyond karma); Answer 13: Whatever the Gurmukh utter and convince others to utter is praiseful means Gurmukh only utters and make others to utter Almighty's praises. ||6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀਆ ; ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੀਆ ॥ (131-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 14: The Gurmukh is contented (at ease); Answer 15: The self-willed manmukh is in distress (pain).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨਮੁਖੁ ; ਮਨਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥ (131-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 16: The Gurmukh stays in obedience to the Guru, Answer 17: The self-willed manmukh goes against the Guru.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀਐ , ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ , ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੭॥ (131-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 18: The union with Almighty is attained by practicing as a Gurmukh, Answer 19: Living as a manmukh creates the separation with Almighty. Answer 20: The Gurmukh reveals the approach (method) of union and the causes of separation with Almighty. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਰੁ ; ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥ (131-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 21: Gurmukh reads the word which is uttered from Guru's mouth, by which the wandering mind is restrained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ; ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ (131-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 22: Through the Guru's Teachings, one can tolerate (endure) pain and pleasure alike.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲ , ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ , ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੮॥ (131-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 23: To live as Gurmukh is the lifestyle by which one restrains the thoughts of mind and concentrate on the Supreme Almighty. Answer 24: The Gurmukh sings Almighty's praises. ||8||

ਸਗਲੀ ਬਣਤ , ਬਣਾਈ ਆਪੇ ॥ (131-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Almighty Himself created the entire creation.

ਆਪੇ ਕਰੇ ; ਕਰਾਏ ਥਾਪੇ ॥ (131-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty Himself acts, and causes others to act. He Himself establishes.

ਇਕਸੁ ਤੇ ਹੋਇਓ ਅਨੰਤਾ ;
ਨਾਨਕ , ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ ॥੯॥੨॥੩੬॥ (131-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

From oneness, He has brought forth the countless multitudes. Guru Nanak says they shall merge into the One once again. ||9||2||36||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (131-15)

Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਤਾ ਕਿਆ ਕਾੜਾ ॥ (131-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty is Eternal and Imperishable, so why should anyone be anxious?

ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ; ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ (131-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Almighty is Wealthy and Prosperous, so His humble servant is totally secured.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (131-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Dear Giver of soul (life), life forces (Pran), honor and happiness; as You ordain, I obtain peace. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥ (131-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I sacrifice my body and mind upon that Gurmukh whose mind and body are pleased with You.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਬਤੁ , ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ;
ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (131-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are my mountain, You are my shelter and shield. No one can even be close to You means that no one has ever and will never be even close in comparison to Almighty. ||1||Pause||

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ; ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ (131-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The one, unto whom Your actions seems to be sweet,

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਡੀਠਾ ॥ (131-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

comes to see the Supreme Almighty in each and every heart.

ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ;
ਇਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (131-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In all places and interspaces, You exist. You are the One and Only Almighty, pervading everywhere. ||2||

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਤੂੰ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ (131-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are the Fulfiller of all the mind's desires.

ਭਗਤੀ ਭਾਇ ; ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (131-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Your treasures are overflowing with love and devotion.

ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਤੁਧੁ ਸੇਈ ;
ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (131-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Showering Your Mercy, You protect those who, through perfect destiny, merge into You. ||3||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ; ਕੰਢੈ ਚਾੜੇ ॥ (132-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You pulled me out of the deep, dark well of ignorance onto the dry ground of divine knowledge.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਦਾਸ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ (132-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Showering Your Mercy, Your servant is exalted (delighted) with Your glimpse of grace.

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਣਿਆ ॥੪॥ (132-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I sing the Glorious Praises of the Perfect, Immortal Almighty. By speaking and hearing these Praises, they are not used up. ||4||

ਐਥੈ ਓਥੈ ; ਤੂੰਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (132-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, You are the Protector.

ਮਾਤ ਗरਭ ਮਹਿ ; ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਲਾ ॥ (132-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Even in the womb of the mother, You cherish and nurture.

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ;
ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (132-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The fire of Maya does not affect those who are immersed in Almighty's Love and ; sing Almighty's glorious praises of His virtues. ||5||

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ; ਆਖਿ ਸਮਾਲੀ ॥ (132-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

What Praises of Your virtues can I utter and store within as your virtues are beyond a mortals comprehension.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਤੁਧੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥ (132-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Deep within my mind and body, I behold Your Presence.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ , ਸਾਜਨੁ , ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿਆ ॥੬॥ (132-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are my Friend and Companion, my beloved and Master. Without You, I do not know any other at all. ||6||

ਜਿਸ ਕਉ ; ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ (132-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

O Almighty, that one, unto whom You have became the protector,

ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਵਾਉ ; ਨ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥ (132-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

is not even touched by the hot winds.

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (132-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

O my Almighty and Master, You are my Sanctuary, the Giver of Joy. Chanting, meditating on You in the Sat Sangat, the True Congregation, You are revealed. ||7||

ਤੂੰ ਊਚ ਅਥਾਹੁ ; ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ॥ (132-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are Exalted, Immeasurable, Infinite and Invaluable.

ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ॥ (132-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are my True Almighty and Master. I am Your servant and slave.

ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ;
ਨਾਨਕ , ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੩੭॥ (132-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty, You are the King, Your Sovereign Rule is True. Nanak sacrifices body and mind unto You. ||8||3||37||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ ॥ (132-7)

Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Second House:

ਨਿਤ ਨਿਤ ; ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ('ਦਯੁ' ਨੂੰ 'ਦਈਉ' ਬੋਲੋ) (132-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

All the time, everytime, remember the Merciful Almighty.

ਮੂਲਿ ਨ ; ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (132-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Never forget Almighty from the mind. ||Pause||

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ; ਪਾਈਐ ॥ (132-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the the Society of the Saints Almighty is attained,

ਜਿਤੁ ; ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (132-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

and one shall not have to go down the path of the Death Messengger means one will escape the dreadful path after death .

ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ;
ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥ (132-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Take the along the capital of the Almighty's Name for the expenditure during after life journey which will be very useful, and besides self comfort Almighty name will also preserve mortal and his family from the stains of sin. ||1||

ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ ; ਸਾਂਈਐ ॥ (132-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who meditate on the Master

ਨਰਕਿ ; ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥ (132-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

shall not be thrown down into hell.

ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ;
ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥ (132-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Even the hot winds shall not touch them. The Almighty has come to dwell within their minds. ||2||

ਸੇਈ ; ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥ (132-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They alone are beautiful and attractive,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥ (132-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

who abide in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ;
ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੩॥ (132-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who have gathered in the wealth of the Almighty's Name-they alone are deep and thoughtful and vast. ||3||

ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰਸਾਇਣੁ ; ਪੀਵੀਐ ॥ (132-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Drink in the Ambrosial Essence of the Almighty's Name,

ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ; ਜੀਵੀਐ ॥ (132-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

and live by beholding the face of the Almighty's servant.

ਕਾਰਜ ਸਭਿ , ਸਵਾਰਿ ਲੈ ;
ਨਿਤ ਪੂਜਹੁ , ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵ ਜੀਉ ॥੪॥ **(ਪਾਂਵ ਬੋਲੋ)** (132-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Let all your affairs be resolved, by continually worshipping the Feet of the Guru. ||4||

ਜੋ ਹਰਿ ; ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥
ਤਿਨਹਿ ; ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ ॥ (132-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He alone meditates on the Almighty of the World, whom the Almighty has made His Own.

ਸੋ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ;
ਮਸਤਕਿ ਜਿਸ ਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥੫॥ (132-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He alone is a warrior, and he alone is the chosen one, upon whose forehead good destiny is recorded. ||5||

ਮਨ ਮੰਧੇ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਗਾਹੀਆ ॥ (132-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Within my mind, I meditate on Almighty.

ਏਹਿ ; ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ॥ (132-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

For me, this is like the enjoyment of princely pleasures.

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ;
ਤਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗਿ ਜੀਉ ॥੬॥ (132-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Evil does not well up within me, since I am saved, and dedicated to Your assigned task. ||6||

ਕਰਤਾ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (132-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have enshrined the Creator within my mind;

ਜਨਮੈ ਕਾ ਫਲੁ ; ਪਾਇਆ ॥ (132-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have obtained the fruits of life's rewards.

ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ;
ਤੇਰਾ ਥਿਰੁ ਹੋਆ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੭॥ (132-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

If groom-like Almighty is pleasing to the mind, then the relationship shall be eternal. ||7||

ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ; ਪਾਇਆ ॥ (ਅ-ਟਲ ਬੋਲੋ) (132-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have obtained everlasting wealth;

ਭੈ ਭੰਜਨ ਕੀ ; ਸਰਣਾਇਆ ॥ (132-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have found the Sanctuary of the destroyer of fear.

ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅਨੁ ;
ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੮॥੪॥੩੮॥ (132-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Grasping hold of the hem of the Almighty's robe, Nanak is saved. He has won the incomparable life. ||8||4||38||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (132-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ ॥ (132-18)

Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Third House:

Prologue : Once a Sikh came to Guru Arjan Dev ji to solicit on how the mind can adopt patience and how can a being (jeev) be freed from fear and pain.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ; ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (132-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Chanting and meditating on the Almighty, the mind is held steady. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ; ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ ॥੧॥ (132-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on the Divine Guru, one's fears are erased and dispelled. ||1||

ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਹੇ ਝੂਰੇ ॥੨॥ (132-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Embracing the Sanctuary of the Almighty who is beyond creation, how could anyone feel grief any longer? ||2||

ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧ ਕੇ ; ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥੩॥ (133-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Serving at the Feet of the Guru and Saints, all desires are fulfilled. ||3||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ;
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰੇ ॥੪॥ (133-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In each and every heart, only one Almighty is pervading. He is totally immersed within the water, the land, and the sky means that Almighty existence is in complete form everywhere. ||4||

ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿਆ ; ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੫॥ (133-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I remember the Destroyer of sin after being purified by the dust of the feet of the Saints. ||5||

ਸਭ ਛਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ ; ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਰੂਰੇ ॥੬॥ (133-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The creation which has attained peace from Almighty's meditation is saved by the Master Himself. ||6||

ਕਰਤੈ ਕੀਆ , ਤਪਾਵਸੋ ; ਦੁਸਟ ਮੁਏ , ਹੋਇ ਮੂਰੇ ॥੭॥ (133-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

When the Creator has passed judgement, and the evil-doers have been silenced and killed. ||7||

ਨਾਨਕ , ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ॥੮॥੫॥੩੯॥੧॥੩੨॥੧॥੫॥੩੯॥ (133-4,ਮਾਝ,ਮਃ5)

Guru Nanak is attuned to the True Name; he beholds the Presence of the Ever-present Almighty. ||8||5||39||1||32||1||5||39||

ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ , ਮਾਂਝ ; ਮਹਲਾ ੫ , ਘਰੁ ੪ (133-5)

Baarah Maahaa - The Twelve Months: Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Fourth House:

Prologue : Once a group of Sikh leaded by Baba Budha came to Guru Arjan Dev ji, with folded hand they humbly requested Guruji to utters Gurbani pertaining to the twelve months of a year as monthly guidance for the entire year, in order for a being (jeev) to attain salvation. Guruji accepted Sikh's plead and uttered Baarah Maahaa in Maajh rag. (Guru Nanak Dev ji has also uttered Baarah Maahaa in Tukhari Rag)

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (133-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥ (133-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Based on the previous misdeeds, I am separated from Almighty (Ram-Omnipresent Lord), Dear Guruji please be merciful and reunite me with Almighty. If wise ones says that you should perform good deeds by going on pilgrimage, etc. then Guruji answers as following;

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ; ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ॥ (133-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have wondered in all ten direction including the four main direction (East, West, North, South) and finally I have come to Almighty's shelter after being exhausted (tired). If wise ones says that you have obtained the birth of human being then why are you sad, Guruji answer while proving the wastage of human birth without the Almighty's meditation;

ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ; ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥ (133-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Just like a cow without milk becomes useless

ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ ; ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ ॥ (133-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

and crop's field dries without water which then does not generates any income.

ਹਰਿ ਨਾਹ , ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ;
ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥ (133-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In the same manner, if one does not unite with Almighty after obtaining the human birth then how can one obtain permenant form which has no birth and death?

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ;
ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥ (133-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those antahkaran (House which means body) of the scholars (town) and untaught (village) ones are just like furnace in which the Almighty did not manifest.

ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ; ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ॥ (133-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Under the influence of all the grooming, betel and all the tastes of desires by which one has forgotten the Almighty, all the distractive elements (self beautification, toxication and worldly desires) including the physical body are unriped (unmatured) means that all are perishable.

ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੂਣੀਆ ; ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ॥ (133-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Dear wise ones without the obtainment of Almighty the master, all the friendly loved ones who tries to distract me from Almighy through favours are just like angels of death which mean other then Almighty all are in fear.

ਨਾਨਕ , ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥ (133-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that my humble request to Almighty is to be merciful and bless me with His name.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ॥੧॥ (133-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Dear master, please reunite me with Almighty who is permenantly enlightened.

Now the hymn's for the twelve months starts;

ਚੇਤਿ , ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ ; ਹੋਵੈ ਅਨੰਦੁ ਘਣਾ ॥ (133-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

By the month of Chet (Mid-March to Mid-April) Guruji says that remember the life of all sensors (Govind) in order to obtain a lot of bliss.

Note: In the Indian Calender, the month of Chet is the first month of the year thus the beginning of a New Year.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ; ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭਣਾ ॥ (133-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The ability to utter the Almighty's name with tongue is obtained by joining the company of saints which also means that the uttering of Almighty's name is obtained by being a part of true congregation (SatSangat).

ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ; ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ॥ (133-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Only the coming of those is fruitful (counted) in this world who have obtained their Almighty.

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਜਣਾ ॥ (133-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

To stay alive for a period of eye flicker without remembering Almighty, such life is totally in vain (useless).

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ; ਰਵਿਆ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ॥ (133-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Almighty existence is contained completely in the water, land, earth, sky and also in the forest.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ॥ (133-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

How can ever one be able to count the total pain for not remembering such Almighty? means that one will have to bare a lot of pain for not remembering the Almighty during the life time.

ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ; ਤਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥ (133-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The ones who has uttered the Almighty's name and experienced the bliss, they are of supreme fortune (Bhag- the returns of good deeds which comes of Almighty just like a seed of deed can be buried in the soil liked body and care can be taken but the growth is all dependant on Almighty, therefore we can only perform our best through our best knowledge but the returns are all dependant on Almighty)

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੰਉ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ;
ਨਾਨਕ , ਪਿਆਸ ਮਨਾ ॥ (133-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that my mind desires to have the sight of Almighty mean my mind is thirsty for Almighty's sight.

ਚੇਤਿ , ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ;
ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥੨॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (133-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Chet, Guruji says I shall attach myself to the feet of those who unites me with Almighty.

ਵੈਸਾਖਿ , ਧੀਰਨਿ ਕਿਉ ਵਾਢੀਆ ; ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ॥ (133-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Vesakh (Mid-April to Mid-May) Guruji says that how can ever the separated ones have containment who suffers while in the separation with their beloved Almighty?

ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ ; ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ ॥ (133-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The mind is attached with untrustworthy maya by disregarding the most loving Almighty who is the best friend of all being as he stays along during and after life.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ ; ਹਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ ॥ (133-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The worldly supports such as son, spouse and wealth never follows along the being (jeev) to the next journey (after death) whereas Almighty supports all the way as he is the only one beyond death.

ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ ; ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥ (133-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The whole universe is perishing away while being entangled in the mesh of worldly attachements of false occupations.

ਇਕਸੁ , ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ ॥ (133-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Without the Almighty's name and all the conditional virtues deeds performed with intention of fulfilling certain desires shall be looted (robbed) by the angel of death during the after death journey.

ਦਯੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ; ('ਦਯੁ' ਨੂੰ 'ਦਈਉ' ਬੋਲੋ)
ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (133-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

This life shall be totally ruined by forgetting the inspirator Almighty as there is no other protector then Almighty himself.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ; ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ (133-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who are attached with the feet of the beloved Almighty, their praise are clean without any spot of misdeeds. Guruji demostrates the way to request blessings humbly in the following hymns.

ਨਾਨਕ , ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ; ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (134-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that, 'this is my humble request that if you unite me then my honour shall be far more then anyone else'.

ਵੈਸਾਖੁ , ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ ;
ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥ (134-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Dear Almighty the month of Vesakh becomes graceful (praiseful) when your saint's company is obtained.

ਹਰਿ ਜੇਠਿ , ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀਐ ;
ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥ (134-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Jeth (Mid-May to Mid-June) Guruji says that the mind should be attached with Almighty before whom the whole universe stands low.

ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ ; ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥ (134-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

By holding to Almighty's robe knowing him as the most loved friend and staying in his shelter no one can ever overpower such person because Almighty is the worrior for protecting those under his shelter.

ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ; ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥ (134-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty's name is the gems, pearls and the form of all worldly materials, the virtuous qualities liked wealth can never be looted means that Almighty' name and godly virtuous is the only wealth which can never be taken away even by the angle of death.

ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ; ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥ (134-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

All the preferred delights which fascinates the mind belongs to Almighty means that by singing the praises of Almighty all the bliss which satisfies the mind comes along.

ਜੋ ਹਰਿ ਲੋੜੇ , ਸੋ ਕਰੇ ; ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ॥ (134-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The being (jeev) is able to performs only those deeds which Almighty wishes means that everything which happens in this world is in accordance to Almighty's wish.

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ; ਸੇਈ ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥ (134-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Only those beings (jeev) is worth to be praise whom the Almighty has accept them as his own means that such beings praise reflects the Almighty's greatness.

ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥ (134-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

If Almighty can be obtained on our own without a True Guru then why should ever this being (jeev) cry in his separation? means that the main reason for all the pains is the separation from Almighty created by our ownself as accepting worldly materials as our own instead of Almighty. Almighty is the one we belongs to and we own.

Question: How can we obtain Almighty? Guruji explains as follows;

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ; ਨਾਨਕ , ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ॥ (134-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the ones who has obtain the company of saints they are accepted by Almighty and delighted with eternal bliss.

ਹਰਿ ਜੇਠੁ , ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ;
ਜਿਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥੰਨਿ ॥੪॥ (134-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Jeth, Guruji says that those obtains the blissful Almighty whose forehead has supreme fortune (Note: Bhag or fortune is being created from the deeds that one has performed during and before the lifetime which determines all the happiness and sadness).

ਆਸਾੜੁ , ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥ (134-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The month of Haar (Mid-June to Mid–July) heats those who are not close to Almighty husband means that those who did not obtain Almighty.

ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ; ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ॥ (134-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who have forsaken the universal source of life (Jag Jiwan-Almighty) and universal protector (Purakh) and seek the hope from other human beings.

ਦੁਯੈ ਭਾਇ , ਵਿਗੁਚੀਐ ; (‘ਦੁਯੈ’ ਨੂੰ ‘ਦੁਇਐ’ ਬੋਲੋ)
ਗਲਿ ਪਈ ਸੁ , ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ (134-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Such people ruins in doubt and know for a fact that the angle of death’s noose is always around their neck means that those who leaved their life in doubt that happiness is generated from the worldly wealth seeks happiness in worldly material one after one and finally fails to obtain happiness as every happiness comes along with various pains from which the greatest is the untolerated pain during and after death.

ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ , ਸੋ ਲੁਣੈ ; ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ (134-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

One shall consume in accordance to the deeds performed just like one only reaps whatever is planted and all the previous deeds are written on the forehead which is the cause of all deeds performed in this life time.

ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ; ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸ ॥ (134-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

When the night of life time passes away then this being (jeev) liked wife regrets and departs hopelessly.

ਜਿਨ ਕੌ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ ; ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥ (134-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who have met the true saints releases from all the worldly bondages in the Dharm Raj’s (righteous king) court during the hearing for the deeds performed during the life time. Therefore one should humbly request and pray as follows;

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ;
ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਸ ॥ (134-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, please bless me such blessing that I only have the thirst of your sight means the interest of obtaining your sight.

ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (134-9, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Dear Almighty there is no one else other then you, Sri Guruji says that my humble request is only before you means show me your sight.

ਆਸਾੜੁ , ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ;
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥ (134-10, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Dear Almighty, the ones mind reside at your feet means those minds which has the concerntration of your feet, the month of Haar becomes pleasant (fruitful) for those.

ਸਾਵਣਿ , ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥ (134-10, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Through the month of Sawan (mid-July to Mid-August) Guruji says, the jeev (being) liked bride obtains the most means bliss who enshrines love for Almighty's lotus feet.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ; **(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (134-11, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Those who has embraced Almighty's name as their support, their mind and body are dissolve (imbued) in the true (Almighty's) love.

ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ; ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥ (134-11, ਮਾਝ, ਮ: 5)

The love for fulfilment of desires pleasures are totally falseful and obviously seen to be obliterate (vanished away).

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ **(ਪੀਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (134-12, ਮਾਝ, ਮ: 5)

The praiseful Almighty's name is a drop of nectar (Amrit) but one can only drink in the company of those who has overpowered their mind (Sadhu).

ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ; ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥ (134-12, ਮਾਝ, ਮ: 5)

With the boundless omnipotent and universal protector Almighty's power the forests and grass blades are growned (refreshed).

ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ;
ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ **(ਮਿਲਾਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (134-13, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Mind of many desires to meet Almighty however good deeds unite one with Almighty.

ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (134-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those saint liked fellow-maids who have obtained the Almighty; I am ever sacrifice unto them.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ ;
ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ **(ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (134-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that Dear Almighty, please have mercy on the beings (jeev) and purify with the Guru's hymns (Gur-Shabad).

ਸਾਵਣੁ , ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ;
ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥੬॥ (134-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The month of Sawan is obviously friutfull for those brides (suhagan) liked jeevs whose has embraced the necklace of Almighty's name around their mind.

ਭਾਦੁਇ , ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ; ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ (134-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Bhadon (Mid-August to Mid-September) Guruji says that the being (jeev) liked brides has forgotten because of illusions and their love is attached with doubt.

ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ; ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ ॥ (134-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Although such brides (jeev) may have beautify themselves with many good virtues but still it is of no use means that all virtuos becomes useless with the presence of attachments (moh).

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ , ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ ; **(ਬਿਨਸ-ਸੀ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ , ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ (134-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The day the body becomes meaningless (perishes) all the ones whom one has attachment with calls him a ghost means that the dead person reflect existence of ghost.

ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤਜਮ ; ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ ॥ (134-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The angles of death seizes the ones who performed evil deeds during the life time and despatch the soft-body (sukshem serir) to Jampur (world of hell) and no one knows the secret of the whereabouts.

ਛਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ; ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ (134-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

With relatives that his love is attached, all of them leaves their worldly love aside in an instant and stand aside.

ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ; ਸਿਆਹਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥ (134-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

This being (jeev) will rub (mangle) his hands, his body will shiver in fear of death angels and the physical body colour turns black during death while struggling with death angels and lastly turns in white after death.

ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ; ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥ (134-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

One has to face the consequences of the deeds performed as the body is a field where one plant's seeds of deeds and so one have to reap.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ; ਚਰਣ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ॥ (134-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that those are blessed with the ship of Almighty's feet to cross the worldly ocean who has sought the shelter of Almighty.

ਸੇ ਭਾਦੁਇ , ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ;
ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ ॥੭॥ (134-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Bhadon Guruji says that the ones whose love is maintained by Almighty those will never consigned to hell.

ਅਸੁਨਿ , ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹੜਾ ; ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥ (134-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Assu (Mid-September to Mid-October), I have excitement of love to attend the true congregation and learn how to meet you (Almighty).

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘਣੀ ;
ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ (135-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Within the mind and body of devotees there is the great thirst to obtain Almighty's sight. Let some one come and guide me to meet Him, Dear Saints !

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ;
ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (135-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The supporters of love are the saints (Almighty) and I have fall at their feet means I have surrender to them all I was, to obtain the sight of Almighty.

ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਭ , ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (135-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Without the Almighty how can ever one obtain happiness because there is no other blissful place besides Him.

ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ; ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥ (135-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who has tasted the Almighty's love they are satisfied (contained) with this and next (heaven) world materials mean that they have no desires for this world's materials or the return's of this lifetime deeds in the next world.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਿ ; ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ (135-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

By forsaking the ego one in humbleness requests to Almighty, to be attached with His robe.

ਜੋ ਹਰਿ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈਆ ;
ਸਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (135-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The ones who are blessed with Almighty's company (united) will never be separated.

ਪ੍ਰਭ ਵਿਣੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥ (135-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that without Almighty there is no other therefore I have sought the Almighty's shelter (sanctuary).

ਅਸੂ , ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀਆ ;
ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੮॥ (135-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The ones who had obtained the Almighty's mercy lives happily in the month of Assu.

ਕਤਿਕਿ , ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ; ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋਗੁ ॥ (135-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Ketek (Mid-October to Mid-November) Guruji says that this jeevs (being) are rewarded in accordance to their deeds therefore one should never blame any other.

ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆਂ ; ਵਿਆਪਨਿ ਸਭੇ ਰੋਗ ॥ (135-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

By disregarding the Almighty all the complete illnesses attaches to this jeev (being).

ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ; ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗ ॥ (135-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who are against the believe in Omnipresent Almighty (Atheist) will suffer the separation of Almighty in their whole lifetime.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ; ਜਿਤੜੇ ਮਾਇਆ ਭੋਗ ॥ (135-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

All the maya (worldly materials) consumptions which tastes sweet all along the lifetime becomes bitter and painful during death.

ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ ; ਕਿਸ ਥੈ ਰੋਵਹਿ ਰੋਜ ॥ (135-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

There is no one who can play the role of intermediary before whom shall one cry all the time.

ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵਈ ; ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ (135-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Nothing can ever take place which are initiated ourselves because all get-together (sanjog) and separation (vijog) is pre-determined (fated).

ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ; ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗ ॥ (135-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

When the great destiny Almighty is attained then all the pain of separation disappears therefore request humbly as follows;

ਨਾਨਕ ਕਉ , ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ;
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥ (135-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says dear Almighty please cut the desires liked strings and protect me.

ਕਤਿਕ , ਹੋਵੈ ਸਾਧਸੰਗੁ ; ਬਿਨਸਹਿ ਸਭੇ ਸੋਚ ॥੯॥ (135-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Ketek Guruji says when the company of saints (Sat Sangat-true congregation) is obtained and all the worriess disappears.

ਮੰਘਿਰਿ ਮਾਹਿ ਸੋਹੰਦੀਆ ; ਹਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਬੈਠੜੀਆਹ ॥(135-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Maghar (Mid-November to Mid-December) Guruji says those are praiseful who sits with Almighty means those becomes praiseful who sing the praises of Almighty.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ; ਜਿ ਸਾਹਿਬਿ ਮੇਲੜੀਆਹ ॥ (135-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who are united by the master (Almighty) himself their praise is beyond measurement.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਰਾਮ ਸਿਉ ;
ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ (135-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who have attended the company of saints liked friends their body and mind is united with Almighty means their body and mind is refreshed.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ; ਸੇ ਰਹਨਿ ਇਕੇਲੜੀਆਹ ॥ (135-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who are meditating without participating in the company of saints, they are all alone without the bridegroom (Almighty).

ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ ;
ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹ ॥ (135-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Therefore their pains never departs and they fall under the death angel's cluthes.

ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ;
ਸੇ ਦਿਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀਆਹ ॥ (135-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Alternatively those who has uttered Almighty's praises knowing Him as their own they always stay awake (alert) in Almighty's meditation.

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਹਰਿ ; ਕੰਠਿ ਤਿਨਾ ਜੜੀਆਹ ॥ (135-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Their neck is embedded with jewels of asceticism (free from worldly desires), emeralds of Almighty's visual presences and rubies of love in the Antahkaran.

ਨਾਨਕ , ਬਾਂਛੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ;
ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆਹ ॥ (135-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that, I ask for the dust of the feet of those who has fall (surrender) at Almighty's door.

ਮੰਘਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਣਾ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੜੀਆਹ ॥੧੦॥ (135-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Maghar Guruji says those who has remembered Almighty will never be reborned again.

ਪੋਖਿ , ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ;
ਕੰਠਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ॥ (135-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Throught the month of Poh (Mid-December to Mid-January) Guruji says those who have attained Almighty will never be effected with the cold weather means they will never be influenced with lifeless (unanimated) maya.

ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ; ਦਰਸਨਿ ਲਗੜਾ ਸਾਹੁ ॥ (135-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Whose mind is attached with Almighty's lotus feet, they have attained Almighty's sight means that Almighty becomes physically visible to them.

ਓਟ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ; ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ॥ (135-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The life of sensors (Govind), universal sustainer (Gopal) and universal master (Rai) sustainer I have sought your support and take the advantage of your service.

ਬਿਖਿਆ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ; ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥ (135-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who sang the Almighty's praises by participating in the true congregation (Satsang) are never be able to be touched by the evil desires.

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ ; ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥ (135-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty, from which this bride form of jeev (being) was produced means from which the jeev was separated from, has been reunited with true love whereby all is now in bliss.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੁੜੀਆਹੁ ॥ (135-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Beyond creation Almighty has hold the bride liked jeev with mind liked hand, such fortunate ones will never be separated again.

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ; ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ (135-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

On the loved Almighty who is beyond mind (Agam- unapproachable) and beyond sensors (Agah- unfathomable) I sacrifice unto such Almighty hundred thousand times.

ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ ; ਨਾਨਕ , ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ॥ (135-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the ones who have fall on the door of Almighty (Narayan-House of all) their honour is preserved by Almighty himself.

ਪੋਖੁ , ਸੋੁਹੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ;
ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧੧॥ (135-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The month of Poh is praiseful and filled will all happiness for those who has been pardon by desireless Almighty.

ਮਾਘਿ, ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂਆ ; ਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (135-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In Magh (Mid-January to Mid-February) those who participate in the company of those who overpowered their mind (Sadhu) and take bath with the dust of their feet is fruitfull as a pilgrimage with ablution at shrines.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ ; ਸਭਨਾ ਨੋ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥ (135-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Remember and then listen to Almighty name then donate to others as well which means one must meditate before motivating other to remember Almighty's name.

ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ; ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (135-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Thereafter the mind's ego will be removed along and the dirt of deeds accumalated from various reincarnation will be removed.

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ ਮੋਹੀਐ ; ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ (136-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those will never be seduced by lust and anger thereafter the dog of greed shall be destroyed.

ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ; ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ ॥ (136-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The whole world praises those who walk along on the true path.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ; ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (136-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

To have mercy in having pity equally for all the living beings is equally acceptable by (or even more then) performing pilgrimage at sixty-eight shrines and all the returns of godly-deeds such as devotion, donation, etc.

ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ; ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ (136-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Only those are wise to whom Almighty has mercifully blessed his name.

ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ;
ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ (136-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that I shall sacrifice unto those who has found their master (Hari- the life of all),

ਮਾਘਿ , ਸੁਚੇ ਸੇ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ;
ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੧੨॥ (136-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

On those are pure in the month of Magh unto whom Almighty is merciful.

ਫਲਗੁਣਿ , ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ; (ਉਪਾਰ-ਜਨਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ (136-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In the month of Phagan (Mid-Febuary to Mid-March) bliss is produced for those whom Almighy has manifested as closest loved friend.

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ (136-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

However when the Almighty beloved saints became their protector then they have mercifully reunited the jeev (being) with Almighty.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ; ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (136-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

With all happiness means ultimate happiness the Antahkaran liked bed is praiseful and now there is no more space for pains.

ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ; ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (136-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who have obtained Almighty liked king as spouse, the such most fortunate ones wishes are all fulfilled.

ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ; ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ (136-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those saints liked fellow maids sing the praises of Almighty, one should participate in such gathering to sing along the Almighty praises as well.

ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ;
ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥ (136-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They do not see anyone equivalent to Almighty therefore there is no one like Him means not even close to to Almighty.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ; ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥ (136-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those has corrected their present and next world by which they have attained permanent place.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥ (136-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those has been protected from the materialistic worldly ocean and never be born or neither runs through death.

ਜਿਹਵਾ ਏਕ , ਅਨੇਕ ਗੁਣ ; ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ (136-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that I have only one tongue and the virtuous of Almighty is uncountable therefore only those are saved whom Almighty has himself attached them to his feet.

ਫਲਗੁਣਿ , ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥ (136-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Phagan one should continuously praise Almighty whom has not even a have sesame seed amount of desire avarice.

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ (136-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who has remembered the Almighty's name, their tasks has been completed.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ; ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥ (136-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who have undoubtfully meditated Almighty;s true form of Guru, they are proven to be the truth and genuine ones in the court of Almighty.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ; ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ (136-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The treasure of all happiness is the Almghty's feet, holding which one is able to the frightful and tough worldly ocean.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ; ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥ (136-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Such ones have obtained the meditation of love and they never burn in the worldly desires means they never be over-occupied in the worldly desires.

ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ; ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥ (136-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Their mind became free from all falseful desires and doubtful faith has disappeared as their Antahkaran is filled with Almighty's faith.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ ; ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥ (136-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They serve the Surpeme Almighty alone and reside him in their mind.

ਮਾਹ ਦਿਵਸ , ਮੂਰਤ ਭਲੇ ; ਜਿਸ ਕਉ , ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (136-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those unto whom Almighty has casts His merciful glance all the months and days becomes fortunate without any specific lucky dat determined by astrological studies (mahurat)

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ , ਦਰਸ ਦਾਨੁ ;
ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥ (136-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that dear Almighty the life of all, I ask for a donation of your sight, please be merciful and bless me with your sight.

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦਿਨ ਰੈਣਿ (136-14)

Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji: Day And Night:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (136-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ;
ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ ॥ (136-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I serve my True Guru, and meditate on Him all day and night.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ , ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ;
ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥ (136-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Renouncing selfishness and conceit, I seek His Sanctuary, and speak sweet words to Him.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ; ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥ (136-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through countless lifetimes and incarnations, I was separated from Him. O Almighty, you are my Friend and Companion-please unite me with Yourself.

ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ; ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥ (136-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who are separated from the Almighty do not dwell in peace, O sister.

ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥ (136-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Without the Husband Almighty, one can never find peace based on my research and as seen in all realm.

ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ; ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥ (136-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I am separated from Almighty by my own deeds; why should I accuse anyone else? Therefore pray humbly as follows;

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ;
ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥ (136-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Please be merciful and bestow Your Mercy, Almighty, and save me! As the is no one else who is the cause and initiator.

ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਖਾਕੁ ਰੂਲਣਾ ; ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥ (136-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Without You, Almighty, we are ruined in dust and unto whom should we utter our cries of distress?

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ;
ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥੧॥ **(ਸੁਰ-ਜਨੁ ਬੋਲੋ)** (136-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

This is Guru Nanak's prayer: "May my eyes behold the Almighty, the Angelic Being."||1||

ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੋ ਸੁਣੇ ; ਹਰਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (136-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Almighty hears the suffering of the soul; He is the All-powerful and Infinite Primal Being (Purakh also means PU=hell + RAKH=protector, PU=Universe + Rakh=Protector).

ਮਰਣਿ ਜੀਵਣਿ ਆਰਾਧਣਾ ; ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (136-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In death and in life, worship and adore the Almighty who is the support of all beings during life and death.

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਕੀ ; ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (137-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In this world and in the next, the soul-bride belongs to her Husband Almighty, who has such a vast family.

ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ; ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (137-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He is Great, Inaccessible and beyond knowledge. His Wisdom remains beyond boundaries.

ਸੇਵਾ ਸਾ , ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ; ਸੰਤਾ ਕੀ , ਹੋਇ ਛਾਰੁ ॥ (137-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Only the selfless service pleases Him which are performed by becoming the dust of feet of the Saints.

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੈਆਲ ਦੇਵ ;
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥ **(ਉਧਾਰਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ)** (137-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He is the Patron of the poor, the Merciful, Luminous Almighty, the Redeemer of sinners.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਖਦਾ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (137-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

From the very beginning, and throughout the ages, the True Name of the Creator has been preserved.

ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ;
ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ **(ਤੋਲਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (137-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

No one can know the value of Almighty's name; no one can weigh it.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ; ਨਾਨਕ , ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ (137-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He dwells deep within the mind and body. Guru Nanak says He cannot be measured.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕੰਉ ਸੇਵਦੇ ;
ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ (137-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I am forever a sacrifice to those who remembers Almighty, day and night. ||2||

ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ; ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ (137-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Saints worship and adore Him forever and ever; He is the Forgiver of all.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ , ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਦਿਤੀਨੁ ਜਿੰਦੁ ॥ (137-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He created the soul and the body, and by His Kindness, He bestowed the life.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਰਾਧੀਐ ; ਜਪੀਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥ (137-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Shabad, worship and adore Him, and chant His Pure Mantra.

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ; ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥ (137-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty's worth cannot be described; the magnificent Almighty is endless.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਰਾਇਣੋ ; ਸੋ ਕਹੀਐ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (137-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

That one, within whose mind the Almighty abides, is said to be most fortunate.

ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ; ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ ॥ (137-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The mind's desires are fulfilled, upon meeting the Master, our Husband Almighty.

ਨਾਨਕੁ , ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹਰੀ ; ਦੋਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤੁ ॥ (137-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Guru Nanak lives by chanting the Almighty's Name; all sorrows have been erased.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿਸੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਸੋ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਜੰਤੁ ॥੩॥ (137-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

One who does not forget Him, day and night, is continually revived. ||3||

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਣੋ ; ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ ॥ (137-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty is all powers with ability to perform everything; Almighty is the only (permenant) place for prideless one like me.

ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ , ਮਨ ਅੰਦਰੇ ;
ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾਂ , ਨਾਉ ॥ (137-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have grasped the Support of the Almighty within my mind; I live by chanting and meditating on His Name.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ; ਜਨ ਧੂੜੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥ (137-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Grant Your Grace, Almighty, and bless me, that I may merge into the dust of the feet of the humble.

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ , ਤਿਉ ਰਹਾ ;
ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨਾ ਖਾਉ ॥ (137-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

As You sustain me, so do I live. I wear and eat whatever You give me.

ਉਦਮੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪ੍ਰਭ ; ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (137-10, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Dear Almighty, bless me with the initiative to strive the effort; to sing Your Glorious Praises in the Company of the Holy.

ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ; ਕਿਥੈ ਕੂਕਣ ਜਾਉ ॥ (137-10, ਮਾਝ, ਮ: 5)

I can envisage of no other place; where could I go and cry for help?

ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸਨ ਤਮ ਹਰਣ ; ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ ॥ (137-11, ਮਾਝ, ਮ: 5)

You are the Dispeller of ignorance, the Destroyer of darkness, O Lofty, Unfathomable and Unapproachable Almighty.

ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੀਐ ; ਨਾਨਕ , ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ (137-11, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Please unite this separated one with Yourself; this is Nanak's yearning.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ;
ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥੪॥੧॥ (ਪਾਂਉ ਬੋਲੋ) (137-12, ਮਾਝ, ਮ: 5)

That day shall bring every joy, O Almighty, when I touch the Feet of the Guru. ||4||1||

ਵਾਰ , ਮਾਝ ਕੀ ; ਤਥਾ ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੧ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ , ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ , ਗਾਵਣੀ ॥ (137-13)

Vaar In Maajh, And Saloks Of The First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji: To be Sung to the Tune of "Malik Mureed And Chandrahraa Sohee-Aa"

ਉਥਾਨਕਾ: ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ, ਤਦੋਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਬਾਣੀ ਰਚਨ ਬਾਰੇ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ? ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਤੁਨੀਂ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਨ ਵਸਤੇ ਜੰਗ ਕਰਨੇ ਹਨ ਇਸ ਲਿਏ ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ ਸੰਬੰਧੀ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦਿਆਂ ਵਾਰਾਂ ਸੁਨ ਕੇ ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਗੁਰਬਾਨੀ ਦੀਆਂ ਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਰਖਣੀਆਂ। ਇਸੇ ਲਈ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੇ ਵਿਖੇ ਬਹੁਤ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਾਰਾਂ ਸੁਨੀਆਂ ਜਿਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਉ (੯) ਧੁਨਾ ਪਸਿੰਦ ਕਰਕੇ ਨਉ (੯) ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਚੜੋਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋ ਪਹਿਲੀ ਧੁਨ ਮਾਝ ਕੀ ਵਾਰ ਤੇ ਚੜਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਧੁਨ ਬਾਰਾ ਸਾਖੀ ਇਉਂ ਹੈ ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕਤਿਾ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੋਕ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਨਾਵੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਕਬਰ ਦੇ ਦੋ ਮੁਖੀ ਸੂਬੇ ਸਨ ਮੁਰੀਦ ਖ਼ਾਂ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਜੋ ਰਾਜਪੂਤ ਸਰਦਾਰ ਹੋਏ ਹਨ ਅਕਬਰ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ; ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਜਾਤਿ ਸੀ 'ਮਲਕ' ਦੂਜੇ ਦੀ 'ਸੋਹੀ'। ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਆਪੋ ਵਿਚ ਲੱਗਦੀ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਮੁਰੀਦ ਖ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬਲ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਤੇ ਘੱਲਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਵੈਰੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਤਾਂ ਲਿਆ, ਪਰ ਰਾਜ-ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲੱਗ ਗਈ। ਚੰਦ੍ਰਹੜੇ ਨੇ ਅਕਬਰ ਪਾਸ ਚੁਗ਼ਲੀ ਖਾਧੀ ਕਿ ਮੁਰੀਦ ਖ਼ਾਂ ਆਕੀ ਹੋ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਸੋ, ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਫ਼ੌਜ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਗਿਆ। ਦੋਵੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਆਪੋ ਵਿਚ ਲੜ ਕੇ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਇਹ ਸੋਕ ਭਰੀ ਖਬਰ ਅਕਬਰ ਨੂੰ ਸਣੋਣ ਲਈ ਹਰ ਕੋਈ ਡਰਦਾ ਸੀ ਤਦ ਢਾਡੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਜੰਗ ਦੀ 'ਵਾਰ' ਲਿਖੀ, ਅਕਬਰ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਖਬਰ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਦੇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹੋਈ। ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆਂ ਸਿਰ-ਲੇਖ ਦੇ ਕੇ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਇਹ ਮਾਝ ਦੀ ਵਾਰ ਉਸ ਧੁਨੀ (ਸੁਰ) ਵਿਚ ਗਾਉਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਰੀਦ ਖਾਂ ਵਾਲੀ ਗਾਵੀਂ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ।

ਮੁਰੀਦ ਖ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਵਾਰ ਇਉਂ ਹੈ; ਪਉੜੀ॥ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਮੁਰੀਦ ਖ਼ਾਂ ਫੜਿਆ ਵਡ ਜੋਰ॥ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਲੈ ਫੋਜ ਕੋ ਦੋੜਿਆ ਵਡ ਤੌਰ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹ ਜੁੜੇ ਦੁਮਾਮੇ ਦੌਰ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪਜੂਤੇ ਸੂਰਿਆਂ ਸਿਰ ਬੰਧੇ ਟੌਰ॥ ਹੋਲੀ ਖੇਲੇ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਰੰਗ ਲਗੇ ਸੋਰ॥ ਦੋਵੇਂ ਤਰਫਾਂ ਜੁਟੀਆਂ ਸਰ ਵਗਨ ਕੌਰ॥ ਮੈਂ ਭੀ ਰਾਇ ਸਦਾਇਸਾਂ ਵੜਿਆ ਲਾਹੌਰ॥ ਦੋਨੋਂ ਸੂਰੇ ਸਾਨਣੇ ਜੂਝੇ ਉਸ ਠੋਰ॥

ਏਹ ਅਠ ਤੁਕ ਕੀ ਪਉੜੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਠ ਤੁਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਪਉੜੀ ਮਿਲਾਈ ਹੈ ਮਾਝ ਰਾਗ ਵਿਚ ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਿਰੋਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਹੀ ਜਸ ਹੈ।

ਵਾਰ: ਯੁੱਧ ਸਬੰਧੀ ਕਾਵਿ ਨੂੰ 'ਵਾਰ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਾਵਿ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੋਧਿਆਂ ਦੀ ਸੂਰਬੀਰਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਇਕ ਖਾਸ ਵਿਧੀ 'ਪਉੜੀ' ਛੰਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

Prologue : When Guru Arjan Sahib ji completed Sri Guru Granth Sahib Ji (Aad Granth), Guru Hargobind Sahib Ji ask what was the command for Him pertaining to utterance (composition) of Gurbani? Guru Arjan Sahib ji said that you are suppose oppose the tyranny therefore when the 'Var'(ballad) of the great warriors will be sang in your court you shall select tunes among the 'Var' as the tunes to the selected Gurbani Vara's (ballad) in Sri Guru Granth Sahib Ji. Thereafter Guru Hargobind Sahib Ji selected nine(9) Varas to be the tune for nine(9) Varas among the total of 22 Varas in Sri Guru Granth Sahib Ji.

The history pertaining to this tune of Malik Mureed And Chandrahraa Sohee-Aa is as follows; King Akbar once announce that who ever comes with a bad news to will be punished and during that time among his 22 districts he had Mureed Khan and Chandrahaa from the Malek and Sohi clan respectively. They were against each other for some reason. At one time revolution started in Kabul, Mureed Khan accepted the challenge to contain the situation and reshape the governance, in which he succeeded. After some time, Chandrahaa heard that Mureed Khan has overtaken Kabul and started rule all by himself as an indepandant state from the Mughol kingdom, he went to King Akbar and manage to persuade him in allowing to attack Mureed Khan in Kabul. The war started in Kabul between Mureed Khan and Chandrahaa and both of them fought very bravely till the last drop of their blood. In order to inform King Akbar the bards created a ballad (Var) with eight 'Pauri'. Guru Hargobind Sahib Ji selected this tune for this Var considering that this Var is also uttered by Guru Nanak Dev Ji in eight Pauri's containing Almighty's praises.

Var: The poetry which is written to describe war and the bravery of great warriors.

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (137-14)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (137-15)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ; ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥ (137-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Guru is the Giver; the Guru is the House of ice. The Guru is the Light of the three worlds.

ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ; ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (137-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says He is everlasting wealth. Place your mind's faith in Him, and you shall find peace. ||1||

Prologue : Guru Nanak Dev Ji utters the physical body development stages of a mortal from birth to death in relation to the spiritual state. Guru described the truth on how a mortal breaks away from Almighty's Name which was recited in mother womb and engrosses in worldly needs and affairs created by Maya in various forms of illusion.

ਮਃ ੧ ॥ (137-16)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ; ਥਣ ਦੁਧਿ ॥ (137-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

First, the baby loves mother's milk;

ਦੂਜੈ ; ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ (137-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

second, he learns of his mother and father;

ਤੀਜੈ ; ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥ ('ਭਯਾ' ਨੂੰ 'ਭਈਆ' ਬੋਲੋ) (137-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

third, his brothers, sisters-in-law and sisters;

ਚਉਥੈ ; ਪਿਆਰਿ ਉਪੰਨੀ ਖੇਡ ॥ (137-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

fourth, the love of play awakens.

ਪੰਜਵੈ ; ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥ (137-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Fifth, he runs after food and drink;

ਛਿਵੈ ; ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ॥ (137-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

sixth, in his sexual desire, he does not respect social customs.

ਸਤਵੈ ; ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ (137-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Seventh, he gathers wealth and dwells in his house;

ਅਠਵੈ ; ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥ (137-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

eighth, he becomes angry, and his body is consumed.

ਨਾਵੈ ; ਧਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ ॥ (137-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Ninth, he turns grey, and his breathing becomes difficult;

ਦਸਵੈ ; ਦਧਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥ (137-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

tenth, he is cremated, and turns to ashes.

ਗਏ , ਸਿ ਗੀਤ ; ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥ (137-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

His companions send him off, crying out and lamenting.

ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ ; ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥ (137-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The real-self Atma-like swan takes flight, and asks which way to go from the messengers of death.

ਆਇਆ ਗਇਆ ; ਮੁਇਆ ਨਾਉ ॥ (138-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One comes to this physical body and departures from this body to another body; the phenomenon of death is just for name sake. Proving this fact further Guruji says;

ਪਿਛੈ ; ਪਤਲਿ ਸਦਿਹੁ ਕਾਵ ॥ (138-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

After he left, food was offered on leaves, and the birds were called to come and eat means that it is proven from these rituals that one is not liberated from the cycle of reincarnation otherwise this rituals serves no purpose.

ਨਾਨਕ ; ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (138-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the self-willed manmukh’s passion is always for the evil deeds therefore the entire life is wasted in darkness of ignorance.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ; ਡੁਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ (138-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the Guru, the world is drowning. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (138-2)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : Guru Nanak Dev Ji utters the decades physical body growth with respect to its appearance and condition.

ਦਸ ਬਾਲਤਣਿ , ਬੀਸ ਰਵਣਿ ; (ਬਾਲੱਤਣਿ ਬੋਲੋ)
ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (138-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

At the age of ten, he is a child; at twenty, a youth, and at thirty, he is called handsome.

ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋਇ , ਪਚਾਸੀ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ;
ਸਠੀ ਕੇ ਬੋਢੇਪਾ ਆਵੈ ॥ (ਸੱਠੀ ਬੋਲੋ) (138-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

At forty, he is full of life; at fifty, his foot slips, and at sixty, old age is upon him.

ਸਤਰਿ ਕਾ ਮਤਿ ਹੀਣੁ ; (ਸੱਤਰਿ ਬੋਲੋ)
ਅਸੀਹਾਂ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (ਅੱਸੀਹਾਂ ਬੋਲੋ) (138-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

At seventy, he loses his intellect, and at eighty, he cannot perform his duties.

ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ; (ਨੱਵੈ ਬੋਲੋ)
ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਣੈ , ਅਪ ਬਲੁ ॥ (138-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

At ninety, he lies in his bed, and he cannot understand his weakness.

ਢੰਢੋਲਿਮੁ ਢੂਢਿਮੁ ਡਿਠੁ ਮੈ ;
ਨਾਨਕ , ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਧਵਲਹਰੁ ॥੩॥ (138-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

After seeking and searching for such a long time, Guru Nanak says I have seen that the world is just a mansion of smoke. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (138-5)

Pauree:

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ; ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ ॥ (138-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You, O Creator Almighty, are beyond mind's comprehension (Unfathomable). You Yourself created the Universe,

ਰੰਗ ਪਰੰਗ , ਉਪਾਰਜਨਾ ; (ਉਪਾਰ-ਜਨਾ ਬੋਲੋ)
ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ , ਭਾਤੀ ॥ (138-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

its colors, qualities and varieties, in so many ways and forms.

ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ , ਜਿਨਿ ਉਪਾਈਐ ; ਸਭੁ ਖੇਲੁ , ਤੁਮਾਤੀ ॥ (138-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You created it, and You alone understand it. It is all Your Play.

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ (138-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some come by birth, and some arise (in death) and depart; but without the Name, all are bound to die.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ; (ਚਲੂ-ਲਿਆ ਬੋਲੋ)
ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (138-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs are imbued with the deep crimson color of the poppy; they are dyed in the color of the Almighty's Love.

ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ; ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ ॥ (138-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

So serve the True and Pure Almighty, the Supremely Powerful Architect of Destiny.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ; (ਸੁ-ਜਾਣੁ ਬੋਲੋ)
ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾਤੀ ॥ (138-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You Yourself are All-knowing. O Almighty, You are the Greatest of the Great!

ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ , ਮੇਰੇ ਸਚਿਆ ;
ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਉ , ਤਿਨ ਜਾਤੀ ॥੧॥ (138-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

My Dear True Almighty, I am a sacrifice, a humble sacrifice, to those who meditate on You within their conscious mind. ||1||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (138-9)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜੀਉ ਪਾਇ , ਤਨੁ ਸਾਜਿਆ ; ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ (138-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He placed the soul in the body which He had created. He protects the Creation which He has created.

ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹਵਾ ਬੋਲੈ ; ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (138-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

With their eyes, they see, and with their tongues, they speak; with their ears, they bring the mind to awareness.

ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ; ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ (138-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

With their feet, they walk, and with their hands, they work; they wear and eat whatever is given.

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ , ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ;
ਅੰਧਾ , ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ (138-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They do not know the One who created the Creation. The ignorant blind ones proceeds to perform do their deeds in total ignorance.

ਜਾ ਭਜੈ ਤਾ ਠੀਕਰੁ ਹੋਵੈ ; ਘਾੜਤ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (138-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When the pitcher of the body breaks and shatters into pieces, it cannot be re-created again.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ;
ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥ (138-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says without the Guru, there is no honor; without honor, no one is ferried across the materialistic worldly ocean. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (138-12)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਦੇਂਦੇ ਥਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ; ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥ (138-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

They prefer the gift, instead of the Giver; such is the way of the self-willed manmukhs.

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤਾ ਕੀ ;
ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (138-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

How can one describe such self-willed manmukh's intelligence, their understanding or their cleverness?

ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ;
ਸੋ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (138-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The deeds which one commits, even in total isolation or within the mind, will be known far and wide, in the entire world's four directions.

ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ , ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ;
ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ , ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (138-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

One who lives righteously is known as righteous; one who commits sins is known as a sinner.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ;
ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (138-14, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

You Yourself enact the entire play, O Creator. Why should we speak of any other?

ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ , ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ;
ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ , ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਐ ॥ (138-15, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

As long as Your Light of real-self (Atma) is within the body, You speak through that Light. Without Your Light, who can do anything? Show me any such cleverness! Means that without Almighty's presence within the body non can do anything as He alone is the life form of the entire universe

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ;
ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥(ਸੁ-ਘੜੁ, ਸੁ-ਜਾਣੀਐ ਬੋਲੋ)(138-15, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says the Almighty alone is Perfect and All-knowing; He is revealed to the Gurmukh. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (138-16)

Pauree:

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ;
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (138-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Almighty, You Yourself created the entire universe, and You Yourself put it to work.

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ;
ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇਆ ॥ (138-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Administering the drug of emotional attachment, You Yourself have led the world astray through Your created Maya.

ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ;
ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥ (138-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

There is fire of thirst for world possessions deep within; the desires are beyond the state of contentment, people remain hungry and thirsty as the materialistic quest never ends.

ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ;
ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥ (138-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

This world is an illusion; it dies and it is re-born-it comes and it goes in reincarnation.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ;
ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ (138-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Without the True Guru, emotional attachment can never be broken; all have grown weary of performing merely rituals without realising the truth.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਸੁਖਿ ਰਜਾ , ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ (ਰੱਜਾ ਬੋਲੋ) (138-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Those who follow the Guru's Teachings meditate on the Almighty's Name (Naam); and they find happiness in Your will means that they remain contented in Your will.

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ , ਆਪਣਾ ; ਧੰਨੁ , ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ (138-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

They ferry their families and ancestors across the dreadful worldly ocean; blessed are the mothers who gave birth to them.

ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ (139-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Beautiful and sublime is the glory and the understanding of those who focus their consciousness on the Almighty. ||2||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੨ ॥ (139-2)

Salok, Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji:

Prologue : Guru Angad Dev Ji blesses the ultimate knowledge pertaining to self-realisation by experiencing Almighty within all the physical actions in order for one to become selfless and escape from the clutches of Deeds (Karama).

ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ; ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥ (139-2, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

To see without eyes; to hear without ears;

ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ; ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥ (139-2, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

to walk without feet; to work without hands;

ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ; ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ (139-2, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

to speak without a tongue-like this, one remains dead (from the sense of living) while yet alive.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ; ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ (139-3, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says recognize the Hukam of the Almighty's Command, and merge with your Almighty who is the Master. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (139-3)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ; ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (139-3, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

He is seen, heard and known, but His slight essence is not obtained.

ਰੁਹਲਾ ਟੁੰਡਾ ਅੰਧੁਲਾ ; ਕਿਉ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ (139-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

How can the lame, armless and blind person run to embrace the Almighty? Guru explains further in the next line;

ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ , ਕਰ ਭਾਵ ਕੇ ;
ਲੋਇਣ , ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥ (139-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Let the sense of respect (Fear) of Almighty be your feet, and let His Love be your hands; let your wisdom of His Understanding be your eyes.

ਨਾਨਕੁ , ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ;
ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (139-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Says Nanak, in this way, O wise soul-bride, you shall be united with your Husband Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (139-5)

Pauree:

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ; ਤੁਧੁ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (139-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Forever and ever, You (Almighty) are the only One; You have created Maya and set the play of duality in motion.

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇਆ ॥(139-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Through Maya You have created egotism and arrogant pride, and You placed greed of accumulating (Lobh) worldly possessions within the beings (Jeev).

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ; ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ (139-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Sustain me as it pleases Your Will; everyone acts as You cause them to act although the beings (jeev) may assume that they are acting on their own so this the baseless ego that being (jeev) creates within and creates new Karama.

ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ; ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (139-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Through Your blessings some are forgiven, and merge with You; through the Guru's Teachings, we are joined to You.

ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ;
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ , ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (139-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Some serve You cautious; without the Name, nothing else pleases them.

ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ; ਇਕਿ , ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ (139-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Any other task is worthless to them-You have enjoined them to Your True Service of meditation.

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ; (ਕਲੱਤੁ ਬੋਲੋ)
ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ , ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ (139-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

In the midst of children, spouse and relations, some still remain detached; they remain pleased to Your Will.

ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ;
ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ (139-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Inwardly (spiritually) and outwardly (physical deeds), they are pure, and they are absorbed in the True Name. ||3||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (139-10)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ; ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ ॥ (139-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I may make a cave, in a mountain of gold, or in the water of the nether regions;

ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ , ਕੈ ਆਕਾਸੀ ;
ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ ॥ (139-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I may remain standing on my head, upside-down, on the earth or up in the sky;

ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ; ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾਰਿ ॥ (139-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I may totally cover my body with clothes, and perform Yogic cleansing methods to keep the physical body pure;

ਬਗਾ ਰਤਾ , ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (139-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I may recite the verses of white (Siam Vedh), yellow (Yujhar Vedh), black (Atharban Vedh);

ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ; ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (139-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I may even live in dirt and filth. And yet, all these deeds as stipulated in shabad is useless if the evil-mindedness, and intellectual corruption remains within. Guruji explains how to purify the mind and intellact in the next line.

ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ , ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ;
ਨਾਨਕ , ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (139-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I was not, I am not, and I will never be anything at all! Guru Nanak says I contemplate only on the Guru's Shabad. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (139-13)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue: Siddhas asked Guru Nanak Dev Ji 'why a being (jeev) becomes sad and how can one become happy?'

ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ , ਕਾਇਆ ; ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥(139-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They wash their clothes, and scrub their physical bodies, and try to practice self-discipline.

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ;
ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥ (139-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

But they are not aware of the filth staining their Antahkaran (mind, intellect, memory & self-existence), the dirt of discrimination (love & envy) remains while they try and try to wash off the outer dirt.

ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ; ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ (139-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The ignorant (blind) go astray, caught by the noose of Death.

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ;
ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥ (139-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The physical body does not belong to this being (jeev) which being (jeev) claims to his own therefore ego and attachments is created because of which this being (jeev) has to endure pains. This is the cause of sadness and now Guruji explain how can one be happy;

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ , ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ;
ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (139-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says through a Guru the curtain of egotism and attachments are broken (torn) only then Almighty's name is meditated upon with mind and body.

ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ; ਨਾਮੇ , ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ (139-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They chant the Naam, meditate on the Naam, and through the Naam, they are absorbed in peace. ||2||

ਪਵੜੀ ॥ (139-16)

Pauree:

ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (139-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Destiny has brought together and united the body and the soul-swan.

ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ; ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (139-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He who created them, also separates them.

ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ; ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ (139-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The fools enjoy their pleasures; they must also endure all their pains.

ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗ ; ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥ (139-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

From pleasures, arise diseases and the commission of sins.

ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ; ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥ (139-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

From sinful pleasures come sorrow, separation, birth and death.

ਮੂਰਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ; ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥ (139-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The fools try to account for their misdeeds, and argue uselessly.

ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ; ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (139-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The judgement is in the Hands of the True Guru, who puts an end to the argument.

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ; ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ (139-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Whatever the Creator does, becomes the reality. It cannot be changed by anyone's efforts. ||4||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (139-19)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ; ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ ॥ (139-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Telling lies is equivalent to eating dead human bodies.

ਅਵਰੀ ਨੋ ; ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥ (140-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

And yet such people, go out to teach others.

ਮੁਠਾ ਆਪਿ ; ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ (140-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They are deceived, and they deceive their companions as well.

ਨਾਨਕ ; ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੧॥ (140-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says such people becomes the leaders means that the leaders themselves adopt's the support of false and stands high in the community as advisors and decision makers. ||1||

ਮਹਲਾ , ੪ ॥ (140-1)

Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ;
ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ , ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਏ ॥ (140-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Those, within whom the love for Truth dwells; they recite Almighty's name with faith.

ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ;
ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (140-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

They walk on the Almighty's Path, and inspire others to walk on the Almighty's Path as well.

ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ , ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ;
ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ , ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ **(ਨ੍ਹਾਤੈ ਬੋਲੋ)** (140-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Bathing in a pool of holy water, they are washed clean of filth. But, by bathing in a stagnant pond, they are contaminated with even more filth.

ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ;
ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (140-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The True Guru is the Perfect Pool of Holy Water. Night and day, He meditates on the Name of the Almighty with mind and body.

ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ;
ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ ॥ (140-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The True Guru is saved, along with his family; bestowing the Name of the Almighty, Har, Har, He saves the whole world.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ;
ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ , ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥੨॥ (140-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is a sacrifice to one who himself chants the Naam, and inspires others to chant it as well. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (140-5)

Pauree:

ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ; ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ ॥ (140-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Some pick and eat fruits and roots, and live in the wilderness.

ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ; ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥ (140-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Some wander around wearing saffron robes, as Yogis and Sanyaasees.

ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ; ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (140-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

But within there is still so much thirst for worldly achievements; they still desire for clothes and food.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ; ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ ॥ (140-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

They waste their lives uselessly; they are neither householders nor renunciates.

ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ॥ (140-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Messenger of Death hangs over their heads, and they cannot escape the three-phased desire.

ਗੁਰਮਤੀ , ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ;
ਜਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ (140-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Death does not even approach those who follow the Guru's Teachings, and become the slaves of the Almighty's slaves.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ; ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ (140-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The ones who accepts faithfully the True Guru’s Sermons remains detached from worldly pleasures and possession within their home.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ;
ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥ (140-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says those who serve their True Guru, rise from desire to desirelessness. ||5||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (140-9)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji blesses sermons to a Qaji whose robe was smeared with blood while he was slaughtering a chicken.

ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ; ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ ॥ (140-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If one's clothes are stained with blood, the garment is believed to be dirty (polluted) and abandoned immediately for washing.

ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ; ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ ॥ (140-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who drinks (consumes) the blood (meat); how can ever their consciousness becomes pure?

ਨਾਨਕ , ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ; ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ॥ (140-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says chant the Name of Almighty with mouth, with pure heart (without any desire or ill feeling towards others).

ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ; ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ ॥੧॥ (140-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Everything else without reciting Almighty's name is just a pompous worldly show, and merely the practices of false rituals. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (140-11)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜਾ ਹਉ ਨਾਹੀ , ਤਾ ਕਿਆ ਆਖਾ ; ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ , ਕਿਆ ਹੋਵਾ ॥ (140-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Since I am no one, what can I say? Since I am nothing, what can I be?

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿਆ ਕਥਨਾ ; ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵਾਂ ॥ (140-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Almighty has created the entire universe, whose praises are told the divine books and uttered by all the wise ones; some are ignorant pertaining to such Almighty's praises therefore clean the Antahkaran with the water of Almighty's name. (Almighty created me and so I act. As He causes me to speak, so I speak. I am full and overflowing with sins-if only I could wash them away!)

ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਾ , ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ; (ਬੁੱਝਾ, ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ) ਐਸਾ ਆਗੂ ਹੋਵਾਂ ॥ (140-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One do not understands himself, and yet attempts to teach others. Such is the ignorant leader!

ਨਾਨਕ , ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਦਸੇ ਰਾਹੈ ; ਸਭਸੁ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ (140-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the one who is blind (ignorant) shows others the way (teach others), and misleads all his companions.

ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ; ਸੁ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (140-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

But, going to the world hereafter, he shall be beaten and kicked in the face; then, it will be obvious, what sort of guide he was! ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (140-14)

Pauree:

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਸਭ ਤੂੰ ਘੜੀ ; ਮੂਰਤ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (140-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Through all the months and the seasons, the minutes and the hours, I dwell upon You, O Almighty.

ਤੂੰ ਗਣਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ;
ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (140-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

No one has attained You by the count of Karmas (deeds); O True, Unseen and Infinite Almighty.

ਪੜਿਆ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ; (ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ)
ਜਿਸੁ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (140-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

A scholar who is full of greed (Labh-greed of consumption, Lobh-greed of materials), arrogant pride and egotism, is known to be a fool although he has knowledge.

ਨਾਉ ਪੜੀਐ , ਨਾਉ ਬੁਝੀਐ ; (ਬੁੱਝੀਐ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (140-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

So read the Name, and realize the Name, and contemplate the Guru's Teachings.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ; ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (140-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, I have earned the wealth of the Naam; I possess the storehouses, overflowing with devotion to the Almighty.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ (140-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Believing in the Pure Naam, one is hailed as true, in the True Court of the Almighty.

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ; ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (140-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Divine Light of the Infinite Almighty, who owns the soul and life-forces (pran) and, is deep within the inner being.

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ; ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥੬॥ (140-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone are the True Banker, O Almighty; the rest of the world is just Your petty trader. ||6||
Note: Guruji blessed this sermons during His visit to Mekkah, in the next shabad Guruji illustrates the qualities in a true Muslim based on the religious practices.

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (140-18)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ; (ਮੁਸੱਲਾ ਬੋਲੋ)
ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ (140-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Let mercy be your mosque, faith your prayer-mat, and honest living your Koran.

ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ; ਹੋਹੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥ (140-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Make modesty your circumcision (sunat), and good conduct your fast (puasa). In this way, you shall be a true Muslim.

ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ; ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ॥ (140-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Let good conduct be your Kaabaa, Truth your spiritual guide, and being merciful and honouring a poor, such noble deeds shall be your recitation of Koran (prayer, solat) and chant.

ਤਸਬੀ ਸਾ , ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ; ਨਾਨਕ , ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੧॥ (140-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Let your rosary be that which is pleasing to His Will. Guru Nanak says Almighty shall preserve your honor. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (141-1)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji

ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ; ਉਸੁ ਸੂਅਰ ਉਸੁ ਗਾਇ ॥ (141-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

To take what rightfully belongs to another (Haram), is like a Muslim eating pork, or a Hindu eating beef.

ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ; ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ ॥ (141-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

A Guru for a Hindu and Prophet for a Muslim will only stands by as protector, if one do not take the rightfully belongings of others which equivalent to consuming carcasses.

ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈਐ ; ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥ (ਗੱਲੀਂ ਬੋਲੋ) (141-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By mere talk, people do not earn passage to Heaven. Salvation comes only from the practice of Truth.

ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ; ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (141-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By adding spices to forbidden meat (Haram), they are not become acceptable lawfully.

ਨਾਨਕ , ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ; (ਗੱਲੀਂ ਬੋਲੋ)
ਕੂੜੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (141-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says from false talk, only falsehood remains as the earning of lifetime. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (141-3)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ; ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ ॥ (141-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

There are five prayers and five times of day for prayer; the five have five names.

ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾਲ ਦੁਇ ; ਤੀਜਾ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ ॥ (141-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Let the first prayer (Solat Subuh) be truthfulness, the second prayer (Solat Zohor) honest living, and the third prayer (Solat Asar) charity in the Name of Almighty.

ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ; ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥ (141-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Let the fourth prayer (Solat Maghrib) be nourish pious intentions which develops good will to all, and the fifth prayer (Solat Ishak) the praise of the Almighty.

ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ; ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ ॥ (141-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Repeat the prayer of good deeds, and then, you may call yourself a Muslim.

ਨਾਨਕ , ਜੇਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ; ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥੩॥ (141-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the false obtain falsehood, and only falsehood. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (141-6)

Pauree:

ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜਦੇ ; ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (141-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some purchases priceless jewels-like virtues (renunciation, truth, contentment, mercy, faith, etc.) with the capital of love, while others trades for happiness with temporary worldly materials.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅਨਿ ; ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (141-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When the True Guru is pleased, only then within the body Antahkaran the treasure of jewel-like virtues is discoved.

ਵਿਣੁ ਗੁਰ , ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿਆ ;
ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ (141-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the Guru, no one has found this treasure. The ignorant (blind) died barking the false means the speaking false or about the false Maya is useless which does not benefit anyone.

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਮੁਏ ; ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (141-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs are burned (putrefy) to death in duality form of fire. They do not understand contemplative meditation.

ਇਕਸੁ ਬਾਝਹੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ;
ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (141-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the One Almighty, there is no other at all. Unto whom should they complain?

ਇਕਿ ਨਿਰਧਨ , ਸਦਾ ਭਉਕਦੇ ;
ਇਕਨਾ , ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ ॥ (141-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some are poor, and wander around endlessly, while others have storehouses of wealth.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ; ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰਾ ॥ (141-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, there is no other wealth. Everything else is just poison and ashes.

ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ;
ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੭॥ (141-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Almighty Himself acts, and causes others to act; by the Hukam of His Command, we are embellished and exalted. ||7||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (141-10)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue: In Sultanpur, Guru Nanak Dev Ji abandoned the shopkeeper's job and declared that 'non is a Hindu and non is a Muslim' while sitting in the graveyard. Qaji and Nawab came to Guruji and asked 'Why do say that there is no Muslim?', Guru answers;

ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ;
ਜਾ ਹੋਇ , ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (141-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

It is difficult to be called a Muslim; if one is truly a Muslim (with the qualities liated below), then he may be called one.

ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ , ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ; (ਅੱਵਲਿ ਬੋਲੋ)
ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ , ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ॥ ('ਮਸੱਕਲ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (141-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

First, let him appreciate the religion of the Prophet as sweet means that one should accept Almighty's meditation; then, let his pride of his possessions be scraped away.

ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ , ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ; (ਮੁਸੱਲਿਮ ਬੋਲੋ)
ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ , ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ (141-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Becoming a true Muslim, a disciple of the faith of Mohammed, let him put aside the illusion of death and life.

ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ;
ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ , ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (141-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

As he submits to Almighty's Will, and surrenders to the Creator, he is rid of selfishness and conceit.

ਤਉ ਨਾਨਕ , ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ;
ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥੧॥ (141-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

And when, Guru Nanak says he is merciful to all beings, only then shall he be called a Muslim. ||1||

ਮਹਲਾ , ੪ ॥ (141-13)

Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਪਰਹਰਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ;
ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ (141-13, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Renounce lust (sexual desire), anger, falsehood and slander; forsake Maya and eliminate egotistical pride.

ਤਜਿ ਕਾਮੁ , ਕਾਮਿਨੀ ਮੋਹੁ ਤਜੈ ;
ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ , ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (141-14, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Renounce sexual desire and unlawful relationships other the spouse, and give up emotional attachment. Only then one shall obtain the Pure Almighty amidst the darkness of the world.

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ;
ਤਜਿ ਪਿਆਸ ਆਸ , ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (141-14, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Renounce selfishness, conceit (ego) and arrogant pride, and your love of physical attachment with children and spouse. Abandon your thirsty hopes and desires, and embrace love for the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ (141-15, ਮਾਝ, ਮ: 4)

Guru Nanak says the True One shall come to dwell in your mind. Through the sermons of the True Guru, one shall be absorbed in the Name of the Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (141-16)

Pauree:

ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ; **(‘ਰਯਤਿ’ ਨੂੰ ‘ਰਈਅਤਿ’ ਬੋਲੋ)**
ਕੋਇ ਨ ਰਹਸੀਓ ॥ **(‘ਰਹੱਸੀਓ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** (141-16, ਮਾਝ, ਮ: 4)

Neither the kings, nor the citizens, nor the leaders shall remain.

ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰ ; ਹੁਕਮੀ ਢਹਸੀਓ ॥ (141-16, ਮਾਝ, ਮ: 4)

The shops, the cities and the streets shall eventually disintegrate, in the Almighty's Hukam (Will, Command).

ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ; ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ॥ (141-17, ਮਾਝ, ਮ: 4)

Those solid and beautiful mansions-the fools think that they belong to them.

ਦਰਬਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ; ਰੀਤੇ ਇਕਿ ਖਣੇ ॥ (141-17, ਮਾਝ, ਮ: 4)

The treasure-houses, filled with wealth, shall be emptied out in an instant.

ਤਾਜੀ ਰਥ ਤੁਖਾਰ ; ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ ॥
ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ; ਕਿਥੈ , ਸਿ ਆਪਣੇ ॥
ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਰ ; ਸਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ ॥ (141-17, ਮਾਝ, ਮ: 4)

The horses, chariots, camels and elephants, with all their decorations; the gardens, lands, houses, tents, soft beds and satin pavilions-Oh, where are those things, which they believe to be their own?

ਨਾਨਕ , ਸਚ ਦਾਤਾਰੁ ; ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ ॥੮॥ (141-18, ਮਾਝ, ਮ: 4)

Guru Nanak says the True One is the Giver of all; He is revealed through His All-powerful Creative Nature. ||8||

ਸਲੋਕੁ , ਮ: ੧ ॥ (141-19)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨਦੀਆ ਹੋਵਹਿ , ਧੇਣਵਾ ; ਸੁੰਮ ਹੋਵਹਿ , ਦੁਧੁ ਘੀਉ ॥ (141-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If the rivers became cows, giving milk, and the spring water became milk and ghee;

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ , ਸਕਰ ਹੋਵੈ ; ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ (141-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If all the earth became sugar, and mind remains in joy upon obtaining such materials;

ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ; ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ (142-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

if the mountains became gold and silver, studded with gems and jewels

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੧॥ (142-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

-even then, I would worship and adore You, and my longing to chant Your Praises would not decrease. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (142-2)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ ਹੋਵੈ ; ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥ (142-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If all the eighteen loads of vegetation became fruits,

Note: 1 load (Bhar) = 3260 Tola, 1 Tola= 11.6638038 grams

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ , ਫਿਰਦੇ ਰਖੀਅਹਿ ;
ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ (142-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and the growing grass became sweet rice; if I were able to stop the sun and the moon in their orbits and hold them perfectly steady

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੨॥ (142-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

-even then, I would worship and adore You, and my longing to chant Your Praises would not decrease. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (142-3)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈਐ ; ਪਾਪ ਗਰਹ , ਦੁਇ ਰਾਹੁ ॥ (142-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If my body were afflicted with pain, under the evil influence of unlucky stars;

ਰਤੁ ਪੀਣੇ ਰਾਜੇ , ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਅਹਿ ;
ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ॥ (142-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and if the blood-sucking kings were to hold power over me

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੩॥ (142-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

-even if this were my condition, I would still worship and adore You, and my longing to chant Your Praises would not decrease. ||3||

ਮਃ ੧ ॥ (142-5)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੁ ਹੋਵੈ ; ਖਾਣਾ ਹੋਵੈ ਵਾਉ ॥ (142-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If fire and ice were my clothes, and the wind was my food;

ਸੁਰਗੈ ਦੀਆ ਮੋਹਣੀਆ ਇਸਤਰੀਆ ਹੋਵਨਿ ;
ਨਾਨਕ , ਸਭੋ ਜਾਉ ॥ (142-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and even if the enticing heavenly beauties were my wives, O Nanak-all this shall pass away!

ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੪॥ (142-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Even then, I would worship and adore You, and my longing to chant Your Praises would not decrease. ||4||

ਪਵੜੀ ॥ (142-6)

Pauree:

ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ; ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ॥ (142-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The foolish demon, who does evil deeds, does not know his Almighty and Master.

ਸੋ ਕਹੀਐ ਦੇਵਾਨਾ ; ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ॥ (142-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Call him a mad-man, if he does not understand himself.

ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ; ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ ॥ (142-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The strife of this world is evil; these struggles are consuming it.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰਿ ; ਭਰਮੇ ਪਚੀਐ ॥ (142-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the Almighty's Name, life is worthless. Through engrossment in illusion (maya), the people are being destroyed.

ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ; ਸੋਈ ਸਿਝਸੀ ॥ (142-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One who recognizes that all spiritual paths lead to the One shall be emancipated.

ਕੁਫਰ ਗੋਅ , ਕੁਫਰਾਣੈ ; ਪਇਆ ਦਝਸੀ ॥ (142-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One who speaks lies shall fall into hell and burn.

ਸਭ ਦੁਨੀਆ , ਸੁਬਹਾਨੁ ; ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (142-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In all the world, the most blessed and sanctified are those who remain absorbed in Truth.

ਸਿਝੈ ਦਰਿ ਦੀਵਾਨਿ ; ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੯॥ (142-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One who eliminates selfishness and conceit is redeemed in the Court of the Almighty. ||9||

ਮਃ ੧ , ਸਲੋਕੁ ॥ (142-9)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji, Salok:

ਸੋ ਜੀਵਿਆ ; ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ (142-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They alone are truly alive, whose minds are filled with the Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ (142-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says no one else is truly alive;

ਜੇ ਜੀਵੈ ; ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥ (142-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

those who merely live shall depart in dishonor;

ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ; ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥ (142-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

everything they eat is impure.

ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ; ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ॥
ਰੰਗਿ ਰਤਾ ; ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (142-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Intoxicated with power and thrilled with wealth, they delight in their pleasures, and dance about shamelessly.

ਨਾਨਕ ; ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥ (142-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says they are deluded and defrauded.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥੧॥ (142-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the Almighty's Name, they lose their honor and depart. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (142-12)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕਿਆ ਖਾਧੈ ; ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਹੋਇ ॥ (142-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What good is food, and what good are clothes,

ਜਾ ਮਨਿ ; ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (142-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

if the True Almighty does not abide within the mind?

ਕਿਆ ਮੇਵਾ , ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ;
ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥ (142-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What good are fruits, what good is ghee, sweet jaggery, what good is flour, and what good is meat?

ਕਿਆ ਕਪੜੁ , ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ;
ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ (142-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What good are clothes, and what good is a soft bed, to enjoy pleasures and sensual delights?

ਕਿਆ ਲਸਕਰ , ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ;
ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥ (142-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What good is an army, and what good are soldiers, servants and mansions to live in?

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ; ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥੨॥ (142-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says without the True Name, all this paraphernalia shall disappear. ||2||

ਪਵੜੀ ॥ (142-15)

Pauree:

ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ;
ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ **('ਪਰੱਖੀਐ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** (142-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What good is social class and status? Truthfulness is measured within.

ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ; ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥ (142-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Pride in one's status is like poison-holding it in your hand and eating it, you shall die.

ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾਰ ; ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥ (142-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The True Almighty's Sovereign Rule is known throughout the ages.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ; ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥ (142-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One who respects the Hukam of the Almighty's Command is honored and respected in the Court of the Almighty.

ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ; ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ (142-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By the Order of our Almighty and Master, we have been brought into this world.

ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ; **(ਤਬਲ-ਬਾਜ ਬੋਲੋ)**
ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (142-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Drummer, the Guru, has announced the Almighty's meditation, through the Guru's Hymn (Shabad).

ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ; ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ (142-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some have mounted their horses in response, and others are saddling up.

ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ; ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥੧੦॥ (142-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some have tied up their bridles, and others have already ridden off. ||10||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (142-17)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜਾ ਪਕਾ , ਤਾ ਕਟਿਆ ; ਰਹੀ , ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥ (142-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When the crop is ripe, then it is cut down; only the stalks are left standing.

ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ , ਚਿਥਿਆ ; ਕਣੁ ਲਇਆ , ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥ (142-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The corn on the cob is put into the thresher, and the kernels are separated from the cobs.

ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ ਕੈ ;
ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਠੁ ॥ (ਬਹਿੱਠੁ ਬੋਲੋ) (142-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Placing the kernels between the two mill-stones, people sit and grind the corn.

ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ; ਨਾਨਕ , ਅਜਬੁ ਡਿਠੁ ॥੧॥ (142-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those kernels which stick to the central axle are spared-Nanak has seen this wonderful vision! ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (142-19)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ; ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ (142-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Look, and see how the sugar-cane is cut down. After cutting away its branches, its feet are bound together into bundles,

ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿਕੈ ;
ਦੇਨਿ , ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥ (ਮੱਲ ਬੋਲੋ) (143-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and then, it is placed between the wooden rollers and crushed.

ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ; (ਟੱਟਰਿ ਬੋਲੋ)
ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥ (143-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What punishment is inflicted upon it! Its juice is extracted and placed in the cauldron; as it is heated, it groans and cries out.

ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ; ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਾਲਾਇ ॥ (143-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

And then, the crushed cane is collected and burnt in the fire below.

ਨਾਨਕ , ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ; (ਪੱਤਰੀਐ ਬੋਲੋ)
ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥੨॥ (143-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Nanak: come, people, and see how the sweet sugar-cane is treated! ||2||

ਪਵੜੀ ॥ (143-3)

Pauree:

ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ; ਆਸ ਘਣੇਰਿਆ ॥ (143-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some do not think of death; they entertain great hopes.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ; ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ ॥ (143-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They die, and are re-born, and die, over and over again. They are of no use at all!

ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ; ਕਹਨਿ ਚੰਗੇਰਿਆ ॥ (143-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In their conscious minds, they call themselves good.

ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ; ਮਨਮੁਖ ਹੇਰਿਆ ॥ (143-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The King of the Angels of Death hunts down those self-willed manmukhs, over and over again.

ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਾਰਾਮ ; ਕਿਆ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ (143-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The manmukhs are false to their own selves; they feel no gratitude for what they have been given.

ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮ ; ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥ (143-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who merely perform rituals of worship are not pleasing to their Almighty and Master.

ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ; ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥ (143-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who attain the True Almighty and chant His Name are pleasing to the Almighty.

ਕਰਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ; ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥ (143-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They worship the Almighty and bow at His Throne. They fulfill their pre-ordained destiny. ||11||

ਮਃ ੧ , ਸਲੋਕੁ ॥ (143-6)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji, Salok:

ਮਛੀ , ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ; ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ (143-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What can deep water do to a fish? What can the vast sky do to a bird?

ਪਥਰ , ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ; ਖੁਸਰੇ , ਕਿਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥(143-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What can cold do to a stone? What is married life to a eunuch?

ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ; ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ ॥ (143-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You may apply sandalwood oil to a dog, but he will still be a dog.

ਬੋਲਾ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ; ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ॥ (143-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You may try to teach a deaf person by reading the Simritees to him, but how will he learn?

ਅੰਧਾ ਚਾਨਣਿ ਰਖੀਐ ; ਦੀਵੇ ਬਲਹਿ ਪਚਾਸ ॥ (143-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You may place a light before a blind man and burn fifty lamps, but how will he see?

ਚਉਣੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਐ ; ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਵੈ ਘਾਸੁ ॥ (143-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You may place gold before a herd of cattle, but they will pick out the grass to eat.

ਲੋਹਾ ਮਾਰਣਿ ਪਾਈਐ ; ਢਹੈ , ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸ ॥ (143-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You may add flux to iron and melt it, but it will not become soft like cotton.

ਨਾਨਕ , ਮੂਰਖ ਏਹਿ ਗੁਣ ; ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ (143-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says this is the nature of a fool-everything he speaks is useless and wasted. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (143-10)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕੈਹਾ ਕੰਚਨੁ ; ਤੁਟੈ ਸਾਰੁ ॥ (ਕੈਂਹਾਂ ਬੋਲੋ) (143-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When pieces of bronze or gold or iron break,

ਅਗਨੀ ਗੰਢੁ ; ਪਾਏ ਲੋਹਾਰੁ ॥ (143-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

the metal-smith welds them together again in the fire, and the bond is established.

ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ ; ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ ॥ (143-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If a husband leaves his wife,

ਪੁਤੀ ; ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (ਪੁਤੀਂ ਬੋਲੋ) (143-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

their children may bring them back together in the world, and the bond is established.

ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ; ਦਿਤੈ ਗੰਢੁ ਪਾਇ ॥ (143-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When the king makes a demand, and it is met, the bond is established.

ਭੁਖਿਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ; ਜਾ ਖਾਇ ॥ (143-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When the hungry man eats, he is satisfied, and the bond is established.

ਕਾਲਾ ਗੰਢੁ ; ਨਦੀਆ ਮੀਹ ਝੋਲ ॥ (143-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In the famine, the rain fills the streams to overflowing, and the bond is established.

ਗੰਢੁ ਪਰੀਤੀ ; ਮਿਠੇ ਬੋਲ ॥ (143-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

There is a bond between love and words of sweetness.

ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ; ਬੋਲੇ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥ (143-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When one speaks the Truth, a bond is established with the Holy Scriptures.

ਮੁਇਆ ਗੰਢੁ ; ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਹੋਇ ॥ (143-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Through goodness and truth, the dead establish a bond with the living.

ਏਤੁ ਗੰਢਿ ; ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (143-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Such are the bonds which prevail in the world.

ਮੂਰਖ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ; ਮੁਹਿ ਮਾਰ ॥ (143-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The fool establishes his bonds only when he is slapped in the face.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ; ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (143-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Nanak says this after deep reflection:

ਸਿਫਤੀ ; ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ (143-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

through the Almighty's Praise, we establish a bond with His Court. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (143-13)

Pauree:

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ; ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (143-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He Himself created and adorned the Universe, and He Himself contemplates it.

ਇਕਿ ਖੋਟੇ , ਇਕਿ ਖਰੇ ;
ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ (ਪਰਖਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (143-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some are counterfeit, and some are genuine. He Himself is the Appraiser.

ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਹਿ ; ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਬਾਹਰ ਵਾਰਿ ॥ (143-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The genuine are placed in His Treasury, while the counterfeit are thrown away.

ਖੋਟੇ , ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਹਿ ;
ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (143-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The counterfeit are thrown out of the True Court-unto whom should they complain?

ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਭਜਿ ਪਵਹਿ ; ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (143-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They should worship and follow the True Guru-this is the lifestyle of excellence.

ਸਤਿਗੁਰੁ , ਖੋਟਿਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ;
ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (143-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The True Guru converts the counterfeit into genuine; through the Guru's Hymn (Shabad), He embellishes and exalts us.

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਨਿ ; ਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (143-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who have enshrined love and affection for the Guru, are honored in the True Court.

ਗਣਤ ਤਿਨਾ ਦੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਰੇ ;
ਜੋ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧੨॥ (143-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Who can estimate the value of those who have been forgiven by the Creator Almighty Himself? ||12||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (143-18)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ , ਦੁਨੀਆ ; ਪੀਰਾ ਮਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ ॥ (143-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

All the spiritual teachers, their disciples and the rulers of the world shall be buried under the ground.

ਮੇਰਵਦਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ; ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇ ॥ (ਮੇ-ਰਵੱਦਿ ਬੋਲੋ) (143-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The emperors shall also pass away; Almighty alone is Eternal.

ਏਕ ਤੂਹੀ ; ਏਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ (143-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, Almighty, You alone. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (143-19)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾ ; ਨਰਾ ॥
ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ; ਧਰਾ ॥ (143-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Neither the angels, nor the demons, nor human beings, nor the Siddhas, nor the seekers shall remain on the earth.

ਅਸਤਿ ਏਕ ; ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ (143-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Who else is there?

ਏਕ ਤੁਈ ; ਏਕ ਤੁਈ ॥੨॥ (144-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, Almighty, You alone. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (144-1)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ; ਆਦਮੀ ॥
ਨ ਸਪਤ; ਜੇਰ ਜਿਮੀ ॥ (144-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Neither the just, nor the generous, nor any humans at all, nor the seven realms beneath the earth, shall remain.

ਅਸਤਿ ਏਕ ; ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ (144-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The One Almighty alone exists. Who else is there?

ਏਕ ਤੁਈ ; ਏਕ ਤੁਈ ॥੩॥ (144-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, Almighty, You alone. ||3||

ਮਃ ੧ ॥ (144-2)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨ ਸੂਰ ਸਸਿ ; ਮੰਡਲੋ ॥
ਨ ਸਪਤ ਦੀਪ ; ਨਹ ਜਲੋ ॥
ਅੰਨ ਪਉਣ ; ਥਿਰੁ ਨ ਕੁਈ ॥ (144-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Neither the sun, nor the moon, nor the planets, nor the seven continents, nor the oceans, nor food, nor the wind-nothing is permanent.

ਏਕੁ ਤੁਈ ; ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੪॥ (144-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, Almighty, You alone. ||4||

ਮਃ ੧ ॥ (144-3)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨ ਰਿਜਕੁ ਦਸਤ ; ਆ ਕਸੇ ॥ (144-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Our sustenance is not in the hands of any person.

ਹਮਾ ਰਾ ; ਏਕੁ ਆਸ ਵਸੇ ॥ (144-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The hopes of all rest in the One Almighty.

ਅਸਤਿ ਏਕੁ ; ਦਿਗਰ ਕੁਈ ॥ (144-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The One Almighty alone exists-who else is there?

ਏਕ ਤੁਈ ; ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੫॥ (144-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, Almighty, You alone. ||5||

ਮਃ ੧ ॥ (144-4)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਪਰੰਦਏ ; ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ ॥ (144-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The birds have no money in their pockets.

ਦਰਖਤ ਆਬ ; ਆਸ ਕਰ ॥ (144-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They place their hopes on trees and water.

ਦਿਹੰਦ ਸੁਈ ॥ (144-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He alone is the Giver.

ਏਕ ਤੁਈ ; ਏਕ ਤੁਈ ॥੬॥ (144-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, Almighty, You alone. ||6||

ਮਃ ੧ ॥ (144-5)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨਾਨਕ ; ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ॥ (144-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says that destiny which is pre-ordained and written on one's forehead

ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ; ਕੋਇ ॥ (144-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

-no one can erase it.

ਕਲਾ ਧਰੈ ; ਹਿਰੈ ਸੁਈ ॥ (144-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Almighty infuses strength, and He takes it away again.

ਏਕੁ ਤੁਈ ; ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੭॥ (144-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, O Almighty, You alone. ||7||

ਪਉੜੀ ॥ (144-6)

Pauree:

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ (144-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

True is the Hukam of Your Command. To the Gurmukh, it is known.

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ; ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (144-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, selfishness and conceit are eradicated, and the Truth is realized.

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ; ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ (144-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

True is Your Court. It is proclaimed and revealed through the Guru's Hymn (Shabad).

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ; ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ (144-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Meditating deeply on the True Guru's Hymn (Shabad), I have merged into the Truth.

ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂੜਿਆਰ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥ (144-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs are always false; they are deluded by doubt.

ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ; ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ (144-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They dwell in manure, and they do not know the taste of the Name.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ; ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ (144-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the Name, they suffer the agonies of coming and going.

ਨਾਨਕ , ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ;
ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੩॥ (144-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Almighty Himself is the Appraiser, who distinguishes the counterfeit from the genuine. ||13||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (144-10)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ; ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥ (144-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Tigers, hawks, falcons and eagles-the Almighty could make them eat grass.

ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ; ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ (144-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

And those animals which eat grass-He could make them eat meat. He could make them follow this way of life.

ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ; ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥ (144-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He could raise dry land from the rivers, and turn the deserts into bottomless oceans.

ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ; ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥ (144-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He could appoint a worm as king, and reduce an army to ashes.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ , ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ;
ਜੀਵਾਲੇ , ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥ (144-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

All beings and creatures live by breathing, but He could keep us alive, even without the breath.

ਨਾਨਕ , ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ;
ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥੧॥ (144-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says as it pleases the True Almighty, He gives us sustenance. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (144-13)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ; ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਖਾਹਿ ॥ (144-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some eat meat, while others eat grass.

ਇਕਨਾ ; ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ ॥ (144-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some have all the thirty-six varieties of delicacies,

ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ; ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥ (144-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

while others live in the dirt and eat mud.

ਇਕਿ , ਪਉਣ ਸੁਮਾਰੀ ; ਪਉਣ ਸੁਮਾਰਿ ॥ (144-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some control the breath, and regulate their breathing.

ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ; ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ॥ (144-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some live by the Support of the Naam, the Name of the Formless Almighty.

ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ; ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (144-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Great Giver lives; no one dies.

ਨਾਨਕ , ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ; ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥ (144-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says those who do not enshrine the Almighty within their minds are deluded. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (144-15)

Pauree:

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ; ਕਰਮਿ ਕਮਾਈਐ ॥ (144-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By the karma of good actions, some come to serve the Perfect Guru.

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (144-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, some eliminate selfishness and conceit, and meditate on the Naam, the Name of the Almighty.

ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ (144-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Undertaking any other task, they waste their lives in vain.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਸੁ ; ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ (144-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the Name, all that they wear and eat is poison.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹਿ ; ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (144-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Praising the True Guru’s Hymn (Shabad), they merge with the True Almighty.

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ , ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈਐ ॥ (144-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without serving the True Guru, they do not obtain the home of peace; they are consigned to reincarnation, over and over again.

ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ; ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (144-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Investing counterfeit capital, they earn only falsehood in the world.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ; ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ ॥੧੪॥ (144-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says singing the Praises of the Pure, True Almighty, they depart with honor. ||14||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (144-19)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ;
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ॥ (ਨ੍ਹਾਵਹਿ ਬੋਲੋ) (144-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we play music and sing; when it pleases You, we bathe in water.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ , ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ;
ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥ (145-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we smear our bodies with ashes, and blow the horn and the conch shell.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ; ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥ (145-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we read the Islamic Scriptures, and are acclaimed as Mullahs and Shaykhs.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ;
ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ (145-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we become kings, and enjoy all sorts of tastes and pleasures.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ; ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥ (145-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we wield the sword, and cut off the heads of our enemies.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ;
ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ (145-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we go out to foreign lands; hearing news of home, we come back again.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ; ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥ (145-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we are attuned to the Name, and when it pleases You, we become pleasing to You.

ਨਾਨਕੁ , ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥ (145-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Nanak utters this one prayer; everything else is just the practice of falsehood. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (145-4)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਂਈਆ ; ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਹੋਈ ॥ (145-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You are so Great-all Greatness flows from You. You are So Good-Goodness radiates from You.

ਜਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ; ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥ (145-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You are True-all that flows from You is True. Nothing at all is false.

ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ ; ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਧਾਤੁ ॥ (145-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Talking, seeing, speaking, walking, living and dying-all these are transitory.

ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ;
ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥ (145-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By the Hukam of His Command, He creates, and in His Command, He keeps us. Guru Nanak says He Himself is True. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (145-6)

Pauree:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ (145-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Serve the True Guru fearlessly, and your illusions (of maya) shall be dispelled.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ ; ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ (145-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Do that work which the True Guru asks you to do.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (145-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When the True Guru becomes merciful, we meditate on the Naam.

ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੁ ਸਾਰੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ (145-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The profit of devotional worship is excellent. It is obtained by the Gurmukh.

ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਗੁਬਾਰੁ ; ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (145-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs are trapped in the darkness of falsehood; they practice nothing but falsehood.

ਸਚੇ ਦੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ; ਸਚੁ ਚਵਾਂਈਐ ॥ (145-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Go to the Gate of Truth, and speak the Truth.

ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ; ਸਚਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥ (145-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The True Almighty calls the true ones to the Mansion of His Presence.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੁ ; ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੫॥ (145-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the true ones are forever true; they are absorbed in the True Almighty. ||15||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (145-10)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ; ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥ (145-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Dark Age of Kali Yuga is the knife, and the kings are butchers; righteousness has sprouted wings and flown away.

ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ; ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥ (145-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In this dark night of falsehood, the moon of Truth is not visible anywhere.

ਹਉ ਭਾਲਿ ; ਵਿਕੁੰਨੀ ਹੋਈ ॥
ਆਧੇਰੈ ; ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (145-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I have searched in vain, and I am so confused; in this darkness, I cannot find the path.

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ; ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥ (145-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In egotism, they cry out in pain.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ (145-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Says Nanak, how will they be saved? ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (145-12)

Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ; ਪਰਗਟੁ , ਚਾਨਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (145-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kali Yuga, the Kirtan of the Almighty's Praise has appeared as a Light in the world.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ; ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ (145-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

How rare are those few Gurmukhs who swim across to the other side!

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ ॥ (145-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty bestows His Glance of Grace;

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥੨॥ (145-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Gurmukh receives the jewel. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (145-13)

Pauree:

ਭਗਤਾ ਤੈ ਸੈਸਾਰੀਆ ; ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਇਆ ॥ (145-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Between the Almighty's devotees and the people of the world, there can never be any true alliance.

ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ; ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲਾਇਆ ॥(145-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Creator Himself is infallible. He cannot be fooled; no one can fool Him.

ਭਗਤ ਆਪੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ; ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (145-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He blends His devotees with Himself; they practice Truth, and only Truth.

ਸੈਸਾਰੀ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ;
ਜਿਨੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ , ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ (145-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty Himself leads the people of the world astray; they tell lies, and by telling lies, they eat poison.

ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਵਿਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (145-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They do not recognize the ultimate reality, that we all must go; they continue to cultivate the poisons of sexual desire and anger.

ਭਗਤ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਚਾਕਰੀ ;
ਜਿਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (145-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The devotees serve the Almighty; night and day, they meditate on the Naam.

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ; ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥(145-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Becoming the slaves of the Almighty's slaves, they eradicate selfishness and conceit from within.

ਓਨਾ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ;
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧੬॥ (145-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

In the Court of their Almighty and Master, their faces are radiant; they are embellished and exalted with the True Guru's Hymn (Shabad). ||16||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (145-18)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਸਬਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ; ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ॥ (145-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who praise the Almighty in the early hours of the morning and meditate on Him single-mindedly,

ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ; ਵਖਤੈ ਉਪਰਿ ਲੜਿ ਮੁਏ ॥ (145-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

are the perfect kings; at the right time, they die fighting.

ਦੂਜੈ , ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ; ਮਨ ਕੀਆ ਮਤੀ ਖਿੰਡੀਆ ॥ (145-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In the second watch, the focus of the mind is scattered in all sorts of ways.

ਬਹੁਤੁ ਪਏ ਅਸਗਾਹ ; ਗੋਤੇ ਖਾਹਿ ਨ ਨਿਕਲਹਿ ॥ (145-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

So many fall into the bottomless pit; they are dragged under, and they cannot get out again.

ਤੀਜੈ , ਮੁਹੀ ਗਿਰਾਹ ; ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਦੁਇ , ਭਉਕੀਆ ॥ (146-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In the third watch, both hunger and thirst bark for attention, and food is put into the mouth.

ਖਾਧਾ ਹੋਇ ਸੁਆਹ ; ਭੀ ਖਾਣੇ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ॥ (146-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

That which is eaten becomes dust, but they are still attached to eating.

ਚਉਥੈ , ਆਈ ਊਂਘ ; ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਪਵਾਰਿ ਗਇਆ ॥ (146-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In the fourth watch, they become drowsy. They close their eyes and begin to dream.

ਭੀ ਉਠਿ ਰਚਿਓਨੁ ਵਾਦੁ ; ਸੈ ਵਰ੍ਹਿਆ ਕੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ॥ (146-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Rising up again, they engage in conflicts; they set the stage as if they will live for 100 years.

ਸਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ; ਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਇ ॥ (146-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If at all times, at each and every moment, they live in the sense of respect (Fear) of Almighty

ਨਾਨਕ , ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (ਨ੍ਾਵਣੁ ਬੋਲੋ) (146-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Almighty dwells within their minds, and their cleansing bath is true. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (146-3)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ; ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (146-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

They are the perfect kings, who have found the Perfect Almighty.

ਅਠੀ ਵੇਪਰਵਾਹ ; ਰਹਨਿ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ॥ (146-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Twenty-four hours a day, they remain unconcerned, imbued with the Love of the One Almighty.

ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਥਾਹ ; ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ॥ (146-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Only a few obtain the Darshan, the Blessed Vision of the Unimaginably Beauteous Almighty.

ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ , ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ; ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ (146-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Through the perfect karma of good deeds, one meets the Perfect Guru, whose speech is perfect.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ; ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੁ ॥੨॥ (146-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says when the Guru makes one perfect, one's weight does not decrease. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (146-5)

Pauree:

ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ; ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (146-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

When You are with me, what more could I want? I speak only the Truth.

ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ; ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (146-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Plundered by the thieves of worldly affairs, she does not obtain the Mansion of His Presence.

ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰਿ ; ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥ (146-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Being so stone-hearted, she has lost her chance to serve the Almighty.

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ; ਸੁ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ (146-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

That heart, in which the True Almighty is not found, should be torn down and re-built.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੂਰੈ ਵਟਿ ; ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈਐ ॥ (146-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

How can she be weighed accurately, upon the scale of perfection?

ਕੋਇ ਨ ਆਖੈ ਘਟਿ ; ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ (146-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

No one will say that her weight has been shorted, if she rids herself of egotism.

ਲਈਅਨਿ , ਖਰੇ ਪਰਖਿ ; ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥ (146-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The genuine are assayed, and accepted in the Court of the All-knowing Almighty.

ਸਉਦਾ ਇਕਤੁ ਹਟਿ ; ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧੭॥ (146-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The genuine merchandise is found only in one shop-it is obtained from the Perfect Guru. ||17||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੨ ॥ (146-9)

Salok, Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਅਠੀ ਪਹਰੀ , ਅਠ ਖੰਡ ; ਨਾਵਾ ਖੰਡੁ ਸਰੀਰੁ ॥ (146-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Twenty-four hours a day, destroy the eight things, and in the ninth place, conquer the body.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ; ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ (146-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Within the body are the nine treasures of the Name of the Almighty-seek the depths of these virtues.

ਕਰਮਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ; ਨਾਨਕ , ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ (146-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Those blessed with the karma of good actions praise the Almighty. Guru Nanak says they make the Guru their spiritual teacher.

ਚਉਥੈ ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੈ ; ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ (146-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

In the fourth watch of the early morning hours, a longing arises in their higher consciousness.

ਤਿਨਾ ਦਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ;
ਮਨਿ ਮੁਖਿ , ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (146-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

They are attuned to the river of life; the True Name is in their minds and on their lips.

ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ; ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥ (146-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The Ambrosial Nectar is distributed, and those with good karma receive this gift.

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀਐ ; ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਉ ॥ (146-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Their bodies become golden, and take on the color of spirituality.

ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ ॥ (146-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

If the Jeweller casts His Glance of Grace, they are not placed in the fire again.

ਸਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ; (ਸਤੀਂ ਪਹਿਰੀਂ ਬੋਲੋ)
ਬਹੀਐ ਪੜਿਆ ਪਾਸਿ ॥ (ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ) (146-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Throughout the other seven watches of the day, it is good to speak the Truth, and sit with the spiritually wise.

ਓਥੈ , ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ; ਕੂੜੈ ਘਟੈ ਰਾਸਿ ॥ (146-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

There, vice and virtue are distinguished, and the capital of falsehood is decreased.

ਓਥੈ , ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ; ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (146-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

There, the counterfeit are cast aside, and the genuine are cheered.

ਬੋਲਣੁ ਫਾਦਲੁ ਨਾਨਕਾ ; ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (146-14, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Speech is vain and useless. Guru Nanak says pain and pleasure are in the power of our Almighty and Master. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (146-14)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ; ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ (146-14, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Air is the Guru, Water is the Father, and Earth is the Great Mother of all.

ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ , ਦਾਈ ਦਾਇਆ ;
ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ (146-15, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Day and night are the two nurses, in whose lap all the world is at play.

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ; ਵਾਚੇ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ (146-15, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Good deeds and bad deeds-the record is read out in the Presence of the Almighty of Dharma.

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ; ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ (146-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

According to their own actions, some are drawn closer, and some are driven farther away.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ (146-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Those who have meditated on the Naam, the Name of the Almighty, and departed after having worked by the sweat of their brow

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ (146-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

-Guru Nanak says their faces are radiant in the Court of the Almighty, and many others are saved along with them! ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (146-17)

Pauree:

ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥ (146-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The True Food is the Love of the Almighty; the True Guru has spoken.

ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ; ਸਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥ (146-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

With this True Food, I am satisfied, and with the Truth, I am delighted.

ਸਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਂਇ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥ (146-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

True are the cities and the villages, where one abides in the True Home of the self.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਉ ; ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ॥ (146-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

When the True Guru is pleased, one receives the Almighty's Name, and blossoms forth in His Love.

ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ ; ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (146-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

No one enters the Court of the True Almighty through falsehood.

ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਵਖਾਣਿ ; ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ (146-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

By uttering falsehood and only falsehood, the Mansion of the Almighty's Presence is lost.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ; ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (147-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

No one blocks the way of those who are blessed with the Banner of the True Guru's Hymn (Shabad).

ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ; (ਬੁੱਝਿ ਬੋਲੋ)
ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧੮॥ (147-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Hearing, understanding and speaking Truth, one is called to the Mansion of the Almighty's Presence. ||18||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (147-1)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ; ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ (147-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If I dressed myself in fire, and built my house of snow, and made iron my food;

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ; ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ॥ (147-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and if I were to drink in all pain like water, and drive the entire earth before me;

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੋਲੀ ; ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥ (147-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and if I were to place the earth upon a scale and balance it with a single copper coin;

ਏਵਡੁ ਵਧਾ , ਮਾਵਾ ਨਾਹੀ ; (ਵੱਧਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾਈ ॥ (147-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and if I were to become so great that I could not be contained, and if I were to control and lead all;

ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ; ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥ (147-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and if I were to possess so much power within my mind that I could cause others to do my bidding-so what?

ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ , ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ; ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ (147-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

As Great as our Almighty and Master is, so great are His gifts. He bestows them according to His Will.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ;
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (147-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says those upon whom the Almighty casts His Glance of Grace, obtain the glorious greatness of the True Name. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (147-5)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ; ਸੁਨਣਿ ਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ॥ (147-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The mouth is not satisfied by speaking, and the ears are not satisfied by hearing.

ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ; ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨ ॥ (147-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The eyes are not satisfied by seeing-each organ seeks out one sensory quality.

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ; ਗਲੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (ਗਲੀਂ ਬੋਲੋ) (147-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The hunger of the hungry is not appeased; by mere words, hunger is not relieved.

ਨਾਨਕ , ਭੁਖਾ ਤਾ ਰਜੈ ;
ਜਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (147-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says hunger is relieved only when one utters the Glorious Praises of the Praiseworthy Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (147-7)

Pauree:

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ; ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (147-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Without the True One, all are false, and all practice falsehood.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੂੜਿਆਰੁ ; ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥ (147-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Without the True One, the false ones are bound and gagged and driven off.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ; ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ॥ (147-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Without the True One, the body is just ashes, and it mingles again with ashes.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ ; ਜਿ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ (147-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Without the True Ome, all food and clothes are unsatisfying.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ; ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (147-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Without the True One, the false ones do not attain the Almighty's Court.

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ; ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ (147-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Attached to false attachments, the Mansion of the Almighty's Presence is lost.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਗਿਓ ਠਗਿ ; ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ (147-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The whole world is deceived by deception, coming and going in reincarnation.

ਤਨ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ; ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥੧੯॥ (147-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Within the body is the fire of desire; through the Guru’s Hymn (Shabad), it is quenched. ||19||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (147-10)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਰੁਖੁ ; ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲ ਗਿਆਨੁ ॥ (147-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Guru is the tree of contentment, with flowers of faith, and fruits of spiritual wisdom.

ਰਸਿ ਰਸਿਆ , ਹਰਿਆ ਸਦਾ ; ਪਕੈ , ਕਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ॥ (147-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Watered with the Almighty's Love, it remains forever green; through the karma of good deeds and meditation, it ripens.

ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਖਾਦਾ ਲਹੈ ; ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥੧॥ (147-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Honor is obtained by eating this tasty dish; of all gifts, this is the greatest gift. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (147-12)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ , ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ; **(ਪੱਤ ਬੋਲੋ)**
ਫੁਲ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ (147-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Guru is the tree of gold, with leaves of coral, and blossoms of jewels and rubies.

ਤਿਤੁ , ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਹਿ , ਮੁਖਿ ਭਾਖਿਤ ;
ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ , ਨਿਹਾਲੁ ॥ (147-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Words from His Mouth are fruits of jewels. Within His Heart, He beholds the Almighty and remains exalted (delighted).

ਨਾਨਕ , ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ;
ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ॥ (147-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says He is obtained by those, upon whose faces and foreheads such pre-recorded destiny is written.

ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ; ਪੂਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥ (147-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The sixty-eight sacred shrines of pilgrimage are contained in the constant worship of the feet of the Exalted Guru.

ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋਪੁ ; ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਿ ॥ (147-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Cruelty, material attachment, greed and anger are the four rivers of fire.

ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ; ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥੨॥ (147-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Falling into them, one is burned, O Nanak! One is saved only by holding tight to good deeds. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (147-15)

Pauree:

ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ; ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ (147-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

While you are alive, conquer death, and you shall have no regrets in the end.

ਝੂਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ; ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥ (147-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

This world is false, but only a few understand this.

ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ; ਧੰਧੈ ਧਾਈਐ ॥ (147-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

People do not enshrine love for the Truth; they chase after worldly affairs instead.

ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ , ਖੈ ਕਾਲੁ ; ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ॥ (147-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The terrible time of death and annihilation hovers over the heads of the world.

ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਰੁ ; ਮਾਰੇ ਦਾਈਐ ॥ (147-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By the Hukam of the Almighty's Command, the Messenger of Death smashes his club over their heads.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ (147-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Almighty Himself gives His Love, and enshrines it within their minds.

ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਵਿਲੰਮੁ ; ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥ (147-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Not a moment or an instant's delay is permitted, when one's measure of life is full.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ; ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੦॥ (147-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, one comes to know the True One, and is absorbed into Him. ||20||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (147-18)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ; ਅਕੁ ਧਤੂਰਾ ਨਿਮੁ ਫਲੁ ॥ (147-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Bitter melon, swallow-wort, thorn-apple and nim fruit

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸਹਿ ਤਿਸੁ ; ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ (147-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

-these bitter poisons lodge in the minds and mouths of those who do not remember You.

ਨਾਨਕ , ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ; ਹੰਢਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ॥੧॥ (147-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says how shall I tell them this? Without the karma of good deeds, they are only destroying themselves. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (147-19)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਕਿਰਤੁ ਸਾਥਿ ; ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚ ॥ (147-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The intellect is a bird; on account of its actions, it is sometimes high, and sometimes low.

ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿ ਡਾਲਿ ; ਕਬ ਉਚੀ ਪਰੀਤਿ ॥ (148-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Sometimes it is perched on the sandalwood tree, and sometimes it is on the branch of the poisonous swallow-wort. Sometimes, it soars through the heavens.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ; ਸਾਹਿਬ ਲਗੀ ਰੀਤਿ ॥੨॥ (148-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says our Almighty and Master leads us on, according to the Hukam of His Command; such is His Way. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (148-2)

Pauree:

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣ ; ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ (148-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some speak and expound, and while speaking and lecturing, they pass away.

ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਣ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ॥ (148-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Vedas speak and expound on the Almighty, but they do not know His limits.

ਪੜਿਐ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ; ਬੁਝਿਐ ਪਾਵਣਾ ॥ (148-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Not by studying, but through understanding, is the Almighty's Mystery revealed.

ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਭੇਖਿ ; ਕਿਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥ (148-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

There are six pathways in the Shaastras, but how rare are those who merge in the True Almighty through them.

ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (148-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The True Almighty is Unknowable; through Gurbani, we are embellished.

ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਬਿਸੰਖ ; ਦਰਗਹ ਪਾਵਣਾ ॥ (148-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One who believes in the Name of the Infinite Almighty, attains the Court of the Almighty.

ਖਾਲਕ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ; ਢਾਢੀ ਗਾਵਣਾ ॥ (148-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I humbly bow to the Creator Almighty; I am a minstrel singing His Praises.

ਨਾਨਕ , ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਾ ॥੨੧॥ (148-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Nanak enshrines the Almighty within his mind. He is the One, throughout the ages. ||21||

ਸਲੋਕੁ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (148-5)

Salok, Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji:

Prologue : In Khadur Sahib a self-proclaimed Guru (Tepa), was not happy that Guru Angad Dev ji preaches the truth against superstitious. Once there was drought of water and he told the villagers that there will be a downfall only if they chase Guru Angad Dev ji out of the Khadur Sahib. Upon the request from villagers Guruji left to Chapri which is about 3 koh (approx. 7.2km) south from Khadur sahib. Guru Amar Das came back and told the villagers that there will be a heavy downpour wherever the Yogi is taken before the sunset so the villagers rushed and pull the Tepa into pieces but Guru Angad Dev turn his back on Guru Amar Das for four times before forgiving. The villagers came to apologise and plead Guruji to return, Guru Angad Dev Ji then uttered the following Selok and Mahala 2;

ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ਅਠੂਹਿਆ ; ਨਾਗੀ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (ਨਾਗੀਂ ਬੋਲੋ)
ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣੈ ; ਦੇ ਕੂਚਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ॥ (148-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Those who charm scorpions and handle snakes only brand themselves with their own hands.

ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਧੁਰਿ ਖਸਮ ਕਾ ;
ਅਤੀ ਹੁ ਧਕਾ ਖਾਇ ॥ (ਅੱਤੀ ਬੋਲੋ) (148-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

By the pre-ordained Order of our Almighty and Master, they are beaten badly, and struck down.

ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਉ ਮਨਮੁਖੁ ਅੜੈ ; ਡੁਬੈ , ਹਕਿ ਨਿਆਇ ॥ (148-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

If the self-willed manmukhs fight with the Gurmukh, they are condemned by the Almighty, the True Judge.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ , ਆਪੇ ਖਸਮੁ ; ਵੇਖੈ , ਕਰਿ ਵਿਉਪਾਇ ॥ (148-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

He Himself is the Almighty and Master of both worlds. He beholds all and makes the exact determination.

ਨਾਨਕ , ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ; ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸਹਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (148-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says know this well: everything is in accordance with His Will. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (148-8)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਨਾਨਕ , ਪਰਖੇ ਆਪ ਕਉ ; ਤਾ ਪਾਰਖੁ ਜਾਣੁ ॥ (148-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says if someone judges himself, only then is he known as a real judge.

ਰੋਗੁ ਦਾਰੂ ਦੋਵੈ ਬੁਝੈ ; ਤਾ ਵੈਦੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (148-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

If someone understands both the disease and the medicine, only then is he a wise physician.

ਵਾਟ ਨ ਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ; ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ (148-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Do not involve yourself in idle business on the way; remember that you are only a guest here.

ਮੂਲੁ ਜਾਣਿ ਗਲਾ ਕਰੇ ; ਹਾਣਿ ਲਾਏ ਹਾਣੁ ॥ (148-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Speak with those who know the Primal Almighty, and renounce your evil ways.

ਲਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ; ਸੋ ਵਿਸਟੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (148-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

That virtuous person who does not walk in the way of greed, and who abides in Truth, is accepted and famous.

ਸਰੁ ਸੰਧੇ ਆਗਾਸ ਕਉ ; ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਬਾਣੁ ॥ (148-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

If an arrow is shot at the sky, how can it reach there?

ਅਗੈ ਓਹੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ; ਵਾਹੇਦੜੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥(ਵਾਹੇਂਦੜੁ ਬੋਲੋ)(148-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The sky above is unreachable-know this well, O archer! ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (148-11)

Pauree:

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ; ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ (148-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The soul-bride loves her Husband Almighty; she is embellished with His Love.

ਕਰਨਿ ਭਗਤਿ , ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ; ਨ ਰਹਨੀ , ਵਾਰੀਆ ॥ (148-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

She worships Him day and night; she cannot be restrained from doing so.

ਮਹਲਾ ਮੰਝਿ ਨਿਵਾਸੁ ; ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ (148-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

In the Mansion of the Almighty's Presence, she has made her home; she is adorned with Gurbani.

ਸਚੁ ਕਹਨਿ , ਅਰਦਾਸਿ ; ਸੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ (148-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

She is humble, and she offers her true and sincere prayer.

ਸੋਹਨਿ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ; ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਰੀਆ ॥ (148-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

She is beautiful in the Company of her Almighty and Master; she walks in the Way of His Will.

ਸਖੀ ਕਹਹਿ , ਅਰਦਾਸਿ ; ਮਨਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ (148-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

With her dear friends, she offers her heart-felt prayers to her Beloved.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ; ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਿਆ ॥ (148-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Cursed is that home, and shameful is that life, which is without the Name of the Almighty.

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਆਸੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਿਆ ॥੨੨॥ (148-14, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

But she who is adorned with Gurbani, drinks in the Amrit of His Nectar. ||22||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (148-14)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਮਾਰੂ , ਮੀਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ; ਅਗੀ , ਲਹੈ ਨ ਭੁਖ ॥ (148-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The desert is not satisfied by rain, and the fire is not quenched by desire.

ਰਾਜਾ , ਰਾਜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ;
ਸਾਇਰ ਭਰੇ , ਕਿਸੁਕ ॥ ('ਕਿਸੁੱਕ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (148-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The king is not satisfied with his kingdom, and the oceans are full, but still they thirst for more.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਕੇਤੀ ਪੁਛਾ ਪੁਛ ॥੧॥ (148-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says how many times must I seek and ask for the True Name? ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (148-16)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਨਿਹਫਲੰ , ਤਸਿ ਜਨਮਸਿ ; (ਜਨਮੱਸ ਬੋਲੋ)
ਜਾਵਤੁ , ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ (148-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Life is useless, as long as one does not know the Almighty.

ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸਿ ; (ਸੰਸਾਰੱਸਿ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ (148-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Only a few cross over the world-ocean, by Guru's Grace.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਬੀਚਾਰਿ ॥ (148-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The Almighty is the All-powerful Cause of causes, says Nanak after deep deliberation.

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ; ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (148-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The creation is subject to the Creator, who sustains it by His Almighty Power. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (148-18)

Pauree:

ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ; ਢਾਢੀ ਵਸਿਆ ॥ (148-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

In the Court of the Almighty and Master, His minstrels dwell.

ਸਚਾ ਖਸਮੁ ਕਲਾਣਿ ; ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ॥ (148-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Singing the Praises of their True Almighty and Master, the lotuses of their hearts have blossomed forth.

ਖਸਮਹੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ; ਮਨਹੁ ਰਹਸਿਆ ॥ (148-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Obtaining their Perfect Almighty and Master, their minds are transfixed with ecstasy.

ਦੁਸਮਨ ਕਢੇ ਮਾਰਿ ; ਸਜਣ ਸਰਸਿਆ ॥ (148-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Their enemies have been driven out and subdued, and their friends are very pleased.

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ; ਸਚਾ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ॥ (148-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Those who serve the Truthful True Guru are shown the True Path.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ; ਕਾਲੁ ਵਿਧਉਸਿਆ ॥ (149-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Reflecting on the True Guru’s Hymn (Shabad), death is overcome.

ਢਾਢੀ ਕਥੇ ਅਕਥੁ ; ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (149-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Speaking the Unspoken Speech of the Almighty, one is adorned with Gurbani.

ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਹਿ ਰਾਸਿ ;
ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨੩॥ (149-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Nanak holds tight to the Treasure of Virtue, and meets with the Dear, Beloved Almighty. ||23||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (149-2)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਖਤਿਅਹੁ ਜੰਮੇ , ਖਤੇ ਕਰ ;
ਨਿਤ ਖਤਿਆ ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ ॥ ('ਖਤਿਆ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (149-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Born because of the karma of their past mistakes, they make more mistakes, and fall into mistakes.

ਧੋਤੇ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰਹਿ ; ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਹਿ ॥ (149-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By washing, their pollution is not removed, even though they may wash hundreds of times.

ਨਾਨਕ , ਬਖਸੇ ਬਖਸੀਅਹਿ ; ਨਾਹਿ ਤ ਪਾਹੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (149-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says if Almighty forgives, they are forgiven; otherwise, they are kicked and beaten. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (149-4)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨਾਨਕ , ਬੋਲਣੁ ਝਖਣਾ ; ਦੁਖ ਛਡਿ ਮੰਗੀਅਹਿ ਸੁਖ ॥ (149-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says it is absurd to ask to be spared from pain by begging for comfort.

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਇ , ਦਰਿ ਕਪੜੇ ; ਪਹਿਰਹਿ ਜਾਇ ਮਨੁਖ ॥ (149-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Pleasure and pain are the two garments given, to be worn in the Court of the Almighty.

ਜਿਥੈ ਬੋਲਣਿ ਹਾਰੀਐ ; ਤਿਥੈ ਚੰਗੀ ਚੁਪ ॥੨॥ (149-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Where you are bound to lose by speaking, there, you ought to remain silent. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (149-5)

Pauree:

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ; ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥ (149-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

After looking around in the four directions, I looked within my own self.

ਸਚੈ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ; ਸਿਰਜਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (ਅਲੱਖਿ ਬੋਲੋ) (149-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

There, I saw the True, Invisible Almighty Creator.

ਉਝੜਿ ਭੁਲੇ ਰਾਹ ; ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ (149-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I was wandering in the wilderness, but now the Guru has shown me the Way.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ; ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ (149-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Hail to the True, True Guru, through whom we merge in the Truth.

ਪਾਇਆ ਰਤਨੁ ਘਰਾਹੁ ; ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ (149-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I have found the jewel within the home of my own self; the lamp within has been lit.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ;
ਸੁਖੀਏ ਸਚਵਾਲਿਆ ॥ (ਸਚ-ਵਾਲਿਆ ਬੋਲੋ) (149-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who praise the True Guru's Hymn (Shabad), abide in the peace of Truth.

ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਲਗਿ ; (ਨਿ-ਡਰਿਆ ਬੋਲੋ)
ਗਰਬਿ ਸਿ ਗਾਲਿਆ ॥ (149-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

But those who do not have the sense of respect (Fear) of Almighty, are overtaken by fear. They are destroyed by their own pride.

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ; ਫਿਰੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥੨੪॥ (149-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Having forgotten the Name, the world is roaming around like a wild demon. ||24||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (149-8)

Salok, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ , ਭੈ ਮਰੈ ; ਭੀ ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ (149-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

In fear we are born, and in fear we die. Fear is always present in the mind.

ਨਾਨਕ , ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ; ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ (149-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says if mortal's mind dies in the sense of respect (Fear) for Almighty, his coming into the world is beneficial. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (149-9)

Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ; ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀ ਕਮਾਇ ॥ (149-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without the sense of respect (Fear) for Almighty, you may live very, very long, and savor the most enjoyable pleasures.

ਨਾਨਕ , ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੇ ਮਰੈ ; ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (149-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says if you die without the sense of respect (Fear) for Almighty, you will arise and depart in disrespect (blackened face). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (149-11)

Pauree:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥ (149-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, then your desires will be fulfilled.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀਐ ॥ (149-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, you will never grieve.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ (149-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, you will know no pain.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ (149-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, you will enjoy the Almighty's Love.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥ (149-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, then why should you fear death?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ (149-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, the body is always at peace.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ (149-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, the nine treasures are obtained.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੫॥ (149-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, you shall be absorbed in the True Almighty. ||25||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (149-14)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : Once Guru Nanak Dev Ji went to an island known as Haru Nagar, the king and people were the disciple of a Sarewere (a sact of Jain). The people were miserable as there was drought of water, everyone came to Guruji's sanctuary and pleaded for help. Soon after the island was blessed with heavy rain and everyone including the King embraced Guruji as their Guru. The self-proclaimed Guru (Serawera) came to create an argument with Guruji however after listening to the following Selok from Guruji he embraced Sikhi as well and he was appointed as the religious leader at the Dharamsala made on Guruji's instruction.

ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ , ਪੀਅਹਿ ਮਲ ਵਾਣੀ ;
ਜੂਠਾ , ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ (149-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They pluck the hair out of their heads, and drink in filthy water; they beg endlessly and eat the garbage which others have thrown away.

ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ , ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ;
ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ , ਸਗਾਹੀ ॥ (149-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They spread manure, they suck in rotting smells, and they are afraid of clean water.

ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ ; (ਵਾਂਗੀ ਬੋਲੋ)
ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥ (149-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Their hands are smeared with ashes, and the hair on their heads is plucked out-they are like sheep!

ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ;
ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ (149-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They have renounced the lifestyle of their mothers and fathers, and their families and relatives cry out in distress.

ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ , ਨ ਦੀਵਾ ;
ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ॥ (149-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

No one offers the rice dishes at their last rites, and no one lights the lamps for them. After their death, where will they be sent?

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ;
ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ (149-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The sixty-eight sacred shrines of pilgrimage (according to Hindunism) give them no place of protection, and no Brahmin will eat their food.

ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ (149-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They remain polluted forever, day and night; they do not apply the ceremonial tilak mark to their foreheads.

ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ;
ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ (149-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They sit together in silence, as if in mourning; they do not go to the Almighty's Court.

ਲਕੀ ਕਾਸੇ , ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ; ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ (149-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

With their begging bowls hanging from their waists, and their fly-brushes in their hands, they walk along in single file.

ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ , ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ;
ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥ (149-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They are not Yogis, and they are not Jangams, followers of Shiva. They are not Qazis or Mullahs.

ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ , ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ; **('ਦਯਿ' ਨੂੰ 'ਦਈਇ' ਬੋਲੋ)**
ਫਿਟਾ , ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ **(ਫਿੱਟਾ, ਵੱਤੈ, ਗੱਲਾ ਬੋਲੋ)** (150-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Ruined by the Merciful Almighty, they wander around in disgrace, and their entire troop is contaminated.

ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥ (150-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Almighty alone kills and restores to life; no one else can protect anyone from Him.

ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ; ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ (150-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They go without giving alms or any cleansing baths; their shaven heads become covered with dust.

ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ; ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥ (150-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The jewel emerged from the water, when the mountain of gold was used to churn it.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ; ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ॥ (150-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Almightys established the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, where the festivals are celebrated and hymns are chanted.

ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ , ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ; (ਨ੍ਹਾਇ, ਨ੍ਹਾਤੈ ਬੋਲੋ)
ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ , ਸੁਜਾਣੀ ॥ (ਨ੍ਹਾਵਨਿ ਬੋਲੋ) (150-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

After bathing, the Muslims recite their prayers, and after bathing, the Hindus perform their worship services. The wise always take cleansing baths.

ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ (150-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

At the time of death, and at the time of birth, they are purified, when water is poured on their heads.

ਨਾਨਕ , ਸਿਰਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ;
ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥ (ਗੱਲ ਬੋਲੋ) (150-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the shaven-headed ones are devils. They are not pleased to hear these words.

ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ; ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (150-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it rains, there is happiness. Water is the key to all life.

ਵੁਠੈ , ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ; ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥ (150-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it rains, the corn grows, and the sugar cane, and the cotton, which provides clothing for all.

ਵੁਠੈ , ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ; ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥ (150-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it rains, the cows always have grass to graze upon, and housewives can churn the milk into butter.

ਤਿਤੁ ਘਿਇ , ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ; ਪਇਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥ (150-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

With that ghee, sacred feasts and worship services are performed; all these efforts are blessed.

ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ , ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ;
ਨਾਤੈ , ਜਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥ (ਨ੍ਹਾਤੈ ਬੋਲੋ) (150-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Guru is the ocean, and all His Teachings are the river. Bathing within it, glorious greatness is obtained.

ਨਾਨਕ , ਜੇ ਸਿਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ ; (ਸਿਰਖੁੱਥੇ, ਨ੍ਾਵਨਿ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਸਤ ਚਟੇ , ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥੧॥ (ਚੱਟੇ ਬੋਲੋ) (150-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says if the shaven-headed ones do not bathe, then seven handfuls of ashes are upon their heads. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (150-8)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

Prologue : Upon listening to this story about the Sarewera narrated by Bhai Bala Ji, Guru Angad Dev Ji said;

ਅਗੀ , ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ; ਸੂਰਜ , ਕੇਹੀ ਰਾਤਿ ॥ (150-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

What can the cold do to the fire? How can the night affect the sun?

ਚੰਦ , ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ; ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ ॥ (150-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

What can the darkness do to the moon? What can social status do to air and water?

ਧਰਤੀ , ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ; ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (150-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

What are personal possessions to the earth, from which all things are produced?

ਨਾਨਕ , ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (150-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says he alone is known as honorable, whose honor the Almighty preserves. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (150-9)

Pauree:

ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਬਹਾਨੁ ; ਸਦਾ ਕਲਾਣਿਆ ॥ (150-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

It is of You, O my True and Wondrous Almighty, that I sing forever.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ; ਹੋਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ (150-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Yours is the True Court. All others are subject to coming and going.

ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ; ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ ॥ (150-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Those who ask for the gift of the True Name are like You.

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ; ਸਬਦੇ ਸੋਹਿਆ ॥ (150-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Your Command is True; we are adorned with the Word of Your Shabad.

ਮੰਨਿਐ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ; ਤੁਧੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (150-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Through faith and trust, we receive spiritual wisdom and meditation from You.

ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਨੁ ; ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥ (150-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

By Your Grace, the banner of honor is obtained. It cannot be taken away or lost.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾਰੁ ; ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ (150-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

You are the True Giver; You give continually. Your Gifts continue to increase.

ਨਾਨਕੁ , ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ; ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥੨੬॥ (150-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Nanak begs for that gift which is pleasing to You. ||26||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੨ ॥ (150-13)

Salok, Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji:

Prologue 1: When Guru Angad Dev Ji became the Guru after Guru Nanak Dev Ji, Sidhas came to appraise Guruji to confirm that Guru Angad Dev Ji is as great as Guru Nanak Dev Ji. They offered Guruji to become their follower and practice Yoga. Guru uttered the following Selok;

Prologue 2: Bhai Bala Ji came to Guru Angad Dev Ji and requested for Updesh (sermons), Guru replied;

ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ; (ਬੁੱਝਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਉ ॥ (150-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Those who have accepted the Guru's Teachings, and who have found the path, remain absorbed in the Praises of the True Almighty.

ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀਐ ;
ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥੧॥ (150-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

What teachings can be imparted to those who have the Divine Guru Nanak as their Guru? ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (150-14)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ; ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ (ਬੁੱਝਾਏ, ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (150-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

We understand the Almighty only when He Himself inspires us to understand Him.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸੁਝਾਏ ; ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥ (150-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He alone knows everything, unto whom the Almighty Himself gives knowledge.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ; ਮਾਇਆ ਲੂਝੈ ॥ (150-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One may talk and preach and give sermons but still yearn after Maya.

ਹੁਕਮੀ ; ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰ ॥ (150-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Almighty, by the Hukam of His Command, has created the entire creation.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ; ਸਰਬ ਵੀਚਾਰ ॥ (150-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He Himself knows the inner nature of all.

ਅਖਰ ਨਾਨਕ ; ਅਖਿਓ ਆਪਿ ॥ (150-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says He Himself uttered the Word.

ਲਹੈ ਭਰਾਤਿ ; ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੨॥ (150-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Doubt departs from one who receives this gift. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (150-16)

Pauree:

ਹਉ ਢਾਢੀ ਵੇਕਾਰੁ ; ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ (150-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I was a minstrel, out of work, when the Almighty took me into His service.

ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ , ਕੈ ਵਾਰ ; ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ (150-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

To sing His Praises day and night, He gave me His Order, right from the start.

ਢਾਢੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ; ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ (150-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

My Almighty and Master has summoned me, His minstrel, to the True Mansion of His Presence.

ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ; ਕਪੜਾ ਪਾਇਆ ॥ (150-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He has dressed me in the robes of His True Praise and Glory.

ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥ (150-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Ambrosial Nectar of the True Name has become my food.

ਗੁਰਮਤੀ , ਖਾਧਾ ਰਜਿ ; ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (150-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who follow the Guru's Teachings, who eat this food and are satisfied, find peace.

ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ; ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ (150-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

His minstrel spreads His Glory, singing and vibrating Gurbani.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ; ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨੭॥ ਸੁਧੁ (150-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says praising the True Almighty, I have obtained His Perfection. ||27||Sudh|| (Sudh – means that this Var has been corrected and no one should ever try to edit or add)

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ; ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ (151-1)

Raag Gauree Gwaarayree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji, Chau-Padas & Du-Padas:

Prologue : Once a Sikh came to Guru Nanak Dev Ji to solicit pertaining to the deeds which leads towards salvation, Guru says;

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ, ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (151-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਰਾ ; ਵਡਾ ਤੋਲੁ ॥ (151-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The sense of respect (Fear) for Almighty is overpowering, and very great (heavy),

ਮਨ ਮਤਿ ਹਉਲੀ ; ਬੋਲੇ ਬੋਲੁ ॥ (151-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

while the intellect is lightweight, as is the speech one speaks.

ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀਐ ; ਸਹੀਐ ਭਾਰੁ ॥ (151-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

So place the sense of respect (Fear) for Almighty upon your head, and bear that weight;

ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ; ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (151-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

by the Grace of the Merciful Almighty, contemplate the Guru. ||1||

ਭੈ ਬਿਨੁ ; ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਿ ॥ (151-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Without the sense of respect (Fear) for Almighty, no one crosses over the worldly materialistic ocean.

ਭੈ ਭਉ ਰਾਖਿਆ ; ਭਾਇ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(151-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

This sense of respect (Fear) for Almighty adorns the Love of the Almighty and the love makes one to be alike with Almighty. ||1||Pause||

ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ; ਭੈ ਨਾਲਿ ॥ ('ਭੱਖੈ' ਨਹੀਂ ਬੋਲੋ)(151-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The fire of fear within the body is burnt away by the sense of respect (Fear) for Almighty.

ਭੈ ਭਉ ; ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (151-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Through this Fear of Almighty, we are adorned with the Guru's Hymn (Shabad).

ਭੈ ਬਿਨੁ ; ਘਾੜਤ ਕਚੁ ਨਿਕਚ ॥ (151-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Without the sense of respect (Fear) for Almighty, all that is fashioned is false.

ਅੰਧਾ ਸਚਾ ; ਅੰਧੀ ਸਟ ॥੨॥ (151-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Useless is the mold, and useless are the hammer-strokes on the mold. ||2||

ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ; ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ (151-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The desire for the worldly drama arises in the intellect,

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ; ਪਵੈ ਨ ਤਾਉ ॥ (151-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

but even with thousands of clever mental tricks, the heat of the sense of respect (Fear) for Almighty does not come into play.

ਨਾਨਕ ; ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਣੁ ਵਾਉ ॥ (151-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the speech of the self-willed manmukh is just wind.

ਅੰਧਾ ; ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੩॥੧॥ (151-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

His words are worthless and empty, like the wind. ||3||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (151-7)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : Guru narrates that a being (jeev) should plead before Almighty as follows;

ਡਰਿ ਘਰੁ , ਘਰਿ ਡਰੁ ; ਡਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ ॥ (151-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Place the sense of respect (Fear) for Almighty within the home of your heart; with this sense of respect (Fear) for Almighty in your heart, all other fears shall be frightened away.

ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ; ਜਿਤੁ ਡਰਿ , ਡਰੁ ਪਾਇ ॥ (151-7, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

What sort of fear (sense of respect) is that, which frightens other fears?

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (151-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Without You, I have other place of rest at all.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ; ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (151-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Whatever happens is all according to Your Will. ||1||

ਡਰੀਐ ; ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋਰੁ ॥ (151-9, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Be afraid, if you have any fear, other than the sense of respect (Fear) for Almighty.

ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ; ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (151-9, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Afraid of fear, and living in fear, the mind is held in tumult. ||1||Pause||

ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ; ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ ॥ (151-9, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

The soul does not die; it does not drown, and it does not swim across.

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ; ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ (151-10, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

The One who created everything does everything.

ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ; ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ (151-10, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

By the Hukam of His Command we come, and by the Hukam of His Command we go.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ; ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (151-10, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Before and after, His Command is pervading. ||2||

ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ; ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥ (151-10, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Cruelty, attachment, desire and egotism

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੂਖ ਬਹੁਤੁ ; ਨੈ ਸਾਨੁ ॥ (151-11, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

- there is great hunger in these, like the raging torrent of a wild stream.

ਭਉ ; ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (151-11, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Let the sense of respect (Fear) for Almighty be your food, drink and support.

ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ ; ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਗਵਾਰ ॥੩॥ (151-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without doing this, the fools simply die. ||3||

ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ; ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ (151-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

If anyone really has anyone else - how rare is that person!

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ; ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥ (151-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

All are Yours - You are the Almighty of all.

ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ (151-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

All beings and creatures, wealth and property belong to Him.

ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ; ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨॥ (151-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says it is so difficult to describe and contemplate Him. ||4||2||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (151-13)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : When Guru Nanak Dev Ji came back to Talwandi, while sitting adjacent to Chander Bhan's (Bhai Bala Ji's Father) well, Baba Lalu Ji who was Guruji's uncle (Chaca - father's younger brother) asked 'Where did you go? Why don't you stay with your family?' Upon listening Guruji prayed before Almighty as follows;

ਮਾਤਾ ਮਤਿ ; ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (151-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Let wisdom be your mother, and contentment your father.

ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ; ਏਹੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ (151-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Let Truth be your brother - these are your best relatives. ||1||

ਕਹਣਾ ਹੈ ; ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (151-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He has been described, but He cannot be described at all.

ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(151-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Your All-pervading creative nature cannot be estimated. ||1||Pause||

ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ; ਸਸੁਰ ਭਏ ॥ (152-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Modesty, humility and intuitive understanding are my mother-in-law and father-in-law;

ਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ; ਕਰਿ ਮਨ ਲਏ ॥੨॥ (152-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I have made good deeds my spouse. ||2||

ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗੁ ; ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ (152-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Union with the Holy is my wedding date, and separation from the world is my marriage.

ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ॥੩॥੩॥ (152-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Says Nanak, Truth is the child born of this Union. ||3||3||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (152-2)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : There were a Pandit who used to come to Guru Nanak Dev Ji and discuss about divine knowledge as he acknowledges himself as a scholar. Upon the death of his father he became very depressed and came to Guruji. Guruji uttered the following shabad;

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ; ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ (152-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Physical body is merely the union of air, water and fire (these are the three primary principal elements are in accordance to the Upnisheds however ether and earth are secondary principal elements therefore there are total of five)

ਚੰਚਲ ਚਪਲ ; ਬੁਧਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ॥ (152-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Why is the body assumed as the living element (chanchal) based on the unsteady intellect whereby the real-self (Atma) is the true life within the entire creation.

ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ; ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ (152-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The body has nine doors which are kept open and the Tenth door is closed.

ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ; ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (ਬੁੱਝੁ ਬੋਲੋ) (152-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Contemplate upon this and understand that the real-self (Atma) within this body is true life, O wise one. ||1||

ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ; ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ ॥ (152-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty is the One who is the speaker and the listener as well.

ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੇ ; ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(152-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who contemplates his real-self (Atma) is truly wise. ||1||Pause||

ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ; ਬੋਲੈ ਪਉਣੁ ॥ (152-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The body is dust; the wind speaks through it.

ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ; ਮੂਆ ਹੈ ਕਉਣੁ ॥ (ਬੁੱਝੁ ਬੋਲੋ) (152-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Understand, O wise one, who has died.

ਮੂਈ ਸੁਰਤਿ ; ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (152-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Awareness, conflict and ego have died,

ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ; ਜੋ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (152-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but the One who sees does not die. ||2||

ਜੈ ਕਾਰਣਿ ; ਤਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹੀ ॥ (152-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

For the sake of it, you journey to sacred shrines and holy rivers;

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ; ਘਟ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥ (152-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but this priceless jewel is within your own heart.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ; ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (152-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Pandits, the religious scholars, read and read endlessly; they stir up arguments and controversies,

ਭੀਤਰਿ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ; ਨ ਜਾਣੈ ॥੩॥ (152-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but they do not know the secret deep within. ||3||

ਹਉ ਨ ਮੂਆ ; ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ ॥ (152-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I have not died - that evil nature within me has died.

ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ; ਜੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (152-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The One who is pervading everywhere does not die.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (152-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Says Nanak, the Guru has revealed Almighty to me,

ਮਰਤਾ ਜਾਤਾ ; ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥ (152-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

and now I see that there is no such thing as birth or death. ||4||4||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਦਖਣੀ ॥ (152-8)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji, Dakhanee:

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੂਝੈ ; ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਕੈ ; ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (152-9, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I am forever a sacrifice to the one who listens and hears, who understands and believes in the Name.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ; ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (152-9, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When the Almighty Himself leads us astray, there is no other place of rest for us to find.

ਤੂੰ ਸਮਝਾਵਹਿ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ (152-9, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

You impart understanding, and You unite us in Your Union. ||1||

ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਚਲੈ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ (152-10, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I obtain the Naam, which shall go along with me in the end.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਬਾਧੀ ਸਭ ਕਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(152-10, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Without the Name, all are held in the grip of Death. ||1||Pause||

ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ; ਨਾਵੈ ਕੀ ਓਟ ॥ (152-11, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

My farming and my trading are by the Support of the Name.

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ; ਬੀਜ ਕੀ ਪੋਟ ॥ (152-11, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The seeds of sin and virtue are bound together.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਜੀਅ ਮਹਿ ਚੋਟ ॥ (152-11, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Sexual desire and anger wounds are being sustained on the Antahkaran.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟ ॥੨॥ (152-11, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The evil-minded ones forget the Naam, and then depart. ||2||

ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ; ਸਾਚੀ ਸੀਖ ॥ (152-12, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

True are the Teachings of the True Guru.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਸਾਚੁ ਪਰੀਖ ॥ (152-12, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The body and mind are cooled and soothed, by the touchstone of Truth.

ਜਲ ਪੁਰਾਇਨਿ ; ਰਸ ਕਮਲ ਪਰੀਖ ॥ (152-12, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

This is the true mark of wisdom: that one remains detached, like the water-lily, or the lotus upon the water.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ; ਮੀਠੇ ਰਸ ਈਖ ॥੩॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (152-13, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Attuned to the Guru's Hymn (Shabad), one becomes sweet, like the juice of the sugar cane. ||3||

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ; ਗੜਿ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ (152-13, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

By the Hukam of the Almighty's Command, the castle of the body has ten gates.

ਪੰਚ ਵਸਹਿ ; ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (152-13, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The five passions dwell there, together with the Divine Light of the Infinite.

ਆਪਿ ਤੁਲੈ ; ਆਪੇ ਵਣਜਾਰ ॥ (152-14, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Almighty Himself is the merchandise, and He Himself is the trader.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥ (152-14, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says through the Naam, the Name of the Almighty, we are adorned and rejuvenated. ||4||5||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (152-15)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜਾਤੋ ਜਾਇ ; ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ॥ (152-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How can we know where we came from?

ਕਹ ਉਪਜੈ ; ਕਹ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥ (152-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Where did we originate, and where will we go and merge?

ਕਿਉ ਬਾਧਿਓ ; ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੈ ॥ (152-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How are we bound, and how do we obtain liberation?

ਕਿਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ (152-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How do we merge with intuitive ease into the Eternal, Imperishable Almighty? ||1||

ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ (152-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

With the Naam in the heart and the Ambrosial Naam on our lips,

ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ; ਨਰਹਰ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (152-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

through the Name of the Almighty, we rise above desire, like the Almighty. ||1||Pause||

ਸਹਜੇ ਆਵੈ ; ਸਹਜੇ ਜਾਇ ॥ (152-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

With intuitive ease we come, and with intuitive ease we depart.

ਮਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (152-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

From the mind we originate, and into the mind we are absorbed.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤੋ ; ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (152-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

As Gurmukh, we are liberated, and are not bound.

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ; ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥ (152-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Contemplating the Guru's Hymn (Shabad), we are emancipated through the Name of the Almighty. ||2||

ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ; ਬਹੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ॥ (152-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

At night, lots of birds settle on the tree.

ਸੁਖ ਦੁਖੀਆ ; ਮਨਿ ਮੋਹ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (152-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Some are happy, and some are sad. Caught in the desires of the mind, they perish.

ਸਾਝ ਬਿਹਾਗ ; ਤਕਹਿ ਆਗਾਸੁ ॥ (152-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

And when the life-night comes to its end, then they look to the sky.

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਹਿ ; ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੩॥ (152-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They fly away in all ten directions, according to their pre-ordained destiny. ||3||

ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੀ ; ਗੋਇਲਿ ਥਾਟੁ ॥ (153-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who are committed to the Naam, see the world as merely a temporary pasture.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਫੂਟੈ ਬਿਖੁ ਮਾਟੁ ॥ (153-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Sexual desire and anger are broken, like a jar of poison.

ਬਿਨੁ ਵਖਰ ; ਸੂਨੋ ਘਰੁ ਹਾਟੁ ॥ (153-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the merchandise of the Name, the house of the body and the store of the mind are empty.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਖੋਲੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥੪॥ (153-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Meeting the Guru, the hard and heavy doors are opened. ||4||

ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ; ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ ॥ (153-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One meets the Holy Saint only through perfect destiny.

ਸਚਿ ਰਹਸੇ ; ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥ (ਰਹੱਸੇ ਬੋਲੋ) (153-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty's perfect people rejoice in the Truth.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇ ; ਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (153-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Surrendering their minds and bodies, they find the Almighty with intuitive ease.

ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੫॥੬॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (153-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Nanak falls at their feet. ||5||6||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (153-3)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ॥ (153-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The conscious mind is engrossed in sexual desire, anger and Maya.

ਝੂਠ ਵਿਕਾਰਿ ; ਜਾਗੈ ਹਿਤ ਚੀਤੁ ॥ (153-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The conscious mind is awake only to falsehood, corruption and attachment.

ਪੂੰਜੀ ਪਾਪ ; ਲੋਭ ਕੀ ਕੀਤੁ ॥ (153-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

It gathers in the assets of sin and greed.

ਤਰੁ ਤਾਰੀ ; ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁ ਚੀਤੁ ॥੧॥ (153-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

So swim across the river of life, O my mind, with the Sacred Naam, the Name of the Almighty. ||1||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਚੇ ; ਮੈ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ (153-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Waaho! Waaho! - Great! Great is my True Almighty! I seek Your All-powerful Support.

ਹਉ ਪਾਪੀ ; ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (153-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I am a sinner - You alone are pure. ||1||Pause||

ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ; ਬੋਲੈ ਭੜਵਾਉ ॥ (ਭੜ-ਵਾਉ ਬੋਲੋ) (153-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Fire and water join together, and the breath roars in its fury!

ਜਿਹਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ; ਏਕੁ ਸੁਆਉ ॥ (153-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The tongue and the sex organs each seek to taste.

ਦਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰੀ ; ਨਾਹੀ ਭਉ ਭਾਉ ॥ (153-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The eyes which look upon corruption do not know the Love and the sense of respect (Fear) for Almighty.

ਆਪੁ ਮਾਰੇ ; ਤਾ ਪਾਏ ਨਾਉ ॥੨॥ (153-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Conquering self-conceit, one obtains the Name. ||2||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (153-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who dies in the Guru's Hymn (Shabad), shall never again have to die.

ਬਿਨੁ ਮੂਏ ; ਕਿਉ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥ (153-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without such a death, how can one attain perfection?

ਪਰਪੰਚਿ ਵਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ; ਮਨੁ ਦੋਇ ॥ (153-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The mind is engrossed in deception, treachery and duality.

ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਰੇ ; ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (153-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Whatever the Immortal Almighty does, comes to pass. ||3||

ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਉ ; ਜਾ ਆਵੈ ਵਾਰੁ ॥ (153-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

So get aboard that boat when your turn comes.

ਠਾਕੇ ਬੋਹਿਥ ; ਦਰਗਹ ਮਾਰ ॥ (153-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who fail to embark upon that boat shall be beaten in the Court of the Almighty.

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ; ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੁਆਰੁ ॥ (153-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Blessed is that Gurdwara, the Guru's Gate, where the Praises of the True Almighty are sung.

ਨਾਨਕ , ਦਰਿ ਘਰਿ ; ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੪॥੭॥ (153-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the One Creator Almighty is pervading hearth and home. ||4||7||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (153-9)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਉਲਟਿਓ ਕਮਲੁ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (153-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The inverted heart-lotus has been turned upright, through reflective meditation on Almighty.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ; ਗਗਨਿ ਦਸਦੁਆਰਿ ॥ (ਦਸ-ਦੁਆਰਿ ਬੋਲੋ) (153-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

From the Sky of the Tenth Gate, the Ambrosial Nectar trickles down.

ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਬੇਧਿਆ ; ਆਪਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (153-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty Himself is pervading the three worlds. ||1||

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (153-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

O my mind, never have illusion (Although the entire creation is truly the form of Almighty but one creates an illusion of this world being different) .

ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (153-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

When the mind surrenders to the Name, it drinks in the essence of Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ; ਮਰਣਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (153-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

So win the game of life; let your mind surrender and accept death.

ਆਪਿ ਮੂਆ ; ਮਨੁ , ਮਨ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ (153-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

When the self dies, the individual mind comes to know the Supreme Mind.

ਨਜਰਿ ਭਈ ; ਘਰੁ , ਘਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥ (153-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

As the inner vision is awakened, one comes to know one's own home, deep within the self. ||2||

ਜਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ; ਮਜਨੁ ਨਾਮਿ ॥ (153-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Naam, the Name of the Almighty, is austerity, chastity and cleansing baths at sacred shrines of pilgrimage.

ਅਧਿਕ ਬਿਥਾਰੁ ਕਰਉ ; ਕਿਸੁ ਕਾਮਿ ॥ (153-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

What good are ostentatious displays?

ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ; ਅੰਤਰਜਾਮਿ ॥੩॥ (153-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The All-pervading Almighty is the Inner-knower, the Searcher of hearts. ||3||

ਆਨ ਮਨਉ ; ਤਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਉ ॥ (153-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

If I had faith in someone else, then I would go to that one's house.

ਕਿਸੁ ਜਾਚਉ ; ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ (153-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But where should I go, to beg? There is no other place for me.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੮॥ (153-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says through the Guru's Teachings, I am intuitively absorbed in the Almighty. ||4||8||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (153-14)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਸੁਮਰਣੁ ਦਿਖਾਏ ॥ (ਸੁ-ਮਰਣੁ ਬੋਲੋ) (153-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Meeting the True Guru, we are shown the way to die.

ਮਰਣ ਰਹਣ ; ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਏ ॥ (153-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Remaining alive in this death brings joy deep within.

ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ; ਗਗਨ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ॥੧॥ (153-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Overcoming egotistical pride, the Tenth Gate is found. ||1||

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ; ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ (153-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Death is pre-ordained - no one who comes can remain here.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ; ਰਹਣੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (153-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

So chant and meditate on the Almighty, and remain in the Sanctuary of the Almighty. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤ ਦੁਬਿਧਾ ਭਾਗੈ ॥ (153-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Meeting the True Guru, duality is dispelled.

ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ; ਮਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੈ ॥ (153-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The heart-lotus blossoms forth, and the mind is attached to the Almighty.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਆਗੈ ॥੨॥ (153-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who remains dead while yet alive obtains the greatest happiness hereafter. ||2||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਸੂਚਾ ॥ (153-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Meeting the True Guru, one becomes truthful, chaste and pure.

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ; ਊਚੋ ਊਚਾ ॥ (153-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Climbing up the steps of the Guru's Path, one becomes the highest of the high.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ; ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਮੂਚਾ ॥੩॥ (153-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

When the Almighty grants His Mercy, the fear of death is conquered. ||3||

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਮਿਲਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (153-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Uniting in Guru's Union, we are absorbed in His Loving Embrace.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (153-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Granting His Grace, He reveals the Mansion of His Presence, within the home of the self.

ਨਾਨਕ , ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੯॥ (153-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says conquering egotism, we are absorbed into the Almighty. ||4||9||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (154-1)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ; ਨਹ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (154-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Past actions cannot be erased.

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ; ਕਿਆ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ (154-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

What do we know of what will happen hereafter?

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ; ਸੋਈ ਹੂਆ ॥ (154-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Whatever pleases Him shall come to pass.

ਅਵਰੁ ਨ ; ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਦੂਆ ॥੧॥ (154-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

There is no other Doer except Him. ||1||

ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ; ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ (154-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I do not know about karma, or how great Your gifts are.

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ; ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (154-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The karma of actions, the Dharma of righteousness, social class and status, are contained within Your Name. ||1||Pause||

ਤੂ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ; ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (154-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

You are So Great, O Giver, O Great Giver!

ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ; ਤੁਧੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (154-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The treasure of Your devotional worship is never exhausted.

ਕੀਆ ਗਰਬੁ ; ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (154-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who takes pride in himself shall never be right.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ; ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (154-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The soul and body are all at Your disposal. ||2||

ਤੂ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਹਿ ; ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (154-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

You kill and rejuvenate. You forgive and merge us into Yourself.

ਜਿਉ ਭਾਵੀ ; ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ (154-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

As it pleases You, You inspire us to chant Your Name.

ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ; ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੇਰੈ ॥ (154-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

You are All-knowing, All-seeing and True, O my Supreme Almighty.

ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ; ਭਰੋਸੈ ਤੇਰੈ ॥੩॥ (154-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Please, bless me with the Guru's Teachings; my faith is in You alone. ||3||

ਤਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ; ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (154-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One whose mind is attuned to the Almighty, has no pollution in his body.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ; ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (154-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Word, the True Shabad is realized.

ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ; ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (154-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

All Power is Yours, through the greatness of Your Name.

ਨਾਨਕ , ਰਹਣਾ ; ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦॥ (154-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Nanak abides in the Sanctuary of Your devotees. ||4||10||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (154-7)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਇਆ ; ਅਪਿਓ ਪੀਆਇਆ ॥ (154-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who speak the Unspoken, drink in the Nectar.

ਅਨ ਭੈ ਵਿਸਰੇ ; ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (154-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Other fears are forgotten, and they are absorbed into the Naam, the Name of the Almighty. ||1||

ਕਿਆ ਡਰੀਐ ; ਡਰੁ ਡਰਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (154-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Why should we fear, when fear is dispelled by the sense of respect (Fear) for Almighty?

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (154-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through the Shabad, the Word of the Perfect Guru, I recognize Almighty. ||1||Pause||

ਜਿਸੁ ਨਰ ; ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ , ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ; ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ (154-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those whose hearts are filled with the Almighty's essence are blessed and acclaimed, and intuitively absorbed into the Almighty. ||2||

ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ; ਸਾਝ ਬਿਆਲ ॥ (154-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those whom the Almighty puts to sleep, evening and morning

ਇਤ ਉਤ ; ਮਨਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾਲ ॥੩॥ (154-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- those self-willed manmukhs are bound and gagged by Death, here and hereafter. ||3||

ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਸੇ ਪੂਰੇ ॥ (154-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those whose hearts are filled with the Almighty, day and night, are perfect.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਮਿਲੇ ; ਭ੍ਰਮ ਦੂਰੇ ॥੪॥੧੧॥ (154-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says they merge into the Almighty, and their illusions are cast away. ||4||11||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (154-10)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : Once a Sikh came and solicited Guru Nanak Dev Ji pertaining the reason for a being (jeev) to wander in the reincarnation cycle and how to escape from this cycle of birth and death. Guruji said;

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ; ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਹਿਤਕਾਰੁ ॥ (ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣ ਬੋਲੋ) (154-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who loves the three qualities is subject to birth and death.

ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ; ਆਕਾਰੁ ॥ (154-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The four Vedas speak only of the visible forms.

ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ; ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਨੁ ॥ (154-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They describe and explain the three states of mind,

ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ; (ਤੁਰੀਆ-ਵਸਥਾ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ , ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ (154-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but the fourth state, union with the Almighty, is known only through the True Guru. ||1||

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ; ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ ॥ (154-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through devotional worship of the Almighty, and service to the Guru, one swims across.

ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮੁ ; ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (154-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Then, one is not born again, and is not subject to death. ||1||Pause||

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ; ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (154-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Everyone speaks of the four great blessings;

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ; ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ॥ (154-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

the Simritees, the Shaastras and the Pandits speak of them as well.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਅਰਥੁ ਬੀਚਾਰੁ , ਨ ਪਾਇਆ ॥ (154-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But without the Guru, they do not understand their true significance.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ; ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (154-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The treasure of liberation is obtained through devotional worship of the Almighty. ||2||

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (154-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those, within whose hearts the Almighty dwells,

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (154-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

become Gurmukh; they receive the blessings of devotional worship.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ; ਮੁਕਤਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (154-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through devotional worship of the Almighty, liberation and bliss are obtained.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ (154-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, supreme ecstasy is obtained. ||3||

ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ; ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (154-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who meets the Guru, beholds Him, and inspires others to behold Him as well.

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ; ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (154-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In the midst of hope, the Guru teaches us to live above hope and desire.

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ; ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (154-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He is the Master of the meek, the Giver of peace to all.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਚਰਣੀ ;
ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੨॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (154-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Nanak's mind is imbued with the Lotus Feet of the Almighty. ||4||12||

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (154-17)

Gauree Chaytee, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji (Chaytee is one of the sact Gauree Rag)

Prologue : Upon looking at a died body Guru Nanak Dev Ji utters the following shabad;

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ;
ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (154-17, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

With your nectar-like body, you live in comfort, but this world is just a passing drama.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ , ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੋ ॥ (154-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

You practice greed, avarice and great falsehood, and you carry such a heavy burden.

ਤੂੰ ਕਾਇਆ , ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ;
ਜਿਉ ਧਰ ਉਪਰਿ ਛਾਰੋ ॥੧॥ (154-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

O body, I have seen you blowing away like dust on the earth. ||1||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ; ਹਮਾਰੀ ॥ (154-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Listen - listen to my advice!

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (154-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Only the good deeds which you have done shall remain with you, O my soul. This opportunity shall not come again! ||1||Pause||

ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ;
ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ (155-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I say to you, O my body: listen to my advice!

ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ;
ਝੂਠੀ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥ (155-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

You slander, and then praise others; you indulge in lies and gossip.

ਵੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹਹਿ ਜੀਅੜੇ ;
ਕਰਹਿ ਚੋਰੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ (155-2, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

You gaze upon the wives of others, O my soul; you steal and commit evil deeds.

ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਛੈ ਰਹੀਏਹਿ ;
ਛੁਟੜਿ ਹੋਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥੨॥ (155-2, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

But when the swan departs, you shall remain behind, like an abandoned woman. ||2||

ਤੂੰ ਕਾਇਆ , ਰਹੀਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ;
ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ (155-3, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

O body, you are living in a dream! What good deeds have you done?

ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਮੈ ਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆ ;
ਤਾ ਮਨਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ (155-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

When I stole something by deception, then my mind was pleased.

ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ , ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ;
ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (155-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I have no honor in this world, and I shall find no shelter in the world hereafter. My life has been lost, wasted in vain! ||3||

ਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਈ ; ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ,
ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (155-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I am totally miserable! O Baba Nanak, no one cares for me at all! ||1||Pause||

ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ; ਕਪੜ ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥ (155-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Turkish horses, gold, silver and loads of gorgeous clothes

ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ;
ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਏ ਗਵਾਰਾ ॥ (155-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

none of these shall go with you, O Nanak. They are lost and left behind, you fool!

ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ , ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ;
ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥ (155-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I have tasted all the sugar candy and sweets, but Your Name alone is Ambrosial Nectar. ||4||

ਦੇ ਦੇ ਨੀਵ ਦਿਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ; ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥ (155-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Digging deep foundations, the walls are constructed, but in the end, the buildings return to heaps of dust.

ਸੰਚੇ ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸ ਹੀ ; ਅੰਧੁ ਜਾਣੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ॥ (155-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

People gather and hoard their possessions, and give nothing to anyone else - the poor fools think that everything is theirs.

ਸੋਇਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ ; ਸੰਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀ ॥੫॥ (155-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Riches do not remain with anyone - not even the golden palaces of Sri Lanka. ||5||

ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮੰਨ ; ਅਜਾਣਾ ॥ (155-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Listen, you foolish and ignorant mind

ਹੋਗੁ ; ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (155-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

- only His Will prevails. ||1||Pause||

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਰਾ ; ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (155-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

My Banker is the Great Almighty and Master. I am only His petty merchant.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਰਾਸਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ;
ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲੇ ॥੬॥੧॥੧੩॥ (155-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

This soul and body all are His. He Himself kills, and brings back to life. ||6||1||13||

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (155-10)

Gauree Chaytee, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਅਵਰਿ ਪੰਚ , ਹਮ ਏਕ ਜਨਾ ;
ਕਿਉ ਰਾਖਉ ਘਰ ਬਾਰੁ ਮਨਾ ॥ (155-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

There are five of them, but I am all alone. How can I protect my hearth and home, O my mind?

ਮਾਰਹਿ ਲੂਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ;
ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥੧॥ (155-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

They are beating and plundering me over and over again; unto whom can I complain? ||1||

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ; ਉਚਰੁ ਮਨਾ ॥ (155-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Chant the Name of the Supreme Almighty, O my mind.

ਆਗੈ , ਜਮ ਦਲੁ ; ਬਿਖਮੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (155-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Otherwise, in the world hereafter, you will have to face the awesome and cruel army of Death. ||1||Pause||

ਉਸਾਰਿ ਮੜੋਲੀ ਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾ ;
ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾ ਧਨਾ ॥ (155-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Almighty has erected the pot of the body; He has placed the nine doors, and the soul-bride sits within.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ;
ਅਵਰਿ ਲੁਟੇਨਿ , ਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੨॥ (155-13, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

She enjoys the sweet play again and again, while the five demons are plundering her. ||2||

ਢਾਹਿ ਮੜੋਲੀ ਲੂਟਿਆ ਦੇਹੁਰਾ ;
ਸਾ ਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ॥ (155-13, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

In this way, the pot is being demolished; the body is being plundered, and the soul-bride, left all alone, is captured.

ਜਮ ਡੰਡਾ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਪੜਿਆ ;
ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੩॥ (155-14, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Death strikes her down with his rod, the shackles are placed around her neck, and now the five have left. ||3||

ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ;
ਮਿਤ੍ਰ ਲੁੜੇਨਿ , ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ ॥ **(ਖਾਧਾ-ਤਾ ਬੋਲੋ)** (155-14, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

The wife yearns for gold and silver, and her friends, the senses, yearn for good food.

ਨਾਨਕ , ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਣਿ ;
ਜਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾਤਾ ॥੪॥੨॥੧੪॥ **(ਬਾਧਾ-ਤਾ ਬੋਲੋ)** (155-15, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says she commits sins for their sake; she shall go, bound and gagged, to the City of Death. ||4||2||14||

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (155-16)

Gauree Chaytee, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : Once a Yogi came Guru Nanak Dev Ji and said that I have attained peace by performing Yoga therefore You should also to the same. Guruji replied;

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ;
ਕਾਂਇਆ ਕੀਜੈ ਖਿੰਥਾਤਾ ॥ (ਖਿੰਥਾ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-16, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Let your ear-rings be those ear-rings which pierce deep within your heart. Let your body be your patched coat.

ਪੰਚ ਚੇਲੇ , ਵਸਿ ਕੀਜਹਿ ਰਾਵਲ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੀਜੈ ਡੰਡਾਤਾ ॥੧॥ (ਡੰਡਾ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-16, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Let the five passions be disciples under your control, O begging Yogi, and make this mind your walking stick. ||1||

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ; ਇਵ ਪਾਵਸਿਤਾ ॥ (ਪਾਵਸਿ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-17, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Thus you shall find the Way of Yoga.

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਸਤਿ ;
ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿਤਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥(ਲਾਵਸਿ-ਤਾ ਬੋਲੋ)(155-17,ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ1)

There is only the One Guru's Hymn (Shabad); everything else shall pass away. Let this be the fruits and roots of your mind's diet. ||1||Pause||

ਮੂੰਡਿ ਮੁੰਡਾਇਐ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ;
ਹਮ ਗੁਰੁ ਕੀਨੀ ਗੰਗਾਤਾ ॥ (ਗੰਗਾ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Some try to find the Guru by shaving their heads at the Ganges, but I have made the Guru my Ganges.

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਅੰਧਾਤਾ ॥੨॥ (ਅੰਧਾ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

The Saving Grace of the three worlds is the One Almighty and Master, but those in darkness do not remember Him. ||2||

ਕਰਿ ਪਟੰਬੁ ਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿ ;
ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵਸਿਤਾ ॥ (ਜਾਵਸਿ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Practicing hypocrisy and attaching your mind to worldly objects, your doubt shall never depart.

ਏਕਸੁ ਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ;
ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਕੀ ਧਾਵਸਿਤਾ ॥੩॥ **(ਧਾਵਸਿ-ਤਾ ਬੋਲੋ)** (156-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

If you focus your consciousness on the Feet of the One Almighty, what reason would you have to chase after greed? ||3||

ਜਪਸਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਰਚਸਿ ਮਨਾ ॥ (156-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Meditate on the Pure Almighty, and saturate your mind with Him.

ਕਾਹੇ ਬੋਲਹਿ ਜੋਗੀ ; ਕਪਟੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (156-2, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Why, O Yogi, do you make so many false and deceptive claims? ||1||Pause||

ਕਾਇਆ ਕਮਲੀ , ਹੰਸੁ ਇਆਣਾ ;
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਤਾ ॥ **(ਬਿਹਾਣੀ-ਤਾ ਬੋਲੋ)** (156-2, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

The body is wild, and the mind is foolish. Practicing egotism, selfishness and conceit, your life is passing away.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਨਾਗੀ ਦਾਝੈ ; **(ਨਾਗੀਂ ਬੋਲੋ)**
ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ ॥੪॥੩॥੧੫॥ **(ਪਛੁਤਾਣੀ-ਤਾ ਬੋਲੋ)** (156-3,ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ,ਮਃ 1)

Prays Nanak, when the naked body is cremated, then you will come to regret and repent. ||4||3||15||

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (156-3)

Gauree Chaytee, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲੁ , ਮਨ ਏਕੈ ;
ਜੇ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਰੇ ॥ (156-3, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

O mind, there is only the One medicine, mantra and healing herb - center your consciousness firmly on the One Almighty.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ;
ਕਾਟਨਹਾਰਾ ਲੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ (156-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Take to the Almighty, the Destroyer of the sins and karma of past incarnations. ||1||

ਮਨ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ; ਭਾਈ ਰੇ ॥ (156-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

The One Almighty and Master is pleasing to my mind.

ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ;
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)(156-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

In Your created Maya the entire universe is engrossed in the three qualities (Sat, Raj, Tam); the Unknowable cannot be known. ||1||Pause||

ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ;
ਹਮ ਤਉ ਪੰਡ ਉਚਾਈ ਰੇ ॥ (156-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Maya is so sweet and pleasing to the body, like sugar or molasses therefore we all carry load of attachment all along during the lifetime.

ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ;
ਲਜੁ ਟੂਕਸਿ ਮੂਸਾ , ਭਾਈ ਰੇ ॥੨॥ (156-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

In the dark of the night (ignorance), nothing can be seen (realized). The mouse of death is biting away at the rope of life, O Siblings of Destiny! ||2||

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਰੇ ॥ (156-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

As much as the self-willed manmukhs act in evil desires, they suffer in equivalent pain whereas the Gurmukh obtains honor and greatness.

ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋਆ ;
ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਰੇ ॥੩॥ (156-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Whatever He does, that alone happens; past actions cannot be erased as these Pralbaad Karma has been fated in Almighty's Command (Hukam). ||3||

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨ ਹੋਵਹਿ ਊਣੇ ;
ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ਰੇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (156-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Those who are imbued with, and committed to the Almighty's Love, are filled to overflowing; they never lack anything.

ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ;
ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਰੇ ॥੪॥੪॥੧੬॥ (156-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says if the ignorant Manmukh could obtain the feet dust of such enlightned souls (as mentioned above), only the ignorant one, might also obtain some knowledge and realize the truth. ||4||4||16||

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (156-9)

Gauree Chaytee, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ , ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਰਾ ;
ਕਿਦੂ ਥਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥ (156-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Since when is our mother, and since when is our father? Where did we come from?

ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਨਿਪਜੇ ;
ਕਾਹੇ ਕੰਮਿ ਉਪਾਏ ॥੧॥ (156-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

We are formed from the fire of the womb within, and the bubble of water of the sperm. For what purpose are we created? ||1||

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ (156-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

O my Master (Almighty), who can ever describe completely Your innumerable Glorious Virtues?

ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ ; ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (156-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

whereas my demerits are countless means Your virtues and my demerits are countless. ||1||Pause||

ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ; ਕੇਤੇ ਪਸੂ ਉਪਾਏ ॥ (156-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I took the form of so many plants and trees, and so many animals.

ਕੇਤੇ ਨਾਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ; ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥੨॥ (156-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Many times I entered the families of snakes and flying birds. ||2||

ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ; (ਹੱਟ ਬੋਲੋ)
ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ (156-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I broke into the shops of the city and well-guarded palaces; stealing from them, I snuck home again.

ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ ;
ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਵੈ ॥੩॥ (156-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I looked in front of me, and I looked behind me, but where could I hide from You? ||3||

ਤਟ ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ;
ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ (ਹੱਟ ਬੋਲੋ) (156-13, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I saw the banks of sacred rivers, the nine continents, the shops and bazaars of the cities.

ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣਿ ਲਾਗਾ ;
ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਵਣਜਾਰਾ ॥੪॥ (156-13, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Taking the scale, I (the merchant of sins) begins to weigh my actions within my own heart. ||4||

ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ;
ਤੇਤੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥ (156-14, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I discovered that my sins are so vast as the seas and the oceans are overflowing with water.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ;
ਡੁਬਦੇ ਪਥਰ ਤਾਰੇ ॥੫॥ (156-15, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Please, shower me with Your Mercy, and take pity upon me. I am a sinking stone- please carry me across! ||5||

ਜੀਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ;
ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ ॥ (156-15, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

My heart is burning like fire because of lust, anger, greed, attachment and ego, and the knife of worldly material thirst (trishna) is cutting deep.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ;
ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੬॥੫॥੧੭॥ (156-16, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, please shower Your blessings by which happiness (peace) would fill the day and night and being ((jeev) would continuously recite Almighty's Name by recognizing the Almighty's Command. ||6||5||17||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (156-16)

Gauree Bairaagan, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ;
ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥ (156-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

The nights are wasted sleeping, and the days are wasted eating.

ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ; ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥ (156-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Human life is such a precious jewel, but it is being lost without recitation of Almighty's Name; in exchange for Maya which is worth of a mere shell. ||1||

ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ; ਰਾਮ ਕਾ ॥ (156-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

You do not know the Name of the Almighty.

ਮੂੜੇ ; ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ , ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (156-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

You fool - you shall regret and be sorry in the end! ||1||Pause||

ਅਨਤਾ ਧਨੁ , ਧਰਣੀ ਧਰੇ ; (ਅਨ-ਤਾ ਬੋਲੋ)
ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (ਅਨ-ਤ ਬੋਲੋ) (156-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Countless wealth belonging to Kings and Elites are buried in the ground (hidden in safebox or banks); to multiply the wealth they roam in all the other countries.

ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗਏ ;
ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥ (156-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

The ones who strives to increase their worldly wealth, upon their return they have lost everything means they failed to obtain Almighty. ||2||

ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ;
ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਠੁ ਹੋਇ ॥ (156-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

If people could gather it in by their own efforts, then everyone would be so lucky.

ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ; ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੩॥ (157-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

According to the karma of past actions, one's destiny unfolds, even though everyone wants to be so lucky. ||3||

ਨਾਨਕ , ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ;
ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ (157-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the One who created the creation - He alone takes care of it.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ;
ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥ (157-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

The Master's Command cannot be known; He Himself blesses with the greatness of His Name to whomever He prefers . ||4||1||18||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (157-2)

Gauree Bairaagan, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ; ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥ (157-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

What if I were to become a deer, and live in the forest, picking and eating fruits and roots

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ;
ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥ (157-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Through Guru's Grace, my Master (Almighty) is obtained therefore I sacrifice my mind and body upon such Guru again and again. ||1||

ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ; ਰਾਮ ਕੀ ॥ (157-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

I am the trader of the Almighty’s Name.

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ; ਵਾਪਾਰੁ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (157-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Your Name is my merchandise and trade. ||1||Pause||

ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ; ਸਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥(157-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

If I were to become a cuckoo, living on a mango tree, I would still contemplate the Guru’s Hymn (Shabad).

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ;
ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ (157-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

I would still meet my Almighty Master, with naturally ease without any difficult penance; the glimpse (Darshan), the Blessed Vision of His Form, is incomparably beautiful. ||2||

ਮਛੁਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ; ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥(157-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

If I were to become a fish, living in the water, I would still remember the Almighty, who watches over all beings and creatures.

ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ;
ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥ (157-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

My Husband Almighty dwells on this shore, and on the shore beyond; I would still meet Him, and hug Him close in my embrace. ||3||

ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ; ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ (157-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

If I were to become a snake, living in the ground, the Shabad would still dwell in my mind, and my fears would be dispelled.

ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥੧੯॥ (157-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says they are forever the happy soul-brides, whose light merges into Almighty who is the prime Light. ||4||2||19||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਦੀਪਕੀ ; ਮਹਲਾ ੧ (157-8)

Gauree Poorbee Deepkee, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (157-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ;
ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (157-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

In that house where the Praises of the Creator are chanted

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ;
ਸਿਵਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ (157-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

- in that house, sing the Songs of Praise, and meditate in remembrance on the Creator Almighty. ||1||

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ; ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ (157-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

Sing the Songs of Praise of my Fearless Almighty.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਉ ;
ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ , ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (157-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to that Song of Praise which brings eternal peace. ||1||Pause||

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ;
ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (157-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

Day after day, He cares for His beings; the Great Giver watches over all.

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ;
ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ (157-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

Your gifts cannot be appraised; how can anyone compare to the Giver? ||2||

ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ;
ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ (157-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

The day of my wedding is pre-ordained. Come - let's gather together and pour the oil over the threshold.

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਆਸੀਸੜੀਆ ;
ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ (157-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

My friends, give me your blessings, that I may merge with my Almighty and Master. ||3||

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ;
ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ (157-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

Unto each and every home, into each and every heart, this summons is sent out; the call comes each and every day.

ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ;
ਨਾਨਕ , ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥੨੦॥ (157-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

Remember in meditation the One who summons us; Guru Nanak says that day is drawing near! ||4||1||20||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ (157-15)

Raag Gauree Gwaarayree:

ਮਹਲਾ ੩ ; ਚਉਪਦੇ ॥ (157-15)

Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (157-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ (157-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Meeting the Guru, union with Almighty is attained.

ਆਪੇ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (157-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

However one can only meet a Guru when Almighty Himself unites with the Guru.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ (157-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

My Almighty knows all methods and means Himselfin His own way.

ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ (157-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through His (Almighty) Command (Hukam) He unites one with Guru and only then one recognizes the Guru's Hymn (Shabad). ||1||

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਇ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥ (157-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

By the sense of respect (Fear) of the True Guru, illusion and fear are dispelled.

ਭੈ ਰਾਚੈ ; ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (157-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Imbued with His Fear (sense of respect), one is absorbed in the Love of the True One. ||1||Pause||

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਭਾਇ ॥ (157-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Meeting the Guru, the Almighty naturally dwells within the mind.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ (157-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

My Almighty is Great; His value cannot be estimated.

ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੈ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (157-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Shabad, I praise Him; He has no end or limitations.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ; ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (157-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

My Almighty is the Forgiver. I pray that He may forgive me. ||2||

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ (157-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Meeting the Guru, all wisdom and understanding are obtained.

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਵਸੈ ; ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (158-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The mind becomes pure, when the True Almighty dwells within.

ਸਾਚਿ ਵਸਿਐ ; ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥ (158-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

When one dwells in Truth, all actions become true.

ਊਤਮ ਕਰਣੀ ; ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ (158-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The ultimate action is to contemplate the Guru's Shabad. ||3||

ਗੁਰ ਤੇ ; ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ (158-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru, true service is performed.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ; ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (158-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

How rare is that Gurmukh who recognizes the Naam, the Name of the Almighty.

ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ; ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (158-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Giver, the Great Giver, lives forever.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਨਾਮੇ ; ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੧॥੨੧॥ (158-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak enshrines love for the Name of the Almighty. ||4||1||21||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (158-3)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਗੁਰ ਤੇ ; ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (158-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who obtain spiritual wisdom from the Guru are very rare.

ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ; ਸੀਝੈ ਸੋਇ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (158-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who ask for knowledge from the Guru; obtains salvation.

ਗੁਰ ਤੇ ; ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (158-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru, those who request for knowledge of Almighty's contemplation;

ਗੁਰ ਤੇ ; ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ (158-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

through the Guru, they shall obtain the ultimate knowledge which is the Gate of Liberation. ||1||

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ ॥ (158-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through perfect good destiny, we come to meet the Guru.

ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (158-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The true ones who met the Guru and through a Guru they obtain peace and naturally are absorbed in the True Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (158-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Meeting the Guru, the fire of worldly desires are quenched.

ਗੁਰ ਤੇ ; ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (158-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru, peace and tranquility come to dwell within the mind.

ਗੁਰ ਤੇ ; ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ (158-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru, we become pure, holy and true.

ਗੁਰ ਤੇ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (158-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru, we are absorbed in the Guru's Hymn (Shabad). ||2||

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ; ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (158-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Without the Guru, everyone wanders in doubt.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (158-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Without the Name, one suffer in terrible pain.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (158-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through Guru's sermons, those who meditate on the Almighty's Name (Naam);

ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ; ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ (158-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through a Guru the true honor is obtained by the glimpse (Darshan) of Almighty. ||3||

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ; ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ (158-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Why speak of any other? He alone is the Giver.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥ (158-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

When He grants His Grace, union with the Shabad is obtained.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ (158-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Meeting with my Beloved Guru, I sing the Glorious Praises of the True Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਚੇ , ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੪॥੨॥੨੨॥ (158-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says upon becoming true by adopting the true Guru's teachings, I am absorbed in the True One (Almighty). ||4||2||22||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (158-9)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸੁਥਾਉ ਸਚੁ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (158-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In true congregation (Sat Sangat) is a place, where the mind becomes pure.

ਸਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰੇ ; ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (158-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Where the true dwells; the one abides in Truth.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਪੈ ॥ (158-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The True Guru's Hymn (Bani) is known throughout the four ages.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ; ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥੧॥ (158-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Whoever realizes Almighty sees Almighty within everything.||1||

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ; ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (158-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Almighty's blessings, one joins the Sat Sangat, the True Congregation.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (158-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Sing the Glories praises of the Almighty, while joning the true congregation. ||1||Pause||

ਜਲਉ ਇਹ ਜਿਹਵਾ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (158-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Burn this tongue, which loves to speak about maya (duality),

ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖੈ ; ਫੀਕਾ ਆਲਾਇ ॥ (158-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

which does not taste the sublime essence of the Almighty, and which utters insipid words.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; **(ਬੂੱਝੇ ਬੋਲੋ)**
ਤਨੁ ਮਨੁ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ (158-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Without realizing Almighty, the body and mind become tasteless and insipid.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ;
ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥੨॥ (158-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Without Almighty's Name, the being's (jeev) entire life becomes miserable and depart from the world while crying in pain. ||2||

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ (158-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

One whose tongue naturally and intuitively tastes the Almighty's sublime essence, by Guru's Grace, is absorbed in the True Almighty.

ਸਾਚੇ ਰਾਤੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥ **(ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)** (158-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Imbued with Truth, one contemplates the the Guru's Shabad,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ; ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ॥੩॥ (158-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

and drinks in the Ambrosial Nectar, from the pure stream within. ||3||

ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ; ਜੋ ਭਾਡਾ ਹੋਇ ॥ **(ਭਾਂਡਾ ਬੋਲੋ)** (158-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Naam, the Name of the Almighty, is collected in the vessel of the mind.

ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ; ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (158-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Nothing is collected if the vessel is upside-down.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (158-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, the Naam abides within the mind.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਭਾਂਡਾ ;
ਜਿਸੁ ਸਬਦ ਪਿਆਸ ॥੪॥੩॥੨੩॥ (158-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says True is that vessel of the mind, which thirsts for the Shabad. ||4||3||23||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (158-16)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ; ਮਨਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (158-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Some sing Almighty's praises continuously, but they do not taste the nectar within their mind because,

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਗਾਵਹਿ ; ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ (158-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

the sing in egotism, and their effort is all wasted uselessly.

ਗਾਵਣਿ ਗਾਵਹਿ ; ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (158-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The singing of Almighty's praises through Guru's Hymns (shabad) are acceptable whose mind is filled with love for Almighty Name.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (158-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through Guru's sermons they contemplate on the True Hymn (Shabad). ||1||

ਗਾਵਤ ਰਹੈ ; ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (158-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They sing continuously and instead claiming that they are singing Almighty praises they humbly say that it is only possible if it is acceptable to the True Guru.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(158-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Their minds and bodies are embellished and adorned, attuned to the Naam, the Name of the Almighty. ||1||Pause||

ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ; ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹਿ ॥ (158-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Some sing Almighty's praises through Guru's Hymn (Shabad) aloud, and some perform meditation quietly by concentrating in Almighty's Name.

ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ; ਬਿਨੁ ਅਸਨੇਹ ॥ (158-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Without heart-felt love, the Almighty's Name (Naam) is not obtained.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦ ਪਿਆਰਿ ॥ (158-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

True meditation is have undoubtful love for the Guru's Shabad.

ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ; ਰਾਖਿਆ ਸਦਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (158-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The devotee keeps his Beloved clasped tightly to his heart. ||2||

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ; ਆਪੁ ਜਣਾਵਹਿ ॥ (159-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The fools perform meditation by showing off to portrait themselves as great ;

ਨਚਿ ਨਚਿ ਟਪਹਿ ; ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (159-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

they dance and dance and jump all around, but they only suffer in terrible pain.

ਨਚਿਐ ਟਪਿਐ ; ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (159-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

By dancing and jumping, meditation is not performed.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਭਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੩॥ (159-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Only the ones who dies in the Guru's Hymn (Shabad), obtains Almighty's meditation, means the one who have dispelled his ego dies from the self-conceit. ||3||

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ; ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ (159-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Almighty is the Lover of His devotees; He inspires them to perform devotional worship.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ (159-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

True devotional worship consists of eliminating selfishness and conceit from within.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ; ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (159-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

My True Almighty knows all ways and means.

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ; ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੪॥੨੪॥ (159-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says Almighty forgives those who recognizes the Almighty's Name (Naam). ||4||4||24||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (159-4)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਮਨੁ ਮਾਰੇ ; ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ (159-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

When the mind thoughts (Sengkelap) and counter-thoughts (Vikalap) is suppressed then the wandering nature of mind becomes passive.

ਬਿਨੁ ਮੂਏ ; ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ (159-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Without such a death of the mind thoughts, how can one find the Almighty?

ਮਨੁ ਮਰੈ ; ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (159-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Only a few know the medicine to kill the mind thoughts.

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ;
ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (159-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

One whose mind dies in the Guru's Hymn (Shabad), understands Him. ||1||

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (159-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

He grants greatness to those whom He forgives.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ;
ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (159-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the Almighty comes to dwell within the mind. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (159-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through Guru's sermons, one practices doing good deeds;

ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ; ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ (159-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

thus he comes to understand the nature of this mind.

ਮਨੁ , ਮੈ ਮਤੁ ; ('ਮੈਂ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ (159-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The mind is like an elephant, drunk with wine.

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ;
ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ (ਜੀਵਾਲਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (159-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Guru's Hymn (Shabad) is the rod which controls the mind it, and shows it the way. ||2||

ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ; ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (159-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The mind is uncontrollable; how rare are those who controls it.

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ; ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (159-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who control the ever moving mind to a focused immovable state becomes become pure.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ (159-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs embellish and beautify this mind from the worldly attachment and self-conceit.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ; ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ (159-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They eradicate egotism and corruption from within. ||3||

ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਖਿਅਨੁ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (159-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who are united with true congregation based on the pre-ordained destiny, are united in the Almighty's Union,

ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ; ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (159-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Forever they are never separated from Almighty again; they are absorbed in the Guru's Shabad.

ਆਪਣੀ ਕਲਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ (159-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

He Himself knows His Own Almighty Power.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੫॥੨੫॥ (159-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Gurmukh realizes the Naam, the Name of the Almighty. ||4||5||25||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (159-10)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ (159-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The entire world has gone insane in egotism.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (159-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In the love of duality, it wanders mislead by doubt.

ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ; ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ (159-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The mind is distracted by great anxiety; no one recognizes one's own self.

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ; ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥ (159-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Occupied with their worldly affairs, nights and days are passing away. ||1||

ਹਿਰਦੈ ; ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (159-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Meditate on the Almighty in your hearts, O my Siblings of Destiny.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ;
ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (159-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh's tongue savors the sublime essence of the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ; ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (159-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs recognize the Almighty in their own hearts;

ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ (159-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

they serve the Almighty, the Life of the World. They are famous throughout the four ages.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (159-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They suppress egotism, and realize the Guru's Shabad.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ; ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ (159-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Almighty, the Architect of Destiny, showers His Mercy upon them. ||2||

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ; ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (159-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

True are those who merge into the Guru's Shabad;

ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (159-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

they restrain their wandering mind and keep it steady.

ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ; ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ (159-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Naam, the Name of the Almighty, is the nine treasures. It is obtained from the Guru.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ (159-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

By the Almighty's Grace, the Almighty comes to dwell in the mind. ||3||

ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ; ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ (159-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Reciting omnipresent Almighty's Name, the body becomes peaceful and calm.

ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ; ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥ (159-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Within whom Almighty's Name dwells, the pain of death does not even touch.

ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ; ਆਪਿ ਵਜੀਰ ॥ (159-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Almighty Himself is the Master; He himself is the Guru.

ਨਾਨਕ , ਸੇਵਿ ਸਦਾ ;
ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੪॥੬॥੨੬॥ (159-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says serve the Almighty forever; He is the treasure of glorious virtue. ||4||6||26||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (159-17)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ; ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ (159-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Why forget Him, unto whom the soul and the life forces (Pran) belong?

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ; ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (159-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Why forget Him, who is all-pervading?

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ; ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥ (159-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Serving Him, one is honored and accepted in the Court of the Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ; ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (159-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to the Name of the Almighty.

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ;
ਤਦਿ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (159-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

If I were to forget You, at that very instant, I would die. ||1||Pause||

ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ; ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (159-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those whom You Yourself have led astray, forgets You.

ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ; ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ (160-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who are in love with duality forgets You.

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ; ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ (160-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The ignorant, self-willed manmukhs are consigned to reincarnation. ||2||

ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ; ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ; ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (160-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who are pleasing to the One Almighty are assigned to the service of a True Guru. Those who are pleasing to the One Almighty, Almighty's Name enshrines within their minds.

ਗੁਰਮਤੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (160-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Teachings, they are absorbed in the Almighty's Name. ||3||

ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ; ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (160-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who have virtue as their treasure, contemplate spiritual wisdom.

ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ; ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (160-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who have virtue as their treasure, suppress egotism.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੭॥੨੭॥ (160-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak is a sacrifice to those who are attuned to the Naam, the Name of the Almighty. ||4||7||27||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (160-4)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਤੂੰ ਅਕਥੁ ; ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਹਿ ॥ **(ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ)** (160-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

You are Indescribable; how can I describe You?

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (160-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who subdue their minds, through the Guru's Shabad, are absorbed in You.

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (160-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Your Glorious Virtues are countless; their value cannot be estimated. ||1||

ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (160-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Word of His Bani belongs to Him; in Him, it is diffused.

ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ; **(ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)**
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (160-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Your description cannot be described; through the Guru's Shabad, it is described. ||1||Pause||

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਤਹ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਣਾਈ ॥ (160-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Where the True Guru is - there is the Sat Sangat, the True Congregation.

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (160-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Where the True Guru is - there, the Glorious Praises of the Almighty are naturally sung.

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਤਹਾ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥ (160-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Where the True Guru is - there egotism is burnt away, through the Guru's Hymn (Shabad). ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ; ਮਹਲੀ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥ (160-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs serve Him; they obtain a place in the Mansion of His Presence.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (160-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs enshrine the Naam within the mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (160-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs meditate upon the Almighty, and are absorbed in the Naam. ||3||

ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ; ਦਾਤਾਰੁ ॥ (160-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

When the Giver Himself gives His Gift of humbleness,

ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ; ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (160-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

then the love enshrines for the True Guru.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੪॥੮॥੨੮॥ (160-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak applauses those who are attuned to the Naam, the Name of the Almighty. ||4||8||28||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (160-10)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਏਕਸੁ ਤੇ ; ਸਭਿ ਰੂਪ ਹਹਿ ਰੰਗਾ ॥ (160-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

All forms and colors originated from the One Almighty.

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ; ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥ (160-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Air, water and fire are all kept together.

ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ (160-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 3)

The Almighty beholds the many and various colors. ||1||

ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ; ਏਕੋ ਹੈ ਸੋਈ ॥ (160-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 3)

The One Almighty is wondrous and amazing! He is the One, the One and Only.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (160-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 3)

Rare is that Gurmukh who meditates on the Almighty. ||1||Pause||

ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (160-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 3)

Almighty is naturally pervading all places.

ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ; ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (160-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 3)

Almighty is hidden for self-willed (manmukhs), and He is revealed for the Gurmukhs; thus Almighty has made the world with such uniqueness.

ਆਪੇ ; ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਈ ॥੨॥ (160-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 3)

He Himself wakes one from the sleep of ignorance to conciousness of knowledge. ||2||

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ (160-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 3)

No one can estimate His value,

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ; ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (160-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 3)

although everyone has tried, over and over again, to describe Him.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ;
ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (160-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 3)

Those who merge in the Guru's Shabad, come to understand the Almighty. ||3||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (160-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 3)

They listen to the Shabad continually; beholding Him, they merge into Him.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ; ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥ (160-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 3)

They obtain glorious greatness by serving the Guru.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੨੯॥ (160-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says those who are attuned to the Name are absorbed in the Almighty's Name. ||4||9||29||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (160-15)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਾ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (160-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are asleep in state of ignorance, in love and attachment to Maya.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ; ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (160-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are awake in state of knowledge, contemplating spiritual wisdom and the Glory of Almighty.

ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ; ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (160-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those humble beings who love the Naam, are awake and aware. ||1||

ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ; ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (160-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Once who is awake in this state of knowledge will never fall asleep in ignorance again.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ;
ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (160-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Rare are those humble beings (jeevs) who understand this through the Perfect Guru. ||1||Pause||

ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ ; ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (160-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The unsaintly blockhead shall never understand.

ਕਥਨੀ ਕਰੇ ; ਤੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਲੂਝੈ ॥ (160-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The one talks nonsense in obsession with Maya means that the Maya always changes therefore what ever is spoken earlier becomes untrue after a short while.

ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੀ ; ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੈ ॥੨॥ (160-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Blind and ignorant, shall never be reformed. ||2||

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (160-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In this age, salvation comes only from the Almighty's Name.

ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (160-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Rare are those who contemplate the Guru's Shabad.

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥੩॥ (160-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They save themselves, and save all their family and ancestors as well. ||3||

ਇਸੁ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ; ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (161-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kali Yuga, no one is interested in good karma, or Dharmic faith.

ਕਲੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ; ਚੰਡਾਲ ਕੈ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ (161-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

This Dark Age was born in the house of evil.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਬਿਨਾ ;
ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੧੦॥੩੦॥ (161-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says without the Naam, the Name of the Almighty, no one is liberated. ||4||10||30||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ (161-2)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji, Gwaarayree:

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ; ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (161-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

True is the Almighty King, True is His Royal Command.

ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੇ ; ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ **(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਸਚੈ ਮਹਲਿ ; ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ ॥੧॥ (161-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those whose minds are attuned to the True, Carefree Almighty enter the True Mansion of His Presence, and merge in the True Name. ||1||

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (161-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Listen, O my mind: contemplate the Guru’s Hymn (Shabad).

ਰਾਮ ਜਪਹੁ ;
ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (161-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Chant the Almighty's Name, and cross over the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਭਰਮੇ ਆਵੈ ; ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥ (161-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In illusion (doubt) one comes, and in doubt one departs.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (161-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

This world is born out of the love of duality (Maya).

ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ; ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (161-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh does not remember the Almighty; therefore they continue to come and go in reincarnation. ||2||

ਆਪਿ ਭੁਲਾ ; ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (161-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Does he himself go astray, or does Almighty lead him astray?

ਇਹੁ ਜੀਉ ; ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥ (161-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

This soul is assigned to the service of maya in order to fulfill the desires inherited from previous birth.

ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (161-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

It earns only terrible pain, and this life is lost in vain. ||3||

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (161-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Granting His Grace, He leads us to meet the True Guru.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ; ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (161-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Remembering the One Name, illusion is cast out from within and Almighty is seen within all.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪੇ ;
ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧੧॥੩੧॥ (161-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says one who chants the Almighty's name, owns all the nine most precious treasures of the world. ||4||11||31||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (161-7)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ; ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥(161-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Go and ask the Gurmukhs, who meditate on the Almighty.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ (161-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Serving the Guru, the mind is enlightened to believe in the truth.

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ॥ (161-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who earn the Almighty's Name are wealthy.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ (161-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru, self-realisation is obtained. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (161-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Chant the Name of the Almighty which is the life within the creation (Har) and destroyer of sins (Har), O my Siblings of Destiny.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ;
ਹਰਿ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (161-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The selfless service of the Leader Guru (Gurmukh) are acceptable in Almighty's court. ||1||Pause||

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (161-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who recognize the real-self (Atma) - their minds become pure.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ; ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (161-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They become Jivan-mukta, liberated while yet alive, and they find the Almighty.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ (161-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Singing the Glorious Praises of the Almighty, the intellect becomes pure and sublime,

ਸਹਜੇ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (161-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

and they are easily and naturally absorbed in the Almighty. ||2||

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਨ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥ (161-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In the love of duality, no one can serve the Almighty.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ; ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (161-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In egotism and Maya, one consumes toxic poison.

ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥ (161-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They are emotionally attached to their children, family and home.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ; ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ (161-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The blind, self-willed manmukhs come and go in reincarnation. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥ (161-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those, unto whom the Almighty bestows His Name, worship Him night and day, through the Guru's Shabad.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (161-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Rare are those who understand the Guru's Teachings!

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੨॥੩੨॥ (161-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says they are absorbed in the Naam, the Name of the Almighty. ||4||12||32||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (161-14)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ (161-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Guru's service has been acceptable throughout the four ages.

ਪੂਰਾ ਜਨੁ ; ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ (161-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Very few are those perfect ones who performs such selfless service.

ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ; ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (161-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The wealth of the Almighty's Name is inexhaustible; it shall never be exhausted.

ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ; ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧॥ (161-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In this world, it brings a constant peace, and at the Almighty's Gate, it brings honor. ||1||

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (161-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

O my mind, have no illusion (doubt) about this truth.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (161-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who serves the leader Guru, drink the Ambrosial Nectar of Almighty's name. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (161-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who serves the True Guru are recognized as the greatest people of the world as there is no other greater deed that one can perform.

ਆਪਿ ਉਧਰੇ ; ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ (161-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They save themselves, and they redeem all their generations as well.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (161-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They keep the Almighty's Name clasped tightly to their hearts.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਭਉਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥ (161-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Attuned to the Naam, they cross over the terrifying world-ocean. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ (161-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, the mind becomes humble forever.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (161-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Egotism is suppressed, and the heart-lotus blossoms forth.

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ (161-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Unstruck Melody (limitless) vibrates, as they dwell within the home of their real-self (Atma).

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੩॥ (161-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Attuned to the Naam, they remain detached from the worldly desires within their real-self (Atma). ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (161-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, their words are true.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ; ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (161-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Throughout the ages, the devotees (Bhagat) chant and repeat these words.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ; ਹਰਿ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥ (161-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Night and day, they meditate on the Almighty, the Sustainer of the Earth.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੧੩॥੩੩॥ (162-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says attuned to the Naam, the Name of the Almighty, they are detached, in the perfect balance of Nirvaanaa. ||4||13||33||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (162-1)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗ ॥ (162-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through great good fortune and high destiny, one meets the True Guru.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ; ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥੧॥ (162-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Naam, the Name of the Almighty, is constantly within the heart, and one enjoys the inspiring essence of the Almighty. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ (162-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

O mortal, become Gurmukh, and meditate on the Name of the Almighty.

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ; ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (162-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Be victorious in the game of life, and earn the profit of the Almighty's Name (Naam). ||1||Pause||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ (162-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Spiritual wisdom and meditation (concentration of the mind) come to those unto whom the Guru's Shabad is sweet (favored).

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੨॥ (162-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, only very few have tasted the bliss of Guru's Shabad.||2||

ਕਰਮ ਕਾਂਡ ; ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥ (162-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They may perform all sorts of religious rituals and good actions,

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥ (162-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

but without the Almighty's Name, the egotistical ones are cursed and doomed. ||3||

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ; ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ (162-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They are bound and gagged, and hung by Maya's noose;

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਛੂਟੈ ;
ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੧੪॥੩੪॥ (162-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

O servant Nanak, they shall be released only by Guru's Grace. ||4||14||34||

ਮਹਲਾ ੩ ; ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ (162-6)

Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji, Gauree Bairaagan:

Prologue: In Hardwaar some egoistic pandits and sanyasis came to Guru Amar Dass Ji and asked Guruji, why did Guru Nanak Dev Ji in presence of the various available religious books (Dharam Granths) came up with Gurbani, when these books have been the medium of salvation for human beings for a long time? Listening to this question, Guru replied;

ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਊਪਰਿ ਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ;
ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥ (162-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The clouds pour their rain down upon the earth, but isn't there water within the earth as well? In the same manner Gurbani is like rain water and other scriptures are like well water.

ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ;
ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥ (162-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Water is contained within the earth; without feet, the clouds run around and let down their rain. Means that although there is water in the well but one have to make an attempt to obtain the water whereas rain water (Gurbani) showers on all equally without one making any attempt ||1||

ਬਾਬਾ ; ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥ (162-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

O Baba, get rid of your illusions (doubts) like this,

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ , ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ;
ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (162-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Almighty alone does all that happens and being (jeev) immerses in accordance to his desire (wishes). ||1||Pause||

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਕੈ ;
ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ (162-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

As woman or man, what can anyone do?

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਹਹਿ ਤੇਰੇ ; ('ਨਾਨਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ (162-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The many and various forms are always Yours, O Almighty; they shall merge again into You. ||2||

ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ;
ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ (162-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

In countless incarnations, I went astray. Now that I have found You, I shall no longer wander.

ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ;
ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥ (162-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

It is His work; those who are absorbed in the Guru's Shabad come to know it well. ||3||

ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰਹੈ ਹਹਿ ਆਪੇ ;
ਭਰਮੁ ਕਹਾ ਹੀ ॥ (ਕਹਾਂ ਬੋਲੋ) (162-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Shabad is Yours; You are Yourself. Where is there any illusion (doubt)?

ਨਾਨਕ , ਤਤੁ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ;
ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਹੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੩੫॥ (162-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says one whose essence is merged with the Almighty's essence does not have to enter the cycle of reincarnation again. ||4||1||15||35||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (162-11)

Gauree Bairaagan, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ; ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (162-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The whole world is under the influence of Death because of the Maya which created the love of duality.

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ (162-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do their deeds in ego; they receive their just rewards. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (162-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

O my mind, focus your consciousness on the Guru's Feet.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ;
ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (162-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Whereas the ones who obtains the treasure of Almighty's Name through a Guru shall be saved in the Almighty's Court. ||1||Pause||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ;
ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (162-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Through 8.4 million incarnations, the self-willed wanders; in stubborn-mindedness (refuse to recite Almighty's Name), they come and go.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (162-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

They do not realize the Guru's Shabad; they are reincarnated over and over again. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (162-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Gurmukh understands his own self. The Almighty's Name comes to dwell within the mind.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ; (ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (162-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Imbued with devotion to the Almighty's Name, night and day, one merges in peace. ||3||

ਮਨੁ , ਸਬਦਿ ਮਰੈ ;
ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ , ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥ (162-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

When one's mind dies in the Shabad, one radiates faith and confidence, shedding egotism and corruption.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੨॥੧੬॥੩੬॥ (162-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Servant Nanak says, through the karma of good actions, the treasure of devotional worship and the Name of the Almighty are attained. ||4||2||16||36||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (162-17)

Gauree Bairaagan, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (162-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Almighty, Har (Life form), Har (destroyer of sins) , has ordained that the soul is to stay in her parents' home (this materialistic world) for only a few short days.

ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (162-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Praiseful is that soul-bride, who as Gurmukh, sings the Glorious Praises of the Almighty.

ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ; ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (162-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

She who cultivates virtue in her parents' home (in this world), shall obtain a home at her in-laws (next world).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥ (162-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Through a Guru one is absorbed into the enlightment (knowledge) state and the Almighty’s Name becomes very pleasing to the mind. ||1||

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ;
ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ (162-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Our Husband Almighty dwells in this world, and in the world beyond. Tell me, how can He be found?

ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਆਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (162-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Pure Almighty Himself is beyond mortals knowledge therefore He unites one with a Guru and through a Guru Almighty unites with Himself. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (163-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Almighty Himself bestows wisdom; meditate on the Name of the Almighty.

ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ;
ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥ (163-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

By great good fortune, one meets the True Guru, who places the Ambrosial Nectar form of Almighty's name in the mouth.

ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ;
ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (163-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

When egotism and duality are eradicated, one naturally merges in peace.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ;
ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਐ ॥੨॥ (163-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

He Himself is All-pervading; He Himself links us to His Name. ||2||

ਮਨਮੁਖਿ ਗਰਬਿ , ਨ ਪਾਇਓ ;
ਅਗਿਆਨ ਇਆਣੇ ॥ (163-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs, in their arrogant pride, do not attain Almighty; they are so ignorant and foolish!

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਹਿ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ (163-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

They do not serve the True Guru, and in the end, they regret and repent, over and over again.

ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਾਸੁ ਪਾਇਦੇ ; ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਣੇ ॥ (163-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

They are cast into the womb to be reincarnated, and within the womb, they rot.

ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ; ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥ (163-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

As it pleases my Creator Almighty, the self-willed manmukhs wander around lost based on their desires. ||3|| Note: This shall not be interpreted as punishment instead Almighty fullfils the mortal desires.

ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ;
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ॥ (163-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

My Almighty inscribed the full pre-ordained destiny upon the forehead based on the previous Karma.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ (163-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

When one meets the Great and Courageous Guru, one meditates on the Name of the Almighty, Har, Har.

ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਬੰਧਪੁ ਬੀਰਾ ॥ (163-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Almighty's Name is my mother and father; the Almighty is my relative and brother.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ;
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੭॥੩੭॥ (163-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

O Almighty, Har, Har, please forgive me and unite me with Yourself. Servant Nanak is a lowly worm. ||4||3||17||37||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (163-7)

Gauree Bairaagan, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (163-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

From the True Guru, one obtained ultimate knowledge of spiritual wisdom; thereafter one contemplate the Almighty's principals.

ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ; ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥(163-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The polluted intellect was enlightened by chanting the Naam, the Name of the Almighty.

ਸਿਵਿ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ; ਚੂਕਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (163-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The distinction between Creator (Almighty) and Creation (Maya)- mind and matter - has been destroyed, and the darkness of ignorance has been dispelled.

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ (163-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Almighty's Name is loved by those, upon whose foreheads such pre-ordained destiny was written. ||1||

ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ;
ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ (163-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

How can the Almighty be obtained, O Saints? Seeing Him, my life is sustained.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ;
ਗੁਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (163-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Without the Almighty, I cannot live, even for an Chesa (7.5 seconds). Unite me with the Guru, so that I may drink in the sublime essence of the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ , ਹਰਿ ਸੁਣੀ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ (163-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

I sing the Glorious Praises of the Almighty, and I listen to them daily; the Almighty, Har (life form of all), Har (destroyer of sins), has liberated me.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ;
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ ॥ (163-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

I have obtained the Almighty's name from the Guru; my mind and body are drenched (engrossed) with it.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ;
ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ॥ (163-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Great is the Guru, the True Being, who has blessed me with devotional meditation of the Almighty.

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਸੋ ਗੁਰੁ , ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥ (163-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

From the Guru, I have obtained the Almighty; I have embraced Him my eternal Guru. ||2||

ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ਹੈ ; ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥(163-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Sovereign Almighty is the Giver of virtue. I am worthless and without virtue.

ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬਦੇ ; ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥ (163-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The sinners sink like stones with the weight of their sins; through the Guru's Teachings, the Almighty ferries across the materialistic worldly ocean.

ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ; ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ (163-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

You are the Giver of virtue, O Pure Almighty; I am worthless and without virtue.

ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ;
ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (163-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

I have entered Your Sanctuary, Almighty; please save me, as You have saved the idiots and fools. ||3||

ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (163-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Eternal celestial bliss comes through the Guru's Teachings, by meditating continually on the Almighty, Har, Har.

ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਗਾਇਆ ॥ (163-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

I have obtained the Almighty as my Best Friend, within the home of my real-self (Atma). I sing the hymns of joy.

ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ॥ (163-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Please shower Your Mercy, O Almighty, that I shall remember Your Name.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ;
ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥੧੮॥੩੮॥ (163-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Servant Nanak begs for the dust of the feet of those who have found the True Guru. ||4||4||18||38||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਚਉਥਾ ਚਉਪਦੇ (163-17)

Gauree Gwaarayree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (163-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪੰਡਿਤੁ ; ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ॥ (ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ) (163-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Pandit - the religious scholar - recites the Shaastras and the Simritees;

ਜੋਗੀ ; ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥ (163-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

the Yogi cries out, "Gorakh, Gorakh".

ਮੈ ਮੂਰਖ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥ (ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ) (163-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

But I am just a fool - I just chant the Almighty's Name. ||1||

ਨਾ ਜਾਨਾ , ਕਿਆ ਗਤਿ ; ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥ (163-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

I do not know what my destiny shall be but the one and only thing I know is that Almighty is mine.

ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (163-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

O my mind, vibrate and meditate on the Name of the Almighty. You shall cross over the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਸੰਨਿਆਸੀ , ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ; ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥ (164-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Sannyaasee smears his body with ashes;

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ; ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ (164-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

renouncing other men's women, he practices celibacy.

ਮੈ ਮੂਰਖ ; ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ (164-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

I am just a fool, Almighty; my only hope is You! ||2||

ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥ (ਸੂਰੱਤਣੁ ਬੋਲੋ) (164-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Kh'shaatriya acts bravely, and is recognized as a warrior.

ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ; ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ (164-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Shoodra and the Vaisha work and slave for others;

ਮੈ ਮੂਰਖ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥ (164-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

I am just a fool - I am saved by the Almighty's Name. ||3||

ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ; ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥(164-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The entire Universe is Yours; You Yourself permeate and pervade it.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (164-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says the Gurmukhs are blessed with glorious greatness.

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ; ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥੩੯॥ (164-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

I am blind - I have taken the Almighty as my Support. ||4||1||39||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (164-4)

Gauree Gwaarayree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ; ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥ (164-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Speech of the Almighty is the most inspiring speech, free of any attributes.

ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ; ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥ (164-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Chant Almighty's Name in the company of Saints which the true congregation consist of Almighty's servants.

ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ;
ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥ **(ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)** (164-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Cross over the terrifying world-ocean, listening to the Undescribed discourse of the Almighty. ||1||

ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ; ਮੇਲਾਇ ॥ (164-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

O Almighty of the Universe, unite me with the Sat Sangat, the True Congregation.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ;
ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (164-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

My tongue savors the inspiring essence of the Almighty, singing the Almighty's Glorious Praises. ||1||Pause||

ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (164-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Those humble beings who meditate on the Name of the Almighty.

ਤਿਨ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ; ਰਾਮਾ ॥ (164-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

- please make me the slave of their slaves, Almighty.

ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਊਤਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥ (164-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Serving Your slaves is the ultimate good deed. ||2||

ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ , ਹਰਿ ਕਥਾ ; ਸੁਣਾਵੈ ॥ (164-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

One who delivers the discourse of the Almighty

ਸੋ ਜਨੁ ; ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥ (164-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

- that humble servant is pleasing to my conscious mind.

ਜਨ ਪਗ ਰੇਣੁ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (164-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Those who are blessed with great good fortune obtain the dust of the feet of such the Almighty's servant. ||3||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ; ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ (164-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Those who are blessed with such pre-ordained destiny are in love with the humble Saints.

ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥੪੦॥ (164-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Those humble beings, Guru Nanak says are absorbed in the Naam, the Name of the Almighty. ||4||2||40||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (164-9)

Gauree Gwaarayree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ; ਪੁਤੁ ਖਾਇ ॥ (164-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The mother loves to see her son eat.

ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ; ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (164-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The fish loves to bathe in the water.

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੧॥ (164-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

In the same the True Guru loves to place food in the mouth of His GurSikh. ||1||

ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ; ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (164-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

If only I could meet those humble servants of the Almighty, O my Beloved.

ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ;
ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (164-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Meeting with them, my sorrows depart. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ; ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ (164-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

As the cow shows her love to her strayed calf when she finds it,

ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ (164-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

and as the bride shows her love for her husband when he returns home,

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥ (164-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

so does the Almighty's humble servant love to sing the Praises of the Almighty. ||2||

ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਬਸੈ ਜਲਧਾਰਾ ॥ (ਜਲ-ਧਾਰਾ ਬੋਲੋ)(164-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The rainbird loves the rainwater, falling in torrents;

ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ (164-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

the king loves to see his broaden (increased) wealth and power.

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੩॥ (164-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The humble servant of the Almighty loves to meditate on the Formless Almighty. ||3||

ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ ॥ (164-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The mortal man loves to accumulate wealth and property.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥ (164-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The GurSikh loves to meet and embrace the Guru.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ;
ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ ॥੪॥੩॥੪੧॥ (164-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak loves to kiss the feet of the Holy. ||4||3||41||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (164-15)

Gauree Gwaarayree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥ (164-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The beggar loves to receive charity from the wealthy landlord.

ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ; ਅੰਨੁ ਖਾਇ ॥ (164-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The hungry person loves to eat food.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ ॥੧॥ (164-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The GurSikh loves to find satisfaction by meeting the Guru. ||1||

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ; ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (164-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

O Almighty, grant me the Blessed Vision of Your Glimpse (Darshan); I place my hopes in You, Almighty.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(164-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Shower me with Your Mercy, and fulfill my longing. ||1||Pause||

ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ (164-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Chakvi (Ruddy goose, shaldrake) loves the sun shining in her face as she will meet her husband (Chakva). Note: Chakva & Chakvi are separates during the night and unites during the day.

ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ; ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਗੈ ॥ (164-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Meeting her Beloved, all her pains are left behind.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥ (164-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The GurSikh loves to gaze upon the Face of the Guru. ||2||

ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ॥ (164-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The calf loves to suck its mother's milk;

ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ; ਦੇਖੈ ਮਾਇ ॥ (164-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

its heart blossoms forth upon seeing its mother.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥ (164-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The GurSikh loves to gaze upon the Face of the Guru. ||3||

ਹੋਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕਾਚਾ ॥ (164-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

All other loves and emotional attachment to Maya are false.

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ; ਕੂਰਾ ਕਚੁ ਪਾਚਾ ॥ (164-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

They shall pass away, like false and transitory decorations.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰੀਤਿ ;
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ॥੪॥੪॥੪੨॥ (164-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is fulfilled, through the Love of the True Guru. ||4||4||42||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (165-1)

Gauree Gwaarayree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਸਫਲ ਹੈ ਬਣੀ ॥ (165-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Service to the True Guru is fruitful and rewarding;

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ , ਹਰਿ ਧਣੀ ॥ (165-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Upon meeting a True Guru, I meditate on the Name of the Almighty, the Almighty Master.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ; ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਛੂਟੀ ਘਣੀ ॥੧॥(165-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

So many are liberated along with those who meditate on the Almighty. ||1||

ਗੁਰਸਿਖ ; ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ , ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (165-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

O GurSikhs, chant the Name of the Almighty, O my Siblings of Destiny.

ਹਰਿ ਬੋਲਤ ;
ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (165-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 4)

Chanting the Almighty's Name, all sins are washed away. ||1||Pause||

ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ; ਤਬ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ (165-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 4)

When one meets the Guru, then the mind becomes centered.

ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ; ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (165-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 4)

The five passions, running wild in their respective desires , are brought to rest by meditating on the Almighty.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥ (165-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 4)

Night and day, within the body-village, the Glorious Praises of the Almighty are sung. ||2||

ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਧੂਰਿ ; ਜਿਨਾ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ (165-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 4)

Those who apply the dust of the Feet of the True Guru to their faces,

ਤਿਨ ਕੂੜ ਤਿਆਗੇ ; ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (165-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 4)

they renounce falsehood and concentrated in Almighty.

ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ; ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਾਈ ॥੩॥ (165-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 4)

Their faces are radiant in the Court of the Almighty, O Siblings of Destiny. ||3||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ (165-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 4)

Service to the Guru is pleasing to the Almighty Himself.

ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਲਭਦ੍ਰੁ ; **(ਬਲਭੱਦ੍ਰ ਬੋਲੋ)**
ਗੁਰ ਪਗ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈ ॥ (165-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 4)

Even Krishna and Balbhadar meditated on the Almighty, falling at the Guru's Feet.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੪॥੫॥੪੩॥ (165-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 4)

Guru Nanak says the Almighty Himself ferries the Gurmukhs across the materialistic worldly ocean. ||4||5||43||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (165-7)

Gauree Gwaarayree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ; ਡੰਡਾ ਧਾਰੀ ॥ (165-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself is the Yogi, who wield the staff of authority.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਬਨਵਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ; ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥੧॥ (165-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself practices tapa - intense self-disciplined meditation; Almighty who is immersed in His creation (Banwari) is deeply absorbed in His primal trance. ||1||

ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (165-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Such is my Almighty, who is all-pervading everywhere.

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ; ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (165-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty dwells closely and He is never far away. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ; ਧੁਨਿ ਆਪੇ ॥ (165-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself is the Guru's Hymn (Shabad). He Himself is the awareness, attuned to its music.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ; ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ॥ (165-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself beholds, and He Himself blossoms forth.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ; ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥੨॥ (165-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself chants, and the Almighty Himself inspires others to chant. ||2||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਰਿੰਗ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ-ਧਾਰਾ ਬੋਲੋ) (165-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

He Himself is the rainbird, and the Ambrosial Nectar raining down.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ; ਪੀਆਵਣਹਾਰਾ ॥ (165-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty is the Ambrosial Nectar means that there is no difference between Almighty and His Name; He Himself leads us to drink it in by inspiring one to recite His Name.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ; ਆਪੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ (165-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself does everything; He Himself ferries across worldly ocean.||3||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੇੜੀ ; ਤੁਲਹਾ ਤਾਰਾ ॥ (165-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself is the Boat, the Raft and the Boatman.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ; ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (165-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself, through the Guru's Teachings, ferries across the materialistic worldly ocean.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ; ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥੪॥੬॥੪੪॥ (165-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says the Almighty Himself carries us across to the other side. ||4||6||44||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (165-12)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ;
ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ , ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥ (165-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Dear Master, You are my Banker. I receive only that capital which You give me.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹ , ਰੰਗ ਸਿਉ ;
ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥੧॥ (165-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I would trade the Almighty's Name with love, if You Yourself, in Your Mercy, would sell it to me. ||1||

ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ; ਰਾਮ ਕੇ ॥ (165-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I am the merchant, the peddler of the Almighty.

ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ; ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (165-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I trade in the merchandise and capital of the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ;
ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ , ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (165-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I have earned the profit, the wealth of devotional worship of the Almighty. I have become pleasing to the Mind of the Almighty, the True Banker.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ;
ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ (165-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I chant and meditate on the Almighty, loading the merchandise of the Almighty's Name. The Messenger of Death, the tax collector, does not even approach me. ||2||

ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ ;
ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥ (165-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Those traders who trade in other merchandise, are caught up in the endless waves of the pain of Maya.

ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ;
ਫਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (165-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

According to the business in which the Almighty has placed them, so are the rewards they obtain. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੋ ਜਨੁ ਕਰੇ ;
ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥ (165-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

People trade in the Name of the Almighty, Har, Har, when the Almighty shows His Mercy and bestows it.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ , ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ;
ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲੇਈ ॥੪॥੧॥੭॥੪੫॥ (165-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Servant Nanak serves the Almighty, the Banker; he shall never again be called to render his account. ||4||1||7||45||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (165-18)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ;
ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ (165-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Just like a mother nourishes the fetus in the womb, hoping for a son,

ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ;
ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ (165-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

who will grow and earn and give her money to enjoy herself.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ;
ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ ॥੧॥ (165-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

In just the same way, the humble servant of the Almighty loves the Almighty, who extends His Helping Hand to us. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ , ਮੈ ਮੂਰਖ ;
ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਈਆ ॥ (166-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

O my Almighty, I am so foolish; save me, O my Almighty!

ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ;
ਤੁਝਹਿ ਵਡਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (166-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Your servant's praise is Your Own Glorious Greatness. ||1||Pause||

ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ;
ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (166-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Those whose minds are pleased by the Praises of the Almighty, Har, Har, are joyful in the palaces of their own homes.

ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ;
ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (166-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Their mouths enjoys all the sweet delicacies when they sing the Glorious Praises of the Almighty.

ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ;
ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ (166-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The Almighty's humble servants are the saviors of their families; they save their families for twenty-one generations - they save the entire world! ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਹਰਿ ਕੀਆ ;
ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (166-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Whatever has been done, has been done by the Almighty; it is the Glorious Greatness of the Almighty.

ਹਰਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ; ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ (166-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, all the beings (jeevs) belongs to you, You are pervading within all of them; You inspire them to worship You.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਦਾ ;
ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥ (166-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The Almighty leads us to the treasure of His meditation; He Himself serves it. ||3||

ਲਾਲਾ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ;
ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (166-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I am a slave, purchased in Your market; what clever tricks do I have?

ਜੇ ਰਾਜਿ ਬਹਾਲੇ ; ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ,
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥ (166-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

If the Almighty were to set me upon a throne, I would still be His slave. If I were a grass-cutter, I would still chant the Almighty's Name.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨॥੮॥੪੬॥ (166-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is the slave of the Almighty; contemplate the Glorious Greatness of the Almighty||4||2||8||46||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (166-6)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ; ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥ (166-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The farmers love to work their farms; and hopes to harvest their yield.

ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ; ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥ (166-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

they plow and work the fields, so that their sons and daughters may eat.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ;
ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ (166-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

In just the same way, the Almighty's humble servants chant the Almighty’s Name and in the end (during and after death), the Almighty saves them. ||1||

ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ; ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (166-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

I am foolish - save me, My Dear Almighty!

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ;
ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (166-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

O Almighty, enjoin me to work and serve the Guru, the True Guru. ||1||Pause||

ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ; ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ (166-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The traders buy horses, planning to trade them.

ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ (166-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

They hope to earn wealth; their attachment to Maya increases.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ;
ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (166-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

In just the same way, the Almighty's humble servants chant the Almighty's Name; chanting the Almighty's Name, they find peace. ||2||

ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ; ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥ (166-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The shop-keepers merely collect poison ; sitting in their shops, carrying on their worldly business means that the passion for Maya makes them to cheat without hesitation.

ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ; ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥ (166-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The love for Maya is false therefore all their displays of Maya are false, and they are engrossed in falsehood.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ;
ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ (166-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

In just the same way, the Almighty's humble servants gather the wealth of the Almighty's Name; they take the Almighty's Name as their source of expenditure means that they inspire others to recite as well. ||3||

ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ;
ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥ (166-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

This emotional attachment to Maya and family, and the love of duality, is a noose around the neck.

ਗੁਰਮਤੀ , ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ; ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ (166-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Following the Guru's Teachings, those humble servants are ferried across who are so humble that they become the slaves of the Almighty's slaves.

ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੩॥੯॥੪੭॥ (166-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak meditates on the Naam; the Gurmukh is enlightened. ||4||3||9||47||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (166-13)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ;
ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ (166-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Continuously, day and night, beings (jeevs) are gripped by greed and misleaded by illusion (doubt).

ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ;
ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥ (166-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The destroyers roams while destroying their our fortune by commiting unlawful deeds for Maya; they carrying the loads of sins upon their heads (which determines the next life).

ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ , ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ;
ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (166-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

That humble being (jeev) who serves the Guru is put to work by the Almighty in His Home to realize the real-self (Atma). ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ , ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ;
ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ (166-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

My Dear Almighty, please break these bonds of attachment and ego created by Maya, and put me to work where I can attain the real-self which is the eternal home.

ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (166-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I continuously sing the Glorious Praises of the Almighty’s virtues; I am absorbed in the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ;
ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ , ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ (166-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Woman and man works to earn a living by serving kings (employers), all for the sake of wealth and Maya.

ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ;
ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥ (166-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

In return the king (employer) either imprisons them for any slight misunderstanding, or fines them, or else dies himself therefore their wages halts means that one can never obtain peace.

ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ,
ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (166-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Great, rewarding and fruitful is the service of the True Guru; through it, I chant the Almighty's Name and I have found peace without any risk. ||2||

ਨਿਤ ਸਉਦਾ ਸੂਦੁ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ;
ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (ਤਾਈਂ ਬੋਲੋ) (166-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Everyday, people carry on their business, with all sorts of devices to earn profit (interest), for the sake of accumulating Maya.

ਜਾ ਲਾਹਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮਨੇ ; ਤੋਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥(166-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

If they earn a profit, they are pleased, but their hearts are broken by losses.

ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਝੀ , ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ;
ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (166-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

One who is trades virtues, becomes a partner with the Guru, and finds everlasting peace. ||3||

ਜਿਤਨੀ ਭੂਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਹੈ ;
ਤਿਤਨੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥ (167-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The more one feels hunger for other tastes and pleasures (of Maya), the more this hunger persists means one can never be contented with any count of Maya.

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ;
ਸੋ ਵੇਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥ (167-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Those unto whom the Almighty Himself shows mercy, sell their head to the Guru.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ;
ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥੪॥੧੦॥੪੮॥ (167-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is satisfied by the Name of the Almighty will never be hungary of anything else ever again. ||4||4||10||48||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (167-2)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ;
ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (167-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Within my conscious mind is the constant longing for the Almighty. How can I behold the Blessed Vision of Your sight (Darshan), Almighty?

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ;
ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (167-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

One who loves the Almighty knows this; the Almighty is very dear to my conscious mind.

ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ;
ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥(167-4,ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ,ਮਃ 4)

I am a sacrifice to my Guru, who has re-united me with my Creator Almighty; I was separated from Him for such a long time! ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ;
ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ , ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ (167-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

My Dear Almighty, I am a sinner, I have come to Your Sanctuary, and fallen at Your Door, Almighty.

ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੈ ਕਬਹੂੰ ;
ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (167-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

My intellect is virtueless (worthless); I am filthy and polluted. Please shower me with Your Mercy. ||1||Pause||

ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ;
ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ (167-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

My demerits are so many and numerous. I have sinned so many times, over and over again. Dear Almighty, they cannot be counted.

ਤੂੰ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ (167-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Almighty, You are the Merciful Treasure of Virtue. When it pleases You, Almighty, You forgive me.

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ;
ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ (167-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I am a sinner, saved only by the Company of the Guru. He has bestowed the Teachings of the Almighty's Name, which saves me. ||2||

ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ;
ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਹ ਤਬ ਬਿਸਮੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ (167-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

What Glorious Virtues of Yours can I describe, O my True Guru? When the Guru speaks, I am transfixed with wonder.

ਹਮ ਜੈਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ;
ਜੈਸੇ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ (167-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Can anyone else save a sinner like me? The True Guru has protected and saved me.

ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ;
ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਬੰਧਪੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥੩॥ (167-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Dear Guru, You are my father. O Guru, You are my mother. Dear Guru, You are my relative, companion and friend. ||3||

ਜੋ ਹਮਰੀ ਬਿਧਿ ਹੋਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ;
ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਹੁ ਆਪੇ ॥ (167-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

My condition, my Dear True Guru - that condition, Dear Almighty, is known only to You.

ਹਮ ਰੁਲਤੇ ਫਿਰਤੇ , ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛਤਾ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ , ਕੀਰੇ ਹਮ ਥਾਪੇ ॥ (167-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I was rolling around in the dirt, and no one cared for me at all. In the Company of the Guru, the True Guru, I, the worm, have been raised up and exalted.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇਰਾ ; ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ,
ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥੪॥੫॥੧੧॥੪੯॥ (167-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, Great, great is the Guru of humble beings (jeevs); meeting Him, all their sorrows and troubles have come to an end. ||4||5||11||49||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (167-12)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਕੰਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭਤੁ ਹੈ ;
ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ॥ (167-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The mind is lured by gold and women; emotional attachment to Maya is so sweet to him.

ਘਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ ;
ਮਨੁ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਇਆ ॥ (167-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The mind has become attached to the pleasures of houses, palaces, horses and other enjoyments.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਕਿਉ ਛੂਟਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (167-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The Almighty does not even enter his thoughts; how can he be saved, O my Almighty King? ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ; ਇਹ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥ (167-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

My Dear Almighty, these are my lowly actions, O my Almighty.

ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ; (167-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

Dear Almighty, Treasure of Virtue and House of Merciful: please bless me with Your Grace and forgive me for all my mistakes. ||1||Pause||

ਕਿਛੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ , ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ;
ਕਿਛੁ ਢੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ ॥ (167-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I have no beauty, no social status, no manners.

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ , ਗੁਣ ਬਿਹੂਨ ;
ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ ॥ (167-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

With what face am I to speak? I have no virtue at all; I have not chanted Your Name.

ਹਮ ਪਾਪੀ , ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ;
ਪੁੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥੨॥ (167-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I am a sinner, saved only by the Company of the Guru. This is the generous blessing of the True Guru. ||2||

ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਮੁਖੁ ਨਕੁ ਦੀਆ ;
ਵਰਤਣ ਕਉ ਪਾਣੀ ॥ (167-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

He gave all beings souls, bodies, mouths, noses and water to drink.

ਅੰਨੁ ਖਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪੈਨਣੁ ਦੀਆ ;
ਰਸ ਅਨਿ ਭੋਗਾਣੀ ॥ (167-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

He gave them food to eat, clothes to wear, and other pleasures to enjoy.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਸੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਪਸੂ ਹਉ ਕਰਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ (167-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

But they do not remember the One who gave them all this. The being becomes like an animal who think that he made himself! ||3||

ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ;
ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (167-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

You (Almighty) made them all; You are all-pervading. You are the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਹਮ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹ ;
ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥ (167-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

What can these miserable creatures do? This entire game is Yours, Dear Almighty and Master.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ;
ਹਰਿ ਗੁਲਮ ਗੁਲਾਮੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥੫੦॥ (167-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Servant Nanak expresses utmost humbleness by saying that He is a purchased slave of Almighty. He is the slave of the Almighty's slaves. ||4||6||12||50||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (168-1)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਸੁਤੁ ਜਣਿ ਪਾਲਤੀ ;
ਰਾਖੈ ਨਦਰਿ ਮਝਾਰਿ ॥ (168-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Just as the mother, having given birth to a son, feeds him and keeps him in her vision

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇ ਗਿਰਾਸੁ ;
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪੋਚਾਰਿ ॥ (168-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

- indoors and outdoors, she puts food in his mouth; each and every moment, she caresses him.

ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ , ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖਤਾ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (168-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

In just the same way, the True Guru protects His GurSikhs, who love their Beloved Almighty. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ;
ਹਮ ਬਾਰਿਕ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹੈ ਇਆਣੇ ॥ (168-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

My Dear Almighty, we are just the ignorant children of our Almighty.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਧਾ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਕੀਏ ਸਿਆਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(168-3,ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ,ਮਃ4)

The True Guru is great in his physical form as well as His mind who blessed sermon which made me wise in differentiating the truth and the false. ||1||Pause||

ਜੈਸੀ ਗਗਨਿ ਫਿਰੰਤੀ ਊਡਤੀ ;
ਕਪਰੇ ਬਾਗੇ ਵਾਲੀ ॥ (168-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The white flamingo circles through the sky,

ਓਹ ਰਾਖੈ ਚੀਤੁ ਪੀਛੈ ਬਿਚਿ ਬਚਰੇ ;
ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ॥ (168-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

but she keeps her young ones in her mind; she has left them behind, but she constantly remembers them in her heart.

ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ;
ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖੈ ਜੀਅ ਨਾਲੀ ॥੨॥ (168-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

In just the same way, the True Guru loves His Sikhs. The Almighty cherishes His GurSikhs, and keeps them clasped to His Heart. ||2||

ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ , ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ ;
ਵਿਚਿ ਰਾਖੈ ਰਸਨਾ , ਮਾਸ ਰਤੁ ਕੇਰੀ ॥ (168-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Just as the tongue, made of flesh and blood, is protected within the scissors of the thirty or thirty-two teeth.

ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ , ਮਾਸ ਕਾਤੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ;
ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ (168-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

- who thinks that the power lies in the flesh or the scissors of teeth? Everything is in the Power of the Almighty.

ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ;
ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ (168-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

In just the same way, when someone slanders the Saint, the Almighty preserves the honor of His servant. ||3||

ਭਾਈ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ , ਕਿਸੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ;
ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ (168-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

O Siblings of Destiny, let none think that they have any power to act. All act as the Almighty causes them to act.

ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ , ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ , ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ;
ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ ॥ (168-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Old age, death, fever, headache, and bitten by poisonous snakes - everything is in the Hands of the Almighty. Nothing can touch anyone without the Almighty's Order.

ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨਿਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ; ਜਨ ਨਾਨਕ , ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ॥੪॥੭॥੧੩॥੫੧॥ (168-9,ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ,ਮਃ 4)

Therefore concentrate mindfully on such Almighty's Name that will liberate you during the end of life means that only Almighty's Name is the saviour of this being (jeev). ||4||7||13||51||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (168-10)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

Prologue: Guru Ram Das Ji answer to a question raised by a Sikh regarding the characteristics of a True Guru;

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ; ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥ (168-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Upon meeting whom the mind is filled with bliss, is called the True Guru.

ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ; ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ (168-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Double-mindedness (doubt) departs, and the supreme state Almighty is obtained. ||1||

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ; ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ॥ (168-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

How can I meet my Beloved True Guru?

ਹਉ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ; ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (168-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Each and every moment, I humbly bow to Him. How will I meet my Perfect Guru? ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ; ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (168-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Granting His Grace, the Almighty has led me to meet my Perfect True Guru.

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਜਨ ਕੇਰੀਆ ; ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਧੂਰਾ ॥੨॥ (168-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The desire of His humble servant has been fulfilled. I have received the dust of the Feet of the True Guru. ||2||

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਣੈ ; ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ॥ (168-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The signs of meeting the True Guru is that one gets involves seriously in Almighty's meditation and listens to sermons pertaining to Almighty's meditation.

ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ; ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ॥੩॥ (168-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

They never suffer any loss; they continually earn the profit of the Almighty. ||3||

ਜਿਸ ਕਉ ਰਿਦੈ ਵਿਗਾਸੁ ਹੈ ; ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ (168-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

One whose heart blossoms forth in Almighty's meditation, will never be passionate on Maya.

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਧਰੈ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹੀ ॥੪॥੮॥੧੪॥੫੨॥ (168-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says that one is ferried across the materialistic worldly ocean upon meeting such a Guru who enlightens and inspires one to sing the Glorious Praises of the Almighty.
||4||8||14||52||

ਮਹਲਾ ੪ , ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ (168-16)

Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji, Gauree Poorbee:

ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ॥ (168-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

When the Merciful Almighty showered me with His Mercy; I chanted Almighty's Name with mind, body and mouth,.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਭਇਆ ਅਤਿ ਗੂੜਾ ; ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ ॥੧॥ (168-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Through a Guru, I have been dyed in the deep and lasting color of the Almighty's Love. The robe of my body is drenched with His Love. ||1||

ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ; ਹਉ ਗੋਲੀ ॥ (168-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I am the maid-servant of my Almighty.

ਜਬ ਹਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੋਲ ਅਮੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (168-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

When my mind became agreeable with Almighty, He made the entire world my slave without any cost means everyone started serving me. ||1||Pause||

ਕਰਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ;
ਖੋਜਿ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਢੰਢੋਲੀ ॥ (168-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Consider this wisely, O Saints, O Siblings of Destiny - search your own hearts, seek and find Him there.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ;
ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਕੋਲੀ ॥੨॥ (168-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The entire creation is the form of Almighty who is present as the life within all as well therefore Almighty dwells closer then our hands. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭ ਜਗ ਕੈ ;
ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੀ ॥ (169-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Almighty, dwells close by, all over the world. He is Infinite, All-powerful and Immeasurable.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ;
ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਓ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੀ ॥੩॥ (169-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru has revealed the Almighty, to me. I have sold my head to the Guru means I have totally surrendered myself before my Guru. ||3||

ਹਰਿ ਜੀ , ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ;
ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡੋਲੀ ॥ (169-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, inside and outside, I am in the protection of Your Sanctuary; You are the Greatest of the Great, All-powerful Almighty.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਵੇਚੋਲੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥ (169-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak sings the Glorious Praises of the Almighty, night and day, meeting the Guru, the True Guru, the Divine Intermediary. ||4||1||15||53||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (169-4)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਜਗਜੀਵਨ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (169-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Life of the World, Infinite Almighty and Master, Master of the Universe, All-powerful Architect of Destiny.

ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਮ ਜਾਤੇ ॥੧॥ (169-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Whichever way inspire me to move, my Dear Almighty and Master, that is the way I shall go. ||1||

ਰਾਮ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (169-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, my mind is attuned to the Almighty's Love.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (169-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, I have obtained the sublime essence of the Almighty. I am absorbed in the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਅਵਖਧੁ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥ (169-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Your Name is the destroyer (har) of all (Har) the pains and becomes the curing medicine for the previous performed sins and Your name is the ultimate truth.

ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ;
ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਤੇ ॥੨॥ (169-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those who partake of the Almighty's sublime essence, through the Guru's Teachings - their sins and sufferings are all eliminated. ||2||

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ;
ਤੇ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ॥ (ਨ੍ਹਾਤੇ ਬੋਲੋ) (169-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those who have such pre-ordained destiny inscribed on their foreheads, bathe in the pool of contentment of the Guru which means that although the pre-ordained fate never changes but through a Guru one learns to accept the fate and endeavour to uplift the spiritual state instead of blaming others which then results in creation of new Karma.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ;
ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੩॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (169-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The filth of evil-mindedness is totally washed away, from those who are imbued with the Love of the Almighty's Name. ||3||

ਰਾਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ , ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ;
ਤੁਮ ਜੇਵਡ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥ (169-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, You Yourself are Your Own Master. There is no other Giver as Great as You.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ;
ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ॥੪॥੨॥੧੬॥੫੪॥ (169-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak lives by the Naam, the Name of the Almighty; by the Almighty's Mercy, he chants the Almighty's Name. ||4||2||16||54||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (169-10)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ;
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਚੇ ॥ (169-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Bless me and be merciful to me, Dear Life of the World, O Great Giver, so that my mind may merge with the Almighty.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਚੇ ॥੧॥ (169-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The True Guru has bestowed His most pure and sacred Teachings. Chanting the Name of the Almighty with my mind, body and speech, my Antahkaran is transfixed and enraptured. ||1||

ਰਾਮ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇਧਿ ਲੀਓ ; ਹਰਿ ਸਾਚੇ ॥ (169-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, my mind and body have been pierced through by the True Almighty.

ਜਿਹ ਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗ੍ਰਸਿਆ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ , ਹਰਿ ਹਮ ਬਾਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (169-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The whole world is caught and held in the mouth of Death. Through the Teachings of the Guru, the True Guru, I am saved. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ; ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਰ ਕਾਚੇ ॥ (169-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those who are not in love with the Almighty such worshippers of maya are foolish and false - they are faithless cynics.

ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ; ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਪਾਚੇ ॥੨॥ (169-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

They suffer the most extreme agonies of birth and death; they die over and over again, and they rot away in manure. ||2||

ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ; ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਚੇ ॥ (169-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

You are the Merciful Cherisher of those who seek Your Sanctuary. I beg of You: please grant me the gift of Your Name, Almighty.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ , ਹਮ ਕੀਜੈ ; ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਨਾਚੇ ॥੩॥ (169-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Make me the slave of the Almighty's slaves, so that my mind dances in Your Love means that I shall obey all Your instruction without any doubt. ||3||

ਆਪੇ ਸਾਹ ਵਡੇ , ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ; ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਹਹਿ ਤਾ ਚੇ ॥ (169-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

He Himself is the Great Banker; Almighty is our Lord and Master. I am His petty merchant.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਰਾਸਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ , ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ॥੪॥੩॥੧੭॥੫੫॥ (169-16,ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

My mind, body and soul which are the capital assets of this life is all Your. You, Dear Almighty, are the True Banker of servant Nanak. ||4||3||17||55||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (169-17)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਇਕ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ , ਦੇ ਕਾਨੇ ॥ (169-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

You are Merciful, the Destroyer of all pain. Please give me Your Ear and listen to my prayer.

ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥੧॥ (169-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Through whom You (Almighty) the Master is known, please unite me with such a True Guru, to whom I shall surrender and the Guru will be my life forces (Pran). ||1||

ਰਾਮ ; ਹਮ , ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ॥ (169-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, I acknowledge the True Guru as the Supreme Almighty.

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁਧ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ,
ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (169-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I am foolish and ignorant, and my intellect is impure. Through the Teachings of the Guru, the True Guru, Dear Almighty, I come to know You. ||1||Pause||

ਜਿਤਨੇ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਹਮ ਦੇਖੇ ;
ਸਭ ਤਿਤਨੇ ਫੀਕ ਫੀਕਾਨੇ ॥ (169-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

All the pleasures and enjoyments which I have seen - I have found them all to be bland and insipid.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ , ਮੀਠ ਰਸ ਗਾਨੇ ॥੨॥ (170-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I have tasted the Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of the Almighty, by meeting the True Guru. It is sweet, like the juice of the sugarcane. ||2||

ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ;
ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਦਿਵਾਨੇ ॥ (170-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those who have not met the Guru, the True Guru, are foolish and insane - they have no faith in Almighty and they are the devotees of Maya.

ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮਹੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ;
ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੇ ॥੩॥ (170-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Such ones had no selfless deeds from previous lives therefore that who were pre-ordained to have no good karma other them consume the fruits of virtues Karma - gazing into the lamp of emotional attachment, they are burnt, like moths in a flame, unless if they woulds have embraced a True Guru who would have guided them in the rightful path. ||3||

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ;
ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਨੇ ॥ (170-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those whom You (Almighty), in Your Mercy, have met, Almighty, are committed to Your Service.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ;
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥੪॥੪॥੧੮॥੫੬॥ (170-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak chants the Name of the Almighty with body, mind and speech Almighty manifest himself when one recites His Name and through the Guru's Teachings, one merges in the Almighty. ||4||4||18||56||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (170-4)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਕਹੁ ਕਿਥੈ ਹਰਿ ਪਹੁ ਨਸੀਐ ॥ (170-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my mind, Almighty is always with you; He is your Lord and Master. Tell me, where could you run to get away from the Almighty?

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ (170-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The True Almighty Himself grants forgiveness; we are emancipated only when the Almighty Himself emancipates us. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ॥ (170-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my mind, chant the Name of the Almighty in your mind, which is the destroyer(Har) of each (Har) and every (Har) pain including the sins which causes pains.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (170-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Quickly now, run to the Sanctuary of the True Guru, O my mind; following the Guru, the True Guru, you shall be saved. ||1||Pause||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਸੇਵਹੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ , ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥ (170-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my mind, serve Almighty, the Giver of all peace; serving Him, you shall come to dwell in your real-self (Atma) within.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ;
ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਐ ॥੨॥ (170-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Through a Guru who is the leader, go and obtain your own home (real-self, Atma); and uttering Almighty's praises consistently is the rubbing of the sandalwood oil as the preparation of accepting the arrival of Almighty within. ||2||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿਜਸੁ ਊਤਮੁ ; (ਹਰਿ-ਜਸੁ ਬੋਲੋ)
ਲੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ , ਮਨਿ ਹਸੀਐ ॥ (170-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my mind, the Praises of the Almighty, who is the life form of all and the destroyer of all pain are exalted and sublime. Earn the profit of the Almighty's Name, and let your mind be happy.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ;
ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥੩॥ (170-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

If the Almighty, Har, Har, in His Mercy, bestows it, then we partake of the ambrosial essence of the Almighty's Name. ||3||

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ;
ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਰ ਜਮਿ ਘੁਟੀਐ ॥ (170-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my mind, without the Naam, the Name of the Almighty, and attached to duality, those decotees of Maya (Sakat - faithless cynics) are strangled by the Messenger of Death.

ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ;
ਮਨ , ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥੪॥ (170-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Such devotees of Maya (Sakat - faithless cynics), who have forgotten the Almighty's Name (Naam), are thieves. O my mind, do not even go near them. ||4||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀਐ ॥ (170-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my mind, serve the Unknowable and Pure Almighty, the Man-lion (the form of Almighty during the destruction of Harnakish in Satyug); serving Him, your account will be cleared.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ;
ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲੁ ਨ ਘਟੀਐ ॥੫॥੫॥੧੯॥੫੭॥ (170-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Almighty has made servant Nanak perfect; he is not diminished by even the tiniest particle. ||5||5||19||57||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (170-13)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ;
ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ (170-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The activities of my life forces (Pran) is within Your Power, Almighty; my soul and body are totally Yours.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ;
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਣੇਰੀ ॥੧॥ (170-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Be merciful to me, and show me the Blessed Vision of Your Darshan. There is such a great longing within my mind and body! ||1||

ਰਾਮ , ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥(170-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

My Dear Almighty, there is such a great longing within my mind and body to meet the Almighty.

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿੰਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (170-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

When the Guru, the House of Mercy, showed just a little mercy to me, my Almighty came and met me. ||1||Pause||

ਜੋ ਹਮਰੈ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥ (170-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Whatever is in my conscious mind, O Master - that condition of mine is known only to You, Almighty.

ਅਨਦਿਨੁ , ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ;
ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ (170-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Night and day, I chant Your Name, and I find peace. I live by placing my hopes in You, Almighty. ||2||

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ (170-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Guru, the True Guru, the Giver, has shown me the Way; my Almighty came and met me.

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ (170-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Night and day, I am filled with bliss; by great good fortune, all of the hopes of His humble servant have been fulfilled. ||3||

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ;
ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ (170-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O Master of the World, Master of the Universe, everything is within Your control.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥੬॥੨੦॥੫੮॥ (170-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak has come to Your Sanctuary, Almighty; please, preserve the honor of Your humble servant. ||4||6||20||58||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (170-19)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ , ਬਹੁ ਰੰਗੀ ;
ਦਹ ਦਹਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੇ ॥(ਦਹ-ਦਿਸਿ, ਹਾਂਢੇ ਬੋਲੋ)(170-19,ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

This mind does not hold still, even for an instant. Distracted by all sorts of distractions, it wanders around aimlessly in the ten directions.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ ॥੧॥ (171-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I have found the Perfect Guru, through great good fortune; He has given me the Mantra of the Almighty's Name, and my mind has become quiet and calm. ||1||

ਰਾਮ ; ਹਮ , ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (171-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, I am the slave of the True Guru. ||1||Pause||

ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ;
ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਸਾਢੇ ॥ (171-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

My forehead has been branded with His brand; I owe such a great debt to the Guru.

ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ;
ਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ ॥੨॥ (171-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

He has been so generous and kind to me; He has carried me across the treacherous and terrifying materialistic worldly ocean. ||2||

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ;
ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢਨ ਗਾਢੇ ॥ (171-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those who do not have love for the Almighty within their hearts, harbor only false intentions and goals.

ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ;
ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ ॥੩॥ (171-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

As paper breaks down and dissolves in water, the self-willed manmukh wastes away in arrogant pride. ||3||

ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹ ਆਗੈ ;
ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੇ ॥ (171-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I know nothing, and I do not know the future; as the Almighty keeps me, so do I stand.

ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਕੁਤਰੇ ਕਾਢੇ ॥੪॥੭॥੨੧॥੫੯॥ (171-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

For my failings and mistakes, O Guru, grant me Your Grace; servant Nanak is Your obedient dog. ||4||7||21||59||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (171-6)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ (171-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The body form of village is fully occupied by lust and anger, upon meeting the Guru all desires are vanished.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ (171-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Based on pre-ordained destiny, I have met with the Guru; my mind's concentration is focused on Almighty's love. ||1||

ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ; ਪੁੰਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ (171-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Folding of hands where palms are pressed together before a Saint; is an act of great merit.

ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ; ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (171-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Bow down before Him in a posture which involves eight body parts (2 feet, 2 hands, 1 chest, 1 forehead, 1 mind and 1 speech) touching the ground; this is an act of great merit. ||1||Pause||

ਸਾਕਤ , ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ;
ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ (171-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The manmukh (the one who adopts the mind as the leader) is ignorant about the taste of Almighty's name; within them the thorn of egotism exists.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ (171-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Upon observing Almighty's beloved walk in bliss, they (mammukh) are hurt by the egotism thorn which pierces them; during death they have to suffer as the Messenger of Death smashes his club against their heads. ||2||

ਹਰਿਜਨ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ;
ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ (171-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Almighty's servants stay immersed in Almighty's name who is life within all; the pains of birth and death is vanished.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ (171-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The ones who obtain the eternal universal protector Almighty; their praises are throughout all the worlds and sphere. ||3||

ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ;
ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ (171-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

(Guruji demonstarates the method of prayer) I am your (Almighty) poor and humble servant; protect me from the worldly ocean and keep me in your sanctuary as you are the greatest among the greatest.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੮॥੨੨॥੬੦॥ (171-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Guruji says that Dear Master, this servant's physical body support is only your name and with your name alone my mind has adopted happiness. ||4||8||22||60||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (171-12)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ , ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੈ ; (ਗੜ੍ਹ ਬੋਲੋ)
ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ਧੀਠਾ ॥ (171-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Within this body-fortress is the Almighty, the Sovereign Almighty King, but the stubborn ones do not find the taste.

ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ;
ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ , ਡੀਠਾ ॥੧॥ (171-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

When the Almighty, Merciful to the meek, showed His Mercy, I found and tasted it, through the Guru's Shabad. ||1||

ਰਾਮ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ;
ਗੁਰ ਲਿਵ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (171-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Lovingly focused upon the Guru, the praises of Almighty has become sweet to me. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ ॥ (171-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Almighty, the Supreme Almighty, is beyond the reach of mortal mind (Agam) and sensors (Agochar). Those who are committed to the True Guru, the Divine Intermediary, meet the Almighty.

ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ;
ਤਿਨ ਆਗੈ ਆਣਿ ਪਰੀਠਾ ॥੨॥ (171-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those whose hearts are pleased with the Guru's Teachings - the Almighty's Presence is revealed to them. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ;
ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ ॥ (171-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The hearts of the self-willed manmukhs are hard and cruel; their inner beings are dark.

ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ;
ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥ (171-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Even if the poisonous snake is fed large amounts of milk, it will still yield only poison. ||3||

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ;
ਘਸਿ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥ (171-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O Almighty, please unite me with the Holy Guru, so that I might joyfully grind and eat the Shabad.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ;
ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ ॥੪॥੯॥੨੩॥੬੧॥ (171-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is the slave of the Guru; in the Sangat, the Holy Congregation, the bitter becomes sweet. ||4||9||23||61||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (171-18)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ;
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੇ ॥ (171-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

For the sake of the Almighty, destroyer of pains (Har), life within all (Har), I have sold my body to the Perfect Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ;
ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ (171-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The True Guru, the Giver, has implanted the Naam, the Name of the Almighty, within me. A very blessed and fortunate destiny is recorded upon my forehead. ||1||

ਰਾਮ , ਗੁਰਮਤਿ ;
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (171-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Through the Guru's Teachings, I am lovingly centered on the Almighty. ||1||Pause||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ;
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (172-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The All-pervading Sovereign Almighty King is contained in each and every heart. Through the Guru, and the Guru's Shabad, I am lovingly centered on the Almighty.

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਕਾਟਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ;
ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ , ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥੨॥ (172-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I shall sacrifice upon Guru by cutting my mind and body into pieces, through Guru's Teachings my doubt and fear will disappear. ||2||

ਅੰਧਿਆਰੈ , ਦੀਪਕ ਆਨਿ ਜਲਾਏ ;
ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੂ , ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (172-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

In the darkness, the Guru has lit the lamp of the Guru's wisdom; I am lovingly focused on the Almighty.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ ;
ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨ ਜਾਗੇ ॥੩॥ (172-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The darkness of ignorance has been dispelled, and my mind has been awakened; within the home of my inner being, I have found the genuine article. ||3||

ਸਾਕਤ ਬਧਿਕ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ; (ਮਾਇਆ-ਧਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਜਮ ਜੋਹਨਿ ਲਾਗੇ ॥ (172-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The vicious hunters, the devotees of Maya (faithless cynics), are hunted down by the Messenger of Death.

ਉਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ;
ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੪॥ (172-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

They have not sold their heads to the True Guru (have not surrendered); those wretched, unfortunate ones continue coming and going in reincarnation. ||4||

ਹਮਰਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ;
ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ॥ (172-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Hear my prayer, my Almighty and Master: I beg for the Sanctuary of the Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ;
ਸਿਰੁ ਬੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ॥੫॥੧੦॥੨੪॥੬੨॥ (172-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak's honor and respect is the Guru; he has sold his head to the True Guru. ||5||10||24||62||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (172-6)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ;
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (172-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I am egotistical and conceited, and my intellect is ignorant. Meeting the Guru, my selfishness and conceit have been abolished.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (172-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The illness of egotism is gone, and I have found peace. Blessed, blessed is the Guru, the Sovereign Almighty King. ||1||

ਰਾਮ , ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (172-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I have found the Almighty, through the Teachings of the Guru. ||1||Pause||

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ;
ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ (172-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

My heart is filled with love for the Sovereign Almighty King; the Guru has shown me the path and the way to find Him.

ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ;
ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ , ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥ (172-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

My soul and body all are sacrificed before the True Guru; I was separated, and He has led me into the Almighty's Embrace. ||2||

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ;
ਗੁਰਿ , ਹਿਰਦੇ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (172-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Deep within myself, I would love to see the Almighty; the Guru has inspired me to see Him within my heart.

ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੋਰੈ ;
ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥੩॥ (172-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Within my mind, enlightment and bliss have arisen; I have sold myself to the Guru. ||3||

ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ;
ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥ (172-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I am a sinner - I have committed so many sins; I am a villainous, thieving thief.

ਅਬ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੨੫॥੬੩॥ (172-12,ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ,ਮਃ 4)

Now, Nanak has come to the Your (Almighty) Sanctuary; preserve my honor, Almighty, as it pleases Your Will. ||4||11||25||63||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (172-13)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਗਾਵੈ ॥ (172-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Through the Guru's Teachings, the unstruck continuous music resounds; through the Guru's Teachings, the mind sings.

ਵਡਭਾਗੀ , ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ (172-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

By great good fortune, I received the Blessed Vision of the Guru. Great, great is the Guru, who has led me to love the Almighty. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (172-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

The Gurmukh is lovingly centered on the Almighty. ||1||Pause||

ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਮਨੁ , ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (172-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

My Master is the Perfect True Guru. My mind works to serve the Guru.

ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹ ਪਾਵ ਗੁਰੂ ਕੇ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ (172-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

I massage and wash the Feet of the Guru, who recites the Sermon of the Almighty. ||2||

ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ;
ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (172-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

The Teachings of the Guru are in my heart; the Almighty is the source of nectar. My tongue sings the Glorious Praises of the Almighty.

ਮਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਨੇ ;
ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭੂਖ ਲਗਾਵੈ ॥੩॥ (172-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

My mind is immersed in, and drenched with the Almighty's essence. Fulfilled with the Almighty's Love, I shall never feel hunger again. ||3||

ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੇਰੇ ;
ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (172-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

People try all sorts of things, but without the Almighty's Mercy, His Name is not obtained.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ , ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੪॥੧੨॥੨੬॥੬੪॥ (172-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

The Almighty has showered His Mercy upon servant Nanak; through the wisdom of the Guru's Teachings, he has enshrined the Naam, the Name of the Almighty. ||4||12||26||64||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (172-18)

Raag Gauree Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ; ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ॥ (172-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

My fortunate soul adopt Guru's teaching and become a Gurmukh, and chant Almighty's name by embracing the wise advice.

ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ; ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ , ਰਾਮਾ ॥ (172-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Make that teaching your mother, that it may teach you to keep the Almighty's Name in your mouth.

ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ; ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥ (172-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Let contentment be your father; the Guru is the Primal Being, beyond birth or incarnation.

ਵਡਭਾਗੀ ; ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥੧॥ (173-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

By great good fortune, you shall meet with the Almighty. ||1||

ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ; ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I have met the Guru, the Yogi, the Primal Being; I am delighted with His Love.

ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ; (ਰੱਤੜਾ ਬੋਲੋ)
ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Guru is imbued with the Love of the Almighty; He dwells forever in desireless state (Nirvaanaa).

ਵਡਭਾਗੀ ; ਮਿਲੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

By great good fortune, I met the most accomplished and all-knowing Almighty.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ; ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥੨॥ (173-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

My mind and body are drenched in the Love of the Almighty. ||2||

ਆਵਹੁ , ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ; ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ (173-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Come, O Saints - let's meet together and chant the Naam, the Name of the Almighty.

ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ; ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥ (173-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

In the Sangat, the Holy Congregation, let's earn the everlasting profit of reciting Almighty's Name (Naam).

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥ (173-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Let's serve the Saints, and drink in the Ambrosial Nectar of Almighty's Name.

ਮਿਲੁ ; ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਅੜੇ , ਧੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥੩॥ (173-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

With Almighty's blessing and pre-ordained destiny, one are united with Almighty through the true congregation. ||3||

ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

In the month of Saawan, the clouds of Ambrosial Nectar-like rain hang over the world.

ਮਨੁ ਮੋਰੁ , ਕੁਹੁਕਿਅੜਾ ; (ਕੁਹੁ-ਕਿਅੜਾ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦੁ , ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (173-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The peacock of the mind chirps, and receives the Guru's Hymn (Shabad), in its mouth;

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ;
ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

the Ambrosial Nectar of the Almighty' Name rains down, and the Sovereign Almighty King is met.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ॥੪॥੧॥੨੭॥੬੫॥ (173-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is imbued with the Love of the Almighty. ||4||1||27||65||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (173-6)

Gauree Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਆਉ ਸਖੀ ; ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ ॥ (173-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Come, O sisters - let's make virtue our charms.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ; ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਹ ਰਲੀਆ ਜੀਉ ॥ (173-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Let's join the Saints, and enjoy the pleasure of the Almighty's Love.

ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆਨੁ ; ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀਆ ਜੀਉ ॥ (173-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The lamp of the Guru's spiritual wisdom burns steadily in my mind.

ਹਰਿ ਤੁਠੈ ; ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀਆ ਜੀਉ ॥੧॥ (173-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty, being pleased and moved by pity, has led me to meet Him. ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਢੋਲੇ ਜੀਉ ॥ (173-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

My mind and body are filled with love for my beloved Almighty.

ਮੈ ਮੇਲੇ ; ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ , ਵੇਚੋਲੇ ਜੀਉ ॥ (173-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The True Guru, the Divine Intermediary is the true friend who has united me with Almighty.

ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤਾ ; ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ॥ (173-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I offer my mind to the Guru, who has led me to meet my Almighty.

ਹਰਿ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ; ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (173-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I am forever a sacrifice to the Almighty. ||2||

ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ , ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ; (ਵੱਸੁ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ ॥(ਵੱਸੁ ਬੋਲੋ)(173-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Dwell, O my Beloved, dwell, O my Lord of the Universe; O Almighty, show mercy to me and come to dwell within my mind.

ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ ॥ (ਵਿਗੱਸੁ ਬੋਲੋ) (173-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I have obtained the fruits of my mind's desires, O my Lord of the Universe; I am transfixed with bliss, gazing upon the Perfect Guru.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ ॥ (ਰਹੱਸੁ ਬੋਲੋ) (173-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The faithful soul-brides receive the Almighty's Name, O my Master of the Universe; night and day, their minds are blissful and happy.

ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ , ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (ਹੱਸੁ ਬੋਲੋ) (173-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

By great good fortune, the Almighty is found, O my Lord of the Universe; earning profit continually, the mind laughs with joy. ||3||

ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself creates, and the Almighty Himself beholds; the Almighty Himself assigns all to their tasks.

ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ , ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਇਕਨਾ ਫਕਾ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: 4)

Some partake of the bounty of the Almighty's favor, which never runs out, while others receive only a handful.

ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ;
ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: 4)

Some sit upon thrones as kings, and enjoy constant pleasures, while others must beg for charity.

ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ॥੪॥੨॥੨੮॥੬੬॥(173-15,ਗਉੜੀ ਮਾਝ,ਮ: 4)

The Guru’s Hymn (Shabad) is pervading in everyone, O my Lord of the Universe; servant Nanak meditates on the Naam. ||4||2||28||66||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (173-16)

Gauree Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (173-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: 4)

From within my mind, from within my mind, O my Master of the Universe, I am imbued with the Love of the Almighty, from within my mind.

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (173-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: 4)

The Almighty's Love is with me, but Almighty is beyond knowledge, O my Master of the Universe; the Perfect Guru has led me to know the beyond knowledge Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਸਭ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (173-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: 4)

He has revealed the Name of the Almighty, Har, Har, O my Almighty of the Universe; all poverty and pain have departed.

ਹਰਿ ਪਦੁ ਉਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (173-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I have obtained the supreme status of the Almighty, O my Almighty of the Universe; by great good fortune, I am absorbed in the Naam. ||1||

ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ , ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

With his eyes, O my Beloved, with his eyes, O my Almighty of the Universe - has anyone ever seen the Almighty with his eyes?

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

My mind and body are sad and depressed, O my Master of the Universe; without her Husband Almighty, the soul-bride is withering away.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥ (174-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Meeting the Saints, O my Almighty of the Universe, I have found my Almighty, my Companion, my Best Friend.

ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (174-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty, the Life of the World, has come to meet me, O my Almighty of the Universe. The night of my life now passes in peace. ||2||

ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ , ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ;
ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥ (174-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

O Saints, unite me with my Almighty, my Best Friend; my mind and body are hungry for Him.

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥ (174-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I cannot survive without seeing my Beloved; deep within, I feel the pain of separation from the Almighty.

ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ;
ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ॥ (174-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Sovereign Almighty King is my Beloved, my Best Friend. Through the Guru, I have met Him, and my mind has been rejuvenated.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (174-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The hopes of my mind and body have been fulfilled, O my Almighty of the Universe; meeting the Almighty, my mind vibrates with joy. ||3||

ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ;
ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

A sacrifice, O my Almighty of the Universe, a sacrifice, O my Beloved; I am forever a sacrifice to You.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

My mind and body are filled with love for my Husband Almighty; O my Almighty of the Universe, please preserve my assets.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ , ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਮੇਲੇ , ਕਰਿ ਰੈਬਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Unite me with the True Guru, Your Advisor, O my Almighty of the Universe; through His guidance, He shall lead me to the Almighty.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ; ਜਨ ਨਾਨਕੁ ,
ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੨੯॥੬੭॥ (174-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I have obtained the Almighty's Name, by Your Mercy, O my Almighty of the Universe; servant Nanak has entered Your Sanctuary. ||4||3||29||67||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (174-9)

Gauree Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥ (174-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Sportive (world creator) is my Almighty of the Universe; sportive is my Beloved. My Almighty is wondrous and sportive.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨੑੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥ (174-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself created Krishna, O my Lord of the Universe; the Almighty Himself is the milkmaids who seek Him.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥ (174-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself enjoys every heart, O my Lord of the Universe; He Himself is the Ravisher and the Enjoyer.

ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (174-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty is All-knowing - He cannot be fooled, O my Lord of the Universe. He is the True Guru, the united (Yogi – union with Almighty). ||1||

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥ (174-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

He Himself created the world, O my Master of the Universe; the Almighty Himself plays in so many ways!

ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥ (174-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Some enjoy enjoyments, O my Almighty of the Universe, while others wander around naked, the poorest of the poor.

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥ (174-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

He Himself created the world, O my Master of the Universe; the Almighty gives His gifts to all who beg for them.

ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ , ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (174-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

His devotees have the Support of the Naam, O my Master of the Universe; they beg for the sublime sermon of the Almighty. ||2||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself inspires His devotees to worship Him, O my Lord of the Universe; the Almighty fulfills the desires of the minds of His devotees.

ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

He Himself is permeating and pervading the waters and the lands, O my Master of the Universe; He is All-pervading - He is not far away.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself is within the self, and outside as well, O my Master of the Universe; the Almighty Himself is fully pervading within all.

ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (174-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty, the Supreme Soul, is diffused everywhere, O my master of the Universe. The Almighty Himself beholds all; His Presence is pervading everywhere. ||3||

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ , ਤਿਉ ਵਾਜੈ ਜੀਉ ॥ (174-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, You are the composer of the instrument within which created the music of the breath, My Dear Lord of the Universe; as the Almighty Himself plays this music, so does it vibrate and resound.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ਜੀਉ ॥ (174-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, the treasure of the Naam is within, O my Lord of the Universe; however through the Guru's Shabad, the Almighty within as real-self (Atma) is revealed.

ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ , ਰਾਖੁ ਲਾਜੈ ਜੀਉ ॥ (174-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

He Himself leads us to enter His Sanctuary, O my Lord of the Universe; the Almighty preserves the honor of His devotees.

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਾਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੩੦॥੬੮॥ (175-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

By great good fortune, one joins the Sangat, the Holy Congregation, O my Lord of the Universe; servant Nanak says, through Almighty’s Name, one's affairs are resolved. ||4||4||30||68||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (175-2)

Gauree Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ; ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

The Almighty has implanted a longing for the Almighty's Name within me.

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤੁ ਮਿਲੈ ; ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

I have met the Almighty, my Best Friend, and I have found happiness.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ; ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

Beholding my Almighty, I live, O my mother.

ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ; ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (175-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

The Almighty's Name is my Friend and Brother. ||1||

ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ; ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਜੀਉ ॥ (175-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

O Dear Saints, sing the Glorious Praises of my Almighty.

ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ; ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥ (175-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

Through the Guru’s sermons, chant the Naam, the Name of the Almighty, O very fortunate ones.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ; ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ (175-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

The Almighty’s Name, Life within all (Har), destroyer of pains (Har), is my soul and my life forces.

ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ; ਨ ਭਵਜਲ ਫੇਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (175-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I shall never again have to cross over the terrifying world-ocean. ||2||

ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵੇਖਾ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ (175-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

How shall I behold my Almighty? My mind and body yearn for Him.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ; ਮਨਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ (175-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Unite me with the Almighty, Dear Saints; my mind is in love with Him.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ਜੀਉ ॥ (175-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Through the Guru's Shabad, I have found the Sovereign Almighty, my Beloved.

ਵਡਭਾਗੀ ; ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥ (175-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

O very fortunate ones, chant the Name of the Almighty. ||3||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ;
ਵਡੜੀ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ (175-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Within my mind and body, there is such a great longing for Almighty, the Lord of the Universe.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ; ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥ (175-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Unite me with the Almighty, Dear Saints. The Lord of the Universe, is so close to me.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ; ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ ॥ (175-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Through the Teachings of the True Guru, the Naam is always revealed;

ਜਨ ਨਾਨਕ ;
ਪੂਰਿਅੜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੩੧॥੬੯॥ (175-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Servant Nanak says that the desires mind have been fulfilled. ||4||5||31||69||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (175-9)

Gauree Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥ (175-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

If I receive my Love, the Naam, then I live.

ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥ (175-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Within the mind, is the Ambrosial Nectar of the Almighty; through the Guru's Teachings, we drink it in.

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ;
ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥ (175-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

My mind is drenched with the Love of the Almighty. I continually drink in the sublime essence of the Almighty.

ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ; ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (175-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I have found the Almighty within my mind, and so I live. ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (175-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The arrow of the Almighty's Love has pierced through my mind and body.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ; ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (175-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty, the Primal Being, is All-knowing; He is my Beloved and my Best Friend.

ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ; ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (175-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Saintly Guru has united me with the All-knowing and All-seeing Almighty.

ਹਉ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ; ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੨॥ (175-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice to the Naam, the Name of the Almighty. ||2||

ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ;
ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I seek my Almighty, Har, Har, my Intimate, my Best Friend.

ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ; ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Show me the way to the Almighty, Dear Saints; I am searching all over for Him.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ; ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Kind and Compassionate True Guru has shown me the Way, and I have found the Almighty.

ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ; ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (175-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Through Almighty's Name, I am absorbed in the Naam. ||3||

ਮੈ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ; ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I am consumed with the pain of separation from the Love of the Almighty.

ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Guru has fulfilled my desire, and I have received the Ambrosial Nectar in my mouth.

ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ (175-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty has become merciful, and now I meditate on the Almighty's Name.

ਜਨ ਨਾਨਕ ;
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੨੦॥੧੮॥੩੨॥੭੦॥ (175-15,ਗਉੜੀ ਮਾਝ,ਮਃ 4)

Servant Nanak has obtained the sublime essence of the Almighty. ||4||6||20||18||32||70||

ਮਹਲਾ ੫ , ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ; ਚਉਪਦੇ (175-17)

Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Raag Gauree Gwaarayree, Chau-Padas:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji answers to two questions raised by a Sikh.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (175-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (175-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Guruji, I would like to ask on how can a being (jeev) be happy?

ਕਿਉ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (175-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

How can one attain the protector Almighty? ||1||Pause||

ਕੁਸਲੁ ਨ , ਗ੍ਰਿਹਿ ; ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ (175-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

There is no happiness in family life as long as one thinks that the Maya (spouse, children, wealth, etc.) belongs to him.

ਊਚੇ ਮੰਦਰ ; ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥ (175-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

or in lofty mansions casting beautiful shadows.

ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ (175-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In fraud and greed, this human life is being wasted. ||1||

ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ; ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥ (176-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He is pleased at the sight of his elephants and horses

ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ; ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥ (176-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and his armies assembled, his servants and his soldiers.

ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ; ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥੨॥ (176-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But the noose of egotism is tightening around his neck. ||2||

ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ; ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ ॥ (176-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

His rule may extend in all ten directions;

ਮਾਣੈ ਰੰਗ ; ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥ (176-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

he may revel in pleasures, and enjoy many women

ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ; ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥੩॥ (176-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

- but he is just a beggar, who in his dream, is a king. ||3||

ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ; ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਤਾਇਆ ॥ (176-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The True Guru has shown me that there is only one pleasure.

ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ;
ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥ (176-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever the Almighty does, is pleasing to the Almighty's devotee.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ (176-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak says that the one who has abolished his ego, will be absorbed in the Almighty. ||4||

ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲ ਹੋਤ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (176-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

This is the way to find happiness, O my Siblings of Destiny.

ਇਉ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ (176-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

This is the way to find the Almighty, our Help and Support. ||1||Second Pause||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (176-5)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes His perception (Anubhav);

ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ; ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ ॥ (176-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Why do you doubt? What do you doubt?

ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ (176-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty is pervading the water, the land and the sky.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ; ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ (176-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Gurmukhs are saved, while the self-willed manmukhs lose their honor. ||1||

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ; ਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥ (176-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

One who is protected by the Merciful Almighty

ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ;
ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (176-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

- no one else can be equivalent to him. ||1||Pause||

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ; ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥ (176-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Infinite One is pervading among all.

ਤਾ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਸੋਉ ; ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ (176-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

So sleep in peace, and don't worry.

ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ; ਜੋ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥ (176-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He knows everything which happens. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ; ਜਿਨ ਦੂਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥ (176-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
The self-willed manmukhs are dying in the thirst of Maya.

ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਹਿ ; ਧੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥ (176-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
They wander lost through countless incarnations; this is their pre-ordained destiny.

ਜੈਸਾ ਬੀਜਹਿ ; ਤੈਸਾ ਖਾਸਾ ॥੩॥ (176-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
As they plant, so shall they harvest. ||3||

ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ; ਮਨਿ ਭਇਆ ਵਿਗਾਸਾ ॥ (176-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
Beholding the Blessed Vision of the Almighty, my mind has blossomed forth.

ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (176-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
And now everywhere I look, Almighty is revealed to me.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ;
ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੪॥੨॥੭੧॥ (176-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
Servant Nanak's hopes have been fulfilled by the Almighty. ||4||2||71||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (176-10)
Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji reminds mortal of the pains in 8.4 million reincarnation and affirm the difficulty in obtaining the human birth;

ਕਈ ਜਨਮ ; ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ (176-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
In so many incarnations, you were an ant and a moth (insect);

ਕਈ ਜਨਮ ; ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥ (176-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
in so many incarnations, you were an elephant, a fish and a deer.

ਕਈ ਜਨਮ ; ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇਓ ॥ (176-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
In so many incarnations, you were a bird and a snake.

ਕਈ ਜਨਮ ;
ਹੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇਓ ॥੧॥ (ਬਰਿਖ ਬੋਲੋ) (176-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In so many incarnations, you were reincarnated as a tree and a horse. ||1||

ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ; ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ (176-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Meet the Lord of the Universe (Almighty) - now is the time to meet Him.

ਚਿਰੰਕਾਲ ; ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (176-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

After so very long waiting while wondering in 8.4 million reincarnation, this human body was fashioned for you. ||1||Pause||

ਕਈ ਜਨਮ ; ਸੈਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥ (176-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In so many incarnations, you were dry rock and mountains with water falls;

ਕਈ ਜਨਮ ; ਗਰਭ , ਹਿਰਿ ਖਰਿਆ ॥ (176-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

in so many incarnations, you were miscarried after 6 to 7 months (Hirna) and diluted in 2 to 3 months (kharna) of pregnancy in the mother's womb;

ਕਈ ਜਨਮ ; ਸਾਖ ਕਰਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (176-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

in so many incarnations, you developed as crops;

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥੨॥ (176-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

you wandered through 8.4 million incarnations. ||2||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਭਇਓ ਜਨਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ॥ (176-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you obtained this human life.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ; ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥ (176-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Do nishkaam seva - selfless service; follow the Guru's Teachings, and vibrate the Almighty's Name.

ਤਿਆਗਿ ; ਮਾਨੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (176-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Abandon pride, falsehood and arrogance.

ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ; ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥ (176-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remain dead (egoless) while yet alive, and you shall be welcomed in the Court of the Almighty. ||3||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ; ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ ॥ (176-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Accept Almighty's Will (Bhana) by acknowledging that whatever has been, and whatever shall be, comes from You, Almighty.

ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ; ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (176-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

No one else can do anything at all.

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ; ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (176-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

We are united with You, when You unite us with Yourself.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩॥੭੨॥ (176-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, sing the Glorious Praises of the Almighty, Har, Har. ||4||3||72||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (176-17)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ; ਬੋਅਹੁ ਨਾਮੁ ॥ (176-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

During the lifetime, in the field of karma, plant the seed of the Naam. Note: One can only perform deed during the lifetime and upon death one becomes the receiving end.

ਪੂਰਨ ਹੋਇ ; ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਮੁ ॥ (176-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Your mission of this lifetime as an human shall be accomplished.

ਫਲ ਪਾਵਹਿ ; ਮਿਟੈ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (176-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You shall obtain these fruits (returns), by which the fear of death shall be dispelled.

ਨਿਤ ਗਾਵਹਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਸ ॥੧॥ (176-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Sing continually all the time the Glorious Praises of the Almighty, Har, Har. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (176-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Keep the Name of the Almighty, Har, Har, enshrined in your heart,

ਸੀਘਰ ; ਕਾਰਜੁ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (176-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and your affairs shall be quickly resolved including all the worldly duties and responsibilities. ||1||Pause||

ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ; ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥ (176-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Be always attentive to your Almighty;

ਤਾ ਤੂੰ ; ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (176-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

thus you shall be honored in His Court.

ਉਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ; ਸਗਲੀ ਤਿਆਗੁ ॥ (177-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Give up all your clever tricks and devices by striving honestly and leaving the outcome to Almighty,

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ; ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੨॥ (177-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and hold tight to the Feet of the Saints means that one should observe the Guru's teaching as guide while performing deeds. ||2||

ਸਰਬ ਜੀਅ ; ਹਹਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ (177-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The One, who holds all the beings (jeev) and entire creation in His Hands,

ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ; ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ (177-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty is never separated from His creation; He remain with His creation.

ਉਪਾਵ ਛੋਡਿ ; ਗਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ॥ (177-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Abandon your clever devices, and grasp hold of His Support.

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ; ਹੋਵੈ ਤੇਰੀ ਛੋਟਿ ॥੩॥ (177-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In an instant, you shall be saved. ||3||

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ; ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੁ ॥ (177-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Know that He is always near at hand.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ; ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ (177-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Accept the Order of Almighty as the untimate Truth.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਮਿਟਾਵਹੁ ਆਪੁ ॥ (177-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Teachings, eradicate selfishness and conceit.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ;
ਨਾਨਕ , ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥੪॥੪॥੭੩॥ (177-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says chant and meditate on the Naam, the Name of the Almighty, Har, Har. ||4||4||73||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (177-4)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji explains the praises of Guru's Word (Gurbani);

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (177-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word is eternal and everlasting.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਕਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ (177-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word cuts away the noose of Death.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (177-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word is always remains with the soul means beyond lifetime.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਰਚੈ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ (177-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, one is immersed in the Love of the Almighty. ||1||

ਜੋ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ; ਸੁ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ॥ (177-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever the Guru gives, is useful to the mind.

ਸੰਤ ਕਾ ਕੀਆ ;
ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (177-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever the Saint does - accept that as True. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਅਟਲ ਅਛੇਦ ॥ (ਅ-ਟਲ ਬੋਲੋ) (177-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word is infallible and unchanging.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਕਟੇ ਭ੍ਰਮ ਭੇਦ ॥ (177-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, illusion (doubt) and prejudice are dispelled.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (177-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word never goes away means never vanishes away without becoming reality.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ (177-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, we sing the Glorious Praises of the Almighty. ||2||

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥ ॥ (177-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word accompanies the soul even to the next life.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ (177-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word is the Master of the masterless.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਨਰਕਿ ਨ ਪਵੈ ॥ (177-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word saves one from falling into hell.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਵੈ ॥੩॥ (177-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, the tongue delights in the Ambrosial Nectar. ||3||

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਪਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (177-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word is revealed in the world.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (177-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, no one suffers defeat.

ਜਿਸੁ ਜਨ ; ਹੋਏ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥੪॥੫॥੭੪॥ (177-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says the True Guru is always kind and compassionate, unto those whom the Almighty Himself has blessed with His Mercy. ||4||5||74||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (177-10)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji explains the benevolence (favour) of Almighty;

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ; ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥ (177-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He (Almighty) made precious jewel-like body from dust-like five principal elements,

ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ; ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥ (177-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He (Almighty) managed to preserve you in the womb by various efforts.

ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ; ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ (177-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He (Almighty) has given you fame and greatness;

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ; ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ॥੧॥ (177-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

meditate on that Almighty, during the 8 Pehar (1 Pehar = 3 hours) of a day which means twenty-four hours a day. ||1||

ਰਮਈਆ ; ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥ (177-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, I seek the dust of the feet of the Holy.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ;
ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (177-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Meeting the Guru, I meditate on my Lord and Master. ||1||Pause||

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ; ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥ (177-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He transformed me, the fool, into a fine speaker,

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ;
ਬੇਸੁਰਤ ਤੇ , ਸੁਰਤਾ ॥ (ਬੇ-ਸੁਰਤ ਬੋਲੋ) (177-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and He made the unconscious become conscious;

ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ; ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (177-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

by His Grace, I have obtained the nine treasures.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ; ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (177-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

May I never forget that Almighty from my mind. ||2||

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ; ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਥਾਨੁ ॥ (177-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He has given a home to the homeless;

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ; ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ (177-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He has given honor to the dishonored.

ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ; ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (177-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He has fulfilled all desires;

ਸਿਮਰਉ ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ , ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੩॥ (177-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remember Him during the day and night, with every breath and every morsel of food. ||3||

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥ (177-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By His Grace, the bonds of Maya are cut away.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ (177-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, the bitter poison has become Ambrosial Nectar.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (177-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I cannot do anything;

ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ; ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥੭੫॥ (177-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I praise the Almighty, the Protector. ||4||6||75||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (177-17)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ; ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥ (177-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In His Sanctuary, there is no fear or sorrow.

ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ; ਕਛੂ ਨ ਹੋਗੁ ॥ (177-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Without Him, nothing at all can be done.

ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ; ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (177-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have renounced clever tricks, power and intellectual of fulfilling desires.

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ; ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ (177-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the Protector of His servant. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥ (177-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Meditate, O my mind, on the Almighty, Raam, Raam, with love.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (177-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Within your home, and beyond it, He is always with you. ||1||Pause||

ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ; ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ (177-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Embrace His Support alone, within the mind.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ (178-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Taste the ambrosial essence, through reciting the Guru's Shabad.

ਅਵਰਿ ਜਤਨ ; ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥ (178-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Of what use are other efforts?

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥ (178-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Bestowing His Mercy, the Almighty Himself protects the honor of His servant. ||2||

ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ; ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥ (178-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

What is the human? What power does he have?

ਝੂਠਾ ; ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥ (178-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All the noise (tumult) of Maya is false eventhough it sounds real.

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (178-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Lord and Master is the One who acts, and causes others to act.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ (178-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He is the Inner-knower, the Searcher of all hearts. ||3||

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ; ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥ (178-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Of all comforts, this is the true comfort.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ; ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥ (178-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Keep the Guru's Teachings within the mind.

ਜਾ ਕਉ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (178-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Those whose concentratration is focused in Almighty's Name.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥੪॥੭॥੭੬॥ (178-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, they are blessed, and very fortunate. ||4||7||76||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (178-4)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ; ਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥ (178-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Listening to the Almighty's sermon, my dirt of sins has been washed away.

ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ; ਸੁਖ ਸੈਲੁ ॥ (178-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have become totally pure, and I now walk in peace.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ (178-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, I found the Saadh Sangat, the Company of the Holy;

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ; ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ (178-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have fallen in love with the Supreme Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥ (178-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Chanting the Almighty's Name, Har, Har, His servant has been ferried across the worldly ocean.

**ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ;
ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (178-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru has lifted me up and carried me across the ocean of fire-like thirst for worldly materials. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ; ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥ (178-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Singing Almighty's Praises, my mind has become calm (peaceful);

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ॥ (178-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

the sins of countless incarnations have been washed away.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (178-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have seen Almighty who is treasure of all the treasures within my own mind;

ਅਬ ਢੂਢਨ ; ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (178-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

why should I now go out searching for Almighty? ||2||

ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ; ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (178-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When Almighty Himself becomes merciful,

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ; ਸੇਵਕ ਘਾਲ ॥ (178-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

the endeavor of His servant becomes complete.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ; ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ॥ (178-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He has cut away my bonds of Maya, and made me His servant.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥੩॥ (178-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remember, remember, remember Him; He is the treasure of excellence. ||3||

ਏਕੋ ਮਨਿ ; ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥ (178-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He alone is in the mind; He alone is everywhere.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ; ਰਹਿਓ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (178-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Almighty is totally permeating and pervading everywhere.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (178-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has dispelled all illusions (doubts).

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ;
ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੭੭॥ (178-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Almighty, Nanak has found happiness. ||4||8||77||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (178-10)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਅਗਲੇ ਮੁਏ ; ਸਿ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ॥ (178-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Those who have died have been forgotten.

ਜੋ ਉਬਰੇ ; ਸੇ ਬੰਧਿ ਲਕੁ ਖਰੇ ॥ (178-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Those who survive have fastened their belts.

ਜਿਹ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ; ਓਇ ਲਪਟਾਏ ॥ (178-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They are busily occupied in their affairs;

ਉਨ ਤੇ ਦੁਗੁਣ ; (ਦੁੱਗੁਣ ਬੋਲੋ)
ਦਿੜੀ ਉਨ ਮਾਏ ॥੧॥ (178-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

they cling twice as hard to Maya. ||1||

ਓਹ ਬੇਲਾ ; ਕਛੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (178-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

No one thinks of the time of death;

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ; ਤਾਹੂ ਲਪਟਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (178-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

people grasp to hold that which shall pass away which means one holds tight to Maya which only last during the lifetime and most of the time the maya abandons the mortal during the lifetime as well. ||1||Pause||

ਆਸਾ ਬੰਧੀ ; ਮੂਰਖ ਦੇਹ ॥ (178-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The fools - their bodies are bound down by desires.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿਓ ; ਅਸਨੇਹ ॥ (178-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They are mired in sexual desire, anger and attachment;

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ; ਠਾਢੋ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥ (178-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

the Righteous Judge of Dharma stands over their heads.

ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ; ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ ॥੨॥ (178-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Believing it to be sweet, the fools eat poison of worldly desires. ||2||

ਹਉ ਬੰਧਉ ; ਹਉ ਸਾਧਉ ਬੈਰੁ ॥
ਹਮਰੀ ਭੂਮਿ ; ਕਉਣੁ ਘਾਲੈ ਪੈਰੁ ॥ (178-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They say, "I shall tie up my enemy, and I shall cut him down. Who dares to set foot upon my land?

ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ; ਹਉ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ (178-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I am a scholar (learned), I am clever and wise."

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ; ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੩॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (178-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The creator Almighty, is not known by the ignorant ones. ||3||

ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ (178-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Almighty Himself knows His Own practice and boundaries.

ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ; ਕਿਆ ਆਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥ (178-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

What can anyone say? How can anyone describe Him?

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ; ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ (178-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever He attaches us to - to that we are attached.

ਅਪਨਾ ਭਲਾ ; ਸਭ ਕਾਹੂ ਮੰਗਨਾ ॥੪॥ (178-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Everyone begs for their own good. ||4||

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ; ਤੂੰ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ (178-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Everything is Yours; You are the Creator Almighty.

ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ; ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (178-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You have no end nor limitation.

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ; ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ (178-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Please give this gift to Your servant,

ਕਬਹੂ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥੫॥੯॥੭੮॥ (178-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

that Nanak shall never forget the Almighty's Name (Naam). ||5||9||78||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (178-18)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ; ਨਹੀ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ (178-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By all sorts of efforts, people do not find salvation.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ; ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥ (178-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through clever tricks, the weight of ego alone is piled on more and more.

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਨਿਰਮਲ ਹੇਤ ॥ (178-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Serving the Almighty with a pure heart,

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ; ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੧॥ (178-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

you shall be received with honor at Almighty's Court. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਓਲਾ ॥ (ਓਲ੍ਹਾ ਬੋਲੋ) (179-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

O my mind, embrace the Support of the Almighty's Name.

ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ; ਤਾਤਾ ਝੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (179-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Even the hot winds will never touch you. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੁ ; ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ (179-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Like a boat in the ocean of fear;

ਅੰਧਕਾਰ ; ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥ (179-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

like a lamp which illumines the darkness;

ਅਗਨਿ ; ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥ (179-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

like fire which takes away the pain of cold

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥੨॥ (179-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

- just so, chanting the Name, the mind becomes peaceful. ||2||

ਉਤਰਿ ਜਾਇ ; ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ (179-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The thirst of your mind shall be quenched,

ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ; ਸਗਲੀ ਆਸ ॥ (179-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and all hopes shall be fulfilled.

ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ; ਤੁਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥ (179-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Your consciousness shall not waver.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤ ॥੩॥ (179-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Recite the Ambrosial Nectar of Almighty's Name (Naam), by embracing the Supreme Guru as the everlasting companion. ||3||

ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (179-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He alone receives the medicine of the Naam,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥ (179-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

unto whom the Almighty, in His Grace, bestows it.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ (179-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

One whose heart is filled with the Name of the Almighty, Har, Har

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ; ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥੧੦॥੭੯॥ (179-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

- Guru Nanak says his pains and sorrows are eliminated. ||4||10||79||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (179-6)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ; ਮਨੁ ਨ ਅਘਾਨਾ ॥ (179-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Even with vast sums of wealth, the mind is not satisfied.

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ; ਨਹ ਪਤੀਆਨਾ ॥ (179-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Watching the countless beauties, the man is not satisfied.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ; ('ਕਲੱਤ੍ਰ' ਜਾਂ 'ਕ-ਲੱਤ੍ਰ' ਬੋਲੋ)
ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥ (179-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He is so involved with his wife and sons - he believes that they belong to him.

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ; ਓਇ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥੧॥ (179-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

That wealth shall pass away, and those relatives shall be reduced to ashes. ||1||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ; ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥ (179-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Without chanting the Almighty's hymns, obviously one is seen to be crying out in pain.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ;
ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (179-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Their bodies are cursed (useless), and their wealth is cursed (useless), if they are imbued with Maya. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ; ਦੀਜਹਿ ਦਾਮ ॥ (179-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guruji explains the truth of worldly possessions – Just like a servant who carries the load full bags of money on his head,

ਓਇ ਖਸਮੈ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ; ਉਨ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ (179-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The bags of money is delivered to his master's house, and the servant only receives the pain of carrying the load of Maya which means that Maya belongs to Almighty mortal assumes the maya belong to them and waste their entire life in earning, securing, preserving and multipying but at the end life, Maya's ownership goes to others mortal goes empty handed which scars of evil deeds and pains of attachment.

ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ; ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥ (179-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guruji explains that life is just a dream – just like a man sits as a king in his dreams,

ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਾਰੈ ; ਤਾ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਜਾ ॥੨॥ (179-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

but when he opens his eyes, he sees that it was all in vain means that Maya's illusion disappears upon death. ||2||

ਜਿਉ ਰਾਖਾ ; ਖੇਤ ਊਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥ (179-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guruji explains that Almighty is the Master – Just like a watchman oversees the field of another,

ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ; ਰਾਖਾ ਉਠਿ ਜਾਏ ॥ (179-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

but the field belongs to his master, while he must get up and depart.

ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾਰਣਿ ; ਰਾਖਾ ਕੜੈ ॥ (179-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Although the worker works so hard, and suffers for that field,

ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਲੈ ;
ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥੩॥ ('ਪੜੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (179-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

but still, nothing comes into his hands. ||3||

ਜਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ; ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ (179-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The dream is His, and the kingdom is His;

ਜਿਨਿ ਮਾਇਆ ਦੀਨੀ ; ਤਿਨਿ ਲਾਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ (179-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He who has given the wealth of Maya, has infused the desire for it.

ਆਪਿ ਬਿਨਾਹੇ ; ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ (179-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He Himself destroys, and He Himself restores.

ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥੮੦॥ (179-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak offers this prayer to Almighty. ||4||11||80||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (179-12)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ; ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ (179-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have seen the many forms of Maya, in so many ways.

ਕਲਮ ਕਾਗਦ ; ਸਿਆਨਪ ਲੇਖੀ ॥ (179-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

With pen and paper, I have written clever things.

ਮਹਰ ਮਲੂਕ ; (ਮਹਿਰ ਬੋਲੋ)
ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾਨ ॥ (179-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have seen what it is to be a chief, a king, and an emperor,

ਤਾ ਤੇ ; ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ॥੧॥ (179-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

However their mind is still hungary for more power and possessions means that after having so much their mind is still not satisfied and not in peace. ||1||

ਸੋ ਸੁਖੁ ; ਮੋ ਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥ (179-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Saints, Please explain the to me how to obtain contentment and peace,

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ; ('ਬੂਝੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (179-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

which will quench my thirst and satisfy my mind. ||1||Pause||

ਅਸੁ ਪਵਨ ; ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ (179-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You may have horses as fast as the wind, elephants to ride on,

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ; ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ (179-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

sandalwood oil, and beautiful women in bed,

ਨਟ ਨਾਟਿਕ ; ਆਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥ (179-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

watching actors in dramas, singers singing in theaters

ਤਾ ਮਹਿ ; ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (179-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

but even with all these (as above) entertainments, the mind does not find contentment. ||2||

ਤਖਤੁ ਸਭਾ ; ਮੰਡਨ ਦੋਲੀਚੇ ॥ (179-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You may have a throne at the royal court, with beautiful decorations and soft carpets,

ਸਗਲ ਮੇਵੇ ; ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥ (179-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

all sorts of delicious fruits and beautiful gardens,

ਆਖੇੜ ਬਿਰਤਿ ; ਰਾਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ (179-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

the excitement of the chase and kingly pleasures

ਮਨੁ ਨ ਸੁਹੇਲਾ ; ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥੩॥ (179-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

with all these (as above) luxuries and glamorous lifestyle, still the mind is not made happy by such illusory diversions. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ (179-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In their kindness, the Saints have told me of the True One,

ਸਰਬ ਸੂਖ ; ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ ਲਹਿਆ ॥ (179-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and so I have obtained all comforts and joy,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (179-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

through the singing of Almighty's Praises in the Saadh Sangat, the true congregation.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥ (179-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, through great good fortune, I have found this. ||4||

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ; ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (179-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

One who obtains the wealth of the Almighty's Name becomes happy.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥੧੨॥੮੧॥ (179-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

However only with Almighty's Grace, one is associated with the true congregation (Saadh Sangat). ||1||Second Pause||12||81||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (179-19)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ; ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (180-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The mortal claims this body as his own.

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ; ਉਆਹੂ ਲਪਟੇਰਾ ॥ (180-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Again and again, life after life; he clings to it.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ; (ਕ-ਲੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ)
ਗਿਰਸਤ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ (180-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He is entangled with his children, his wife and household affairs.

ਹੋਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੧॥ (180-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He cannot be the servant of the Almighty. ||1||

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ; ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (180-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

What is that method (way), by which the Almighty's Praises can be sung?

ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ;
ਜਿਤੁ ਤਰੈ ਇਹ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (180-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Which is the advice (understanding), by which this person can swim across this worldly ocean, O mother? ||1||Pause||

ਜੋ ਭਲਾਈ ; ਸੋ ਬੁਰਾ ਜਾਨੈ ॥ (180-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The noble and good deed for himself is construed (interpreted) as bad.

ਸਾਚੁ ਕਹੈ ; ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥ (180-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When the truth of lifetime which ends with death is taken as bitter poison.

ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ; ਜੀਤ ਅਰੁ ਹਾਰ ॥ (180-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

One doesn't know the true victory and the actual defeat which means one is ignorant pertaining to this human body's fruitfulness.

ਇਹੁ ਵਲੇਵਾ ; ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥ (180-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

This is the way of life in the world of the Maya devotees (faithless cynic). ||2||

ਜੋ ਹਲਾਹਲ ; (‘ਹਲਾ-ਹਲ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਸੋ ਪੀਵੈ ਬਉਰਾ ॥ (180-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The demented fool drinks the deadly poison of evil desires tastefully (comforting) ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ; ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉਰਾ ॥ (180-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Whereas the Ambrosial Nectar of Almighty's Name is knowns as bitter (difficult).

ਸਾਧਸੰਗ ਕੈ ; ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ ॥ (180-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

One who does not even approach near the Saadh Sangat, the true congregation (Company of the Holy);

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਭ੍ਰਮਤਾ ਫੇਰਿ ॥੩॥ (180-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then one shall wander through 8.4 million incarnations to fulfill the implant desires from previous births.||3||

ਏਕੈ ਜਾਲਿ ; ਫਹਾਏ ਪੰਖੀ ॥ (180-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The mortal-like birds are caught in the net of Maya;

ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ; ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ (180-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

immersed in the pleasures of consumptions, they play in so many ways of love.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਤਾ ਕੇ ਕਾਟੇ ਜਾਲ ॥੪॥੧੩॥੮੨॥ (180-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, upon whom Almighty is merciful through a Perfect Guru He cuts away the noose of Death Messenger from those. ||4||13||82||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (180-6)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ॥ (180-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By Your (Almighty) Grace, we find the Way.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (180-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By Almighty's Grace, we meditate on the Naam, the Name of the Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥ (180-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By Almighty's Grace, we are released from our bondage.

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ॥੧॥ (180-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, egotism is eradicated (removed). ||1||

ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ; ਤਉ ਲਾਗਹ ਸੇਵ ॥ (180-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

As You assign me, only then I am able to participate in Your service.

ਹਮ ਤੇ ; ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (180-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By myself, I cannot do anything at all, O Divine Almighty. ||1||Pause||

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਗਾਵਾ ਬਾਣੀ ॥ (180-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

If it pleases You, only then I sing the Your hymns (Bani).

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (180-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

If it pleases You, only then I speak the Truth.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ ॥ (180-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

If it pleases You, only then the True Guru showers His Mercy upon me.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ॥੨॥ (180-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All peace comes by Your Kindness, Almighty. ||2||

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥ (180-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever pleases You; is a pure action of karma free the dirt of creatorship.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ (180-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

Whatever pleases You; is the true faith (Dharma).

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ; ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥ (180-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

The treasure of all excellence; is all under Your possession.

ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ; ਸੇਵਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ (180-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

Dear Almighty, You are the Master; Your servant prays to You. ||3||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ; ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ (180-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

The mind and body become pure through the Almighty's Love.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪਾਵਉ ; ਸਤਸੰਗਿ ॥ (180-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

The complete happiness (peace) is found in the Sat Sangat, the True Congregation.

ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ; ਰਹੈ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (180-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

My mind remains attuned to Your Name;

ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ ;
ਨਾਨਕ , ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥੪॥੧੪॥੮੩॥ (180-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

Guru Nanak affirms this as his greatest pleasure. ||4||14||83||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (180-13)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਆਨ ਰਸਾ ; ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ ॥ (180-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

All the other flavors that You may have tasted,

ਨਿਮਖ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ; ਲਾਥੇ ॥ (180-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

but your thirst shall not depart, even for an instant.

ਹਰਿ ਰਸ ਕਾ ; ਤੂੰ ਚਾਖਹਿ ਸਾਦੁ ॥ (180-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

But when you taste the sweet flavor of the Almighty's inspiring essence (Naam)

ਚਾਖਤ ; ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ (180-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

upon consuming (reciting of Almighty’s Name), you shall be wonder-struck and amazed. ||1||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿਆਰੀ ॥ (180-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

O dear beloved tongue, drink in the Ambrosial Nectar.

ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (180-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Imbued with this inspiring essence, you shall be satisfied. ||1||Pause||

ਹੇ ਜਿਹਵੇ ; ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (180-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

O tongue, sing the Glorious Praises of the Almighty.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ ॥ (180-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Each and every moment, meditate on the Almighty's Name with undoubted concentration of body, mind and speech.

ਆਨ ਨ ਸੁਨੀਐ ; ਕਤਹੂੰ ਜਾਈਐ ॥ (180-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

No matter wherever we go without Almighty' Name nothing else is heard means Almighty's existence is within each and every sound that we hear .

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (180-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, one shall be associated with the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਜਿਹਵੇ ਆਰਾਧਿ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਠਾਕੁਰ ਆਗਾਧਿ ॥ (180-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, O tongue, dwell upon Almighty's Name and Praises, who is beyong the entire creation (Parbrahm), Master (Thakur) and beyond comprehension (Agaadh).

ਈਹਾ ਊਹਾ ; ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ (180-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Here (during lifetime) and hereafter (upon death), one shall be happy forever.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ; ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ ॥੩॥ (180-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Chanting the Glorious Praises of the Almighty, O tongue, you shall become priceless. ||3||

ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ; (ਬਨੱਸਪਤਿ ਬੋਲੋ)
ਫਲ ਫੁਲ ਪੇਡੇ ॥ (180-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All the vegetation will blossom forth for you, flowering in fruition;

ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੇ ॥ (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (180-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

imbued with this inspiring essence, you shall never leave it again.

ਆਨ ਨ ਰਸ ਕਸ ; ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ॥ (180-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

No other sweet and tasty flavors can even come near in comparison to it.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ;
ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥੪॥੧੫॥੮੪॥ (180-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru has become my Support. ||4||15||84||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (180-19)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ; ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਰਿ ॥ (180-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The subtle body (Sukshem Sereer, soul, roh) is the temple, and the physical body (Sethul Sereer) is the fence built around it.

ਇਸ ਹੀ ਮਧੇ ; ਬਸਤੁ ਅਪਾਰ ॥ (181-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Within the subtle body (Sukshem Sereer, soul, roh) dwells the virtues form of infinite substance (Antahkaran – Mind, Intellect, Memory & Self-existence).

ਇਸ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ; ਸੁਨੀਅਤ ਸਾਹੁ ॥ (181-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Within the Antahkaran, the great merchant (Almighty) is said to dwell as form of real-self (Atma).

ਕਵਨੁ ਬਾਪਾਰੀ ; ਜਾ ਕਾ ਊਹਾ ਵਿਸਾਹੁ ॥੧॥ (181-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Question No. 1: Who is the trader who deals there means who has faith in Your form ? ||1||

ਨਾਮ ਰਤਨ ; ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (181-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Answer No. 1: Very rare is that trader who deals in the jewel of the Naam, the Name of the Almighty,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ; ਕਰੇ ਆਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (181-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He takes the Ambrosial Nectar of ultimate bliss (Atmanand) as his food. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ; ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ (181-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Answer No. 2: Almighty is pleased upon the one who dedicates his/her mind and body in serving the Almighty within the entire creation without discrimination. (Note: The question is the following line)

ਕਵਨ ਸੁ ਜੁਗਤਿ ; ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੈ ॥ (181-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Question No. 2: Which is the method and way to please the Almighty?

ਪਾਇ ਲਗਉ ; ਤਜਿ ਮੇਰਾ ਤੇਰੈ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (181-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Question No. 3: In order to renounce all sense of 'mine and yours' and surrender totally at Almighty Feet, (question continues in the next line)

ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਨੁ ; ਜੋ ਸਉਦਾ ਜੋਰੈ ॥੨॥ (181-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Who can complete this bargain means who can help in obtaining such virtue which leads to attaining Almighty? ||2||

ਮਹਲੁ ਸਾਹ ਕਾ ; ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ (181-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Question No. 4: How can I attain the Mansion of the Almighty's Presence?

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ; ਜਿਤੁ ਭੀਤਰਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ (181-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Question No. 5: How can I get Him to call me inside?

ਤੂੰ ਵਡ ਸਾਹੁ ; ਜਾ ਕੇ ਕੋਟਿ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (181-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You are the Great Merchant; You have millions of traders.

ਕਵਨੁ ਸੁ ਦਾਤਾ ; ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ ॥੩॥ (181-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Question No. 6: Who is the benefactor? Who can take me to Him? ||3||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ; ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (181-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Answer No. 4: Seeking and searching, I have found my real-self (Atma), within my own being.

ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ; ਸਾਚੁ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ (181-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The True Almighty has shown me the priceless jewel.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹਿ ॥ (181-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Answer No. 5: When the Great Merchant (Almighty) shows His Mercy, He blends us into Himself means that one immerses into Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਕੈ ਵੇਸਾਹਿ ॥੪॥੧੬॥੮੫॥ (181-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Answer No. 6: Says Guru Nanak, place your faith in the Guru as He is the benefactor who is able unite the a being (jeev) with Almighty. ||4||16||85||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ (181-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Gwaarayree:

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ; ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ (181-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Night and day, remain in the Love of the One Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਣੈ ; ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥ (181-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Acknowledge the presence of Almighty all the time.

ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ; ਕੀਓ ਉਨਿ ਵਰਤਨਿ ॥ (181-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Embrace Almighty's Name as their way of life;

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ; ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ॥੧॥ (181-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

they are satisfied and fulfilled with the Blessed Vision of the Almighty.||1||

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਮਨ ਤਨ ਹਰੇ ॥ (181-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Immersed in the Love of the Almighty, their minds and bodies are rejuvenated by,

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (181-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

embracing the sanctuary of the Perfect Guru. ||1||Pause||

ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਆਤਮ ਆਧਾਰ ॥ (181-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They have made Almighty's Lotus Feet as the Support of their mind.

ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਹਿ ; ਆਗਿਆਕਾਰ ॥ (181-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They see only the One, and stay cheerfully within Almighty's command.

ਏਕੋ ਬਨਜੁ ; ਏਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (181-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

There is only one trade, and one occupation of preaching and reciting Almighty's Name.

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ; ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੨॥ (181-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They know no other than the Formless Almighty. ||2||

ਹਰਖ ਸੋਗ ; ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ॥ (181-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They are free of both pleasure and pain.

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ; ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੇ ॥ (181-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They remain unattached, united with to the Almighty's Way.

ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ; ਸਭ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ (181-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Although they are seen among all, and yet they are distinct from all.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ; ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੇ ॥੩॥ (181-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They focus their concentration on the Almighty who is beyond the entire creation. ||3||

ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ ॥ (181-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

How can I describe the Glories of the Saints?

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ; ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ (181-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Their knowledge is unfathomable; their limits cannot be known.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (181-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

O Supreme Almighty, please shower Your Mercy upon me.

ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੭॥੮੬॥ (181-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Bless Nanak with the dust of the feet of the Saints. ||4||17||86||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (181-13)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ; ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ (181-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You are my Companion; You are my Best Friend.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥ (181-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You are my Beloved; I am in love with You.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ; ਤੁਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ (181-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You are my honor; You are my decoration.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥੧॥ (181-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Without You, I cannot survive, even for an instant. ||1||

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ; ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (181-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You are my Intimate Beloved, You are my life forces (Pran).

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ; ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (181-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You are my Lord and Master; You are my Leader. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ; ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਨਾ ॥ (181-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

As You keep me, so do I survive.

ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ; ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ (181-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever You say, that is what I need to do.

ਜਹ ਪੇਖਉ ; ਤਹਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥ (181-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Wherever I look, there I see You dwelling.

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ; ਰਸਨਾ ॥੨॥ (181-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

My Dear Fearless Almighty, with my tongue, I chant Your Name. ||2||

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ; ਤੂੰ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (181-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You are my nine treasures, You are my storehouse.

ਰੰਗ ਰਸਾ ; ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥ (181-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I am imbued with Your Love; You are the Support of my mind.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ; ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥ (181-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You are my Glory; I am blended with You.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ; ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥੩॥ (181-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You are my Shelter; You are my Anchoring Support. ||3||

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (181-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Deep within my mind and body, I meditate on You.

ਮਰਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ; ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (181-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have obtained Your secret from the Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ; ਇਕੁ ਏਕੈ ॥ (181-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the True Guru, the One and only Almighty was implanted within me;

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥੪॥੧੮॥੮੭॥ (181-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has embrace the Almighty's Support with mind, body and speech. ||4||18||87||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (181-19)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the presence (immerse) of Maya within the situations which occurs in the entire creation.

ਬਿਆਪਤ ; ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (182-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within all the expressions of pleasure and pain.

ਬਿਆਪਤ ; ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ (182-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within the reason of incarnations in heaven and hell.

ਬਿਆਪਤ ; ਧਨ ਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ॥ (182-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed in the seen afflict to the rich, the poor and the glorious.

ਮੂਲੁ ਬਿਆਧੀ ; ਬਿਆਪਸਿ ਲੋਭਾ ॥੧॥ (182-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is the primary cause of all illness as it engrosses one into greed. ||1||

ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ ; ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ॥ (182-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya immerses in so many ways in every and each being (jeev).

ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ; ਪ੍ਰਭ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (182-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But the Saints live under Your Protection, Almighty. ||1||Pause||

ਬਿਆਪਤ ; ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (182-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed in the intoxication with intellectual pride.

ਬਿਆਪਤ ;
ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (ਕ-ਲੱਤ੍ਰ ਅਤੇ ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (182-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within the love of children and spouse.

ਬਿਆਪਤ ; ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਅਰੁ ਬਸਤਾ ॥ (182-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within elephants, horses and beautiful clothes.

ਬਿਆਪਤ ; ਰੂਪ ਜੋਬਨ ਮਦ ਮਸਤਾ ॥੨॥ (182-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within the intoxication of wine and the beauty of youth. ||2||

ਬਿਆਪਤ ; ਭੂਮਿ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥ (182-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within landlords, paupers and lovers of pleasure.

ਬਿਆਪਤ ; ਗੀਤ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸੰਗਾ ॥ (182-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within the sweet sounds of music and parties.

ਬਿਆਪਤ ; ਸੇਜ ਮਹਲ ਸੀਗਾਰ ॥ (182-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within beautiful beds, palaces and decorations.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਆਪਤ ; ਅੰਧਿਆਰ ॥੩॥ (182-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within the darkness of the five evil passions. ||3||

ਬਿਆਪਤ ; ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਫਾਸਾ ॥ (182-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within those who act and get themselves to be entangled in ego.

ਬਿਆਪਤਿ ਗਿਰਸਤ ; (ਗਿਰੱਸਤ ਬੋਲੋ)
ਬਿਆਪਤ ਉਦਾਸਾ ॥ (182-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within household affairs, and it also immerses within the renunciation as slight ego.

ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ; ਬਿਆਪਤ ਇਹ ਜਾਤਿ ॥ (182-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within character, lifestyle and social status.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਬਿਆਪਤ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤ ॥੪॥ (182-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within everything, except for those who are imbued with the Love of the Almighty. ||4||

ਸੰਤਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ; ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (182-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Sovereign Almighty King has cut away the bonds of His Saints.

ਤਾ ਕਉ ; ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ (182-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

How can the Maya be immersed within them?

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਨਿ ਧੂਰਿ ਸੰਤ ਪਾਈ ॥
ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ; ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ ॥੫॥੧੯॥੮੮॥ (182-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, Maya does not draw near those who have obtained the dust of the feet of the Saints. ||5||19||88||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (182-8)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ; ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (182-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The eyes are asleep in ignorance by watching the beauty of other then their spouse.

ਸ੍ਰਵਣ ਸੋਏ ; ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀਚਾਰ ॥ (182-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The ears are asleep in ignorance, listening to slanderous stories of others.

ਰਸਨਾ ਸੋਈ ; ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥ (182-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The tongue is asleep in ignorance, in its desire for sweet flavors.

ਮਨੁ ਸੋਇਆ ; ਮਾਇਆ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੧॥ (182-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The mind is asleep in ignorance, fascinated by Maya. ||1||

ਇਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ; ਕੋਈ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ॥ (182-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Those who remain awake in this house are very rare;

ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓਹੁ ;
ਅਪਨੀ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (182-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

by doing so, they discovers their real-self (Atma) within. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ; ਅਪਨੈ ਰਸ ਮਾਤੀ ॥ (ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ) (182-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All of my companions (knowledge & action sensors) are intoxicated with their respective sensory pleasures;

ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ; ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥ (182-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

they are ignorant pertaining to the virtues in Antahkaran which is being looted while the sensors are indulging in worldly pleasures. Question: Who are are the plunderers (looters)?

ਮੁਸਨਹਾਰ ; (ਮੁੱਸਨਹਾਰ ਬੋਲੋ)
ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥ (182-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Answer: The five thieves (lust, anger, greed, attachment & ego) have looted them;

ਸੂਨੇ ਨਗਰਿ ; ਪਰੇ ਠਗਹਾਰੇ ॥੨॥ (182-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Antahkaran-like village which are empty from Almighty's rememberance are being looted all the while, therefore virtues disappears from the person who do not remember Almighty. ||2||

ਉਨ ਤੇ ; ਰਾਖੈ , ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥ (182-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Our mothers and fathers cannot save us from them;

ਉਨ ਤੇ ; ਰਾਖੈ , ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥ (182-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

friends and brothers cannot protect us from them

ਦਰਬਿ ਸਿਆਣਪ ; ਨਾ ਓਇ ਰਹਤੇ ॥ (182-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

- they cannot be restrained by wealth or cleverness.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ ਹੋਤੇ ॥੩॥ (182-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Only through the Saadh Sangat, the Company of the Holy, can those villains be brought under control. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ;
ਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ ॥ (ਸਾਰਿੰਗ-ਪਾਣਿ ਬੋਲੋ) (182-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Have Mercy upon me, O Almighty, Sustainer of the world.

ਸੰਤਨ ਧੂਰਿ ; ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ (182-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The dust of the feet of the Saints is all the treasure I need.

ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ (182-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In the Company of the True Guru, one's capital investment remains intact.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਗੈ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ (182-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says that only those remains awake to the Love of the Supreme Almighty who has embraced a Guru. ||4||

ਸੋ ਜਾਗੈ ; ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ (182-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He alone is awake, unto whom Almighty shows His Mercy.

ਇਹ ਪੂੰਜੀ ;
ਸਾਬਤੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥੨੦॥੮੯॥(182-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ,ਮਃ 5)

This investment, wealth and property shall remain intact. ||1||Second Pause ||20||89||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (182-15)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the powers of Almighty.

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ; ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ॥ (182-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Kings and emperors are under His Power.

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ; ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ ॥ (182-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The whole world is under His Power.

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (182-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Everything is done by His doing;

ਤਿਸ ਤੇ ; ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ (182-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

other than Him, there is nothing at all. ||1||

ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ; ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ (182-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Offer your prayers to your True Guru;

ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ; ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (182-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He will resolve your affairs. ||1||Pause||

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ; ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (182-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Darbaar of His Court is the most exalted of all.

ਸਗਲ ਭਗਤ ; ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (182-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

His Name is the Support of all His devotees.

ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਤ ; ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥ (182-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Master is pervading everywhere.

ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥੨॥ (182-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

His Glory manifest in each and every heart. ||2||

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ (182-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering Him in meditation, the home of sorrow is abolished.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ (182-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering Him (Almighty), the Messenger of Death shall not touch you.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਹੋਤ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ॥ (182-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty, the dry branches become green again means lifeless are infused with life.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥੩॥ (183-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty, sinking stones are made to float means the sinners are ferried across the worldly ocean. ||3||

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ; ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (183-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I salute and applaud the Society of the Saints.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ (183-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Name of the Almighty, is the life forces (Pran) support of His servants.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (183-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru nNanak, the Almighty has heard my prayer;

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ;
ਮੋ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥੨੧॥੯੦॥ (183-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

by the Grace of the Saints, I dwell in the Naam, the Name of the Almighty. ||4||21||90||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (183-3)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of a True Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ; ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (183-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the Blessed Vision of the True Guru, the fire of desire is quenched.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (183-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Meeting the True Guru, egotism is vanished.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ; ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥ (183-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In the Company of the True Guru, the mind does not waver.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥੧॥ (183-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Guru (Gur+Mukhi) speaks the Ambrosial Word of Gurbani. ||1||

ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ;
ਜਾ ਸਚ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (183-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He sees the True One pervading the whole world; he is imbued with the True One.

ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ; (ਸਾਂਤਿ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (183-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have become cool and calm, knowing Almighty, through the Guru. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (183-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, one chants the Almighty's Name.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ (183-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, one sings the Almighty's Praises.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥ (183-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, all pains are erased.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੨॥ (183-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, one is released from bondage. ||2||

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭਰਮ ॥ (183-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the kind Mercy of the Saints, emotional attachment and illusion are removed.

ਸਾਧ ਰੇਣ ; ਮਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ (ਮੱਜਨ ਬੋਲੋ) (183-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Taking a bath in the dust of the feet of the Holy represents the collective practice of all faiths.

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਦਇਆਲ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (183-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the kindness of the Holy, the Lord of the Universe becomes merciful.

ਸਾਧਾ ਮਹਿ ; ਇਹ ਹਮਰੀ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥ (183-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The life of my soul is with the Holy. ||3||

ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ; ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ; ਤਾ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ ॥ (183-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Meditating on the Merciful Almighty, the House of Mercy, I have obtained a seat in the Saadh Sangat.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ (183-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When Almighty became merciful upon me although I am worthless, but Almighty has been kind to me'

ਸਾਧਸੰਗਿ ;
ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨੨॥੯੧॥ (183-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I have recited Almighty's Name in the Company of the Holy. ||4||22||91||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (183-9)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਪਿਓ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (183-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I meditate on the Almighty.

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ; ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ॥ (183-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru has given me the Mantra of the Naam, the Name of the Almighty.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ; ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥ (183-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Shedding my ego, I have become free of enmity.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਪੈਰ ॥੧॥ (183-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Eight Pehar (1 Pehar = 3 hour, 8 Pehar = 24 hours) a day, I worship the Guru's Feet. ||1||

ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ; ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ ॥ (183-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Now, my evil sense of alienation is eliminated,

ਜਬ ਤੇ ;
ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (183-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

since I have heard the Praises of the Almighty with my ears. ||1||Pause||

ਸਹਜ ਸੂਖ ; ਆਨੰਦ ਨਿਧਾਨ ॥ (183-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Savior Almighty is the treasure of intuitive peace, poise and bliss.

ਰਾਖਨਹਾਰ ; ਰਖਿ ਲੇਇ ਨਿਦਾਨ ॥ (183-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty shall save me in the end.

ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੇ ; ਭੈ ਭਰਮ ॥ (183-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

My pains, sufferings, fears and illusion (doubts) have been erased.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਖੇ ; ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੨॥ (183-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He has mercifully saved me from coming and going in reincarnation. ||2||

ਪੇਖੈ ਬੋਲੈ ; ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥ (183-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He Himself beholds, speaks and hears all.

ਸਦਾ ਸੰਗਿ ; ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ (183-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

O my mind, meditate on the One (Almighty) who is always with you.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (183-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, the Light has dawned.

ਪੂਰਿ ਰਹੇ ; ਏਕੈ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ (183-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty, the Treasure of Excellence, is perfectly pervading everywhere. ||3||

ਕਹਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ; ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤ ॥
ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ; ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ (183-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Pure are those who speak, and triplenly pure (sanctified) are those who hear and sing, forever and ever, the Glorious Praises of the Lord of the Universe. (Note : 3 Peviter = 1 Puneet)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (183-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, when the Almighty bestows His Mercy,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ;
ਸਭ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥੪॥੨੩॥੯੨॥ (183-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

all the Almighty's servant efforts are fulfilled and fruitful. ||4||23||92||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (183-15)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of a Guru.

ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ; ਬੋਲਾਵੈ ਰਾਮੁ ॥ (183-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He breaks our bonds, and inspires us to chant the Almighty's Name.

ਮਨ ਮਹਿ ; ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥
ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ; ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ (183-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

With the mind centered in meditation on the True Almighty, anguish is eradicated, and one comes to dwell in peace.

ਐਸਾ ਦਾਤਾ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ (183-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Such is the True Guru, the Great Giver. ||1||

ਸੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਜਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ (183-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He alone is the Giver of peace, who inspires us to chant the Naam, the Name of the Almighty.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ;
ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (183-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By His Grace, He leads us to merge with Him. ||1||Pause||

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (183-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He unites with Himself those unto whom He has shown His Mercy.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ (183-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All treasures are received from the Guru.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ; ਮਿਟੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (183-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Renouncing selfishness and conceit, coming and going come to an end.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੨॥ (183-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the Supreme Almighty is recognized. ||2||

ਜਨ ਊਪਰਿ ; ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (183-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty has become merciful to His humble servant.

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ; ਏਕ ਗੋਪਾਲ ॥ (184-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The One Sustainer of the Universe is the Support of His humble servants.

ਏਕਾ ਲਿਵ ; ਏਕੋ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥ (184-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They love the One Almighty; their minds are filled with love for the Almighty.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੩॥ (184-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name is the complete treasure for His servants. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (184-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They are in love with the Supreme Almighty;

ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ; ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥ (184-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

their actions are pure, and their practice (lifestyle) is true.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਮੇਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (184-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮः 5)

The Perfect Guru has dispelled the darkness.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੪॥੨੪॥੯੩॥ (184-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮः 5)

Nanak's Almighty is Incomparable and Infinite. ||4||24||93||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (184-3)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (184-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮः 5)

Only those whose minds are filled with the Almighty, swim across the worldly ocean.

ਜਾ ਕੈ ਕਰਮਿ ; ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (184-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮः 5)

Those who are blessed attain Almighty.

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ; ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ (184-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮः 5)

Pain, disease and fear do not affect them at all.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ (184-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮः 5)

They meditate on the Ambrosial Name of the Almighty within their hearts. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ; ਧਿਆਈਐ ॥ (184-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮः 5)

Meditate on the Supreme Almighty, the Magnificent Almighty.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ;
ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (184-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮः 5)

From the Perfect Guru, this understanding is obtained. ||1||Pause||

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ; ਦਇਆਲ ॥ (184-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮः 5)

The House of Mercy (Almighty) is the does everything and He is the Cause of causes.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ; ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (184-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮः 5)

He cherishes and nurtures (sustains) all beings (jeevs) and creatures.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ; ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ॥ (184-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He is beyond the mind comprehension (Agam) and beyond the reach of sensors (Agochar), Eternal and Infinite.

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥ (184-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty, O my mind, through the Teachings of the Perfect Guru. ||2||

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (184-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Serving Him, all treasures are obtained.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪੂਜਾ ; ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (184-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Worshipping Almighty, honor is obtained.

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ; ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ (184-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Serving Almighty is never in vain;

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ (184-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, sing the Glorious Praises of the Almighty's virtues. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (184-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Show Mercy to me, Dear Almighty, the knower of hearts.

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ; ਹਰਿ ਅਲਖ ਸੁਆਮੀ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (184-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Almighty who is beyond knowledge (Alakh) and He is the Master of Treasure of Peace.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (184-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All beings (jeevs) and creatures seek Your Sanctuary;

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੫॥੯੪॥ (184-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says that one is blessed to receive the greatness of the Naam, the Name of the Almighty. ||4||25||94||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (184-9)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ; ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਹਾਥ ॥ (184-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Our method and way of life is in Almighty's Hands;

ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ; ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ (184-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

remember Him, the Master of the masterless.

ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ; ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (184-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When Almighty comes to mind, all pains depart.

ਭੈ ਸਭ ਬਿਨਸਹਿ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ (184-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All fears are dispelled through the Name of the Almighty. ||1||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ; ਭਉ ਕਾਹੇ ਕਾ ਮਾਨਹਿ ॥ (184-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Why do you fear any other than the Almighty?

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ;
ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਜਾਨਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (184-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Forgetting the Almighty, which happinees have you known? Means that the worldly joys are not the true happiness instead they turn to be the caused of pains therefore true happiness is by remembering Almighty which turns to be bliss and remains forever. ||1||Pause||

ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ; ਬਹੁ ਧਰਣਿ ਅਗਾਸ ॥ (184-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He (Almighty) who has established the many worlds and skies.

ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ; ਜੀਅ ਪਰਗਾਸ ॥ (184-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty’s lifeful light has brought the life within all the souls;

ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ; ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (184-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

no one can revoke His Blessing means life is within Almighty’s control therefore one should never anything other then Almighty in the sense of respect.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ; ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥੨॥ (184-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty with mind and body, and become fearless. ||2||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ (184-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Eight Pehars (twenty-four hours) a day, remember Almighty's Name.

ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ; ਮਜਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (184-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In the rememberance of Almighty's Name one benefits the fruits (returns) equivalent to countless sacred shrines of pilgrimage and cleansing baths means that, by remembering Almighty all religious rituals are completed.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥ (184-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Seek the Sanctuary of the Supreme Almighty.

ਕੋਟਿ ਕਲੰਕ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ (184-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Millions of black marks of sins shall be erased in an instant. ||3||

ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ; ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (184-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Perfect King (Almighty) is self-sufficient.

ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕ ; ਸਾਚਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (184-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty's servant has true faith in Him.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥ (184-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru protects His servant by giving him His Hand means that Almighty personally protects His servant from all pains.

ਨਾਨਕ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਮਰਾਥ ॥੪॥੨੬॥੯੫॥ (184-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says the Supreme Almighty is All-powerful. ||4||26||95||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (184-15)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (184-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, my mind is attached to the Naam, the Name of the Almighty.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ; ਜਾਗਾ ॥ (184-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Asleep in the darkness of ignorance for so many incarnations, it is now awakened which Guru Ji's grace.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ; ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ॥ (184-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Utter the Ambrosial nectar of Almighty's virtues through Guru's hymn (Gurbani) which is Almighty's form.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ; ਸੁਮਤਿ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ (184-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Pure Teachings of the Perfect Guru have been revealed to me. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ; ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਪਾਏ ॥ (184-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty, I have obtained all the everlasting happiness.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਬਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (184-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Within my home, and outside as well, there is peace and poise all around. ||1||Pause||

ਸੋਈ ਪਛਾਤਾ ; ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (184-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have recognized the One who created me.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ; ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (184-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Showing His Mercy, Almighty has blended me with Himself.

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ; ਲੀਨੋ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ॥ (184-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Taking me by the arm, He has made me His Own.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ; ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੨॥ (184-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I continually chant and meditate on the Sermon of the Almighty. ||2||

ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੰਤ੍ਰੁ ;
ਅਉਖਧੁ ਪੁਨਹਚਾਰੁ ॥ (ਪੁਨਹ-ਚਾਰੁ ਬੋਲੋ) (184-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Mantras, tantras, all-curing medicines and acts of cleansing sins (Punah-Char),

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ (185-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

are all in the Almighty's Name which is the Support of the soul and the life forces (Pran).

ਸਾਚਾ ਧਨੁ ; ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ (185-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have obtained the true wealth of the Almighty's Love.

ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ; ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥ (185-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have crossed over the dreadful world-ocean in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||3||

ਸੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ; ਸੰਤ ਸਜਨ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (185-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Sit in peace, O Saints, with the family of friends.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਓ ; ਜਾ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥ (185-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Earn the wealth of the Almighty, which is beyond estimation.

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ (185-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He alone obtains it, unto whom the Guru has bestowed it.

ਨਾਨਕ ; ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥੨੭॥੯੬॥ (185-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, wealth of Almighty's Name never go wasted. ||4||27||96||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (185-3)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ; ਤਤਕਾਲ ॥ (185-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The hands are sanctified instantly,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ; ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ (185-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and the entanglements of Maya are dispelled.

ਰਸਨਾ ਰਮਹੁ ; ਰਾਮ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥ (185-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Repeat constantly with your tongue the Glorious Praises of Almighty's virtues,

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥ (185-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and you shall find peace, O my friends, O Siblings of Destiny. ||1||

ਲਿਖੁ ਲੇਖਣਿ ; ਕਾਗਦਿ ਮਸਵਾਣੀ ॥ (185-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

With pen and ink, write upon your paper

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (185-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

the Name of the Almighty, the Ambrosial Hymn of the Almighty. ||1||Pause||

ਇਹ ਕਾਰਜਿ ; ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (185-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By this act, your sins shall be washed away.

ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ; ਨਾਹੀ ਜਮ ਮਾਰ ॥ (185-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Almighty in meditation, you shall not be punished by the Messenger of Death.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਦੂਤ ; ਨ ਜੋਹੈ ॥ (185-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The couriers of the Righteous Judge of Dharma shall not touch you.

ਮਾਇਆ ਮਗਨ ; ਨ ਕਛੂਐ ਮੋਹੈ ॥੨॥ (185-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The intoxication of Maya shall not entice you at all. ||2||

ਉਧਰਹਿ ਆਪਿ ; ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (185-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You shall be redeemed, and through you, the whole world shall be saved,

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਜਪਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (185-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

if you chant the Name of the One and Only Almighty.

ਆਪਿ ਕਮਾਉ ; ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ (185-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Practice this yourself, and teach others;

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਹਿਰਦੈ ਪਰਵੇਸ ॥੩॥ (185-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

instill the Almighty's Name in your heart. ||3||

ਜਾ ਕੈ ਮਾਥੈ ; ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (185-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

That person, who has this treasure upon his forehead

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ; ਜਪੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ (185-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

- that person meditates on Almighty.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (185-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Eight Pehars (Twenty-four) hours a day, sing the Glorious Praises of the Almighty’s virtues with body and mind.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ;
ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੪॥੨੮॥੯੭॥ (185-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I am a sacrifice to Him. ||4||28||97||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ (185-10)

Raag Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Chau-Padas, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (185-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੋ ਪਰਾਇਓ ; ਸੋਈ ਅਪਨਾ ॥ (185-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

That which belongs to another - he claims as his own means mortal claims ownership of Maya which is does not come along during birth neither depart along after death.

ਜੋ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ; ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥੧॥ (185-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

That which he must abandon - to that, his mind is attracted means that Maya stays only during the tenure of life and mind is influence by its false joys and forgets Almighty. ||1||

ਕਹਹੁ ; ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀਐ ਕੇਹ ॥ (185-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Tell me, how can one meet the Master of the World?

ਜੋ ਬਿਬਰਜਤ ; (ਬਿ-ਬਰਜਤ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (185-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

That act which is forbidden by faith is preferred by the mortal. ||1||Pause||

ਝੂਠੁ ਬਾਤ ; ਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥ (185-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The life which is false is deemed to be true.

ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ ; ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥ (185-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The death which is true the mind is not attached to that at all means that the mind does not even think about it. ||2||

ਬਾਵੈ ਮਾਰਗੁ ; ਟੇਢਾ ਚਲਨਾ ॥ (185-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The mortal takes crooked path of performing deeds which are against the righteous way;

ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ; ਅਪੂਠਾ ਬੁਨਨਾ ॥੩॥ (185-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

leaving the straight and easy path, he weaves his way backwards. ||3||

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ; ਖਸਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (185-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the Lord and Master of both worlds.

ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ;
ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹੋਈ ॥੪॥੨੯॥੯੮॥ (185-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He, whom the Almighty unites with Himself, Guru Nanak says is liberated. ||4||29||98||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (185-14)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji was sitting on His throne in His court (Darbar), one Sikh came to Guruji and said that today a lady sacrificed herself on the burning pyre of her dead husband during cremation ceremony. Guruji categorised ritual as equivalent to committing suicide. Guruji opposed strongly to such rites called 'Sati' and uttered the following Shabad to signify the real qualities of a Sati.

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ; ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗ ॥ (185-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In the Dark Age of Kali Yuga, they (husband & wife) come together through pre-determined (fated) destiny.

ਜਿਚਰੁ ਆਗਿਆ ; ਤਿਚਰੁ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥੧॥ (185-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

As long as the Almighty commands who is the giver of the deeds (karma) returns , they enjoy their pleasures. ||1||

ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ; ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ (185-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By burning oneself, the Beloved Almighty is not obtained.

ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ;
ਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (185-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Only by the actions of destiny does influence her to rise up and burn herself, as a 'satee'. ||1||Pause||

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ; ਮਨਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (185-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Imitating what she sees, with her stubborn mind-set, she goes into the fire.

ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ; ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥੨॥ (185-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ,ਮਃ 5)

She does not obtain the Company of her Beloved Almighty, and she wanders through countless incarnations. ||2||

ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ; ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ॥ (185-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

With pure conduct and self-restraint, she surrenders to her Husband Almighty's Will;

ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ; ਦੁਖੁ ਨ , ਜਮਾਨੈ ॥੩॥ (185-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

that woman shall not suffer pain at the hands of the Messenger of Death. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ;
ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (185-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, she who looks upon the inspiring Almighty as her Husband,

ਧੰਨੁ ਸਤੀ ;
ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ ॥੪॥੩੦॥੯੯॥ (185-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

is the blessed 'satee'; she is received with honor in the Court of the Almighty. ||4||30||99||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (185-19)

Gauree Gwaaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: How did You attain Almighty? Guru Arjan Dev Ji explains;

ਹਮ ਧਨਵੰਤ ; ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥ (185-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I am prosperous and fortunate, for I have received the True Name.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ;
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (185-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I sing the Glorious Praises of the Almighty's virtues, with natural, intuitive ease and initial character means the character of remembering Almighty which comes along during birth after meditating in mothers womb. ||1||Pause||

ਪੀਊ ਦਾਦੇ ਕਾ ; ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥ (186-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When I opened the treasure of Almighty's hymns in form of Gurbani belonging to Guru Ram Das Ji (father) and Guru Amar Das Ji (Grandfather) in Goindwal Sahib.

ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧॥ (186-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Upon contemplating Gurbani my mind obtained ultimate happiness of my real-self (Atam Sukh). ||1||

ਰਤਨ ਲਾਲ ; ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥
ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ; ਅਖੂਟ ਅਤੋਲ ॥੨॥ (186-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The treasure of Gurbani is inexhaustible and immeasurable, overflowing with priceless jewels-like vairaag (renunciation) and rubies-like prem (love). ||2||

ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ; ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ (186-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Siblings of Destiny meet together in true congregation and consume (recite Gurbani) and spend (motivate others to recite Gurbani),

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ; ਵਧਦੋ ਜਾਈ ॥੩॥ (186-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

but these resource of Gurbani do not diminish (lesser); instead continue to increase. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥ (186-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, one who has such destiny written on his forehead,

ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ;
ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥੩੧॥੧੦੦॥ (186-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

becomes a partner in these treasures. ||4||31||100||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (186-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਤੇ ; ਜਬ ਜਾਨੀਐ ਦੂਰਿ ॥ (186-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When Almighty is known to be far apart means forgotten mortal lives in fear and dies in the fear of death messengers.

ਡਰੁ ਚੂਕਾ ; ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ (186-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The fear is was removed, once Almighty is seen within the entire creation.||1||

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ; ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ (186-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to my True Guru.

ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ; ਸਰਪਰ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (186-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He shall not abandon me; He shall surely carry me across. ||1||Pause||

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ; ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥ (186-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pain, disease and sorrow come when one forgets the Naam, the Name of the Almighty.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ; ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥੨॥ (186-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Eternal bliss comes when one sings the Glorious Praises of the Almighty. ||2||

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ; ਕੋਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥ (186-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Do not say that anyone is good or bad as Almighty is pervading within all.

ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ; ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੀਜੈ ॥੩॥ (186-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renounce your arrogant pride, and grasp the Feet of the Almighty. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥ (186-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, remember the Mantra of the True Guru (Gurmantar – Waheguru);

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ; ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥੩੨॥੧੦੧॥ (186-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

you shall find peace at the True (Almighty's) Court. ||4||32||101||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (186-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ; ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥ (186-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have embraced Almighty as their Best Friend and Companion

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ; ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥ (186-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- tell me, what are they short of in life means that what else do they need in this lifetime? ||1||

ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ (186-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who are in love with the Almighty of the Universe

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ; ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (186-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- pain, suffering and illusion (doubt) run away from them. ||1||Pause||

ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥ (186-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have enjoyed the flavor of the Almighty's inspiring essence

ਸੋ , ਅਨ ਰਸ ; ਨਾਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥ (186-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are not attracted to any other pleasures. ||2||

ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ; ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ (186-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose speech is accepted in the Court of the Almighty

ਸੋ , ਕਿਸ ਕਉ ; ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥੩॥ (186-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- what do they care about anything else? ||3||

ਜਾ ਕਾ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ; ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ (186-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who belong to the One, unto whom all things belong

ਨਾਨਕ , ਤਾ ਕਉ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੩॥੧੦੨॥ (186-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- Guru Nanak says they find a lasting peace. ||4||33||102||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (186-11)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਾ ਕੈ ; ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥ (186-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose Antahkaran recognizes pleasure and pain equally;

ਤਾ ਕਉ ; ਕਾੜਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥ (186-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

How can ever anxiety be within them? Means that they are always in consistent bliss state||1||

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ; ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥ (186-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Holy Saints abide in celestial bliss.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (186-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They remain obedient to the Almighty, the Sovereign Almighty King. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ , ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ; ਮਨਿ ਆਇ ॥ (186-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have the worryless Almighty abiding in their minds

ਤਾ ਕਉ ; ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (186-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

no worries will ever bother them. ||2||

ਜਾ ਕੈ ; ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥ (186-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have banished illusion (doubt) from their minds

ਤਾ ਕੈ ; ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥ (186-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are not afraid of death at all. ||3||

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (186-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose hearts are filled with the Almighty's Name by the Guru

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩੪॥੧੦੩॥ (186-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

says Guru Nanak, all treasures come to them. ||4||34||103||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (186-15)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ; ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ ॥ (186-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty of Unfathomable Form has His Place in the mind.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ ॥੧॥ (186-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, only rare ones realises this fact. ||1||

ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ॥ (186-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The peaceful form of discourse is the Ambrosial Pool,

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਤਿਸੁ ਲੈ ਭੁੰਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (186-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

only those who are fated to attain, consumes them in. ||1||Pause||

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ; ਥਾਨੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (186-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The limitless recitation of Gurbani (Guru's Bani) vibrates in that most uncommon place.

ਤਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ; ਮੋਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥੨॥ (186-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Lord of the World is fascinated with this limitless recitation. ||2||

ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ ; ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ (186-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The numerous, countless places of celestial peace

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ; ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥੩॥ (186-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

there, the Saints dwell, in the Company of the Supreme Almighty. ||3||

ਹਰਖ ਅਨੰਤ ; ਸੋਗ ਨਹੀ ਬੀਆ ॥ (186-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is infinite joy, and no sorrow or duality.

ਸੋ ਘਰੁ ਗੁਰਿ ; ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ॥੪॥੩੫॥੧੦੪॥ (186-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has blessed Nanak with this home. ||4||35||104||

ਗਉੜੀ , ਮਃ ੫ ॥ (186-19)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ; ਆਰਾਧਉ ॥ (186-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What form of Yours should I worship and adore?

ਕਵਨ ਜੋਗ ; ਕਾਇਆ ਲੇ ਸਾਧਉ ॥੧॥ (186-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What Yoga should I practice to control my body? ||1||

ਕਵਨ ਗੁਨੁ ; ਜੋ ਤੁਝੁ ਲੈ ਗਾਵਉ ॥ (187-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What is that virtue, by which I may sing of You?

ਕਵਨ ਬੋਲ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੀਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What is that speech, by which I may please the Supreme Almighty? ||1||Pause||

ਕਵਨ ਸੁ ਪੂਜਾ ਤੇਰੀ ; ਕਰਉ ॥ (187-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What worship service shall I perform for You?

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ; ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਤਰਉ ॥੨॥ (187-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

How can I cross over the terrifying world-ocean? ||2||

ਕਵਨ ਤਪੁ ; ਜਿਤੁ ਤਪੀਆ ਹੋਇ ॥ (187-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What is that penance, by which I may become a penitent?

ਕਵਨੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥੩॥ (187-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What is that Name, by which the filth of egotism may be washed away? ||3||

ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ; ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਘਾਲ ॥ (187-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Virtue, worship, spiritual wisdom, concentration (meditation) and all service, Guru Nanak says

ਜਿਸੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥ (187-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are obtained from the True Guru, when, in His Mercy and Kindness, He meets us. ||4||

ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨੁ ; ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (187-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They alone receive this merit, and they alone know Almighty,

ਜਿਸ ਕੀ ;
ਮਾਨਿ ਲੇਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩੬॥੧੦੫॥ (187-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who are approved by the Giver of happiness. ||1||Second Pause||36||105||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (187-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ; ਜਾ ਕੋ ਗਰਬਾ ॥ (187-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The body which you are so proud of, does not belong to you.

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ; ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ ॥੧॥ (187-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Power, property and wealth are not yours. ||1||

ਆਪਨ ਨਹੀ ; ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥ (187-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They are not yours, so why do you cling to them?

ਆਪਨ ਨਾਮੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Only the Naam, the Name of the Almighty, is yours; it is received from the True Guru. ||1||Pause||

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ; ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ (187-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Children, spouse and siblings are not yours.

ਇਸਟ ਮੀਤ ; ਆਪ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥੨॥ (187-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear friends, mother and father are not yours. ||2||

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ; ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਮ ॥ (187-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Gold, silver and money are not yours.

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ; ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮ ॥੩॥ (187-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Fine horses and magnificent elephants are of no use to you. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜੋ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (187-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, those whom the Guru forgives, meet with the Almighty.

ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ;
ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੪॥੩੭॥੧੦੬॥ (187-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Everything belongs to those who have the Universal King, Almighty. ||4||37||106||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (187-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ; ਊਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥ (187-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I place the Guru's Feet on my forehead,

ਤਾ ਤੇ ; ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥੧॥ (187-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and all my pains are gone. ||1||

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ; ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ (187-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to my True Guru.

ਆਤਮ ਚੀਨਿ ; ਪਰਮ ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have come to understand my soul, and I enjoy supreme bliss. ||1||Pause||

ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ; ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ (187-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have applied the dust of the Guru's Feet to my face,

ਅਹੰਬੁਧਿ ; ਤਿਨਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ (187-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

which has removed all my arrogant intellect. ||2||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਲਗੋ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥ (187-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Shabad has become sweet to my mind,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਡੀਠਾ ॥੩॥ (187-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and I behold the Supreme Almighty. ||3||

ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (187-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru is the Giver of peace; the Guru is the Creator.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ; ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੩੮॥੧੦੭॥ (187-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says the Guru is the Support of the breath of life and the soul. ||4||38||107||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (187-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਆਹਿ ॥
ਜਾ ਕੈ ; ਊਣਾ ਕਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥੧॥ (187-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, seek the One who lacks nothing. ||1||

ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤ ॥ (187-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Make the Beloved Almighty your friend.

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ; ਰਾਖਹੁ ਸਦ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Keep Him constantly in your mind; He is the Support of the life forces (Pran). ||1||Pause||

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵਿ ॥ (187-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, remember Him;

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ; ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥ (187-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Primal Being, the Infinite Divine Almighty. ||2||

ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ; ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥ (187-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O, Mind, place your hopes in the One

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ; ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੩॥ (187-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who is the Support of all beings, from the very beginning of time, and throughout the ages as well. ||3||

ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (187-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His Love brings eternal peace;

ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ; ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥੪॥੩੯॥੧੦੮॥ (187-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

meeting the Guru, Nanak sings His Glorious Praises. ||4||39||108||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (187-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮੀਤੁ ਕਰੈ ; ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥ (187-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever my Friend (Almighty) does, I accept.

ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਬ ; ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ (187-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My Friend's (Almighty) actions are pleasing to me. ||1||

ਏਕਾ ਟੇਕ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤ ॥ (187-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Within my conscious mind, the One Almighty is my only Support.

ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ; ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who will direct the reality in future is my Friend (Almighty). ||1||Pause||

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ; ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (187-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My Friend (Almighty) is Carefree.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥੨॥ (187-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, I give my love to Him. ||2||

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (187-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My Friend is the Inner-knower, the knower of hearts.

ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥ (187-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the All-powerful Being, the Supreme Almighty and Master. ||3||

ਹਮ ਦਾਸੇ ; ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥ (187-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am Your servant; You are my Lord and Master.

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ; (ਮਹੱਤੁ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥੪॥੪੦॥੧੦੯॥ (188-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Nanak: my honor and glory are all Yours, Almighty. ||4||40||109||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਾ ਕਉ ; ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ (188-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have You on their side, O All-powerful Almighty

ਤਾ ਕਉ ; ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥੧॥ (188-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

no black stain of sins can ever stick to them. ||1||

ਮਾਧਉ ; ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (188-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Lord of wealth, those who place their hopes in You

ਤਾ ਕਉ ; ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (188-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

nothing of the world can ever touch them at all. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥ (188-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose hearts are filled with their Lord and Master

ਤਾ ਕਉ ; ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ (188-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

no anxiety can affect them. ||2||

ਜਾ ਕਉ ; ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ (188-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those, unto whom You give Your consolation, Almighty

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ; ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥ (188-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

pain does not even approach them. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (188-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have found that Guru,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਪੂਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥੪॥੪੧॥੧੧੦॥ (188-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who has shown me the Perfect, Supreme Almighty. ||4||41||110||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ; ਵਡਭਾਗੀ ॥ (ਦੁ-ਲਭ ਬੋਲੋ) (188-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This human body is so difficult to obtain; it is only obtained by great good fortune.

ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ; ਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥ (188-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who do not meditate on the Naam, the Name of the Almighty, are murderers of the soul. ||1||

ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ; ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥ (188-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who forget the Almighty might just as well die.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ; ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (188-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Naam, of what use are their lives? ||1||Pause||

ਖਾਤ ਪੀਤ ; ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (188-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Eating, drinking, playing, laughing and showing off

ਕਵਨ ਅਰਥ ; ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥ (188-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

what use are the ostentatious displays of the dead? ||2||

ਜੋ ਨ ਸੁਨਹਿ ; ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ (188-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who do not listen to the Praises of the Lord of supreme bliss,

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ; ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥ (188-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are worse off than beasts, birds or creeping creatures. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (188-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the GurMantra has been implanted within me;

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੪੨॥੧੧੧॥ (188-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the Name alone is contained within my heart. ||4||42||111||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: A rich trader's father passed-way and he was mourning, upon observing this Guru Arjan Dev Ji uttered the following Shabad;

ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ; ਕਾ ਕੋ ਬਾਪ ॥ (188-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whose mother is this? Whose father is this?

ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ; ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਸਾਕ ॥੧॥ (188-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All worldly relationships are false as they exist for name sake menas that the worldly relationships are temporary. ||1||

ਕਾਹੇ ਕਉ ; ਮੂਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥ (188-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Why are you screaming and shouting, you fool?

ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗਿ ; ਹੁਕਮਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (188-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By good destiny and the Almighty's Order, you have come into the world. ||1||Pause||

ਏਕਾ ਮਾਟੀ ; ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ (188-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is the one soil, the one light,

ਏਕੋ ਪਵਨੁ ; ਕਹਾ ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ ॥੨॥ (188-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the one praanic wind. Why are you crying? For whom do you cry? ||2||

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ; ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ (188-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

People weep and cry out, "Mine, mine!"

ਮਰਣਹਾਰੁ ; ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਾਹੀ ॥੩॥ (188-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This soul is not perishable. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਕਪਾਟ ॥ (188-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru has opened my shutters;

ਮੁਕਤੁ ਭਏ ; ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥੪॥੪੩॥੧੧੨॥ (188-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am liberated, and my illusions (doubts) have been dispelled. ||4||43||112||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji rejects the greatness achieved by accumulating worldly wealth;

ਵਡੇ ਵਡੇ ; ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ ॥ (188-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who seem to be great and powerful,

ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ; ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ॥੧॥ (188-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are afflicted by the disease of anxiety. ||1||

ਕਉਨ ਵਡਾ ; ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ (188-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Who is great by the greatness of Maya ? means none becomes great with worldly possession as the greatness owns by Maya.

ਸੋ ਵਡਾ ; ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (188-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They alone are great, who are lovingly attached concentration in the Almighty. ||1||Pause||

ਭੂਮੀਆ ; ਭੂਮਿ ਊਪਰਿ , ਨਿਤ ਲੁਝੈ ॥ (ਲੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (188-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The landlord fights over his land each day.

ਛੋਡਿ ਚਲੈ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ('ਬੁਝੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (188-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He shall have to leave it in the end (upon death), but his desires remains and never satisfies. ||2||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (188-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, this is the essence of Truth:

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ; ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥੪੪॥੧੧੩॥ (188-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

without the Almighty's meditation, there is no salvation. ||3||44||113||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ; ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (188-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Perfect is the path; perfect is the cleansing bath.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ; ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (188-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Everything is perfect, if the Naam is in the heart. ||1||

ਪੂਰੀ ਰਹੀ ; ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾਖੀ ॥ (188-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One's honor remains perfect, when the Perfect Almighty preserves it.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ;
ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਤੱਕੀ ਬੋਲੋ) (188-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His servant takes to the Sanctuary of the Supreme Almighty. ||1||Pause||

ਪੂਰਾ ਸੁਖੁ ; ਪੂਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (188-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Perfect is the peace; perfect is the contentment.

ਪੂਰਾ ਤਪੁ ; ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥੨॥ (188-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Perfect is the penance; perfect is the Raja Yoga, the Yoga of meditation and success. ||2||

ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ; ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ (188-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

On the Almighty's Path, sinners are purified.

ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ; ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕ ॥੩॥ (188-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Perfect is their glory; perfect is their humanity. ||3||

ਕਰਣਹਾਰੁ ; ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੂਰਾ ॥ (188-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They dwell forever in the Presence of the Creator Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੪੫॥੧੧੪॥ (188-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, my True Guru is Perfect. ||4||45||114||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-19)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ; ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟ ॥ (188-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Millions (Kot, Keror = 10 million) of sins are wiped away by the dust of the feet of the Saints.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਟ ॥੧॥ (189-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, one is released from birth and death. ||1||

ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ; ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (189-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Blessed Vision of the Saints is the perfect cleansing bath.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, one comes to chant the Naam, the Name of the Almighty. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਮਿਟਿਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (189-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, egotism is vanished,

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ; ਸਭੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ (189-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and the One Almighty is seen everywhere. ||2||

ਸੰਤ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ; ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥ (189-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the pleasure of the Saints, the five passions are overpowered,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥੩॥ (189-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and the nectar of Almighty’s Name is accumulated within the heart. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮ ॥ (189-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, one whose karma is perfect,

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ; ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੪੬॥੧੧੫॥ (189-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

touches the feet of the Holy. ||4||46||115||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ; ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥ (189-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on the Glories of the Almighty, the heart-lotus blossoms radiantly.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ॥੧॥ (189-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Almighty in meditation, all fears are dispelled. ||1||

ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (189-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Perfect is that intellect, by which the Glorious Praises of the Almighty are sung.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, one finds the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਪਾਈਐ ਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥ (189-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the treasure of Almighty's Name is obtained.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥ (189-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, all one's works are brought to fruition. ||2||

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ; ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (189-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through devotion to the Almighty, one's life is acceptable.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥੩॥ (189-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, one chants the Naam, the Name of the Almighty. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (189-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, that humble being is accepted,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ; ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੪੭॥੧੧੬॥ (189-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

within whose heart the Lord Almighty abides. ||4||47||116||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਏਕਸੁ ਸਿਉ ; ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (189-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose minds are imbued with the One Almighty,

ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ; ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥ (189-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the jealously feeling towards others is eliminated. ||1||

ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ; ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ (189-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They see none other than the Almighty of the Universe.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Creator is the Doer, the Cause of causes. ||1||Pause||

ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ ; ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ (189-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who work willingly, and chant the Name of the Almighty,

ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ; ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥ (189-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- they do not waver, here or hereafter. ||2||

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ; ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥ (189-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who possess the wealth of the Almighty are the true bankers.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥੩॥ (189-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has bestowed His confidence. ||3||

ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ; ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (189-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Giver of life, the Sovereign Almighty King meets them.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪੮॥੧੧੭॥ (189-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, they attain the supreme status. ||4||48||117||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-11)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ (189-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of the Almighty, is the Support of the life forces (Pran) of His devotees.

ਨਾਮੋ ਧਨੁ ; ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥ (189-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Naam is their wealth, the Naam is their occupation. ||1||

ਨਾਮ ਵਡਾਈ ; ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ (189-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the greatness of the Naam, His humble servants are blessed with glory.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty Himself bestows it, in His Mercy. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ; ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੁ ॥ (189-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Naam is the home of peace of His devotees.

ਨਾਮ ਰਤੁ ; ਸੋ ਭਗਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ (ਰੱਤੁ ਬੋਲੋ) (189-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Attuned to the Naam, His devotees are approved. ||2||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਜਨ ਕਉ ਧਾਰੈ ॥ (189-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Name of the Almighty is the support of His humble servants.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਜਨੁ , ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ (189-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With each and every breath, they remember the Naam. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥ (189-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, those who have perfect destiny

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ; ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥੪॥੪੯॥੧੧੮॥ (189-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- their minds are attached to the Naam. ||4||49||118||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-15)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (189-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, I meditated on the Name of the Almighty.

ਤਬ ਤੇ ਧਾਵਤੁ ; ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥੧॥ (189-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Since then, my restless mind has been satisfied. ||1||

ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (189-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have obtained the home of peace, singing His Glorious Praises.

ਸ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿਆ ; ਮੇਰੀ ਹਤੀ ਬਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My troubles have ended, and the demon has been destroyed. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਅਰਾਧਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (189-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Worship and adore the Lotus Feet of the Lord Almighty.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ; ਮਿਟੀ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥੨॥ (189-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the Almighty, my anxiety has come to an end. ||2||

ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ; ਏਕ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ॥ (189-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have renounced all - I am an orphan. I have come to the Sanctuary of the One Almighty.

ਉਚ ਅਸਥਾਨੁ ; ਤਬ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ॥੩॥ (189-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Since then, I have found the highest celestial home. ||3||

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭਰਮੁ ; ਭਉ ਨਸਿਆ ॥ (189-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My pains, troubles, illusions (doubts) and fears are gone.

ਕਰਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ; ਮਨਿ ਬਸਿਆ ॥੪॥੫੦॥੧੧੯॥ (189-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Creator Almighty abides within the mind says Guru Nanak. ||4||50||119||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-19)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕਰ ਕਰਿ ਟਹਲ ; ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ (189-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With my hands I do His work; with my tongue I sing His Glorious Praises.

ਚਰਨ ; ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਵਉ ॥੧॥ (190-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With my feet, I walk on the Path of my Lord and Master. ||1||

ਭਲੋ ਸਮੋ ; ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ (190-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It is a good time, when I remember Him in meditation.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ;
ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਉੱਤਰੀਆ ਬੋਲੋ)** (190-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on the Naam, the Name of the Almighty, I cross over the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਨੇਤ੍ਰ ; ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖੁ ॥ (190-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With your eyes, behold the Blessed Vision of the Saints.

ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ; ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੨॥ (190-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Record the Immortal Almighty within your mind. ||2||

ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ; ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ (190-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By going to the company of Saints Almighty's Praises is heard.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ; ਮਿਟਾਇ ॥੩॥ (190-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your fears of birth and death shall depart. ||3||

ਚਰਣ ਕਮਲ ਠਾਕੁਰ ; ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (190-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Enshrine the Lotus Feet of your Almighty and Master within your heart.

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ; (ਦੁ-ਲਭ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੪॥੫੧॥੧੨੦॥ (190-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Thus this human life, so difficult to obtain, shall be liberated forever. ||4||51||120||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਾ ਕਉ ; ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ (190-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The one, upon whom the Almighty Himself showers His Mercy,

ਸੋ ਜਨੁ ; ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੈ ॥੧॥ (190-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

chant the Naam, the Name of the Almighty, with the tongue. ||1||

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ; ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ (190-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forgetting the Almighty, superstition and sorrow shall overtake you.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (190-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on the Naam, illusion (doubt) and fear shall depart. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ (190-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The one who listens to the Almighty's Praises, and sing the Almighty's Praises,

ਤਿਸੁ ਜਨ ; ਦੂਖੁ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੨॥ (190-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pains shall never even come close to such person. ||2||

ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਤ ; ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ (190-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

While serving the Almighty, His humble servants is praiseful.

ਤਾ ਕਉ ; ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ॥੩॥ (190-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The fire of Maya does not even touch him. ||3||

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥ (190-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Within the minds, bodies and mouths, remains the Almighty's Name who is the house of Mercy.

ਨਾਨਕ ; ਤਜੀਅਲੇ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੫੨॥੧੨੧॥ (190-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says that such one has renounced all other worldly entanglements. ||4||52||121||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ; ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (190-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renounce your cleverness of intellect (Budh), and your cunning tricks of the mind.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੧॥ (190-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Maintain the faith on the Support of the Perfect Guru. ||1||

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ; ਸੁਖ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (190-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The pains shall vanish, and in peace, you shall sing the Glorious Praises of the Almighty's virtues.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ; ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (190-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meeting the Perfect Guru, let your concentration be absorbed in the Almighty's Love. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ; ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ (190-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has given me the Guru's Mantra (Gurmantar) of the Almighty's Name.

ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ; ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੨॥ (190-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My worries are vanished, and my anxiety is gone. ||2||

ਅਨਦ ਭਏ ; ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (190-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meeting with the Merciful Guru, I am in bliss (ecstasy).

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਕਾਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥ (190-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Showering His Mercy, He has cut away the noose of the Messenger of Death. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (190-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I have found the Perfect Guru;

ਤਾ ਤੇ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫੩॥੧੨੨॥ (190-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Therefore the Maya shall never influence the mind the intellect again. ||4||53||122||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Soon after the manifestation (birth) of Guru Hargobind Sahib Ji, Baba Prithi Chand (Guru Arjan Dev Ji's elder brother) hired a lady to kill Guru Hargobind Sahib Ji by forcing Him to her breast which was tarnished with deadly poison; however Guru Ji survived the attack and in compliment to Almighty, Guru Arjan Dev Ji upon uttered the following Shabad ;

ਰਾਖਿ ਲੀਆ ; ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪਿ ॥ (190-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru Himself has saved (protected) me.

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ; ਲਾਗੋ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ (190-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The self-willed manmukhs are afflicted with misfortune. ||1||

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ; ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ (190-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Chant and meditate on the Guru, the Guru, O my friend.

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਵਹਿ ; ਦਰਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (190-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your face shall be radiant in the Court of the Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ; ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ॥ (190-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Enshrine the Feet of the Guru within your heart;

ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ; ਤੇਰੀ ਹਤੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥ (190-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

your pains, enemies and bad luck shall be destroyed. ||2||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ (190-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Shabad is your eternal Companion and Protector.

ਦਇਆਲ ਭਏ ; ਸਗਲੇ ਜੀਅ , ਭਾਈ ॥੩॥ (190-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Siblings of Destiny, all beings shall be kind to you. ||3||

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ (190-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When the Perfect Guru granted His Grace,

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ; ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੪॥੫੪॥੧੨੩॥ (190-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

says Guru Nanak, I was totally, completely fulfilled means that the purpose and the mission of life has been achieved. ||4||54||123||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-15)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of true congregation (Satsang);

ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ; ਜੈਸੇ ਢੋਰ ॥ (190-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Like beasts, they consume all sorts of tasty treats.

ਮੋਹ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ; ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੧॥ (190-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With the rope of worldly attachment, they are bound and gagged like thieves. ||1||

ਮਿਰਤਕ ਦੇਹ ; ਸਾਧਸੰਗ ਬਿਹੂਨਾ ॥ (190-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their bodies are equivalent to corpse, without the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਆਵਤ ਜਾਤ ; ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (190-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They come and go in reincarnation, and are destroyed by pain. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ; ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ (190-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Although they wear all sorts of beautiful robes,

ਜਿਉ ਡਰਨਾ ; ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਡਰਾਇਆ ॥੨॥ (190-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

but they are still just scarecrows in the field, frightening away the birds. ||2||

ਸਗਲ ਸਰੀਰ ; ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮ ॥ (190-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All other physical form (body) of various creation are of some use,

ਨਿਹਫਲ ਮਾਨੁਖੁ ; ਜਪੈ ਨਹੀ ਨਾਮ ॥੩॥ (190-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

but the human body becomes useless and causes threat to numurous diseases upon death therefore the only use of human body is to recite Almighty's Name otherwise the body is totally useless. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ (190-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, those unto whom the Almighty becomes Merciful,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ; ਭਜਹਿ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥੪॥੫੫॥੧੨੪॥ (190-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

joins the congregation of the holy (Saadh Sangat), and meditate on the Almighty of the Universe. ||4||55||124||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-19)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (191-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Shabad quiets quarrels (arguments) and troubles.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ; ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥੧॥ (191-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Coming (birth) and going (death) ceases, and all comforts (of salvation) are obtained. ||1||

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ; ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (191-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Fear is dispelled, concentrating on the Fearless Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (191-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I sing the Glorious Praises of the Almighty's virtues. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਕਵਲ ; ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (191-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have enshrined the Lotus Feet of the Almighty within my heart.

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ; ਗੁਰਿ , ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ (191-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has ferried me across the ocean of fire. ||2||

ਬੂਡਤ ਜਾਤ ; ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥ (191-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I was sinking down, and the Perfect Guru pulled me out.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ; ਗਾਢੇ ॥੩॥ (191-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I was cut off from the Almighty and engrossed in countless cycle of incarnations, and now the Guru united me with Almighty again. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (191-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I am a sacrifice to the Guru;

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ; ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੫੬॥੧੨੫॥ (191-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

upon meeting the Guru, I have been liberated of birth and death. ||4||56||125||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (191-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermons);

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਹੁ ॥ (191-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Saadh Sangat, the Company of the Holy, embrace Almighty's Sanctuary.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ; ਆਗੈ ਧਰਹੁ ॥੧॥ (191-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In return place your mind and body in offering before Almighty mean that one can only embrace the sanctuary of Almighty by abandoning the thoughts of the mind and the pleasures of the body. ||1||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (191-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Drink in the Ambrosial Nectar of Almighty's Name, O my Siblings of Destiny.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ;
ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ('ਬੁਝਾਈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (191-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty with your mind and body, the fire of worldly thirst and desires will be totally quenched. ||1||Pause||

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ; ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ (191-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renounce your arrogant pride, and end the cycle of birth and death.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣ ; ਨਮਸਕਾਰਹੁ ॥੨॥ (191-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Bow in humility to the feet of the Almighty's slave. ||2||

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ; ਮਨਹਿ ਸਮਾਲੇ ॥ (191-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty in your mind, with each and every breath.

ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ; ਜੋ ਚਾਲੈ ਨਾਲੇ ॥੩॥ (191-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Gather only that wealth, which shall go with you. ||3||

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ (191-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He alone obtains it, upon whose forehead such destiny is written.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੫੭॥੧੨੬॥ (191-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, fall at the Feet of such Almighty. ||4||57||126||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (191-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of a True Guru (Satguru);

ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ; ਖਿਨ ਮਾਹੇ ॥ (191-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The dried branches are made green again in an instant.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ; ਜੀਵਾਏ ॥੧॥ (191-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His Ambrosial Glance irrigates and revives them. ||1||

ਕਾਟੇ ਕਸਟ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (191-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Divine Guru has removed all my causes of pains.

ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਦੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (191-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He blesses His servant with His service. ||1||Pause||

ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ; ਪੁਨੀ ਮਨ ਆਸਾ ॥ (191-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Anxiety is removed, and the desires of the mind are fulfilled,

ਕਰੀ ਦਇਆ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੨॥ (191-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

when the True Guru, the Treasure of Excellence, shows blesses in His Kindness. ||2||

ਦੁਖ ਨਾਠੇ ; ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ ॥ (191-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pain is driven far away, and peace comes in its place;

ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ; ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥੩॥ (191-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

there is no delay, when the Guru gives the Order. ||3||

ਇਛ ਪੁਨੀ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ (191-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Desires are fulfilled, when one meets the True Guru;

ਨਾਨਕ ; ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥੪॥੫੮॥੧੨੭॥ (191-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says His humble servant is fruitful and prosperous. ||4||58||127||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (191-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤਾਪ ਗਏ ; ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ ॥ (191-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The fever has departed; Almighty has showered us with peace and calm.

ਸੀਤਲ ਭਏ ; ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥੧॥ (191-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

A cooling peace prevails; Almighty has granted this gift. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (191-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Almighty's Grace, we have become comfortable.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ; ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (191-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Separated from Him for countless incarnations, we are now reunited with Him. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (191-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty's Name with mind and body,

ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ; ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੨॥ (191-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the dwelling of all disease is destroyed within the mind and body. ||2||

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ; ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ (191-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through divine knowledge and supreme passion, utter the Gurbani which is Almighty's Hymn (Bani).

ਆਠ ਪਹਰ ; ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੩॥ (191-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Eight Pehar (Twenty-four hours) a day, O mortal, remember Almighty. ||3||

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ; ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (191-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pain, suffering and the Messenger of Death do not even approach that one,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫੯॥੧੨੮॥ (191-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

says Guru Nanak, who sings the Glorious Praises of the Almighty's virtues. ||4||59||128||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (191-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of Almighty's name and Saints;

ਭਲੇ ਦਿਨਸ ; ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ (191-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Auspicious is the day, and auspicious is the union,

ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥ (191-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

which brought me to the Supreme Lord Almighty, the Unjoined, Unlimited One. ||1||

ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਉ ; ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (191-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to that moment (time),

ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (191-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

when my mind chants the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ; ਸਫਲ ਓਹ ਘਰੀ ॥ (191-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Blessed is that moment, and blessed is that Gheri (22.5 minutes),

ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ; ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੨॥ (191-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

when my tongue chants the Almighty's Name with the concentration of mind and body. ||2||

ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਮਾਥਾ ; ਸੰਤ ਨਮਸਕਾਰਸਿ ॥ (191-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Blessed is that forehead, which bows in humility to the Saints.

ਚਰਣ ਪੁਨੀਤ ; ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥ (191-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pure are those feet, which walk on the Almighty's Path. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ॥ (191-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, auspicious is my karma,

ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ; ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੬੦॥੧੨੯॥ (191-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

which has led me to touch the Feet of the Holy. ||4||60||129||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (192-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Keep the Guru's Shabad within your mind.

ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ; ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (192-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty's Name, all anxiety will be removed. ||1||

ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ; ਨਾਹੀ ਅਨ ਕੋਇ ॥ (192-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Lord Almighty, there is no one else at all.

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ; ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He alone preserves and destroys. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ; ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (192-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Enshrine the Guru's Feet within your heart.

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ; ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (192-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditate on Him and cross over the worldly ocean of fire means thirst for worldly possession. ||2||

ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸਿਉ ; ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ॥ (192-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Focus your concentration on the Guru's inspiring Form.

ਈਹਾ ਊਹਾ ; ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ (192-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, you shall be honored. ||3||

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ; ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ (192-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renouncing everything, I have come to the Guru's Sanctuary.

ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ;
ਨਾਨਕ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬੧॥੧੩੦॥ (192-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My anxieties are over - Guru Nanak says I have found peace. ||4||61||130||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਦੂਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (192-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering whom, all pains are gone.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (192-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The jewel of the Naam, the Name of the Almighty, comes to dwell in the mind. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (192-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, chant the Bani, the Hymns of the Master of Universe.

ਸਾਧੂ ਜਨ ; ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Holy People chant the Almighty's Name with their tongues. ||1||Pause||

ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ; ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥ (192-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the One Almighty, there is no other at all.

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (192-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By His Glance of Grace, eternal peace is obtained. ||2||

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ; ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥ (192-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Make the One Almighty your friend, intimate and companion.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ; ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੩॥ (192-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Write in your mind the Word of the Almighty. ||3||

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ; ਸੁਆਮੀ ॥ **(ਸਰਬੱਤ ਬੋਲੋ)** (192-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty Master is totally pervading everywhere and within all.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੬੨॥੧੩੧॥ (192-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak sings the Praises of the Inner-knower. ||4||62||131||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji pleads before Almighty;

ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ; ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (192-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The whole world is engrossed in fear.

ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ; ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ (192-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have the Naam, the Name of the Almighty, as their Support, feel no fear. ||1||

ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ (192-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Fear does not affect those who take to Your Sanctuary.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋਈ ਕਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You do whatever You please. ||1||Pause||

ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ; ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (192-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In pleasure and in pain, the world is coming and going in reincarnation.

ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ॥੨॥ (192-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who are pleasing to Almighty, find peace. ||2||

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ; ਮਹਾ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ (192-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Maya pervades the awesome worldly ocean of fire (thirst of worldly desires).

ਸੇ ਸੀਤਲ ; ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (192-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have found the True Guru are calm and cool. ||3||

ਰਾਖਿ ਲੇਇ ; ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ (192-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please preserve me, O Almighty, O Great Preserver!

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੬੩॥੧੩੨॥ (192-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, what a helpless creature I am! ||4||63||132||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ (192-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, I chant Your Name.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਦਰਗਹ ਥਾਉ ॥੧॥ (192-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, I obtain a seat in Your Court. ||1||

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (192-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without You, O Supreme Almighty, there is no one.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, everlasting peace is obtained. ||1||Pause||

ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ; ਤਉ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (192-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

If You abide in the mind, we do not suffer in sorrow.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੨॥ (192-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, illusion (doubt) and fear run away. ||2||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (192-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Supreme Almighty, Infinite and Master,

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ (192-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are the Inner-knower of all hearts. ||3||

ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ; ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (192-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Offer humble prayer before the True Guru:

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੬੪॥੧੩੩॥ (192-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says may I be blessed with the treasure of the True Name. ||4||64||133||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕਣ ਬਿਨਾ ; ਜੈਸੇ ਥੋਥਰ ਤੁਖਾ ॥ (ਤੁੱਖਾ ਬੋਲੋ) (192-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As the husk is empty without the grain,

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ; ਸੂਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥੧॥ (192-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

so is the mouth empty without the Naam, the Name of the Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ; ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (192-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O mortal, chant continually the Almighty's Name with participation of mind and body.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Naam, cursed is the body, which shall be taken back by Death. ||1||Pause||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਨਾਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ (192-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Naam, no one's face shows good fortune.

ਭਰਤ ਬਿਹੂਨ ; ਕਹਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥ (192-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Husband, where is the marriage? ||2||

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਲਗੈ ਅਨ ਸੁਆਇ ॥ (192-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forgetting the Almighty's Name, and attached to other tastes,

ਤਾ ਕੀ ਆਸ ; ਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥੩॥ (192-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

none of the hopes are fulfilled. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ; ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥ (192-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, grant Your Grace, and give me this gift.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪੈ ; ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੪॥੬੫॥੧੩੪॥ (192-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please, let Nanak chant Your Name, day and night. ||4||65||134||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ; ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (193-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are All-competent, You are my Master.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ; ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ (193-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Everything comes from You; You are the Inner-knower, of all hearts. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ; ਜਨ ਓਟ ॥ (193-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Supreme Almighty is the Support of His humble servant.

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ; ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Millions are saved in Your Sanctuary. ||1||Pause||

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ; ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ (193-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As many creatures as there are - they are all Yours.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੨॥ (193-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, all sorts of comforts are obtained. ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ; ਸਭ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ (193-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever happens, is all according to Your Will.

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ; ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (193-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who understands the Almighty's Command, is absorbed in the True Almighty. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ (193-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please grant Your Grace, Almighty, and bestow this gift

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ; ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬੬॥੧੩੫॥ (193-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

upon Nanak, that he may meditate on the treasure of the Almighty’s Name (Naam). ||4||66||135||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ; ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (193-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, the Blessed Vision of His Darshan is obtained,

ਜਾ ਕੀ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ (193-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

by those who are lovingly absorbed in the Almighty's Name. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ; ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (193-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose minds are filled with the Almighty,

ਤਾ ਕਉ ; ਦੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

do not suffer pain, even in dreams. ||1||Pause||

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਰਾਖੇ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥ (193-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All treasures have been placed within the minds of His humble servants.

ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (193-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In their company, sinful mistakes and sorrows are taken away. ||2||

ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (193-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Glories of the Almighty's humble servants cannot be described.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (193-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The servants of the Supreme Almighty remain absorbed in Him. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ; ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ (193-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Grant Your Grace, Almighty, and hear my prayer:

ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ; ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੪॥੬੭॥੧੩੬॥ (193-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

please bless Nanak with the dust of the feet of Your slave. ||4||67||136||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ (193-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Almighty, your misfortune shall be taken away,

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ; ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (193-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and all joy shall come to abide in your mind. ||1||

ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਏਕੋ ਨਾਮ ॥ (‘ਭਜੁ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (193-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditate, O my mind, on the One Name.

ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਕੈ ; ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It alone shall be of use to your soul. ||1||Pause||

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ; ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥ (193-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Night and day, sing the Glorious Praises of the Infinite Almighty's virtues,

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ; ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥ (193-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

through the Pure Mantra of the Perfect Guru. ||2||

ਛੋਡਿ ਉਪਾਵ ; ਏਕ ਟੇਕ ਰਾਖੁ ॥ (193-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Give up other efforts, and place your faith in the Support of the One Almighty.

ਮਹਾ ਪਦਾਰਥੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੩॥ (193-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Taste the Ambrosial Essence of this, the greatest treasure. ||3||

ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ; ਤੇਈ ਜਨ ਤਰੇ ॥ (193-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They alone cross over the dreadful worldly ocean of Maya,

ਨਾਨਕ , ਜਾ ਕਉ ; ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੬੮॥੧੩੭॥ (193-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says upon whom the Almighty casts His Glance of Grace. ||4||68||137||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਿਰਦੈ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ॥ (193-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have embraced the Lotus Feet of Almighty within my heart.

ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ (193-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meeting the Perfect True Guru, I am liberated. ||1||

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (193-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Sing the Glorious Praises of the Universal Master's (Almighty) virtues, O my Siblings of Destiny.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Joining the Holy Saints, meditate on the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ; ਹੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (ਦੁ-ਲਭ ਬੋਲੋ) (193-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This human body, so difficult to obtain, is accepted means the entire purpose of life is achieved.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ; ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨੀਸਾਨੁ ॥੨॥ (193-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

when one receives the banner of the Almighty's Name (Naam) from the True Guru. ||2||

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (193-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty, the state of perfection is attained.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਭੈ ਭਰਮ ਮਿਟਾਇਆ ॥੩॥ (193-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, fear and illusion (doubt) depart. ||3||

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ; ਤਤ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (193-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Wherever I look, there I see the Almighty pervading.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੬੯॥੧੩੮॥ (193-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Slave Nanak has entered the Almighty's Sanctuary. ||4||69||138||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters prayer before Almighty;

ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ; ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (193-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Blessed Vision of the Guru.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ; ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ (193-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Chanting and meditating on the Name of the True Guru, I live. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (193-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Supreme Almighty, Dear Perfect Divine Guru,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

show mercy to me, and enroll me to Your service. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ (193-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I enshrine His Lotus Feet within my heart.

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ; ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ (193-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I offer my mind, body and wealth to the Guru, the Support of the life forces (Pran). ||2||

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ; ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (193-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My life is prosperous, fruitful and approved;

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੩॥ (193-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Acknowledge that the Guru, the Supreme Almighty, is near me. ||3||

ਸੰਤ ਧੂਰਿ ; ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (193-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, I have obtained the dust of the feet of the Saints.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਭੇਟਤ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੭੦॥੧੩੯॥ (193-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says meeting the Guru, my concentration is focussed in Almighty. ||4||70||139||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermon);

ਕਰੈ ਦੁਹਕਰਮ ; ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ॥ **(ਦੁਹ-ਕਰਮ ਬੋਲੋ)** (194-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They do their evil deeds, and pretend otherwise;

ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ; ਬਾਧਾ ਚੋਰੁ ॥੧॥ (194-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

but in the Court of the Almighty, they shall be bound and gagged like thieves. ||1||

ਰਾਮੁ ਰਮੈ ; ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥ (194-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who remember the Almighty belong to the Almighty.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty is contained in the water, the land and the sky. ||1||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ; ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (194-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their inner beings are filled with poison, and yet with their mouths, they preach words of Ambrosial Nectar.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ; ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥੨॥ (194-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Bound and gagged in the City of Death, they are punished and beaten. ||2||

ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ; ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਰ ॥ (194-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Hiding behind many screens, they commit acts of corruption,

ਖਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ; ਹੋਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥੩॥ (194-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

but in an instant, they are revealed to the entire world. ||3||

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ; ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (194-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose inner beings are true, who are attuned to the ambrosial essence of the Naam, the Name of the Almighty

ਨਾਨਕ ; ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੭੧॥੧੪੦॥ (194-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- Guru Nanak says the Almighty, the Architect of Destiny, is merciful to them. ||4||71||140||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਰਾਮ ਰੰਗੁ ; ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (194-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Love shall never leave or depart.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ('ਬੁੱਝਾਇ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (194-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They alone understand, unto whom the Perfect Guru gives it. ||1||

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; ਸੋ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (194-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One whose mind is attuned to the Almighty's Love have in turn transforn into Almighty.

ਲਾਲ ਰੰਗ ; ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The true colour is Almighty's Love, who is perfect, universal protector and the writter of Destiny. ||1||Pause||

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ; ਬੈਸਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ (194-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Sitting in the Society of the Saints, sing the Glorious Praises of the Almighty's virtues.

ਤਾ ਕਾ ਰੰਗੁ ; ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (194-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The color of His Love shall never fade away. ||2||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ; ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (194-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering Almighty, happiness is not found.

ਆਨ ਰੰਗ ਫੀਕੇ ; ਸਭ ਮਾਇਆ ॥੩॥ (194-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All the other loves and tastes of Maya are bland and insipid. ||3||

ਗੁਰਿ ਰੰਗੇ ; ਸੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ (194-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who are imbued with love by the Guru become exalted (delighted).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥੭੨॥੧੪੧॥ (194-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Guru has become merciful to them. ||4||72||141||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ; ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥ (194-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Almighty Master, sinful deeds are erased,

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥ (194-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and one comes to abide in peace, celestial joy and bliss. ||1||

ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ; ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥ (194-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's humble servants place their faith in the Almighty.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Chanting the Naam, the Name of the Almighty, all anxieties are dispelled. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ (194-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, there is no fear or doubt.

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈਅਹਿ ; ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੨॥ (194-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Glorious Praises of the Almighty's virtues are sung there, day and night. ||2||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟ ॥ (194-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, Almighty has released me from bondage.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ; ਦੀਨੀ ਓਟ ॥੩॥ (194-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He has given me the Support of His Lotus Feet. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ ; ਜਨ ਨੀਤਿ ॥੪॥੭੩॥੧੪੨॥ (194-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, faith comes into the mind of His servant, who continually drinks in the Pure Praises of the Almighty. ||4||73||142||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermon);

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ; ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (194-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who keep their minds attached to the Almighty's Feet

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ; ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥ (194-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- pain, suffering and illusion (doubt) run away from them. ||1||

ਹਰਿ ਧਨ ਕੋ ; ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥ (194-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who deal in the Almighty's wealth are perfect.

ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ; ਸੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who are honored by the Almighty are the true spiritual heroes. ||1||Pause||

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਗੁਸਾਈ ॥ (ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (194-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those humble beings, unto whom the Universal Master shows mercy,

ਸੇ ਜਨ ; ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੨॥ (ਪਾਂਈ ਬੋਲੋ) (194-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

fall at the Guru's Feet. ||2||

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਸਾਂਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥ (194-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They are blessed with happiness, natural character, calmness and bliss;

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ; ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ (194-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

chanting and meditating, they live in supreme bliss. ||3||

ਨਾਮ ਰਾਸਿ ; ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ (194-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, I have earned the wealth of the Naam.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭਿ ; ਅਪਦਾ ਕਾਟੀ ॥੪॥੭੪॥੧੪੩॥ (194-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, Almighty has relieved my pain. ||4||74||143||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermon);

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਸਭਿ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ॥ (194-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

RememberingAlmighty, all the arguments which are the cause of suffering is eradicated.

ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥੧॥ (194-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Lotus Feet are enshrined within my mind. ||1||

ਉਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਲਖ ਬਾਰੀ ॥ (194-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Utter the Almighty's Name, hundreds of thousands (Lakh = 100,000) of times,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ; ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and drink Nectar of Almighty’s Name, Dear Almighty Beloved. ||1||Pause||

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਰਸ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ॥ (194-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Happiness, Almighty’s knowledge, pleasures and the greatest bliss are obtained;

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ; ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ (194-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Chanting and meditating Almighty’s Name with mind and body within this lifetime, you shall attain supreme bliss. ||2||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ; ਮਦ ਖੋਏ ॥ (194-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger, greed and ego are eradicated;

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਕਿਲਬਿਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥੩॥ (194-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, all sinful mistakes are washed away. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (194-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Grant Your Grace, O Almighty, O Merciful to the meek.

ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ; ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੭੫॥੧੪੪॥ (194-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please bless Nanak with the dust of the feet of the Holy. ||4||75||144||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ; ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ (195-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through whose gifts (donation), we wear and eat;

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ; ਆਲਸੁ , ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥੧॥ (195-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Then why should we be lazy to remember such Almighty, O mother? ||1||

ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥ (195-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forgetting our Husband Almighty, and attaching ourselves to other affairs,

ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ; ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the soul-bride throws away the precious jewel in exchange for a mere shell. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ; ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥ (195-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forsaking Almighty, she is attached to other desires.

ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ; ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥ (195-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

But who has gained honor by saluting the slave (Maya)? ||2||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ; ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥ (195-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They consume food and drink, delicious and sublime as ambrosial nectar.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ; ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥੩॥ (195-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

But the dog does not know the One who has bestowed these. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਹਮ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ (195-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the ego has caused the mortal to be unfaithful to his own nature.

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ; ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੭੬॥੧੪੫॥ (195-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please forgive me, O Almighty, knower of all hearts. ||4||76||145||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermon);

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (195-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I concentrate on the Feet of Almighty within my mind.

ਸਗਲ ਤੀਰਥ ; ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥ (ਮੱਜਨ ਬੋਲੋ) (195-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This is my cleansing bath at all the sacred shrines of pilgrimage. ||1||

ਹਰਿ ਦਿਨੁ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (195-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty every day, O my Siblings of Destiny.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ; ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Thus, the filth of sin brought forward from millions of incarnations will be washed away. (Note: Mortal is given a very precious opportunity in this life time as human to free himself from the cluthes of Karma by obtaining Guru's blessing all the accumulated Karma (Senchit Karma) and Present Karma (Keriaman Karma) can be vanished before they become Determined Fated Karma (Pralbaad Karma) which are the cause of another life in reincarnation cycle. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ; ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ ॥ (195-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Enshrine the Almighty's Sermon within your heart,

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ; ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥ (195-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and you shall obtain all the desires of your mind. ||2||

ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ; ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (195-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Acceptable is the life, death and birth of those,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ; ਭਗਵਾਨੁ ॥੩॥ (195-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

within whose hearts the Lord Almighty abides. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ (195-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, those humble beings are perfect,

ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ; ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥੪॥੭੭॥੧੪੬॥ (195-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who are blessed with the dust of the feet of the Holy. ||4||77||146||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the condition of those who only accumulates maya in their entire life;

ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ; ਮੂਕਰਿ ਪਾਇ ॥ (195-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They eat and wear what they are given, but still, they refuse to acknowledge Almighty as the donor.

ਤਿਸ ਨੋ ਜੋਹਹਿ ; ਦੂਤ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧॥ (195-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The messengers of the Righteous Judge (Dharamraj) monitors those closely to hunt them down immediately upon expiry of their breaths (lifetime). ||1||

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ; ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਨਾ ॥ (195-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They are unfaithful to the One, who has given them body and soul.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ; ਭਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੂਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through tens of millions (Kot, 1 Keror=10 million) incarnations, for so many lifetimes, they wander lost. ||1||Pause||

ਸਾਕਤ ਕੀ ; ਐਸੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ (195-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Such is the lifestyle of the devotee of Maya (faithless cynics);

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ; ਸਗਲ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ (195-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

everything they do is against the normal practice or what ever they do results to be against them. ||2||

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ; ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥
ਸੋਈ ਠਾਕੁਰੁ ; ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੩॥ (195-11, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Within their minds, they have forgotten that Almighty and Master, who created the soul, life forces (Pran), mind and body. ||3||

ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ; ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਕਾਗਰ ॥ ('ਬਧੇ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (195-12, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Their evil desires have increased which are recorded in volumes of books as their karmas.

ਨਾਨਕ ; ਉਧਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥੪॥ (195-12, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Guru Nanak says they can only be saved by the Mercy of Almighty, the Ocean of peace. ||4||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (195-12, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

O Supreme Almighty, I have come to Your Sanctuary.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ;
ਤਰੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭੮॥੧੪੭॥ (195-13, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Break my bonds, and carry me across, with the Almighty's Name. ||1||Second Pause||78||147||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermon);

ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ; ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥ (195-13, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Although for their own advantage the mortals makes Almighty as their friend.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥੧॥ (195-14, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Despite of knowing the Mortal's intentions, Almighty fulfills all their desires; and blesses them with the state of liberation. ||1||

ਐਸਾ ਮੀਤੁ ; ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (195-14, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Everyone should make Him such a friend.

ਜਾ ਤੇ ; ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-14, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

No one goes away empty-handed from Him. ||1||Pause||

ਅਪੁਨੈ ਸੁਆਇ ; ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਿਆ ॥ (195-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

For their own purposes, they enshrine the Almighty in the heart;

ਦੂਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ; ਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੨॥ (195-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

all pain, suffering and disease are taken away. ||2||

ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ; ਬੋਲਤ ਰਾਮ ॥ (195-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their tongues learn the habit of chanting the Almighty's Name,

ਪੂਰਨ ਹੋਏ ; ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥ (195-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and all their works are brought to perfection. ||3||

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ; ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ (195-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

So many times, Nanak is a sacrifice to Him;

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ; ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੭੯॥੧੪੮॥ (195-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

fruitful is the Blessed Vision, of my Lord of the Universe. ||4||79||148||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-17)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermon);

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਹਿਰੇ ; ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ (195-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Tens of Millions of obstacles are removed in an instant,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥੧॥ (195-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

for those who listen to the Sermon of the Almighty with mind and body, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||

ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥ (195-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They drink in the inspiring essence of the Almighty's Name, the Ambrosial Nectar of Almighty's praises.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ; ਮਿਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Upon meditating on the Almighty's Feet, hunger of desires for worldly passions are taken away. ||1||Pause||

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ; ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਧਾਨ ॥ (195-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The treasure of all happiness, celestial peace and poise,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਹਿ ; ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ (195-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are obtained by those, whose hearts are filled with the Almighty. ||2||

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ; ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ (196-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All medicines and remedies, mantras and tantras are nothing more than ashes.

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ; ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਧਾਰੁ ॥੩॥ (196-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Enshrine the Creator Almighty within your heart. ||3||

ਤਜਿ ਸਭਿ ਭਰਮ ; ਭਜਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (196-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renounce all your illusions (doubts), and vibrate upon the Supreme Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਅਟਲ ਇਹੁ ਧਰਮੁ ॥੪॥੮੦॥੧੪੯॥ (196-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, such path of faith (Dharma) is eternal and unchanging. ||4||80||149||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-2)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸੋਈ ॥ (196-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty bestowed His Mercy, and led me to meet the Guru.

ਤਿਤੁ ਬਲਿ ; ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ (196-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By His power, no disease afflict me. ||1||

ਰਾਮ ਰਮਣ ; ਤਰਣ ਭੈ ਸਾਗਰ ॥ (196-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Almighty, I cross over the terrifying worldly-ocean.

ਸਰਣਿ ਸੂਰ ; ਫਾਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Sanctuary of the spiritual warrior (Guru) who defeated all desires, the account books of the Messenger of Death are torn up. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (196-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The True Guru has given me the Mantra of the Almighty's Name.

ਇਹ ਆਸਰ ; ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥੨॥ (196-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By this Support, my affairs have been resolved. ||2||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ; ਪੂਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ; ਹਰਿ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੩॥ (196-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditation, self-discipline, self-control and perfect greatness were obtained when the Merciful Almighty, the Guru, became my Help and Support. ||3||

ਮਾਨ ਮੋਹ ਖੋਏ ; ਗੁਰਿ ਭਰਮ ॥ (196-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has dispelled pride, emotional attachment and illusion (doubt).

ਪੇਖੁ ਨਾਨਕ ; ਪਸਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੪॥੮੧॥੧੫੦॥ (196-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak sees the Supreme Almighty pervading everywhere. ||4||81||150||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji humbly plead's before Almighty;

ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ; ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਰੀ ॥ (196-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The blind beggar is better off than the vicious king.

ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ (196-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Overcome by pain, the blind man invokes the Almighty's Name. ||1||

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ; ਤੁਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (196-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You (Almighty) are the glorious greatness of Your slave.

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ; ਨਰਕਿ ਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The intoxication of Maya leads the others to hell. ||1||Pause||

ਰੋਗ ਗਿਰਸਤ ; ਚਿਤਾਰੇ ਨਾਉ ॥ (196-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Gripped by disease, they remember Almighty's Name.

ਬਿਖੁ ਮਾਤੇ ਕਾ ; ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੨॥ (ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ) (196-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

But those who are intoxicated with dirt of ego shall find no home, no place of rest. ||2||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (196-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is in love with the Almighty's Lotus Feet,

ਆਨ ਸੁਖਾ ; ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥੩॥ (196-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

does not think of any other comforts. ||3||

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ (196-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, meditate on Almighty, your Almighty and Master.

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੨॥੧੫੧॥ (196-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says meet with the Almighty, the Inner-knower of all. ||4||82||151||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of true congregation (Satsang) and opposes the evil company (Ku-Sangat);

ਆਠ ਪਹਰ ਸੰਗੀ ; ਬਟਵਾਰੇ ॥ (196-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Eight Pehar (Twenty-four hours) a day, the road robbers are my companions.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ; ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ (196-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, Almighty has driven them away. ||1||

ਐਸਾ ਹਰਿ ; ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (196-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Everyone should dwell on the Sweet Name of such a Almighty.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty is overflowing with all power. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਤਪਤਿ ; ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ (196-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The worldly-ocean is burning hot in the fire of jealousy!

ਪ੍ਰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰ ॥੨॥ (196-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In an instant, Almighty saves us, and carries us across. ||2||

ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ; ਤੋਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥ (196-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There are so many bonds of Maya, they cannot be broken.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ; ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੩॥ (196-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Naam, the Name of the Almighty, the fruit of liberation is obtained. ||3||

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ; ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (196-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By clever devices, nothing is accomplished.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਨਾਨਕ , ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੮੩॥੧੫੨॥ (196-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Grant Your Grace, Guru Nanak says that he may sing the Glories of Almighty. ||4||83||152||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਥਾਤੀ ਪਾਈ ; ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ (196-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who obtain the wealth of the Almighty's Name

ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ; ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ (196-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

move freely in the world; all their affairs are resolved. ||1||

ਵਡਭਾਗੀ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (196-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, Almighty's Praises are sung.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Supreme Almighty, as You give, so do I receive. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ; ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (196-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Enshrine the Almighty's Feet within your heart.

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ; ਚੜਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (196-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Get aboard this boat, and cross over the terrifying worldly ocean. ||2||

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ; ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (196-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Everyone who joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ; ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥ (196-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

obtains eternal peace; pain does not trouble them any longer. ||3||

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਭਜੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ('ਭਜੁ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (196-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With loving devotional worship, meditate on the treasure of excellence.

ਨਾਨਕ ; ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੪॥੮੪॥੧੫੩॥ (196-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says you shall be honored in the Court of the Almighty. ||4||84||153||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-18)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥ (196-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty, our Friend, is totally pervading the water, the land and the skies.

ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ; ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥੧॥ (196-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Illusions (doubts) are dispelled by continually singing the Almighty's Glorious Praises. ||1||

ਊਠਤ ਸੋਵਤ ; ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥ (196-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

While rising up, and while lying down in sleep, the Almighty is always with you, watching over you.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ; ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering Him in meditation, the Messenger of Death fear departs. ||1||Pause||

ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ; ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (196-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With Almighty's Lotus Feet abiding in the heart,

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ; ਹੋਇਆ ਨਾਸੁ ॥੨॥ (197-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

all pains and suffering comes to an end. ||2||

ਆਸਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ; ਧਨੁ ਏਕ ॥ (197-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty is my hope, honor, power and wealth.

ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਕੀ ; ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੩॥ (197-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Within my mind is the Support of the True Banker. ||3||

ਮਹਾ ਗਰੀਬ ; ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ ॥ (197-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am the poorest and most helpless servant of the Holy.

ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ , ਦੇ ਹਾਥ ॥੪॥੮੫॥੧੫੪॥ (197-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says giving me His Hand, Almighty has protected me. ||4||85||154||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ; ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੂਚੇ ॥ ('ਮੱਜਨੁ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (197-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The mind and body is purified after cleansing bath by reciting Almighty's Name.

ਕੋਟਿ ਗ੍ਰਹਣ ; ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੂਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Its reward goes beyond the returns of giving of charity at millions of solar eclipses. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ; ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਬਸੇ ॥ (197-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With the Almighty's Feet abiding in the heart,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਵਿਖ ਨਸੇ ॥੧॥ (197-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the sinful deeds of countless incarnations are removed. ||1||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (197-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have obtained the reward singing Almighty's Praises, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ; ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ (197-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I no longer have to watch the way of Messenger of Death means that I don't have to travel through the dreadful path after life. ||2||

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ; ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥ (197-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In thought, word and deed, I embrace the Support of the Master of the Universe;

ਤਾ ਤੇ ; ਛੁਟਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ (197-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

thus I am saved from the poisonous worldly ocean. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ; ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥ (197-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, Almighty has made me His Own.

ਨਾਨਕ ; ਜਾਪੁ ਜਪੇ , ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੪॥੮੬॥੧੫੫॥ (197-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak chants and meditates on the Chant of the Almighty's Name. ||4||86||155||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪਉ ਸਰਣਾਈ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਾਤੇ ॥ (197-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Seek the Sanctuary of those who have come to know the Almighty.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਚਰਣ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (197-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your mind and body shall become cool and peaceful, imbued with the Feet of the Almighty. ||1||

ਭੈ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ; ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਹੀ ॥ (197-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

If Almighty, the Destroyer of fear, does not dwell within your mind,

ਡਰਪਤ ਡਰਪਤ ; ਜਨਮ ਬਹੁਤੁ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

you shall spend countless incarnations in fear and dread. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ; ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (197-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have the Almighty's Name dwelling within their hearts

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ (197-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

all their mind desires and body tasks are accomplished. ||2||

ਜਨਮੁ ਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ; ਜਿਸੁ ਵਾਸਿ ॥ (197-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Birth, old age and death are in His Power,

ਸੋ ਸਮਰਥੁ ; ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥੩॥ (197-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

so remember that All-powerful Almighty with each breath and morsel (piece) of food. ||3||

ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥ (197-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty is my Intimate, beloved and Companion.

ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ; ਨਾਨਕ ਟੇਕ ॥੪॥੮੭॥੧੫੬॥ (197-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of my Almighty and Master, is Guru Nanak's only Support. ||4||87||156||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਬਾਹਰਿ ; ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ (197-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When they are out and about, they keep Him enshrined in their hearts;

ਘਰਿ ਆਏ ; ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ (197-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

returning home, the Almighty of the Universe is still with them. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (197-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name is the Companion of His Saint's mind and body.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their minds and bodies are imbued with the Love of the Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ (197-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, one crosses over the worldly ocean;

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ; ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ ॥੨॥ (197-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the sinful deeds of countless incarnations are all washed away. ||2||

ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ; ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (197-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Honor and intuitive awareness are acquired through the Name of the Lord Almighty .

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ; ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥੩॥ (197-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Teachings of the Perfect Guru are pure means the teaching which unites the being (jeev) with Almighty. ||3||

ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ (197-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Within your heart, meditate on the His Lotus Feet.

ਨਾਨਕੁ ; ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੮੮॥੧੫੭॥ (197-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak lives by beholding the Almighty's splendour and overwhelming influence. ||4||88||157||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ; ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (197-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Blessed is this place, where the Glorious Praises of the Master of the Universe are sung.

ਕੁਸਲ ਖੇਮ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty Himself bestows peace and pleasure. ||1||Pause||

ਬਿਪਤਿ ਤਹਾ ; ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥ (197-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Misfortune resides where the Almighty is not remembered.

ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ; ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੧॥ (197-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There are millions of bliss where the Glorious Praises of the Almighty are sung. ||1||

ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ; ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥ (197-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forgetting the Almighty, all sorts of pains and diseases comes and resides within.

ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ; ਜਮੁ ਲਗੈ ਨ ਨੇਰੇ ॥੨॥ (197-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Serving Almighty, the Messenger of Death will not even approach you. ||2||

ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ; ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥ (197-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Very blessed, stable and awe-inspiring is that place,

ਜਹ ਜਪੀਐ ; ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੩॥ (197-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

where the Almighty's Name alone is chanted. ||3||

ਜਹ ਜਾਈਐ ; ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (197-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Wherever I go, my Almighty and Master is with me.

**ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ;
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੯॥੧੫੮॥** (197-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has met the Inner-knower, the knower of all hearts. ||4||89||158||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-18)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (197-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

That mortal who meditates on the Master of the Universe (Almighty),

ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿਆ ; (‘ਪੜ੍ਹਿਆ’ ਅਤੇ ‘ਅਣਪੜ੍ਹਿਆ’ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (197-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

whether educated or uneducated, obtains the state of supreme dignity. ||1||

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ; ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥ (197-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, remember the sustainer of universe (Gopal-Almighty).

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਝੂਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without Almighty’s Name, wealth and property are false. ||1||Pause||

ਰੂਪਵੰਤੁ ; ਸੋ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ (198-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They alone are handsome or beautiful, clever and wise,

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ; ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥ (198-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who accepted and believed in Almighty’s Will means the ones who surrenders to the Will of Almighty. ||2||

ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ; ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (198-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Blessed is their coming into this world,

ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੁ ॥੩॥ (198-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

if they recognize their Almighty and Master in each and every heart. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ (198-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, their good fortune is perfect,

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ; ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੯੦॥੧੫੯॥ (198-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

if they enshrine the Almighty's Feet within their minds. ||4||90||159||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Upon contemplating the above Shabads, a Sikh with folded hand ask Guru Arjan Dev Ji that if a person is able to attain the highest state of salvation through true congregation then why everyone else do not join the true congregation? As there is nothing more precious then liberty from all pains. Guru replies;

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ; ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥ (198-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's servant does not associate with the devotee of maya (faithless cynic), because

ਓਹੁ ਬਿਖਈ ; ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Devotee of Maya remains in the clutches of vice (evil desires), while the other is in love with the Almighty. ||1||Pause||

ਮਨ ਅਸਵਾਰ ; ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ (198-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It would be like riding on a fully decorated horse, means that no one ride a decorated horse,

ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ; ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥ (198-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

or like an eunuch (unmanly, pondan) pledges to fulfils a womans desire. ||1||

ਬੈਲ ਕਉ ; ਨੇਤ੍ਰਾ ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥ (198-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It would be like tying up an ox and trying to milk it,

ਗਊ ਚਰਿ ; ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ('ਚੁਰਿ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (198-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

or riding a cow to chase a tiger. ||2||

ਗਾਡਰ ਲੇ ; ਕਾਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥ (198-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It would be like taking a sheep and worshipping it as the Elysian cow (Kamdhen Cow is believed to be in the heaven which fulfils all the desires).

ਸਉਦੇ ਕਉ ਧਾਵੈ ; ਬਿਨੁ ਪੂੰਜੀ ॥੩॥ (198-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Just like a trader chases to procure the materials without having capital of money or materials for butter-trade. ||3||

ਨਾਨਕ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥ (198-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says consciously recite the Almighty's Name.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ; ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ॥੪॥੯੧॥੧੬੦॥ (198-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember the Almighty Master as He is your everlasting Best Friend. ||4||91||160||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ; ਕਹੀਅਤ ਧੀਰ ॥ (198-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pure and steady is that intellect,

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ; ਪੀਵਤ ਬੀਰ ॥੧॥ (198-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

which drinks in the Almighty's inspiring essence. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ; ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਓਟ ॥ (198-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Keep the Support of the Almighty's Feet in your heart,

ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ; ਹੋਵਤ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and you shall be saved from the cycle of birth and death. ||1||Pause||

ਸੋ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਜਿਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਪੁ ॥ (198-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pure is that body, through which sin does not arise.

ਰਾਮ ਰੰਗਿ ; ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ (198-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Almighty’s love, pure glory is obtained which is free from ego, competition, fear, defeat, etc. ||2||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਮਿਟਿ ਜਾਤ ਬਿਕਾਰ ॥ (198-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, evil desires are vanished (eradicated).

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ; ਏਹੋ ਉਪਕਾਰ ॥੩॥ (198-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Attending the company of holy is the greatest virtue that one can do for himself as well to others. ||3||

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੇ ; ਗੋਪਾਲ ॥ **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (198-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Imbued with loving devotional worship of the Sustainer of the Universe,

ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ; ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥੯੨॥੧੬੧॥ (198-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak asks for the dust of the feet of the Holy. ||4||92||161||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters through examples the love that Bhagat has for Almighty;

ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ (198-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Such is my love for the Master of the Universe;

ਮੇਲਿ ਲਏ ; ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

through perfect good destiny, I have been united with Him. ||1||Pause||

ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ; ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥ (198-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As the wife is delighted upon beholding her husband,

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ; ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ (198-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

so does the Almighty's humble servant live by chanting the Naam, the Name of the Almighty. ||1||

ਪੂਤ ਪੇਖਿ ; ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥ (198-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As the mother is rejuvenated upon seeing her son,

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (198-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

so is the Almighty's humble servant imbued with Him, as one without any difference. ||2||

ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ; ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ (198-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As the greedy man rejoices upon beholding his wealth,

ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਗੋ ਮਨਾ ॥੩॥ (198-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

so is the mind of the Almighty's humble servant attached to His Lotus Feet. ||3||

ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ; ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰ ॥ (198-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

May I never forget You, for even an instant, O Great Giver!

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੪॥੯੩॥੧੬੨॥ (198-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak's Almighty is the Support of life forces (Pran) for the entire creation. ||4||93||162||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ; ਜੋ ਜਨ ਗੀਧੇ ॥ (198-14, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Those humble beings who are accustomed to the Almighty's sublime essence,

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਬੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-14, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

are pierced through with loving devotional worship of the Almighty's Lotus Feet. ||1||Pause||

ਆਨ ਰਸਾ ; ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ (198-15, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

All other pleasures look like ashes;

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਨਿਹਫਲ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ (198-15, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

without the Naam, the Name of the Almighty, the world is fruitless. ||1||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ; ਕਾਢੇ ਆਪਿ ॥ (198-16, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

He Himself rescues us from the deep dark well of Maya.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ; ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥ (198-16, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Wondrous and Glorious are the Praises of the Almighty of the Universe. ||2||

ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ; ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ (198-16, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

In the woods and meadows, and throughout the three worlds, the Sustainer of the Universe is pervading.

ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ; ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ॥੩॥ (198-17, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

The Creator Almighty is Merciful to all beings. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸਾ ਕਥਨੀ ਸਾਰੁ ॥ (198-17, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Says Guru Nanak, that speech alone is excellent,

ਮਾਨਿ ਲੇਤੁ ; ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੪॥੯੪॥੧੬੩॥ (198-17, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

which is approved by the Creator Almighty. ||4||94||163||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-18)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue 1: Guru Arjan Dev Ji set his temporary dwell at Ramsar with intention to utter Sri Guru Granth Sahib in isolation, upon arrival in Ramsar Guruji instructed Sikhs to dig a pond (Sarowar), an Ardaas was done immediate for the commencement of work. The Sikhs started clearing and digging the ground after three hours of work they came to Guruji as requested a briefing pertaining to the greatness of Ramsar, Guruji uttered the following Shabad;

Prologue 2: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of true congregation (Satsang) which is described as Ramsar which means the Pond of Almighty filled with Almighty's Name-like water.

ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ; ਨਾਵਣੁ ਰਾਮਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥ (ਨ੍ਹਾਵਣੁ ਬੋਲੋ) (198-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Every day, take your bath in the Sacred Pool of the Almighty.

ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Mix and drink in the most delicious, awe-inspiring Ambrosial Nectar of the Almighty. ||1||Pause||

ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ; ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥ (198-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The water of the Name of the Almighty of the Universe is pure.

ਮਜਨੁ ਕਰਤ ; (‘ਮੱਜਨੁ’ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ (198-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Take your cleansing bath in it, and all your affairs shall be resolved. ||1||

ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਤਹ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ (199-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, spiritual conversations take place.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਵਿਖ ਖੋਇ ॥੨॥ (199-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The sinful deeds brought forward from millions of incarnations (Senchit Karma) are erased. ||2||

ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ; ਕਰਹਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (199-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Holy Saints remembers, while enjoying the bliss.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿਆ ; ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ (199-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their minds and bodies are immersed in supreme bliss. ||3||

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤਿਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੯੫॥੧੬੪॥ (199-2, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Slave Nanak is a sacrifice to those who have obtained the treasure of the Almighty's Feet. ||4||95||164||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: A devotee of Vishnu (Vaishnu) came to Guru Arjan Dev Ji and requested Guruji to explain the qualities of a true Almighty's devotee in the perspective of deeds;

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ; ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (199-3, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Perform selfless deeds (Nishkaam), by which no filth of sins shall stick to your mind.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ; ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-3, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Let your mind remain awake and aware, singing the Almighty's Praises. ||1||Pause||

ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ; ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (199-4, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Remember the One Almighty with mind concentration; and do not be in love with duality (maya).

ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ ॥੧॥ (199-4, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Let the physical body attend the Society of the Saints, and chant only the Almighty's Name. ||1||

ਕਰਮ ਧਰਮ ; ਨੇਮ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ (199-5, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

The karma of good actions, the Dharma of righteous living, religious practice, fasts and worship

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ; ਜਾਨੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ (199-5, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

the practice of these deeds are only fruitful if one do not know any other than the Supreme Almighty. ||2||

ਤਾ ਕੀ ; ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲ ॥
ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੩॥ (199-5, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Those who place their love in Almighty - their works are brought to fruition. ||3||

ਸੋ ਬੈਸਨੋ ; ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ॥ (199-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Infinitely invaluable is that Vaishnaav, that worshipper of Vishnu,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਨਿ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰ ॥੪॥੯੬॥੧੬੫॥ (199-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

says Guru Nanak, who has renounced all evil desires. ||4||96||165||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜੀਵਤ ; ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ ਦੇਵਾਨੇ ॥ (199-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Maya leaves (abandons) you even when you are alive, O madman;

ਮੁਇਆ ; ਉਨ ਤੇ ਕੋ ਵਰਸਾਂਨੇ ॥੧॥ (199-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

what good can the Maya do when someone is dead? ||1||

ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥ (199-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember the Master of the Universe in your mind and body - this is your pre-ordained command.

ਕਾਹੂ ਕਾਜ ; ਨ ਆਵਤ ਬਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The poison of Maya is of no use at all. ||1||Pause||

ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ; ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ ॥ (199-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have eaten this poison of trickery Maya

ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (199-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- their thirst for worldlt materials shall never depart. ||2||

ਦਾਰਨ ਦੁਖ ; ਦੁਤਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (199-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The dreadful world-ocean is filled with terrible pain.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੩॥ (199-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Almighty's Name, how can anyone cross over? ||3||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ; ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧਿ ॥ (199-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall be saved here (during lifetime) and hereafter (after death).

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿ ॥੪॥੯੭॥੧੬੬॥ (199-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says worship and adore the Almighty's Name. ||4||97||166||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Baba Prithi Chand through Sulhi Khan (Turk Army General) pleaded to King Jahangeer in Delhi that the Guruship throne belong to him as the eldest son but the youngest Guru Arjan Dev Ji has been bestowed with the throne which is very unfair, so Sulhi Khan was given huge army and the order to attack Amritsar. Sulhi Khan being over confidence told Baba Prithi Chand while holding his beard that he shall only call himself Sulhi Khan if he snatches the Guruship throne from Guruji and inaugurate Baba Prithi Chand as the next Guru. The Sikh in Delhi wrote to update Guruji on the development in Delhi in order for Guruji to make the necessary arrangement. Upon reading this letter Guruji wrote the following shabad as a reply which contains the future proceedings that ought to happen (Sulhi Khan stopped at Kotha to meet Baba Prithi Chand and while visiting brick kiln Sulhi Khan slipped into the burning kiln and burn to death. The attack on Guruji was retreated) ;

ਗਰੀਬਾ ਉਪਰਿ ; ਜਿ ਖਿੰਜੈ ਦਾੜੀ ॥ (199-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The ones who pulls their beard over the poor means that the empowered people who uses their power for cruelty over the poor,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ ॥੧॥ (199-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Supreme Almighty shall burn them in the fire. ||1||

ਪੂਰਾ ਨਿਆਉ ; ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (199-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Creator administers true justice.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ; ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty always remain as the protector of His servants. ||1||Pause||

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ; ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤਾਪੁ ॥ (199-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the beginning, and throughout the ages, Almighty has always been manifesting the glory of His servants.

ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ; ਉਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪੁ ॥੨॥ (199-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The slanderer shall die after contracting the deadly heat. ||2||

ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ; ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (199-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When Almighty Himself kills, then there is no one who can save.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ; ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥੩॥ (199-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Here (alive) and hereafter (post-death), his reputation is bad. ||3||

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ; ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ (199-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty hugs His slaves close in His Embrace.

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯੮॥੧੬੭॥ (199-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak seeks the Almighty's Sanctuary, and meditates on the Almighty's Name (Naam). ||4||98||167||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji narrates the episode that took place during Guru Amar Das Ji's time when the Marwaha Khetri (descendent of Bhai Gonda) made a report against Guruji for illegal procession of Goindwal land to King Akbar in Delhi to claim all income from the Bouli Sahib. Guruji affirms that Almighty has always been helping His beloved ones.

ਮਹਜਰੁ ; ਝੂਠਾ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਿ ॥ (ਮਹਿਜਰੁ ਬੋਲੋ) (199-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The memorandum was proven to be false by the Almighty Himself . (Mehjar – is an sealed legal memorandum signed by various parties and witnesses)

ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ; ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ (199-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The sinner (Marwaha Khetri) suffered when the consumed food could not go further from the throat in despair. ||1||

ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ; ਗੋਬਿਦੁ ਮੇਰਾ ॥ (199-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have my Master of the Universe (Almighty) as their support

ਤਿਸੁ ਕਉ ; ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- death does not even approach them. ||1||Pause||

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ; ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ (199-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the True Court, they lie;

ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ; ਅੰਧਾ ਮੂੜੁ ॥੨॥ (199-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the blind fools strike their own heads with their own hands. ||2||

ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ; ਕਰਦੇ ਪਾਪ ॥ (199-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Sickness afflicts those who commit sins;

ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥੩॥ (199-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty Himself sits as the Judge. ||3||

ਅਪਨ ਕਮਾਇਐ ; ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥ (199-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Beings (jeevs) are bounded and gagged by their own actions.

ਦਰਬੁ ਗਇਆ ; ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥੪॥ (199-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All their wealth is gone, along with their lives. ||4||

ਨਾਨਕ ; ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (199-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has taken the Sanctuary Almighty in the Almighty's Court;

ਰਾਖੀ ਪੈਜ ; ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥੫॥੯੯॥੧੬੮॥ (199-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

my Creator has preserved my honor. ||5||99||168||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-18)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ; ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ (199-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The dust of the feet of the servants of Almighty is obtained which is so sweet (blissful) to the mind.

ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ; ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Such opportunity is obtained with mortal's pre-ordained destiny written by Almighty based on the previous karma. ||1||Pause||

ਅਹੰਬੁਧਿ ; ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ ॥ **(ਅਹੰ-ਬੁਧਿ ਬੋਲੋ)** (200-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The mind is overflowing with the greasy dirt of egotistical pride.

ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ; ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥੧॥ (200-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With the dust of the feet of the Holy, the mind is scrubbed clean. ||1||

ਅਨਿਕ ਜਲਾ ; ਜੇ ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ ॥ (200-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The body may be washed with loads of water from pilgrimage shrines,

ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥ (200-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and yet its filth is not removed, and it does not become clean. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ; ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (200-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have met the True Guru, who is merciful forever.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲ ॥੩॥ (200-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By remembering the Almighty through mind and body , I am rid of the fear of death. ||3||

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ; ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (200-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Liberation, pleasures and worldly success are all in the Almighty's Name.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਨਾਨਕ , ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੦੦॥੧੬੯॥(200-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With loving devotional meditation, Guru Nanak says sing His Glorious Praises. ||4||100||169||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ; ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ॥ (200-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's slaves attain the highest status of life.

ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ; ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (200-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meeting them, the soul is enlightened. ||1||

ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ; ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥ (200-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who listen to Guru’s Hymns (Gurbani) which reminds Almighty with their mind and ears,

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ; ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Such fortunate ones are blessed with peace at the Almighty's Gate, O mortal. ||1||Pause||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਧਿਆਈਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ (200-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Eight Pehars (Twenty-four hours) a day, meditate on the Sustainer of the World.

ਨਾਨਕ , ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ; ਨਿਹਾਲੁ ॥੨॥੧੦੧॥੧੭੦॥ (200-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says gazing on the Blessed Vision, I am exalted (delighted). ||2||101||170||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ; ਗੁਰ ਗੋਬਿਦਿ ਪਾਈ ॥ (200-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Peace and calm have come; the Guru, the Master of the Universe, has brought it.

ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The returns of sins commited previously and the sins which persuades to commit unlawful actions have all departed, O my Siblings of Destiny. ||1||Pause||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥ (200-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Therefore, With your tongue, continually chant the Almighty's Name.

ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ; ਭਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ (200-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Disease shall depart, and you shall be saved. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰ ॥ (200-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Contemplate the Glorious Virtues of the Unfathomable Supreme Almighty.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਮਿ ; ਹੈ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥ (200-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall be liberated. ||2||

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ; ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ (200-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Sing the Glories of Almighty's pure virtues each and every day;

ਗਈ ਬਿਆਧਿ ; ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀਤ ॥੩॥ (200-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

your physical afflictions (Biaad) shall be dispelled, and you shall be saved, my humble friend. ||3||

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ॥ (200-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In thought, word and deed, I meditate on my Almighty.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦੨॥੧੭੧॥ (200-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Slave Nanak has come to Your Sanctuary. ||4||102||171||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Hargobind Sahib Ji was infected by small pox during His childhood and He could not open his eyes and Sikh were worried that the eyes infection could lead to blindness. Guru Hargobind Sahib Ji took a bath and Guru Arjan Dev Ji uttered this shabad when the Sikhs asked about the eyes condition;

ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ; ਗੁਰਦੇਵ ॥ (200-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Gurdev (Guru Ram Das Ji) has given the light (the ability to see) within the eyes.

ਭਰਮ ਗਏ ; ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Illusions (doubts) has been dispelled; as selfless service has been successful (Mata Gangga ji walked barefooted 17km to Jhupal with Baba Budha's lunch (bread, onion, lassi, etc.) carried on the head to obtain the boon for a son) . ||1||Pause||

ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ; ਬਿਹਾਰੀ ॥ (200-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Giver of joy has saved him from smallpox.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ (200-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty has granted His Grace. ||1||

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪੈ ; ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ (200-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says he alone lives, who chants the Naam, the Name of the Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੨॥੧੦੩॥੧੭੨॥ (200-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, drink the Ambrosial Nectar of Almighty's Name. ||2||103||172||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ; ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ ॥ (200-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Blessed is that forehead, and blessed are those eyes;

ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ; ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥੧॥ (200-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

blessed are those devotees who are in love with You. ||1||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ॥ (200-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Naam, the Name of the Almighty, how anyone find peace?

ਰਸਨਾ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With your tongue, chant the Praises of the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਤਿਨ ਊਪਰਿ ; ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (200-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Nanak is a sacrifice to upon those

ਨਾਨਕ ; ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੦੪॥੧੭੩॥ (200-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who have meditated on the Almighty. ||2||104||173||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-15)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤੂੰਹੇ ਮਸਲਤਿ ; ਤੂੰਹੈ ਨਾਲਿ ॥ (200-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are my Advisor; You are always with me.

ਤੂਹੈ ਰਾਖਹਿ ; ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ (200-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You preserve, protect and care for me. ||1||

ਐਸਾ ਰਾਮੁ ; ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸਹਾਈ ॥ (200-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Such is the Almighty, our Help and Support in this world and the next.

ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ; ਰਖੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He protects the honor of His slave, O my Sibling of Destiny. ||1||Pause||

ਆਗੈ ਆਪਿ ; ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ (200-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He alone exists hereafter; this place is in His Power.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (200-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Eight Pehar (Twenty-four hours) a day, O my mind, chant and meditate on the Almighty. ||2||

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ; ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (200-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His honor is acknowledged, and he bears the True Insignia;

ਜਾ ਕਉ ; ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥੩॥ (200-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the Almighty Himself issues His Royal Command. ||3||

ਆਪੇ ਦਾਤਾ ; ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ (200-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He Himself is the Giver; He Himself is the sustainer.

ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦੫॥੧੭੪॥ (200-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Continually, continuously, Guru Nanak says dwell upon the Name of the Almighty. ||4||105||174||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-19)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ (200-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When the Perfect True Guru becomes merciful,

ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ; ਸਦਾ ਗੁਪਾਲੁ ॥੧॥ (200-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the Almighty of the World abides in the heart forever. ||1||

ਰਾਮੁ ਰਵਤ ; ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (200-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Uttering Almighty's Name, I have found eternal peace.

ਮਇਆ ਕਰੀ ; ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Sovereign Almighty, the Perfect King, has shown His Mercy to me. ||1||Pause||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ (201-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, one whose destiny is perfect,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਅਸਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੧੦੬॥ (201-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Recite Almighty's Name with body and mind, as Almighty is the Everlasting Husband. ||2||106||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (201-2)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: There was a Brahmin who dances during wedding occasions by laying down his loin-cloth, during Guru Hargobind Sahib Ji's wedding he came with intention to dance a collect money, Sikhs came to Guru Arjan Dev Ji and said that this Brahmin causes embarrassment upon listening to the Sikhs, Guru uttered the following Shabad(the Brahmin attained peace upon listening to this shabad);

ਧੋਤੀ ਖੋਲਿ ; ਵਿਛਾਏ ਹੇਠਿ ॥ (201-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He opens his loin-cloth, and spreads it out beneath him.

ਗਰਧਪ ਵਾਂਗੂ ; ਲਾਹੇ ਪੇਟਿ ॥੧॥ (201-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Like a donkey, he gulps down all that comes his way. ||1||

ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (201-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without good deeds, liberation is not obtained.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The wealth of liberation is only obtained by meditating on the Naam, the Name of the Almighty. ||1||Pause||

ਪੂਜਾ ਤਿਲਕ ; ਕਰਤ ਇਸਨਾਨਾਂ ॥ (201-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He performs worship ceremonies, applies the ceremonial tilak mark to his forehead, and takes his ritual cleansing baths;

ਛੁਰੀ ਕਾਢਿ ; ਲੇਵੈ ਹਥਿ ਦਾਨਾ ॥੨॥ (201-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

he pulls out his knife, and demands donations. ||2||

ਬੇਦੁ ਪੜੈ ; ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਬਾਣੀ ॥ (201-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With his mouth, he recites the Vedas in sweet musical measures,

ਜੀਆਂ ਕੁਹਤ ; ਨ ਸੰਗੈ ਪਰਾਣੀ ॥੩॥ (201-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and yet he does not hesitate to take the lives of others. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ (201-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, when Almighty showers His Mercy,

ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪॥੧੦੭॥ (201-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

even his heart becomes pure, and he contemplates Almighty. ||4||107||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (201-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue 1: During the first time Mata Gangga Ji went to Baba Budha Ji by chariot the dust were raising Baba Budha Ji said 'why the Guru belongings are in rush'. Upon Guru Arjan Dev Ji's advice Mata Gangga Ji walked bare footed with food carried on the head for Baba Buddha Ji which pleased Babaji and Mataji obtained the boon for a son. In order to make Baba Buddha's word uttered during Mataji's first visit fruitful, Guruji went to Vadali Sahib which is about 10km west from Amritsar. Guru Hargobind Sahib was born in Vedali Sahib, after a year Guruji decided to come back to Amritsar and this Shabad was uttered as blessing to Guru Hargobind Sahib Ji.

Prologue 2: Guru Arjan Dev Ji describes the advice and blessings bestowed by Mata Bhani Ji during Guruji's childhood which every mother should read to their babies.

ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ; ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥ (201-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remain steady in the home of your real-self (Atma), O beloved servant of the Almighty.

ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The True Guru shall resolve all your affairs. ||1||Pause||

ਦੁਸਟ ਦੂਤ ; ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥ (201-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The magnificent Almighty has struck down the wicked and the evil.

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ; ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥੧॥ (201-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Creator has preserved the honor of His servant. ||1||

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ; ਸਭ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ (201-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The kings and emperors are all under his power;

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ; ਮਹਾ ਰਸ ਪੀਨੇ ॥੨॥ (201-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

he drinks the most great inspiring essence of the Ambrosial Almighty's Name (Naam). ||2||

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ; ਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ (201-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Chant fearlessly on the Lord Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ; ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥ (201-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, this gift (of Almighty's Name and being fearless) is given. ||3||

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ; ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (201-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has entered the Sanctuary of Almighty, the Inner-knower;

ਨਾਨਕ , ਓਟ ਪਕਰੀ ; ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੦੮॥ (201-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guruji grasps the Support of Almighty who is the Master. ||4||108||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (201-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, shall not be burned in the fire of thirst for worldly materials (Trishna).

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, shall not be attracted by Maya.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਜਲਾ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, shall not be drowned in water of worldly materialistic ocean.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥੧॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, is prosperous and fruitful means the life becomes fruitful. ||1||

ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ; ਤੁਮਾਰੈ ਨਾਇ ॥ (201-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All fear (of birth, death, social, etc.) is eradicated by Your (Almighty) Name.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Joining the Sangat, the Holy Congregation, sing the Glorious Praises of the Almighty. ||Pause||

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, is free of all anxieties.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੋ ਰਚੈ ; ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਕਾ ਮੰਤਾ ॥ (201-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, is blessed with the teachings of focussed mind holy person (Guru).

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਜਮ ਕੀ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, is not haunted by the fear of death.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਪੂਰਨ ਆਸ ॥੨॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, have all his hopes fulfilled. ||2||

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, does not suffer in pain.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ; ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (201-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, remains awake and aware in knowledge state, night and day means that such ones never fall into the ignorance state.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ; ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (201-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, dwells in the nature of real-self (Atma) which beyond birth, death, joy, distress, thirst, hunger and remain in peace.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥੩॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, sees his illusions (doubts) and fears run away. ||3||

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, has the most inspirational and exalted intellect.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, has a pure and spotless body and mind.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ; ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੪॥੧੦੯॥ (201-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I am a sacrifice to those who do not forget my Almighty. ||4||109||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (201-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the praises of true congregation (Satsang).

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ; ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥ (201-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through sincere efforts to join the true congregation (Satsang), the Antahkaran (mind, intellect, memory and self-awareness) rest in peaceful and becomes calm.

ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ; ਸਗਲ ਦੁਖ ਗਏ ॥ (201-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Walking on the Almighty's Way, all pains are taken away.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਮਨਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ (201-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting the Naam, the Name of the Almighty, the mind becomes blissful.

ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ; ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੧॥ (201-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By singing the Glorious Praises of the Almighty, supreme bliss is obtained. ||1||

ਖੇਮ ਭਇਆ ; ਕੁਸਲ ਘਰਿ ਆਏ ॥ (201-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is joy all around, and peace has come to my home.

ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, misfortune disappears. ||Pause||

ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ; ਪੇਖਤ ਹੀ ਦਰਸ ॥ (201-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My eyes are purified, upon having a glance of a True Guru.

ਧਨਿ ਮਸਤਕ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਹੀ ਪਰਸ ॥ (201-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Blessed is the forehead which touches a True Guru’s Lotus Feet.

ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਟਹਲ ; ਸਫਲ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ॥ (201-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Working for the Master of the Universe, the body becomes fruitful means the purpose of life is fulfilled.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (202-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, I have obtained the supreme status. ||2||

ਜਨ ਕੀ ; ਕੀਨੀ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥ (202-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty Himself manifest to Help and Support His humble servant.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਲਗਿ ਦਾਸਹ ਪਾਇ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (202-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have found peace, falling at the feet of His slaves.

ਆਪੁ ਗਇਆ ; ਤਾ ਆਪਹਿ ਭਏ ॥ (202-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When the self-conceit (ego) is gone, then one becomes the Almighty Himself means that there shall be no difference between mortal and Almighty Himself;

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ; ਸਰਨੀ ਪਏ ॥੩॥ (202-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

therefore embrace the Sanctuary of Almighty who is the treasure of mercy. ||3||

ਜੋ ਚਾਹਤ ; ਸੋਈ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ (202-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When one discovers Almighty within which was desired,

ਤਬ ਢੂੰਢਨ ; ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇਆ ॥ (202-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

then where should this mind wonder to find happiness, contentment, joy and peace?

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ; ਬਸੇ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ (202-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The mind become steady and stable, therefore one dwells within Almighty's Will which is the seat of peace.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ , ਸੁਖ ਬਾਸਨ ॥੪॥੧੧੦॥ (202-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Guru Nanak says one dwells in the home of peace. ||4||110||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (202-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕੋਟਿ ਮਜਨ ; ਕੀਨੋ ਇਸਨਾਨ ॥ (ਮੱਜਨ ਬੋਲੋ) (202-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The merits of taking millions of ceremonial cleansing baths,

ਲਾਖ ਅਰਬ ਖਰਬ ; ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ (202-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the giving of hundreds of thousands, billions and trillions in charity (Note: Lakh=100,000; Aarab=1,000,000,000; Kherab=100,000,000,000)

ਜਾ ਮਨਿ ਵਸਿਓ ; ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (202-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- these are obtained by those whose minds are filled with Almighty's Name. ||1||

ਸਗਲ ਪਵਿਤ ; ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲ ॥ (202-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who sing the Glories of the Universal Sustainer (Almighty) are totally pure from the filth of ego (this is the method to get rid of our ego which is the cause of all our pains and rebirths) .

ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ; ਸਾਧੂ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (202-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their sins (which are the cause of pains) are erased, through the company of the Holy Saint (Guru) the sanctuary of the House of Mercy (Almighty) is obtained. ||Pause||

ਬਹੁਤੁ ਉਰਧ ਤਪ ; ਸਾਧਨ ਸਾਧੇ ॥ (202-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The merits of performing all sorts of austere acts of penance and self-discipline,

ਅਨਿਕ ਲਾਭ ; ਮਨੋਰਥ ਲਾਧੇ ॥ (202-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

earning huge profits and seeing one's desires fulfilled

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਰਸਨ ਆਰਾਧੇ ॥੨॥ (202-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- these are obtained merely by uttering the Almighty’s Name, with the tongue whereby the physical penance is an art to achieve the steadiness of mind and body but nothing can be achieved without uttering Almighty’s Name. ||2||

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ; ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ (202-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The merits of reciting the Simritees, the Shaastras and the Vedas,

ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਸਿਧ ; ਸੁਖ ਜਾਨੇ ॥ (202-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

although knowledge of the science of Yoga, spiritual wisdom and the pleasure of miraculous spiritual powers is assumed as the cause of happiness and peace but

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ ॥੩॥ (202-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- in true contexts, happiness is only obtainable by uttering Almighty’s Name and once the mind remains is constant state by observing Almighty’s presence within the entire creation. ||3||

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ; ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (202-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The wisdom of the Inaccessible and Infinite Almighty is incomprehensible.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (202-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on the Naam, the Name of the Almighty, and contemplating the Naam within our hearts,

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੧੧੧॥ (202-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Guru Nanak says Almighty has showered His Mercy upon us. ||4||111||

ਗਉੜੀ , ਮ: ੫ ॥ (202-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes Guru and Almighty as one and utters the praises of Almighty.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (202-9, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Remember Almighty with body, mind and speech, by which happiness is obtained.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ; ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਆ ॥੧॥ (202-9, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

and enshrine the Lotus Feet of the Guru within the heart. ||1||

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ॥ (202-10, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

The Guru, the Master of the Universe, the Supreme Almighty, is perfect.

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (202-10, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Worshipping Him, my mind has found a lasting steadiness. ||Pause||

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ; ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਮ ॥ (202-10, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Night and day, meditate on the Guru, and the Almighty's Name blessed by Guru.

ਤਾ ਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ; ਸਗਲ ਕਾਂਮ ॥੨॥ (202-11, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Therefore all my works are brought to perfection. ||2||

ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ; ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥ (202-11, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Having a sight of Him, my mind has become cool and calm,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ (202-11, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

and the accumulated sins during countless incarnations have been washed away. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਕਹਾ ਭੈ ਭਾਈ ॥ (202-12, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Says Guru Nanak, where is fear now, O Siblings of Destiny?

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ; ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੧੨॥ (202-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru Himself has preserved the honor of His servant. ||4||112||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (202-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ (202-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty Himself is the Help and Support of His servants.

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ; ਬਾਪ ਜੈਸੇ ਮਾਈ ॥੧॥ (202-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He always cherishes them, like their father and mother. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ; ਉਬਰੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ (202-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In Almighty's Sanctuary, everyone is saved.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਪੂਰਨ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (202-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty perfectly pervades within all and remains through eternity as He is the truth; He is the Cause and the creator of action as well. ||Pause||

ਅਬ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ; ਕਰਨੈਹਾਰਾ ॥ (202-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind now dwells in the Creator Almighty.

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ; ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥੨॥ (202-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My fears have been dispelled, and my soul has found the most sublime peace. ||2||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅਪਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ॥ (202-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty has granted His Grace, and saved His humble servant.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਬਿਖ ਲਾਥੇ ॥੩॥ (202-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The accumulated sins since many incarnations have been washed away. ||3||

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (202-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Greatness of Almighty cannot be described.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਸਦਾ ਸਰਨਾਈ ॥੪॥੧੧੩॥ (202-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak is forever in His Sanctuary. ||4||113||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ; ਮਹਲਾ ੫ , ਦੁਪਦੇ (202-17)

Raag Gauree Chaytee, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (202-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਮ ਕੋ ; ਬਲੁ ਪੂਰਨ , ਭਾਈ ॥ (202-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

The power of the Almighty is universal and perfect, O Siblings of Destiny.

ਤਾ ਤੇ ; ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (202-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

So no pain can ever afflict me. ||1||Pause||

ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵੈ ; ਦਾਸੁ ਹਰਿ , ਮਾਈ ॥ (202-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

Whatever the Almighty's servant wishes, O mother,

ਸੋ ਸੋ ਕਰਤਾ ; ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥੧॥ (202-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

the Creator Himself causes that to be done. ||1||

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ; ਪ੍ਰਭਿ , ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (202-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty causes the slanderers to lose their honor.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਣ ; ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥੨॥੧੧੪॥ (202-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak sings the Glorious Praises of the Fearless Almighty. ||2||114||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (203-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ , ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਗਰਤ ਪਰਤ , ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (203-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Brave and Powerful Almighty, Ocean of Peace, I fell into the pit - please, take my hand. ||1||Pause||

ਸ੍ਰਵਨਿ , ਨ ਸੁਰਤਿ , ਨੈਨ ; ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ;
ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ (203-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My ears do not hear, I am not beautiful and my eyes are not beautiful. I am in such pain; I am a poor cripple, crying at Your Door. ||1||

ਦੀਨਾ ਨਾਥ , ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾਮੈ ; (ਕਰੁਣਾ-ਮੈ ਬੋਲੋ)
ਸਾਜਨ ਮੀਤ , ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥ (203-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Master of the poor and helpless, O Embodiment of Compassion, You are my Friend and Intimate, my Father and Mother.

ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ; (203-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੨॥੨॥੧੧੫॥ (ਉੱਤਰੀਆ ਬੋਲੋ)

Guru Nanak holds tight to the Almighty's Lotus Feet in his heart; thus the Saints cross over the terrifying world-ocean. ||2||2||115||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੫ (203-5)

Raag Gauree Bairaagan, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (203-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤੁਲਾ ; (‘ਦਯ’ ਨੂੰ ‘ਦੈ’ ਬੋਲੋ)
ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ , ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (203-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

O Dear Almighty, my Best Friend, please, abide with me. ||1||Pause||

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ;
ਧ੍ਰਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (203-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Without You, I cannot live, even for an instant, and my life in this world is cursed.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ;
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜੀ ॥੧॥ (203-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

O Breath of Life of the soul, O Giver of peace, each and every instant I am a sacrifice to You. ||1||

ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ;
ਗਰਤਹੁ , ਉਧਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥ (203-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮ: 5)

Please, Almighty, give me the Support of Your Hand; lift me up and pull me out of this pit, O Almighty of the World.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ , ਮਤਿ ਥੋਰੀਆ ;
ਤੂੰ ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੨॥ (203-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮ: 5)

I am worthless, with such a shallow intellect; You are always Merciful to the meek. ||2||

ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ;
ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰ ॥ (203-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮ: 5)

What comforts of Yours can I dwell upon? How can I contemplate You?

ਸਰਣਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸ ਹਿਤ ;
ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥ (203-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮ: 5)

You lovingly absorb Your servants into Your Sanctuary, O Lofty, Inaccessible and Infinite Almighty. ||3||

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ , ਅਸਟ ਸਿਧਿ ;
ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥ (203-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮ: 5)

All wealth, and the eight miraculous spiritual powers are in the supremely sublime essence of the Naam, the Name of the Almighty.

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ;
ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥ (203-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮ: 5)

Those humble beings, with whom the beautifully-haired Almighty is thoroughly pleased, sing the Glorious Praises of the Almighty. ||4||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ;
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ (203-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮ: 5)

You are my mother, father, son and relative; You are the Support of the life forces (pran).

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ ;
ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫॥੧॥੧੧੬॥ (203-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Nanak meditates on the Almighty, and swims across the poisonous worldly ocean. ||5||1||116||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੇ ਘਰਿ , ਮਃ ੫ (203-12)

Gauree Bairaagan, Chhants Of Rehoay, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (203-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹੈ ਕੋਈ ; ਰਾਮ ਪਿਆਰੋ ਗਾਵੈ ॥ (203-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Is there anyone who will sing of the Beloved Almighty?

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ; ਸੂਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (203-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Surely, this will bring all pleasures and comforts. ||Pause||

ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ; ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (203-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

The renunciate goes out into the woods, searching for Him.

ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ; ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (203-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

But among those who succeeds to embrace love for the One Almighty are very rare.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ (203-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Those who find the Almighty are very fortunate and blessed. ||1||

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ; ਸਨਕਾਦਿਕ ਚਾਹੈ ॥ (203-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Even the deities like Brahma and his sons Sanak, Senandhen, Senanthan & Sant Kumar yearn for Him;

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ; ਹਰਿ ਆਹੈ ॥ (203-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

the Yogis, celibates and Siddhas yearn for the Almighty.

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੈ ॥੨॥ (203-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

One who is so blessed, sings the Glorious Praises of Almighty's virtues. ||2||

ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ; ਜਿਨ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥ (203-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of those who never forgets Him.

ਵਡਭਾਗੀ ; ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ ॥ (203-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

By great good fortune, one meets the Almighty's Saint.

ਜਨਮ ਮਰਣ ; ਤਿਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥੩॥ (203-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

They are not at all subject to the cycle of birth and death. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (203-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

My Dear Guru, shower your Mercy, and lead me to meet beloved Almighty,.

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ; ਊਚ ਅਪਾਰੇ ॥ (203-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Hear my prayer, O Lofty and Infinite Almighty;

ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਤੁ ; ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੧੭॥ (203-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Guru Nanak begs for the Support of Your Name. ||4||1||117||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ (204-1)

Raag Gauree Poorbee, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (204-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਵਨ ਗੁਨ ;
ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

By which virtue can I meet Almighty who is the master of my life forces (pran), O my mother? ||1||Pause||

ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ;
ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥੧॥ (204-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

I have no beauty, understanding nor strength; I am a stranger, from far away through uncountable rebirths. ||1||

ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ , ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ; (ਮਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (204-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

I am not wealthy with divine virtues or youthful. I am an orphan by isolating myself from the Almighty- please, unite me with Yourself. ||2||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ;
ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ , ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥ (204-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Searching and searching, I have become a renunciate, free of desire. I wander around, searching in thirst for the sight of Almighty'. ||3||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੧੮॥ ('ਬੁਝਾਈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)

(204-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Almighty is Compassionate, and Merciful to the meek; Guru Nanak says in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the fire of desire has been quenched. ||4||1||118||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (204-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ (204-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The loving desire to meet my Beloved has arisen within my mind.

ਪਾਇ ਲਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ; (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)
ਕੋਊ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I touch the Feet, and make a humble request before the Saint (Guru) but such Saint (Guru) can only be met with great good fortune. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਅਰਪਉ , ਧਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ;
ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ , ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥ (204-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I will surrender my mind to such Saint (Guru); I place my wealth before Him (Guru). I totally renounce my selfish ways upon

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ ॥੧॥ (204-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- the one (Guru) who utters and makes me to listen to the discourses of Almighty, I shall follow him night and day. ||1||

ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ;
ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (204-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When the seed of the karma of past actions sprouted, I met the Almighty; He is both the Enjoyer (consumer) and the Renunciate.

ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥੨॥੨॥੧੧੯॥ (204-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My darkness of ignorance was dispelled when I met the Almighty. Guru Nanak says after being asleep for countless incarnations, I have awakened in the state of knowledge by the Guru . ||2||2||119||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (204-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ; ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪਾਂਖ ॥ (204-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Come out from the cluthes of Maya, O soul-bird, and let the remembrance of the Almighty be your wings.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਪੂਰਨ ;
ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meet the Holy Saint, take to His Sanctuary, and keep the perfect jewel of the Almighty's Name enshrined in your heart. ||1||Pause||

ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੂਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ;
ਅਤਿ ਤੀਖ੍ਯਣ ਮੋਹ ਕੀ ਫਾਸ ॥ **(ਤੀਖਿਅਣ ਬੋਲੋ)** (204-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

illusion (doubt) is the well, thirst for pleasure is the mud, and emotional attachment is the noose, so sharp (tight) around your neck.

ਕਾਟਨਹਾਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ (204-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The only one who can cut this is the Guru of the World, the Master of the Universe. So let yourself dwell at His Lotus Feet. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸੁਨਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (204-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Bestow Your Mercy, O Almighty of the Universe, O Almighty, My Beloved, Master of the meek - please, listen to my prayer.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥੩॥੧੨੦॥ (204-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Take my hand, O Almighty and Master of Nanak; my body and soul all belong to You. ||2||3||120||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (204-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ; ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (204-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind yearns to see the Almighty.

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ;
ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਤੁ , ਮਿਲਾਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I think of Him, I hope and thirst for Him, day and night; is there any Saint who may bring Him near me? ||1||Pause||

ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ;
ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ॥ (204-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I serve the slaves of His slaves; in so many ways, I beg of Him.

ਤੁਲਾ ਧਾਰਿ ਤੋਲੇ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਭੋ ਹੀ ਥੋਰਾ ॥੧॥ (204-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Setting them upon the scale, I have weighed all worldly comforts and pleasures; without the Almighty's sight, they are all totally less in terms of eternal bliss as worldly pleasures are all temporary. ||1||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਜਾਤ ਬਹੋਰਾ ॥ (204-15, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

By the Grace of the Saints, I sing the Praises of the Ocean of virtue; after countless incarnations, I have been released.

ਆਨਦ ਸੂਖ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ;
ਜਨਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥੪॥੧੨੧॥ (204-16, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Meeting the Almighty, Nanak has found peace and bliss; the life is redeemed, and prosperity dawns. ||2||4||121||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ (204-17)

Raag Gauree Poorbee, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (204-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ; **(ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)**
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥ (204-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 5)

How may I meet my Master, the King, the Master of the Universe?

ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਇ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 5)

Is there any Saint, who can bestow such knowledge, and show me the Way to Him? ||1||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ; **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)**
ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥ (205-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 5)

The beyond knowledge, Almighty is within in the form of real-self (Atma) but He cannot be seen because Maya has created a curtain of self-conceit (ego) and attachment between mortal and Almighty.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਸੋਇਆ ;
ਇਹੁ ਭਰਮੁ , ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਜਾਈ ॥੧॥ (205-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

In attachment to Maya, the entire world is asleep in the state if ignorance. Tell me, how can this illusion (doubt) be dispelled? ||1||

ਏਕਾ ਸੰਗਤਿ , ਇਕਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਤੇ ;
ਮਿਲਿ , ਬਾਤ ਨ ਕਰਤੇ ਭਾਈ ॥ (205-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

The knowledge and action sensors are empowered by the Almighty's form which is the real-self (Atma) although all the sensors are empowered by a single source and dwells in the same body form of house yet the sensors does not communicate with each and another because they engrossed in their respective desires and never considers to reunite with the source (Almighty), O Siblings of Destiny.

ਏਕ ਬਸਤੁ ਬਿਨੁ , ਪੰਚ ਦੁਹੇਲੇ ;
ਓਹ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਠਾਈ ॥੨॥ (205-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Without the attainment of One Almighty form of substance, all the five knowledge sensors are miserable; that the real-self (Atma) is in the unapproachable (beyond the reach of sensors) place. ||2||Question: Why the attainment of Almighty is difficult?

ਜਿਸ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ , ਤਿਨਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ;
ਕੁੰਜੀ , ਗੁਰ ਸਉਪਾਈ ॥ (205-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Almighty, owner of the house has Himself locked His realization-form of door with ignorance-form of pad lock and the key-form of ultimate knowledge is given to the Guru.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰੇ , ਨਹੀ ਪਾਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ (205-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

You may make all sorts of efforts, but it cannot be obtained, without the Sanctuary of the True Guru. ||3||

ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਤਿਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (205-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Those whose bonds of Maya have been broken by the True Guru, their concentration is focused in the congregation of the Holy.

ਪੰਚ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਨਾਨਕ , ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ (205-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Upon meeting the Saints and sing the joyous songs of the Almighty. Guru Nanak says, there is no difference between them and Almighty, O Siblings of Destiny. ||4||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ (ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)(205-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

This is how my Sovereign Almighty King, the Almighty of the Universe, is met;

ਸਹਜੁ ਭਇਆ , ਭ੍ਰਮੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਾਠਾ ; (205-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)
ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੨॥

Once the ultimate knowledge is attained, in an instant the illusion (doubt) within is dispelled; finally the being (jeev) merges into Almighty just like a light merges into another light and absorbs all the darkness. ||1||Second Pause||1||122||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (205-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਐਸੋ ਪਰਚਉ ; ਪਾਇਓ ॥ (205-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Since the initial stages of my spiritual development Almighty has implanted His love within me;

ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਇਆਲ ਬੀਠੁਲੈ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਝਹਿ ਬਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (205-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

granting His Grace, my House of Mercy, Almighty has told me of the True Guru. ||1||Pause||

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ , ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ;
ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸੁਆਸੁ ਹੋਇ ਆਇਓ ॥ (205-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Wherever I look, there You are; I am totally convinced of this.

ਕੈ ਪਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ;
ਜਉ ਸੁਨਤੋ ਹੈ ਰਘੁਰਾਇਓ ॥੧॥ (205-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Unto whom should I pray? As the Almighty Himself hears all without having to speak out. ||1||

ਲਹਿਓ ਸਹਸਾ , ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਤੋਰੇ ;
ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥ (205-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru has washed away all my anxieties and has cut away my bonds of Maya by which I have obtained the state of knowledge and eternal peace.

ਹੋਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਸੀ ;
ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਹਾ ਦਿਖਾਇਓ ॥੨॥ (205-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty you were in past, now you are in the present and you will in future means you have made past to happen, now you making the present and you are the creator of future therefore where can pain and pleasure be seen? Means that Almighty is beyond the state of pain and pleasure||2||

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾ ਏਕੋ ਠਾਣਾ ;
ਗੁਰਿ , ਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥ (205-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The continents and the solar systems rest in the support of the One Almighty. The Guru has removed the veil of illusion, and shown this to me.

ਨਉਨਿਧਿ , ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ , ਇਕ ਠਾਈ ;
ਤਉ ਬਾਹਰਿ ਕੈਠੈ ਜਾਇਓ ॥੩॥ (205-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The nine treasures of the wealth are all in the Almighty’s Name therefore where else one should go to search? ||3||

ਏਕੈ ਕਨਿਕ , ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਸਾਜੀ ;
ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਰਚਾਇਓ ॥ (205-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The same gold is melted and recreated (fashioned) into various articles; just so, the Almighty has made the many patterns of the creation from the five principal elements.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ;
ਇਵ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੪॥੨॥੧੨੩॥ (205-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Guru has dispelled my illusion (doubt); in this way, my essence merges into Almighty's essence. ||4||2||123||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (205-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਅਉਧ ਘਟੈ ; ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥ (205-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This life time (age) is diminishing (reducing), day and night.

ਮਨ , ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (205-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Mind, meet the Guru to resolve all your matters within this life time. ||1||Pause||

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ;
ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ (205-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through speech utter humbly, through ears listen to Almighty's praises; and with body serve the saints as this life time is the opportunity to earn.

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ;
ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ (205-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the earning of good deeds and recitation of Almighty's name in this world; the stay in the next world shall be in happiness. ||1||

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸਹਸੇ ਮਹਿ ;
ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ (205-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This world is filled with desire and doubts; only the one with ultimate knowledge (Brahm Giani) has managed to swim across.

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ , ਪੀਆਏ ਹਰਿ ਰਸੁ ;
ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (205-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Only those who are awakened from the sleep of attachment and given the essence of His Name by the Almighty know the unuttered reality of Almighty. ||2||

ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਵਿਹਾਝਹੁ ;
ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ (205-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Purchase only that for which you have come into the world and through the Guru purchase Almighty's name and reside it within your mind.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ , ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ (205-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The own-self (the real-self, Atma) form shall be attained naturally with happiness; and there shall be no participation in the reincarnation cycle. ||3||

ਅੰਤਰਜਾਮੀ , ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ; ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ (205-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Knower within all, the bestower of all; please grant my mind's faithful wish.

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ , ਇਹੀ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ;
ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੩॥੧੨੪॥ (205-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guruji says that I as a servent ask for this happiness; let me be the dust of the feet of the Saints. In other words, never separate me from the true congregation. ||4||3||124||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (205-18)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji demonstrates the humbleness that one should have while pleading before Almighty and at the end of Shabad the returns a prayer are described.

ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ; ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (205-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Save me, O My Father Almighty.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ; ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (205-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am worthless and without virtue; all virtues are Yours. ||1||Pause||

ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ , ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ; ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ (205-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The five vicious thieves (lust, anger, greed, attachment & ego) against a poor being; save me, O Savior Almighty!

ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ;
ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥ (205-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They are disturbing and torturing me. I have come, seeking Your Sanctuary. ||1||

ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ;
ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ (206-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Trying all sorts of things through physical penance and mind concentration, I have grown weary, but still, they will not leave me alone.

ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ; (ਤੱਕੀ ਬੋਲੋ)
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ (206-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

But I have heard that they can be rooted out, by embracing Almighty's faith through the Saadh Sangat, the Company of the Holy; and so I seek their Shelter. ||2||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ;
ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ (206-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In their Mercy, the Saints have met me, and from them, I have obtained steadiness.

ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ (206-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Saints have given me the Mantra of the Fearless Almighty, and now I practice the Guru's Shabad. ||3||

ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ; ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥(206-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have now conquered those terrible evil-doers, and my speech is now sweet and sublime.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ;
ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ (206-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Divine Light has dawned within my mind; I have obtained the state of painless (salvation). ||4||4||125||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (206-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਰਾਇਆ ॥ (206-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Eternal King.

ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ;
ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (206-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Fearless Almighty abides with you. So where does this fear come from? ||1||Pause||

ਏਕ ਮਹਲਿ , ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੋ ;
ਏਕ ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨੋ ॥ (206-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In one person, You are arrogant and proud, and in another, You are meek and humble.

ਏਕ ਮਹਲਿ , ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ;
ਏਕ ਮਹਲਿ , ਗਰੀਬਾਨੋ ॥੧॥ (206-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In one person, You are all by Yourself, and in another, You are poor. ||1||

ਏਕ ਮਹਲਿ , ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ;
ਏਕ ਮਹਲਿ , ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥ (206-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In one person, you are a Pandit, a religious scholar and a preacher, and in another, You are just a fool.

ਏਕ ਮਹਲਿ , ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ;
ਏਕ ਮਹਲਿ , ਕਛੂ ਨ ਲੇਤਾ ॥੨॥ (206-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In one person, You grab hold of everything, and in another, You accept nothing. ||2||

ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ , ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ;
ਖਿਲਾਵਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ॥ (ਖਿਲਾਵਨ-ਹਾਰੋ ਬੋਲੋ) (206-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What can the poor wooden puppet-like being (jeev) do? The Master Puppeteer knows everything.

ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀਗਰੁ ;
ਓਹੁ ਤੈਸੋ ਹੀ , ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥੩॥ (206-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As the Puppeteer dresses the puppet, so is the role the puppet plays. ||3||

ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾਤਿ ਕਰੀਆ ;
ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ (206-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty has created the various chambers of assorted descriptions, and He Himself protects them.

ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸੈ ਰਹਨਾ ;
ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥ (206-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As is that vessel-form of body in which the Almighty places the soul, so does it dwell. What can this poor being do? ||4||

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ , ਸੋਈ ਜਾਨੈ ;
ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥ (206-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One who created the thing, understands it; He has fashioned all of this.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ;
ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥੫॥੫॥੧੨੬॥ **(ਕੱਜੀ ਬੋਲੋ)** (206-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Almighty and Master is Infinite; He alone understands the value of His Creation. ||5||5||126||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (206-11)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ; ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਰਸੂਆ ॥ (206-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Give them up - give up the pleasures of worldly desires;

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ , ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ ; (206-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਹਰ੍ਹਿਆਇਓ ਬੋਲੋ)**

you are entangled in them, you crazy fool, like an animal grazing in the green fields. ||1||Pause||

ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੈ ;
ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੈ ਤਸੂਆ ॥ (206-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

That which you believe to be of use to you, shall not go even an inch with you.

ਨਾਗੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ;
ਫੇਰਿ ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੂਆ ॥੧॥ (206-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naked you came, and naked you shall depart. You shall go round and round the cycle of birth and death, and you shall be one mouth full food for the Messenger of Death. ||1||

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ , ਰੇ ਕਸੁੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ;
ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂੰ ਲਉ ਹਸੂਆ ॥ (206-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Watching, watching the temporary dramas of the world, you are entangled and enmeshed in them, and you laugh with delight assuming that the happiness will stay forever.

ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ;
ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੂਆ ॥੨॥ (206-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The string of life is wearing thin, day and night, and you have done nothing for your soul. ||2||

ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ;
ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ , ਤਨੁ ਖੀਨਸੂਆ ॥ **(ਖੀਨੱਸੂਆ ਬੋਲੋ)** (206-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Doing your deeds, you have grown old; your voice fails you, and your body has become weak.

ਜਿਉ ਮੋਹਿਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ;
ਉਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਰੁਚ ਚਸੂਆ ॥੩॥ (206-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You were enticed by Maya in your youth, and your attachment for it has not diminished, one little bit. ||3||

ਜਗੁ ਐਸਾ , ਮੋਹਿ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ;
ਤਉ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ , ਤਜਿ ਗਰਬਸੂਆ ॥ **(ਗਰਬੱਸੂਆ ਬੋਲੋ)**(206-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has shown me that this is the way of the world; I have abandoned the dwelling of pride, and entered Your Sanctuary.

ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ;
ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ , ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਸੂਆ॥੪॥੬॥੧੨੭॥(206-17,ਗਉੜੀ,ਮਃ 5)

The Saint has shown me the Path of Almighty; slave Nanak has implanted devotional worship and the Praise of the Almighty. ||4||6||127||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (206-18)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (206-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Except for You, who is mine?

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (206-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My Dear Beloved, You are the Support of the life forces (Pran). ||1||Pause||

ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ , ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ;
ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (206-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You alone know the condition of my inner being. You are my Beautiful Friend.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥੧॥ (206-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I receive all comforts from You, my Dear Unfathomable and Immeasurable Almighty and Master. ||1||

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ; ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ (207-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I cannot describe Your Manifestations, O Treasure of Excellence, O Giver of happiness.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥੨॥ (207-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty is Inaccessible, Incomprehensible and Imperishable; He is known through the Perfect Guru. ||2||

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ , ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ;
ਜਬ ਤੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (207-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My illusion (doubt) and fear have been taken away, and I have been made pure, since my ego was been dispelled.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੋ ਚੂਕੋ ਸਹਸਾ ;
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੩॥ (207-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My pains of birth and death has been abolished, beholding Your Blessed Vision in the Saadh Sangat, the true congregation (Company of the Holy). ||3||

ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ;
ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ (207-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I shall wash the Guru's Feet and serve Him; I am a sacrifice to Him, 100,000 times.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੪॥੭॥੧੨੮॥ (207-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By His Grace, servant Nanak has crossed over this terrifying world-ocean; I am united with my Beloved. ||4||7||128||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (207-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੋਹੀ ॥ (207-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Who can please You, except You Yourself?

ਤੇਰੋ ਰੂਪੁ ; ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (207-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Gazing upon Your Beauteous Form, all are fascinated. ||1||Pause||

ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੂਅ ਮੰਡਲ ;
ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ (207-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the heavenly paradise, in the nether regions of the underworld, on the planet earth and throughout the galaxies, the One Almighty is pervading everywhere.

ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ , ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ;
ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥੧॥ (207-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the House of Salvation and whoever calls upon Him with their palms pressed together, Almighty uplifts the one to be the House of Salvation as well. O Merciful Almighty and Master, everyone cries out for Your Help. ||1||

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ , ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਤੁਮਰਾ ;
ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲੋਹੀ ॥ (207-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your Name, O Almighty and Master, is the Purifier of sinners, the Giver of peace, pure, cooling and soothing.

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ;
ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗਲੋਹੀ ॥੨॥੮॥੧੨੯॥ (207-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says spiritual wisdom, concentration (meditation) and glorious greatness come from dialogue and discourse with Your Saints. ||2||8||129||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (207-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮਿਲਹੁ ; ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ ॥ (207-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meet with me, my Dear Beloved.

ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਤੁਮਾਰਾ ; ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (207-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, whatever You do - that alone happens. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਿਆ ;
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (207-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Wandering around through countless incarnations, I endured pain and suffering in so many lives, over and over again.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ਹੈ ;
ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (207-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, I have obtained this human body; grant me with Your sight, O Sovereign Almighty King. ||1||

ਸੋਈ ਹੋਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ॥(207-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

That which pleases His Will has come to pass; no one else can do anything.

ਤੁਮਰੈ ਭਾਣੈ , ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ;
ਜਾਗਤੁ ਨਾਹੀ , ਸੂਤਾ ॥੨॥ (207-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Will, persuade by the illusion of attachment, the people are asleep in ignorance; they do not wake up in knowledge state. ||2||

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ;
ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (207-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please hear my prayer, O Almighty the Master of life forces (pran), O Beloved, Ocean of mercy and compassion.

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਅਨਾਥਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ (207-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Save me, my Dear Father Almighty. I am an orphan - please, cherish me! ||3||

ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਮਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸਨੁ ;
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥ (207-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

To whom ever You reveal Your sight was because of the involvement with the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ;
ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਬਾਛੈ ॥੪॥੯॥੧੩੦॥ (207-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Grant Your Grace, and bless us with the dust of the feet of the Saints; Guru Nanak yearns for this peace. ||4||9||130||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (207-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਉ ; ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (207-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to those

ਜਾ ਕੈ ; ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (207-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who embraces the Support of Almighty's Name (Naam) alone means the ones who abandons all the worldly supports and have undoubtful faith in Almighty's support while leaving a contented life.||1||Pause||

ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀਐ ;
ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (207-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

How can I recount the praises of those humble beings who are attuned to the Love of the Supreme Almighty?

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ;
ਉਨ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥ (207-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Peace, intuitive poise and bliss are with them. There are no other givers equal to them. ||1||

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ; ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥(207-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They have come to save the world - those humble beings who thirst for His Blessed Vision.

ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਤਰਿਆ ;
ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥ (207-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who seek their Sanctuary are carried across; in the Society of the Saints, their hopes are fulfilled. ||2||

ਤਾ ਕੈ ਚਰਣਿ ਪਰਉ ਤਾ ਜੀਵਾ ;
ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (207-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

If I fall at their Feet, then I live; associating with those humble beings, I remain exalted (delighted).

ਭਗਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ;
ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੩॥ (207-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, please be merciful to me, that my mind becomes the dust of the feet of Your Bhagats (devotees). ||3||

ਰਾਜੁ ਜੋਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀਸੈ ; **('ਅਵੱਧ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)**
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਘਾਟਿਆ ॥ (207-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Power and authority, youth and age - whatever is seen in this world, all of it shall fade away.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿਆ ॥੪॥੧੦॥੧੩੧॥ (207-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The treasure of the Naam, the Name of the Almighty, is forever new and pure. Nanak has earned this wealth of the Almighty. ||4||10||131||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (208-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: A Yogi came to Guru Arjan Dev Ji and said that You should embrace Yoga, Guruji uttered the following Shabad explaining the internal Yoga (union with Almighty) and proves that He (Guruji) is already a Yogi (united with Almighty) from the beginning.

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ; ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ ॥ (208-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I came to the Guru, to learn the Way of Yoga (union with Almighty).

ਮੋਕਉ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਬੁੱਝਾਇਓ ਬੋਲੋ)** (208-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The True Guru has revealed it to me through the Guru's Hymn (Shabad). ||1||Pause|| Yogi asked 'How did you understand?', the answer

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ;
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ (208-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty is contained in the nine continents of the world, and within this body; each and every moment, I humbly bow to Him.

ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਨੀ ;
ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੧॥ (208-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have made the Guru's Teachings my ear-rings;
The Yogi asked 'What kind of teachings is that?' Guruji answers ' the teachings are to enshrined the One Formless Almighty within. ||1||
Yogi asked 'Who are followers of such Yogi?' Answer;

ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ; ਏਕਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ (208-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have brought the five disciples(evil desires - lust, anger, greed, attachment & ego) together, and they are now under the control of the one mind.

ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ; **(ਆਗਿਆ-ਕਾਰੀ ਬੋਲੋ)**
ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥੨॥ (208-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When all the ten organs of this physical body (knowledge organs-eyes, nose, ears, tongue & skin; Deed organs-legs, hands, mouth, urinal & anus) are tamed, then I became an pure Yogi. ||2||

ਭਰਮੁ ਜਰਾਇ , ਚਰਾਈ ਬਿਭੂਤਾ ; **(ਚਰ੍ਹਾਈ ਬੋਲੋ)**
ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥ (208-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have burnt my five types of illusion (doubt), and smeared my body with the ashes;
The Yogi ask 'There are twelve (12) different sact of Yogi's which one do you belong to?'
Guruji's anwers 'My path is to see the One and Only Almighty within the entire creation'.

ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋ ਕੀਨੀ ਭੁਗਤਾ ;
ਜੋ ਠਾਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥੩॥ (208-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have made that ultimate (aatam) peace my kithen (food);
Question: What is the share which can be obtained?
Answer: The share is depanding on pre-ordained destiny written upon the forehead by Almighty Master based on the previous Karma. ||3||

ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ , ਤਹਾ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ ;
ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ (208-5, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Question: Which is the seat (yogic posture)?
Answer: I have attained permanent seat (yogic posture) in union with Almighty by which the fear of birth and death disappears.
Question: Yogis blows horn (sankh - made of shell) during their meals, so what horn do you blow?
Answer: Uttering the formless Almighty's name with words is the blowing of shell which is unstruck melody of His Bani is my horn.

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ;
ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥੪॥ (208-6, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Question: Which stick do you hold? Answer: The contemplation truth and false within the mind is the stick that I hold and I have adopted the recitation of Akmighty's name as the practice of the mind. ||4||

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ ; ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ (208-6, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Such a True Guru Yogi is obtained with great good fortune through whom Yog (union) is obtained, who cuts away the ignorance bonds of Maya.

ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ;
ਨਾਨਕੁ , ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥ (208-7, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Guru Nanak serves and adores such a wondrous Yogi, and kisses his feet. ||5||11||132||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (208-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ , ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ;
ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ॥ ('ਧਿਆਇ-ਲੇ' ਬੋਲੋ) (208-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

The Naam, the Name of the Almighty, is an incomparably beautiful treasure. Listen, everyone, and meditate on it, O friends.

ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ;
ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (208-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Those, unto whom the Guru has given the Almighty's Name medicine - their memory (power of rememberance) becomes pure. ||1||Pause||

ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤਨ ਤੇ ;
ਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (208-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The darkness of ignorance is dispelled from within that body, in which the Divine Light of the Guru's Shabad shines.

ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ;
ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥੧॥ (208-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The noose of illusion (doubt) is cut away from those who place their faith in the Saadh Sangat, the true congregation (Company of the Holy). ||1||

ਤਾਰੀਲੇ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੂ ਬਿਖੜਾ ; (ਤਾਰੀ-ਲੇ ਬੋਲੋ)
ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ॥ (208-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The false and terrifying world-ocean is crossed over, in the boat of the Saadh Sangat.

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ;
ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ (208-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind's desires are fulfilled, meeting the Guru, in love with the Almighty. ||2||

ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ;
ਮਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ (208-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The devotees have found the treasure of the Naam; their minds and bodies are satisfied and satiated.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ;
ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੩॥੧੨॥੧੩੩॥ (208-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says the Dear Almighty gives it only to those who surrender to the Almighty's Command. ||3||12||133||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (208-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji demonstates the devotion to Almighty.

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ , ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮੋਰੇ ;
ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ (208-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please be kind and compassionate, Dear Almighty the Master of life forces (Pran); I am helpless, and I seek Your Sanctuary, Almighty.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਹੁ ;
ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (208-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please, give me Your Hand, and lift me up, out of the deep dark pit. I have no clever tricks at all. ||1||Pause||

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ;
ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥ (208-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are the Doer, the Cause of causes - You are everything. You are All-powerful; there is no other than You.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ;
ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੋਰੀ ॥੧॥ (208-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You alone know Your condition and extent. They alone become Your servants, upon whose foreheads such good destiny is recorded. ||1||

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥ (208-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are engrossed (imbued) with Your servant, Almighty; just like woven-like devotees in Fabric-like Almighty, through and through.

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ , ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ;
ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ , ਓਹ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥ (208-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Beloved Almighty, they yearn for Your Name and the Blessed sight, like the chakvee bird which longs to see the moon. ||2||

ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ , ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ;
ਏਕੁ ਜਨੁ , ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥ (208-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Between the Almighty and His Saint, there is no difference at all. Among hundreds of thousands and millions, there is scarcely one humble being.

ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ , ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ;
ਅਨ ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ , ਰਸਨ ਰਮੋਰੀ ॥੩॥ (208-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose hearts are illuminated by Almighty, sings His Praises night and day with their tongues . ||3||

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਊਚੇ ;
ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਰੀ ॥ (208-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are All-powerful and Infinite, the most lofty and exalted, the Giver of happiness; O Almighty, You are the Support of the life forces (Pran).

ਨਾਨਕ ਕਉ , ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ;
ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ , ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥੪॥੧੩॥੧੩੪॥ (208-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says Dear Almighty, please show mercy, that I may remain in the Society of the Saints. ||4||13||134||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (209-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Sikhs came and ask, 'How to attain salvation'. Guruji said, 'Plead before Almighty', the following Shabad was uttered containing Almighty's praises.

ਤੁਮ , ਹਰਿ ਸੇਤੀ ; ਰਾਤੇ ਸੰਤਹੁ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (209-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Saint, You are attuned to the Almighty.

ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੋਕਉ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ; (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)
ਓੜਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (209-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please stand by me, Creator of Destiny; please take me to my destination, Great Giver. ||1||Pause||

ਤੁਮਰਾ ਮਰਮੁ , ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ;
ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (209-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You alone know Your mystery; You are the Perfect Creator of Destiny.

ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ;
ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥ (209-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am a helpless orphan - please keep me under Your Protection and save me. ||1||

ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ;
ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੇ ॥ (209-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your Feet are the boat to ferry us across the worldly ocean; You alone know Your ways.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗੇ ;
ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥ (209-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whom You keep close with Your rememberance, by Your Kindness, ferries across the materialistic worldly ocean means that only those are protected from the influence of Maya.||2||

ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥੇ ॥(209-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, Almighty, You are All-powerful; everything is in Your Hands.

ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੋਕਉ , ਹਰਿ ਜਨ ; (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)
ਚਲੈ ਹਮਾਰੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ (209-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please give me that treasure, which will go along with me, O servant of the Almighty. ||3||

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕਉ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੇ ॥ (209-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am without virtue - please bless me with virtue, so that my mind chants the Almighty’s Name.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ;
ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥ (209-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, Nanak has met the Almighty; by which the mind and body are soothed and satisfied. ||4||14||135||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (209-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ; ਦੇਵ ॥ (209-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am naturaly absorbed in prayworthy Almighty,

ਮੋਕਉ ; ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (209-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

when the prayworthy True Guru has become Merciful to me. ||1||Pause||

ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸਰੋ ; ਸੰਤਨ ਟਹਲਾਇਓ ॥ (209-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Cutting away the noose, He has made me His slave, and now I serve His Saint.

ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੂਜਾਰੀ ;
ਮੋਕਉ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ (209-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have become a worshipper of the One Name; the Guru has shown me this amazing wonder. ||1||

ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆਰਾ ;
ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ , ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ (209-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Divine Light has dawned, and everything is illuminated; the Guru has revealed this spiritual wisdom to my mind.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਓ , ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ;
ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥੨॥ (209-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty’s name is truly drinking the nectar by which the mind is contented, and I remain in fearless state. ||2||

ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ;
ਦੂਖਹ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥ (209-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By accepting the Command of the Almighty's Will, I have found complete happiness; the home of suffering has been destroyed.

ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ;
ਸਭੁ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥੩॥ (209-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When Almighty, our Lord and Master was totally pleased, He revealed everything in the form of bliss means that Almighty is seen within the entire creation. ||3||

ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ;
ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ (209-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Nothing comes (by birth), and nothing goes (by death); this play is all set in motion by the Almighty, the Sovereign King means that Almighty is the creator and as well as the creation.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ;
ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥ (209-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, our Almighty and Master is inaccessible and unfathomable. The Almighty's devotees take His Name as their Support. ||4||15||136||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (209-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਜੈ ਰੇ ॥ (209-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Supreme Almighty, the Perfect Inspirational Almighty; O my mind, hold tight to the Support of the One

ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ;
ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (209-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who established the solar systems and galaxies. Chant the Name of that Almighty. ||1||Pause||

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ;
ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ , ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥ (209-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renounce the intellectual cleverness of your mind, O humble servants of the Almighty; understanding His Command by which happiness is found.

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ;
ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥ (209-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever Almighty does, accept that with pleasure; in comfort and in suffering, concentrate on Him. ||1||

ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ;
ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥ (209-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Creator liberate millions of sinners in an instant, without a moment's delay although a being may be the greatest sinner but Almighty’s mercy is even more greater to forgive.

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥ (209-16, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

The Almighty, THE Master who destroy the pain and sorrow of the poor, blesses those with whom He is pleased. ||2||

ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ;
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥ (209-17, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

He is Mother and Father, the sustainer of all; He is the life forces (pran) of all beings and the Ocean of happiness.

ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ , ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ;
ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਰਤਨਾਗਰੁ ਰੇ ॥੩॥ (209-17, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

While giving so generously, the Creator does not diminish at all. The Source of jewels, He is All-pervading. ||3||

ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ , ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਰੇ ॥ (209-18, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

The beggar begs for Your Name, Dear Master; Almighty is contained deep within the nucleus of each and every heart.

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ , ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੧੩੭॥ (209-18, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Slave Nanak has embraced His (Almighty's) Sanctuary; no one returns from Him empty-handed. ||4||16||137||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੫ (210-1)

Raag Gauree Poorbee, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (210-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ; ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ (210-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 5)

Never forget the Almighty, from your mind.

ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (210-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, He is the Giver of all happiness. He is the sustainer and dwell within all the hearts. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ (210-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

He removes the most terrible pains in an instant, therefore the tongue must always repeats His Name consistently.

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ;
ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ (210-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

In the Almighty's Sanctuary there is soothing coolness, peace and calmness. He has extinguished the burning fire jealousy, ego and thirst for worldly materials. ||1||

ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ; ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ (210-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

He saves us from the hellish pit of the womb, and carries us across the terrifying worldly ocean means that Almighty vanishes the reincarnation cycle..

ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ;
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ (210-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Adoring His Lotus Feet in the mind, the fear of death is banished. ||2||

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ; ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥(210-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

He is the Perfect, Supreme Lord Almighty, the magnificent Almighty, lofty, unfathomable and infinite.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਜੂਏ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥੩॥ (210-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Singing His Glorious Praises, and meditating on the Ocean of peace, one's gamble of life will never be lost. ||3||

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ;
ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ (210-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

My mind is engrossed in sexual desire, anger, greed and attachment, O Giver to the virtueless (unworthy).

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ;
ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੩੮॥ (210-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Please grant Your Grace, and bless me with Your Name; Nanak is forever a sacrifice to You. ||4||1||138||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤ੍ਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ (210-8)

Raag Gauree Chaytee, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue Guru Arjan Dev Ji utters the falsehood of all worldly and encourages Almighty's meditation.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (210-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥ (210-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

There is no happiness without commiting to Almighty's meditation.

ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ , ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ;
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ , ਜਪਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (210-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

Be victorious, and win the priceless jewel of this human life, by meditating on Almighty in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, even for an instant. ||1||Pause||

ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ; ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥
ਛੋਡਿ ਗਏ ; ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥੧॥ (210-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

Many have renounced and left their children, wealth, spouses, joyful games and pleasures. ||1||

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ; ਰਾਜ ਰੰਗ ॥ (210-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

Horses, elephants and the pleasures of power

ਤਿਆਗਿ ਚਲਿਓ ਹੈ ; ਮੂੜ ਨੰਗ ॥੨॥ (210-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

- leaving these behind, the fool must depart naked. ||2||

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ; ਫੂਲਿਆ ॥ (210-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

The body, scented with musk and sandalwood

ਸੋ ਤਨੁ ; ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੁਲਿਆ ॥੩॥ (210-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮ: 5)

- that body shall come to roll in the dust. ||3||

ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ; ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥ (210-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮ: 5)

Obsessed with attachment, they think that Almighty is far away.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ॥੪॥੧॥੧੩੯॥ (210-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮ: 5)

Says Guru Nanak, he is Ever-present! ||4||1||139||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (210-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮਨ ਧਰ ; ਤਰਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨੋ ॥ (210-12, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Dear mind, ferry across the worldly ocean with the Support of the Almighty's Name.

ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸੰਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ; (210-13, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)
ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਰਗਰਾਮਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪਾਰ-ਗਰਾਮਨੋ ਬੋਲੋ)

The Guru is the boat to carry you across the worldly ocean, through the waves of cynicism and doubt. ||1||Pause||

ਕਲਿ ਕਾਲਖ ; ਅੰਧਿਆਰੀਆ ॥ (210-13, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

In this Dark Age of Kali Yuga, there is only pitch darkness.

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ; ਉਜਿਆਰੀਆ ॥੧॥ (210-13, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

The lamp of the Guru's spiritual wisdom illuminates and enlightens. ||1||

ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ; ਪਸਰੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ॥ (210-14, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

The poison of evil desires is spread out far and wide.

ਉਬਰੇ ; ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ , ਗੁਨੀ ॥੨॥ (210-14, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Only those are saved, who have chanted and meditated on the virtuous Almighty. ||2||

ਮਤਵਾਰੋ ; ਮਾਇਆ ਸੋਇਆ ॥ (210-15, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Intoxicated with Maya, the people are asleep in the darkness of ignorance.

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥੩॥ (210-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meeting the Guru, illusion (doubt) and fear are dispelled. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (210-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, meditate on the One Almighty;

ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੪੦॥ (210-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

behold Him in each and every heart. ||4||2||140||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (210-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਦੀਬਾਨੁ ਹਮਾਰੋ ; ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ (210-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You alone are my Chief Advisor.

ਸੇਵਾ ਥਾਰੀ ; ਗੁਰਹਿ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (210-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I serve You with the Support of the Guru. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ; ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (210-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By various devices, I could not find You.

ਗੁਰਿ ; ਚਾਕਰ ਲੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (210-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Taking hold of me, the Guru has made me Your slave. ||1||

ਮਾਰੇ ; ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀਆ ॥ (210-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have conquered the five tyrants.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਦਲੁ ਸਾਧਿਆ ॥੨॥ (210-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, I have defeated the army of evil. ||2||

ਬਖਸੀਸ ਵਜਹੁ ; ('ਵੱਜਹੁ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਨਾਮ ॥ (210-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have received the One Name as His bounty and blessing.

ਸੁਖ ਸਹਜ ; ਆਨੰਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੩॥ (210-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Now, I dwell in peace, poise and bliss. ||3||

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਾਕਰ ; ਸੇ ਭਲੇ ॥ (211-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
The slaves of Almighty are good.

ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥੪॥੩॥੧੪੧॥ (211-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says their faces are radiant. ||4||3||141||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-1)
Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜੀਅਰੇ ; ਓਲ੍ਹਾ ਨਾਮ ਕਾ ॥ (ਓਲ੍ਹਾ ਬੋਲੋ) (211-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
Hey, soul: your only Support is the Naam, the Name of the Almighty.

ਅਵਰੁ ਜਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ;
ਤਿਨ ਮਹਿ ਭਉ ਹੈ ਜਾਮ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (211-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
Whatever else you do or make happen, the fear of death still hangs over you. ||1||Pause||

ਅਵਰ ਜਤਨਿ ; ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ (211-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
He is not obtained by any other efforts.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ (211-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
By great good fortune, meditate on the Almighty. ||1||

ਲਾਖ ਹਿਕਮਤੀ ; ਜਾਨੀਐ ॥ (211-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
You may know hundreds of thousands of clever tricks,

ਆਗੈ ; ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥੨॥ (211-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
but not even one will be of any use at all hereafter. ||2||

ਅਹੰਬੁਧਿ ; ਕਰਮ ਕਮਾਵਨੇ ॥
ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲੂ ; ਨੀਰਿ ਬਹਾਵਨੇ ॥੩॥ (211-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
Good deeds done in the pride of ego are swept away, like the house of sand by water. ||3||

ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (211-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
When Almighty the Merciful shows His Mercy,

ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥੪॥੪॥੧੪੨॥ (211-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says that the Almighty's Name (Naam) is obtained in the Saadh Sangat, the Company of the Holy (Guru). ||4||4||142||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਬਾਰਨੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ ; ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ (211-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, dedicated hundreds of thousands of times, to my Almighty and Master.

ਨਾਮੋ ਹੋ , ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ;
ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਅਧੱਰੀਆ ਬੋਲੋ) (211-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His Name, and His Name alone, is the Support of the life forces (Pran). ||1||Pause||

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ (211-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You alone are the Doer, the Cause of causes.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ; ਤੁਹੀ ਟੇਕ ॥੧॥ (211-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are the Support of all beings (jeev) and creatures (jant). ||1||

ਰਾਜ ਜੋਬਨ ; ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਧਨੀ ॥
ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ; ਤੂੰ ਸਰਗੁਨੀ ॥੨॥ (211-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Almighty, You are my power, authority and youth. You are absolute, without attributes, and also related, with the most sublime attributes. ||2||

ਈਹਾ ਊਹਾ ; ਤੁਮ ਰਖੇ ॥ (211-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Here in the world during life time and hereafter (upon death), You are my Savior and Protector.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਕੋ ਲਖੇ ॥੩॥ ('ਲੱਖੇ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (211-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, some understand You. ||3||

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਪ੍ਰਭ ਸੁਜਾਨੁ ॥ (211-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty is All-knowing, the Inner-knower.

ਨਾਨਕ ; ਤਕੀਆ ਤੁਹੀ ਤਾਣੁ ॥੪॥੫॥੧੪੩॥ (211-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says that I have hoped for Your (Almighty's) strength and support. ||4||5||143||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ॥ (211-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Worship and adore the Almighty with mind, body and speech.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਭਉ ਸਾਧੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (211-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, He dwells in the mind; illusion (doubt), attachment and fear are defeated. ||1||Pause||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ; ਭਨੇ ॥ (211-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Vedas, the Puraanas and the Simritees are heard to proclaim

ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜਿਤ ਜਨ ; ਸੁਨੇ ॥੧॥ (211-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

that the Almighty's servant dwells as the highest of all. ||1||

ਸਗਲ ਅਸਥਾਨ ; ਭੈ ਭੀਤ ਚੀਨ ॥ (211-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It is a fact that all places are filled with fear.

ਰਾਮ ਸੇਵਕ ; ਭੈ ਰਹਤ ਕੀਨ ॥੨॥ (211-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Only the Almighty's servants are free of fear. ||2||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਜੋਨਿ ਫਿਰਹਿ ॥ (211-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

People wander through 8.4 million incarnations.

ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ; ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥ (211-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty's people are not subject to birth and death. ||3||

ਬਲ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ; ਹਉਮੈ ਰਹੀ ॥
ਹਰਿ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ; ਨਾਨਕ ਗਹੀ ॥੪॥੬॥੧੪੪॥ (211-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has taken to the Sanctuary of the Almighty's Holy Saints; he has given up self power, wisdom, cleverness and egotism. ||4||6||144||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮ , ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ (211-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, sing the Glorious Praises of the Almighty's Name.

ਨੀਤ ਨੀਤ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ;
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (211-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Serve the Almighty continually and continuously; with each and every breath, meditate on the Almighty. ||1||Pause||

ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (211-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Society of the Saints, the Almighty dwells within the mind,

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਅਨੇਰਾ ; ਭ੍ਰਮੁ ਨਸੈ ॥੧॥ (211-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and pain, suffering, darkness and illusion (doubt) departs. ||1||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ॥
ਸੋ ਜਨੁ ; ਦੂਖਿ ਨ ਵਿਆਪੀਐ ॥੨॥ (211-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

That humble being, who meditates on the Almighty, by the Grace of the Saints, is not afflicted with pain. ||2||

ਜਾ ਕਉ ; ਗੁਰੁ , ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ॥ (211-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those unto whom the Guru gives the Mantra of the Almighty's Name,

ਸੋ ਉਬਰਿਆ ; ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਤੇ ॥੩॥ (211-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are saved from the fire of Maya. ||3||

ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ॥ (211-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says O Almighty please shower Your blessings;

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਾਸੈ ; ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੪॥੭॥੧੪੫॥ (211-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name dwell within my mind and body. ||4||7||145||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਰਸਨਾ ਜਪੀਐ ; ਏਕੁ ਨਾਮ ॥ (211-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With your tongue, chant the Name of the One Almighty.

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ;
ਆਗੈ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (211-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In this world, Almighty's Name shall bring you peace, comfort and great joy; hereafter, it shall go with your soul, and shall be of use to you in the next world. ||1||Pause||

ਕਟੀਐ ; ਤੇਰਾ ਅਹੰ ਰੋਗੁ ॥ (211-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The disease of your ego shall be eradicated by reciting Almighty's Name.

ਤੂੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ॥੧॥ (211-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, practice Raja Yoga, the union with Almighty through meditation while living a household life. ||1||

ਹਰਿ ਰਸੁ ; ਜਿਨਿ ਜਨਿ , ਚਾਖਿਆ ॥ (211-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who taste the essence of the Almighty's Name

ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਲਾਥੀਆ ॥੨॥ (211-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

have their thirst for worldly possessions is quenched completely. ||2||

ਹਰਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ; ਪਾਇਆ ॥ (211-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have found the Almighty, the Treasure of peace,

ਸੋ ਬਹੁਰਿ ; ਨ ਕਤਹੀ ਧਾਇਆ ॥੩॥ (211-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

shall not go anywhere else again. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (211-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those, unto whom the Guru has given the Almighty's Name,

ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ॥੪॥੮॥੧੪੬॥ (211-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- Guru Nanak says their fears are removed. ||4||8||146||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਾ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਤਾਹੂ ਕਉ ਪੀਰ ॥ (212-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who forgets the Almighty's Name, suffers in pain.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ;
ਸੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and utters Almighty's name, find the Ocean of virtue within. ||1||Pause||

ਜਾ ਕਉ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਬੁਧਿ ॥ (212-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those Gurmukhs whose hearts are filled with Almighty's knowledge,

ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਤਲ ; ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥੧॥ (212-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

holds the nine treasures, and the miraculous spiritual powers in the palms of their hands. ||1||

ਜੋ ਜਾਨਹਿ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ (212-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who know the Almighty as their Master,

ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ; ਤਾ ਕੈ ਕਮੀ ॥੨॥ (212-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

they do not lack of anything. ||2||

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ; ਪਛਾਨਿਆ ॥ (212-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who recognized (acknowledged) the Creator Almighty,

ਸਰਬ ਸੂਖ ; ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥੩॥ (212-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

enjoy all peace and pleasure. ||3||

ਹਰਿ ਧਨੁ ; ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ॥ (212-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose inner homes are filled with the wealth of Almighty's Name

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਨਸੈ ॥੪॥੯॥੧੪੭॥ (212-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- says Guru Nanak, in their company, pain departs. ||4||9||147||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗਰਬੁ ਬਡੋ ; ਮੂਲੁ ਇਤਨੋ ॥ (212-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your pride is so great, but your value is petite (little) means that the mortal life is so short yet the self pride is so great.

ਰਹਨੁ ਨਹੀ ; ਗਹੁ ਕਿਤਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You cannot remain, no matter how much you try to hold on. ||1||Pause||

ਬੇਬਰਜਤ , ਬੇਦ ਸੰਤਨਾ ; (ਬੇ-ਬਰਜਤ ਬੋਲੋ)
ਉਆਹੂ ਸਿਉ , ਰੇ ਹਿਤਨੋ ॥ (212-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

That which is forbidden by the divine knowledge and the Saints (Guru) - with that, you are in love.

ਹਾਰ ਜੂਆਰ ਜੂਆ ਬਿਧੇ ; ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਲੈ , ਜਿਤਨੋ ॥੧॥(212-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Like the gambler losing the game of chance, you are held in the power of sensory desires. ||1||

ਹਰਨ ਭਰਨ ਸੰਪੂਰਨਾ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਰੰਗਿ , ਰਿਤਨੋ ॥ (212-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One who is All-powerful to empty out (destroy) and fill up (create) - you have no love for His Lotus Feet.

ਨਾਨਕ , ਉਧਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ;
ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਮੈ ਦਿਤਨੋ ॥੨॥੧੦॥੧੪੮॥ (212-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says I have been saved, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. I have been blessed by the Treasure of Mercy. ||2||10||148||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੋ ; ਠਾਕੁਰ ਕੋ ॥ (212-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am the slave of my Master (Almighty).

ਧਾਨੁ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I eat whatever Almighty gives me. ||1||Pause||

ਐਸੋ ਹੈ ; ਰੇ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (212-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Such is my Master.

ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ (212-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In an instant, He creates and embellishes. ||1||

ਕਾਮੁ ਕਰੀ ; ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵਾ ॥ (212-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I do that work which pleases my Master.

ਗੀਤ ਚਰਿਤ ; ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ॥੨॥ (212-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I sing the songs of Almighty's glory, and His wondrous play. ||2||

ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ; ਠਾਕੁਰ ਵਜੀਰਾ ॥ (212-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of the Almighty's Prime Minister (Guru);

ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ (212-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

beholding Him, my mind is comforted and consoled. ||3||

ਏਕ ਟੇਕ ; ਏਕੋ ਆਧਾਰਾ ॥ (212-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty is my support, the One is my steady support.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਕੀ ਲਾਗਾ ਕਾਰਾ ॥੪॥੧੧॥੧੪੯॥ (212-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak is engaged in the Almighty's work. ||4||11||149||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-11)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹੈ ਕੋਈ ਐਸਾ ; ਹਉਮੈ ਤੋਰੈ ॥ (212-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Is there anyone, who can shatter his ego,

ਇਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and turn his mind away from this sweet Maya which is cause of ego? ||1||Pause||

ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ; ਜੋ ਨਾਹੀ ਸੋ ਲੋਰੈ ॥ (212-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Humanity is in spiritual ignorance; people desire for things that do not exist means human desires was Maya which does not exist in spiritual world and the world after life.

ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਕਾਰੀਆ ; ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਭੋਰੈ ॥੧॥ (212-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The night of ignorance is dark and gloomy; how will the morning of knowledge dawn? ||1||

ਭ੍ਰਮਤੌ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹਾਰਿਆ ; ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਕਰਿ ਟੋਰੈ ॥ (212-12, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Wandering, wandering all around, I have grown weary; trying various methods in the search for Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕਿਰਪਾ ਭਈ ;
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੈ ॥੨॥੧੨॥੧੫੦॥ (212-13, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Says Guru Nanak, He has shown mercy to me; I have found the treasure of the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||12||150||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਚਿੰਤਾਮਣਿ ;
ਕਰੁਣਾਮਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਕਰੁਣਾ-ਮਏ ਬੋਲੋ)(212-14, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

He is the Wish-fulfilling Jewel, the Embodiment of Mercy. ||1||Pause||

ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ (212-14, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

The Supreme Almighty is Merciful to the meek;

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ; ਸੁਖ ਭਏ ॥੧॥ (212-14, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

remembering Him, happiness is obtained. ||1||

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ; ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ॥ (212-15, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

The Wisdom of the Undying Primal Being is beyond comprehension.

ਸੁਨਤ ਜਸੋ ; ਕੋਟਿ ਅਘ ਖਏ ॥੨॥ (212-15, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Hearing His Praises, millions of sins are erased. ||2||

ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ; ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੩॥੧੩॥੧੫੧॥ (212-15, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Dear Almighty, Treasure of Mercy says Guru Nanak, with Your kindness, Your Name is uttered with unity of mind and body. ||3||13||151||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-16)

Gauree Poorbee, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ (212-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

O my mind, in the Sanctuary of Almighty, happiness is found.

ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

That day, when the Giver of life and happiness is forgotten - that day passes uselessly. ||1||Pause||

ਏਕ ਰੈਣ ਕੇ ਪਾਹੁਨ ਤੁਮ ਆਏ ;
ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ ॥ (212-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

You have come as a guest for one short night of this entire life time, and yet you hope to live for many ages.

ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ;
ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥੧॥ (212-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Households, mansions and wealth - whatever is seen, is like the shade of a tree. ||1||

ਤਨੁ ਮੇਰਾ , ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ;
ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥ (212-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Mortal claims ownership over the body, wealth, gardens and property but nothing remains with mortal till the end and all shall pass away upon death.

ਦੇਵਨਹਾਰਾ ਬਿਸਰਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪਰਾਏ ॥੨॥ (212-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

You have forgotten your Almighty and Master, the Great Giver. In an instant, these shall belong to somebody else. ||2||

ਪਹਿਰੈ ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ; ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ॥ (213-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

You wear white clothes and take cleansing baths, and anoint yourself with sandalwood oil.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ;
ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨਾਵਾਏ ॥੩॥ (ਨ੍ਹਾਵਾਏ ਬੋਲੋ) (213-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

But you do not remember the Fearless, Formless Almighty - you are like an elephant who smears mud all over after given a bath. ||3||

ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ;
ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਏ ॥ (213-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

When Almighty becomes merciful, He leads you to meet the True Guru; all hapiness is in the Name of the Almighty.

ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ , ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥੧੪॥੧੫੨॥ (213-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

The Guru has liberated me from bondage; servant Nanak sings the Glorious Praises of the Almighty. ||4||14||152||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (213-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ , ਸਦ ਕਰੀਐ ॥ (213-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

O my mind, dwell always upon the Guru, Guru, Guru.

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ;
ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (213-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

The Guru has made the jewel of this human life prosperous and fruitful. I am a sacrifice to the blessed vision of His sight. ||1||Pause||

ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਮਨੁ ਲੇਤਾ ;
ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ (213-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

As many breaths and consumption that you take; O my mind, equally sing His Glorious Praises.

ਜਉ ਹੋਇ ਦੈਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ;
ਤਾ ਇਹ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (213-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

When the True Guru becomes merciful, then this wisdom and understanding is obtained. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਨਾਮਿ ਲਏ ਜਮ ਬੰਧ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ;
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ (213-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

O my mind, taking the Naam, you shall be released from the bondage of death, and the peace of all peace will be found.

ਸੇਵਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ;
ਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲ ਆਈਐ ॥੨॥ (213-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Serving your Almighty and Master, the True Guru, the Great Giver, you shall obtain the fruits of your mind's desires. ||2||

ਨਾਮੁ ਇਸਟੁ ਮੀਤ ਸੁਤ ਕਰਤਾ ;
ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ॥ (213-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

The Name of the Creator is your beloved friend and child; it alone shall go along with you after life, O my mind.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ;
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੈ ॥੩॥ (213-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

So serve your True Guru, and you shall receive the Almighty’s Name from the Guru. ||3||

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾਲਿ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ;
ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਅੰਦੇਸਾ ॥ (213-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

When Almighty, the Merciful Guru, showered His Mercy upon me, all my anxieties were dispelled.

ਨਾਨਕ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ;
ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੪॥੧੫॥੧੫੩॥ (213-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says that the happiness can only be found by singing the Almighty's Praises. All the caused of sorrows have been dispelled. ||4||15||153||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ (213-10)

Raag Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (213-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ;
ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀ ਬੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (‘ਬੁਝੀ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (213-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The thirst for worldly possessions of only a few is quenched. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਜੋਰੇ , ਲਾਖ ਕ੍ਰੋਰੇ ; ਮਨੁ ਨ ਹੋਰੇ ॥ (213-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

People may accumulate tens of million or hundreds of millions, and yet the mind is not restrained.

ਪਰੈ ਪਰੈ ਹੀ ਕਉ ; ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ (213-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They only yearn for more and more or their desire for what they don't have keeps them seaching one after the other. ||1||

ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ , ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ;
ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਕਾਰੀ ॥ (213-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They may have all sorts of beautiful women, but still, they commit adultery in the homes of others.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ; ਨਹੀ ਸੁਝੀ ਹੇ ॥੨॥ (213-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They do not distinguish between good and bad. ||2||

ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਤੁ ਭਰਮਾਇਆ ;
ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਹੀ ਗਾਇਆ ॥ (213-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They wander around lost, trapped in the countless bonds of Maya; they do not sing the Praises of the Treasure of Virtue.

ਮਨ ; ਬਿਖੈ ਹੀ ਮਹਿ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੩॥ (213-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their minds are engrossed in poison of eveil desires. ||3||

ਜਾ ਕਉ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ , ਜੀਵਤ ਸੋਈ ਮਰੈ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤਰੈ ॥ (213-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those, unto whom the Almighty shows His Mercy, remain dead while yet alive means that their self-conceit (ego) vanishes while they are performing their deeds in this world. In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, they cross over the materialistic worldly ocean of Maya.

ਨਾਨਕ ; ਸੋ ਜਨੁ , ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿਝੀ ਹੇ ॥੪॥੧॥੧੫੪॥ (213-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says such humble beings (jeevs) are honored in the Court of the Almighty. ||4||1||154||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (213-15)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਭਹੂ ਕੋ ਰਸੁ ; ਹਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (213-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty is the essence of all. ||1||Pause||

ਕਾਹੂ ਜੋਗ ਕਾਹੂ ਭੋਗ ; ਕਾਹੂ ਗਿਆਨ ਕਾਹੂ ਧਿਆਨ ॥ (213-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Some practice Yoga, some indulge in pleasures; some live in spiritual wisdom, some live in meditation.

ਕਾਹੂ ਹੋ ; ਡੰਡ ਧਰਿ ਹੋ ॥੧॥ (213-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Some are bearers of the staff. ||1||

ਕਾਹੂ ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ; ਕਾਹੂ ਪੂਜਾ ਹੋਮ ਨੇਮ ॥ (213-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Some chant in meditation, some practice penance; some worship Him in adoration, some perform fire worship (Hawen) and some practice daily rituals.

ਕਾਹੂ ਹੋ ; ਗਉਨੁ ਕਰਿ ਹੋ ॥੨॥ (213-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Some live the life of a wanderer. ||2||

ਕਾਹੂ ਤੀਰ ਕਾਹੂ ਨੀਰ ; ਕਾਹੂ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ (213-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Some live by the shore, some live on the water; some study the divine knowledge.

ਨਾਨਕਾ ; ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਹੋ ॥੩॥੨॥੧੫੫॥ (213-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak loves Almighty's meditation. ||3||2||155||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (213-17)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ; ਨਿਧਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (213-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

To sing the Almighty's Praises is my treasure. ||1||Pause||

ਤੂੰਹੀ ਰਸ ਤੂੰਹੀ ਜਸ ; ਤੂੰਹੀ ਰੂਪ ਤੂਹੀ ਰੰਗ ॥ (213-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are my delight, You are my praise. You are my beauty, You are my love.

ਆਸ ਓਟ ; ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੧॥ (213-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Almighty, You are my hope and support. ||1||

ਤੂਹੀ ਮਾਨ ਤੂੰਹੀ ਧਾਨ ; ਤੂਹੀ ਪਤਿ ਤੂਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (213-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are my pride, You are my wealth. You are my honor, You are my life forces (Pran).

ਗੁਰਿ ; ਤੂਟੀ ਲੈ ਜੋਰੀ ॥੨॥ (213-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has joint the broken union with Almighty. ||2||

ਤੂਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੂਹੀ ਬਨਿ ; ਤੂਹੀ ਗਾਉ ਤੂਹੀ ਸੁਨਿ ॥ (213-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are in the household, and You are in the forest. You are in the village, and You are in the wilderness.

ਹੈ ਨਾਨਕ ; ਨੇਰ ਨੇਰੀ ॥੩॥੩॥੧੫੬॥ (214-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, You are near then the nearest! ||3||3||156||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (214-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮਾਤੋ ; ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਮੱਤੋ ਬੋਲੋ) (214-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am intoxicated, intoxicated with the Love of the Almighty. ||1||Pause||

ਓੁਹੀ ਪੀਓ ਓੁਹੀ ਖੀਓ ; ਗੁਰਹਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ ਕੀਓ ॥ (214-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I drink the nectar of Almighty's Name and I am imbued with it. The Guru has given it to me in charity.

ਉਆਹੂ ਸਿਉ ; ਮਨੁ ਰਾਤੋ ॥੧॥ (ਰੱਤੋ ਬੋਲੋ) (214-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind is immersed with Almighty's Name. ||1||

ਓੁਹੀ ਭਾਠੀ ਓੁਹੀ ਪੋਚਾ ; ਉਹੀ ਪਿਆਰੋ ਉਹੀ ਰੂਚਾ ॥ (214-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It is my furnace, it is the cooling plaster. It is my love, it is my longing.

ਮਨਿ ; ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਜਾਤੋ ॥੨॥ (214-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind knows it as peace. ||2||

ਸਹਜ ਕੇਲ ਅਨਦ ਖੇਲ ; ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲ ॥ (214-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I enjoy in knowledge state, and I play in bliss; the cycle of reincarnation is ended for me, and I am merged with the Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਰਾਤੋ ॥੩॥੪॥੧੫੭॥ (214-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, with Guru's blessings one is united with Almighty through Guru's Shabad. ||3||4||157||

ਰਾਗੁ ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ , ਮਹਲਾ ੫ (214-5)

Raag Gauree Maalwaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (214-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ , ਮੀਤਾ ਲੇਹੁ , ਆਗੈ ;
ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (214-6, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

Chant the Almighty's Name; O my friend, chant it. Hereafter, afterlife the path is difficult and terrifying. ||1||Pause||

ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ;
ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥ (214-7, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

Remember, remember Almighty, forever remember the Almighty; as the death always remains near you.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ , ਸਾਧ ਕੀ ;
ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ (214-7, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

Do seva, selfless service, for the Holy Saints, and the noose of Death shall be cut away. ||1||

ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ;
ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ , ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ('ਬੱਧੇ' ਨਹੀਂ ਬੋਲੋ) (214-8, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

You may make burnt offerings while worshiping fire , sacrificial feasts and pilgrimages to sacred shrines in egotism, but your evil desires keeps rising.

ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ , ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ;
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੨॥ (214-8, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

You are subject to both heaven and hell, and you are reincarnated over and over again. ||2||

ਸਿਵ ਪੁਰੀ ;
ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ (214-9, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

The realm of Shiva, the realms of Brahma and Indra as well - no place anywhere is permanent other then merging in Almighty.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ;
ਹੇ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ (214-9, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

Therefore without serving the Almighty, there is no peace at all. The devotee of Maya (faithless cynic) comes and goes in reincarnation. ||3||

ਜੈਸੋ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ;
ਮੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ ॥ (214-10, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

As the Guru has taught me, so have I spoken.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ;
ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ , ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥੧॥੧੫੮॥ (214-10, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, listen, O mind: sing Almighty's Praises, and you shall be saved. ||4||1||158||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ੧, ਮਹਲਾ ੫ ('ਮਾਲ੍ਹਾ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (214-12)

Raag Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (214-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ; ਸੁਖੁ ਰੇ ॥ (214-13, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Attaining the great divine intellect, happiness is obtained.

ਹਰਖ ਸੋਗ , ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ , ਦੂਖ ਸੁਖ ;
ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ , ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (214-13, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Joy and sorrow, profit and loss, birth and death, pain and pleasure; becomes equally acceptable to the consciousness, upon meeting a True Guru. ||1||Pause||

ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ ;
ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ ॥ (214-14, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Until one plots and plan things with self-conceit (ego), till then he will be full of pains of unsatisfactory frustration.

ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ;
ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥੧॥ (214-14, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

When I met the House of Mercy, Perfect Guru, then I obtained bliss so easily. ||1||

ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ;
ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਪਰੇ ॥(214-15, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

The more clever tricks I tried with my intellegence, the more bonds I was entangled with.

ਜਉ ਸਾਧੂ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ;
ਤਬ ਹਮ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥੨॥ (214-15, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

When the Holy Saint (Guru) placed His Hand upon my forehead, then I was liberated. ||2||

ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਕਰਤੋ ; ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੇ ॥(214-16, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

As long as I claimed, "Mine, mine!", I was surrounded by poisonous ego and wickedness.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ;
ਤਬ ਹਮ ਸਹਜਿ ਸੋਏ ॥੩॥ (214-16, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

But when I dedicated my mind, body and intellect to my Almighty and Master, then I began to sleep in peace. ||3||

ਜਉ ਲਉ ਪੋਟ ਉਠਾਈ ਚਲਿਅਉ ;
ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਰੇ ॥ (214-17, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

As long one walks along, carrying the load bundle of merits (Pun) and sins (Pap), till then one is subject to be brought before the Dharamraj in order to punish (because of sins) and be rewarded (returns of merit).

ਪੋਟ ਡਾਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ , ਨਿਰਭਏ ॥੪॥੧॥੧੫੯॥ (214-17, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Upon meeting a perfect Guru one throws away the bundle of deeds (Karma) by being creator-less (A-karta) and consume-less (A-Bhogta); Guru Nanak says only them one becomes fearless. ||4||1||159||

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (214-18)

Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ; ਤਿਆਗਿਓ ॥ (214-18, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

I have renounced my thoughts which was worth to be renounced.

ਤਿਆਗਿਓ ; ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥ (214-19, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Upon meeting the Guru I have renounced the ego of renouncing my thoughts. Question: What did you achieve by renouncing your thoughts and ego?

ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ;
ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (214-19, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Answer: I have obtained all the happiness of this world, spiritual bliss, happiness and love upon renouncing my thoughts and adopting the Will of the Master of Universe (Almighty). ||1||Pause||

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਊ , ਸਮਾਨੇ ;
ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥ (215-1, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Honor and dishonor are the same to me; I have placed my forehead upon the Guru's Feet.

ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੂਖਾ ;
ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ (215-1, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Wealth does not excite me, and misfortune does not disturb me; I have embraced love for my Lord and Master. ||1||

ਬਾਸ ਬਾਸਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥ (215-2, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

The One Master (Almighty) dwells within the one who resides in urban homes and as well as within the ones who dwells in the wilderness.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ;
ਪੂਰਨ ਸਰਬਾਗਿਓ ॥੨॥ (215-2, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

I have become fearless; the Saint (Guru) has removed all my mind created illusions. The All-knowing Almighty is pervading everywhere. ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ;
ਮਨਿ ਬੁਰੋ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ (215-3, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Whatever cause is created by the Creator, my mind is not troubled means the nind remains delighted.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ;
ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥੩॥ (215-3, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints and the Company of the Holy, my sleeping mind in state of ignorance has been awakened in knowledge state. ||3||

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਓੜਿ ਤੁਹਾਰੀ ਪਰਿਓ ;
ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ ॥ (215-4, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Servant Nanak embraced Your Support by coming to Your Sanctuary.

ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਹਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ;
ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੪॥੨॥੧੬੦॥ (215-5, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

In the Love of the Almighty's Name (Naam), bliss is naturally enjoyed; and pain never comes again. ||4||2||160||

ਗਉੜੀ ਮਾ੍ਲਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (215-5)

Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ; ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ (215-5, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

I have found the jewel of my Beloved within my mind.

ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ;
ਸਤਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (215-6, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

My body is cooled, my mind is cooled and soothed, and I am absorbed into the Shabad of the True Guru. ||1||Pause||

ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ;
ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥ (215-7, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

My hunger of consumption has departed, my thirst worldly joys has totally departed, and all my anxiety is forgotten.

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ;
ਮਨੁ ਜੀਤੋ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥੧॥ (215-7, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

The Perfect Guru has placed His Hand upon my forehead; with this blessings I have conquered my mind and conquering the mind I have conquered the whole world. ||1||

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ;
ਡੋਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੂਕੇ ॥ (215-8, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Upon embracing contentment within the heart I am satisfied and satiated, I remain steady within my heart, and now, I do not waver at all.

ਅਖੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ;
ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਮੂਕੇ ॥੨॥ (215-8, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

The True Guru has given me the inexhaustible treasure of happiness ; it never decreases by consuming neither it finishes upon distribution to others. ||2||

ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ;
ਗੁਰਿ , ਐਸੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ) (215-9, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Listen to this wonder, O Siblings of Destiny: the Guru has given me this understanding.

ਲਾਹਿ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰੁ ਜਉ ਭੇਟਿਓ ;
ਤਉ ਬਿਸਰੀ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥੩॥ (215-9, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

I threw off the veil of illusion, when I met my Almighty and Master; then, I was separated from the jealousy towards others. ||3||

ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਭਉ ;
ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ (215-10, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

This is a wonder which cannot be described. They alone know it, who have tasted it.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ;
ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਰਾਖਿਆ ॥੪॥੩॥੧੬੧॥ (215-10, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Truth has been revealed to me. The Guru has given me the treasure; I have taken it and enshrined it within my heart. ||4||3||161||

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (215-11)

Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਉਬਰਤ ; ਰਾਜਾਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥ (ਰਾਜਾ-ਰਾਮ ਬੋਲੋ) (215-11, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Those who take to the Sanctuary of the Almighty, the King, are saved.

ਸਰਬ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ;
ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰਤੇ ਧਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (215-12, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

All the other places, are within the circle of Maya, and they drop on the ground which means that they are burned in the maya characteristics. ||1||Pause||

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ;
ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਇਉ ਕਹਿਆ ॥ (215-12, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

The great men have studied the Shaastras, the Simritees and the Vedas, and the scholars have said this:

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ;
ਸੂਖੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਆ ॥੧॥ (215-13, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

"Without the Almighty's meditation, there is no liberation, and no one has ever found happiness."||1||

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਕੀ ਲਖਮੀ ਜੋਰੀ ;
ਬੂਝਤ ਨਾਹੀ ਲਹਰੇ ॥ (ਬੁੱਝਤ ਬੋਲੋ) (215-14, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

People may accumulate the wealth of the three worlds, but the waves of greed are still not subdued.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ;
ਫਿਰਤੋ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ॥੨॥ (215-14, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Without Almighty's meditation, where can anyone find the stability of mind from thoughts? People wander around on each path and road endlessly. ||2||

ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤ ਮਨ ਮੋਹਨ ;
ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮਾ ॥ (215-15, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

People engage in all sorts of mind-pleasure desires, but their passions are not fulfilled although theys have accomplished all their desires.

ਜਲਤੋ ਜਲਤੋ ਕਬਹੂ ਨ ਬੂਝਤ ; ('ਬੂਝਤ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਸਗਲ ਬ੍ਰਿਥੇ , ਬਿਨੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥ (215-15, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

They burn and burn in their mind and body, and are never satisfied; without the Almighty's Name, it is all useless. ||3||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ;
ਇਹੈ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ॥ (215-16, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮ: 5)

Chant the Almighty's Name, my friend; this is the essence of perfect peace.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ , ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ;
ਨਾਨਕ , ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੪॥੪॥੧੬੨॥ (215-16, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮ: 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, birth and death are ended. Nanak is the dust of the feet of the humble. ||4||4||162||

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (215-17)

Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮੋਕਉ ; ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ॥ (215-17, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮ: 5)

Who can help me understand the method?

ਕਰਤਾ ਹੋਇ ; ਜਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (215-18, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮ: 5)

The one who would be answer shall the one who have overpowered his mind. ||1||Pause||

ਅਨਜਾਨਤ ਕਿਛੁ ਇਨਹਿ ਕਮਾਨੋ ;
ਜਪ ਤਪ ਕਛੂ ਨ ਸਾਧਾ ॥ (ਸੱਧਾ ਬੋਲੋ) (215-18, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮ: 5)

This person have earned in ignorance; he does not chant in meditation, and does not perform any deep, self-disciplined meditation.

ਦਹ ਦਿਸਿ ਲੈ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਉਰਾਇਓ ;
ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ॥੧॥ (215-18, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮ: 5)

This mind wanders around in the ten directions - how can it be restrained? ||1||

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਹਉ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਮੇਰਾ ॥ (215-19, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮ: 5)

Mortal's self-conceit (ego) proclaims "I am the owner, the master of my mind, body, wealth and lands. These are mine."

ਭਰਮ ਮੋਹ ਕਛੁ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ;
ਇਹ ਪੈਖਰ ਪਏ ਪੈਰਾ ॥੨॥ (216-1, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

In illusion (doubt) and attachment, this person understands nothing; with this leash, these feet are tied up. ||2||

ਤਬ ਇਹੁ ਕਹਾ ਕਮਾਵਨ ਪਰਿਆ ;
ਜਬ ਇਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤਾ ॥ (216-1, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Then what did this mortal do, when he did not exist?

ਜਬ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭ ;
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਹਿ ਕਰਤਾ ॥੩॥ (216-2, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

When the Pure and Formless Almighty was all alone, He did everything by Himself. ||3||

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ; (ਕਰਤੱਬ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (216-2, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

He alone knows His actions; He created this entire creation.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕਰਣਹਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ; (ਕਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰਿ , ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੬੩॥ (216-3, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Almighty Himself is the creator; the True Guru has dispelled my illusion (doubt). ||4||5||163||

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (216-4)

Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਆ ਬਿਰਥੇ ॥ (216-4, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Without the Almighty, other actions are useless.

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ;
ਇਹਿ ਓਰੈ ਮੂਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (216-4, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Meditative chants, penance, austere self-discipline of sensors and rituals performed for the fulfillment of pre-invested desires are plundered immediately after death during the journey escorted by the Messengers of Death before mortal reaches the court of Righteous King (Dharamraj). ||1||Pause||

ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ;
ਤਿਨ ਕਾ ਆਢੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (216-5, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Fasting, daily rituals, and austere self-discipline performed for the fulfillment of pre-invested desires - those who keep the practice of these, are rewarded with less than a shell.

ਆਗੈ ਚਲਣੁ ਅਉਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ;
ਊਂਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ (216-5, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Hereafter, the way is different, O Siblings of Destiny. There, these things are of no use at all. ||1||

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਅਰੁ ਧਰਨੀ ਭ੍ਰਮਤਾ ; (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ)
ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (216-6, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Those who bathe at sacred shrines of pilgrimage, and wander over the earth, find no place of rest hereafter.

ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ , ਇਹ ਬਿਧਿ ;
ਓਹੁ ਲੋਗ , ਨਹੀ ਪਤੀਆਵੈ ॥੨॥ (216-7, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

There (after life), these are of no use at all. By these things, the after life world people (Messenger of Death, Righteous King) are never fascinated with such hypocritical deeds although it could be in accordance to religious rituals but it is performed with the intention to fascinate other people for personal gain instead of for self-improvement and to gain Almighty's blessings.||2||

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਮੁਖ ਬਚਨੀ ਉਚਰੈ ;
ਆਗੈ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (216-7, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Reciting the four Vedas from memory, they do not obtain the Mansion of the Almighty's Presence hereafter means that they do attain salvation.

ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ; (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਓਹੁ ਸਗਲੀ ਝਾਖ ਝਖਾਈਐ ॥੩॥ (216-8, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Those who do not understand the One Pure Word of Almighty's Name, utter total nonsense. ||3||

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤੋ , ਇਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ;
ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮੀ ॥ (216-8, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Guru Nanak voices this opinion: those who understand these converse and practice it will definitely swim across the materialistic world ocean.

ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਤਿਆਗਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੀ ॥੪॥੬॥੧੬੪॥ (216-9, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Serve the Guru, and meditate on the Almighty's Name (Naam); renounce the egotistical pride from your mind. ||4||6||164||

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ੫ ॥ (216-10)

Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: In the previous shabad Guru Arjan Dev Ji has emphasize on the concentration in Almighty's name and now Guruji utters the humble prayer for attainment of Almighty.

ਮਾਧਉ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ॥ (216-10, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Dear Master of Maya (Madho) and the Destroyer of Pains (Har), Almighty, I chant Your Name with my mouth.

ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (216-10, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

I cannot do anything by myself, O Almighty and Master. As You keep me, so I remain. ||1||Pause||

ਕਿਆ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਕਿ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ;
ਕਿਆ ਇਸੁ ਹਾਥਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ (216-11, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

What can the mere mortal do? What is in the hands of this poor creature?

ਜਿਤੁ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ , ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ;
ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ (216-11, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

As You attach us, so we are attached, O my Perfect Master. ||1||

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ;
ਏਕ ਰੂਪ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥ (216-12, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Shower Your blessings on me, O Great Giver of all, that I may enshrine love for Your Form alone.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ;
ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥੨॥੭॥੧੬੫॥ (216-13, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Guru Nanak offers this prayer before the Almighty, that Almighty may Himself inspire to recite His Naam, the Name of the Almighty. ||2||7||165||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ (216-14)

Raag Gauree Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (216-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ; ਦਮੋਦਰ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (216-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

The House of Mercy to the meek, O Dear Almighty King,

ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਕਰਿ ; ਸੇਵ ਲਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (216-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

You have engaged millions of people in Your Service (recitation of Naam).

ਭਗਤ ਵਛਲੁ ; ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (216-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

You are the Lover of Your devotees; this is the Nature that You preserve.

ਪੂਰਨ ; ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (216-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

You are totally pervading all places which means in the entire creation Almighty pervades in His complete form. ||1||

ਕਿਉ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਕਵਣ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ (ਸੁ-ਕਰਣੀ ਬੋਲੋ) (216-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

How can I behold my Beloved? Which is such a supreme deed? Or What is that way of life?

ਸੰਤਾ ਦਾਸੀ ; ਸੇਵਾ ਚਰਣੀ ਜੀਉ ॥ (216-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Become the slave of the Saints, and serve at their feet.

ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਤਾਈ ; ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ (216-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I dedicate this soul; my mind and body is sacrificed upon them.

ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ;
ਲਾਗਉ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (ਪਾਂਈ ਬੋਲੋ) (216-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I shall bow to the feet of the one who reunites me with the Almighty. ||2||

ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ; ਖੋਜੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (216-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

The Pandits, the religious scholars, study the books of the knowledge (Vedas).

ਹੋਇ ਬੈਰਾਗੀ ;
ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੰਤਾ ਬੋਲੋ) (216-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Some become renunciates, and bathe at sacred shrines of pilgrimage.

ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੀਰਤਨੁ ; ਗਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (216-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Some sing Almighty's praises through tunes and melodies and songs.

ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (216-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

But I only meditate on the Naam, the Name of the Fearless Almighty. ||3||

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ (216-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

My Master (Almighty) has become merciful to me.

ਪਤਿਤ , ਪਵਿਤ ; ਲਗਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਜੀਉ ॥ (216-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I was a sinner, and I have been sanctified, taking to the Guru's Feet.

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ; ਕੀਏ ਨਿਰਵੈਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Dispelling my illusion (doubt) and fears, the Guru has rid me of hatred.

ਗੁਰ ; ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ (217-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

The Guru has fulfilled the desires of my mind. ||4||

ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ; ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (217-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

One who has obtained the Almighty's Name is wealthy.

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ; ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (217-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

One who meditates on Almighty is glorified.

ਜਿਸੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ;
ਤਿਸੁ ਸਭ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ (ਸੁ-ਕਰਣੀ ਬੋਲੋ) (217-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Sublime are all the actions of those who join the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੧੬੬॥ (217-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Servant Nanak is naturally absorbed into the Almighty. ||5||1||166||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਮਾਝ ॥ (217-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Maajh:

ਆਉ ਹਮਾਰੈ ; ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Come to me, O my Beloved Almighty.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ , ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਚਿਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Night and day, with each and every breath, I think of You.

ਸੰਤ , ਦੇਉ ਸੰਦੇਸਾ ; ਪੈ ਚਰਣਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Dear Saints, I shall fall at your Feet, please give me such a note (message) by which I can obtain Almighty.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ; ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ (217-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Without You, how can I swim across the dreadful ocean of Maya? ||1||

ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ; ਮੈ ਕਰੇ ਅਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥ (217-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

In Your Company, I am in bliss.

ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ; ਸੁਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥ (217-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

In the forest, the fields and the three worlds, there is peace and supreme bliss.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਿਗਸੰਦਾ ਜੀਉ ॥ (217-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

My bed of Antahkaran is beautified with Your Name, and my mind blossoms forth in bliss.

ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ; ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ (217-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Beholding the Blessed Vision of your sight, I have found this peace. ||2||

ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ; ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਜੀਉ ॥ (217-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I shall wash Your Feet, and constantly serve You.

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ; ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ਜੀਉ ॥ (217-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Dear Almighty, I worship and adore You; I bow down before You.

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ; ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਵਾ ਜੀਉ ॥ (217-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I am the slave of Your slaves; I chant Your Name.

ਬਿਨਉ ; ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਕਹੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ (217-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I offer this prayer to my Master. ||3||

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮੇਰੀ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥ (217-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

My desires are fulfilled, and my mind and body are rejuvenated.

ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ; ਸਭ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥ (217-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Beholding the Blessed Vision of the Almighty's sight, all my pains have been taken away.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ; ਤਰਿਆ ਜੀਉ ॥ (217-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Chanting and meditating on the Almighty’s Name, I have been ferried across the ocean of materialistic world.

ਇਹੁ ਅਜਰੁ ਨਾਨਕ ;
ਸੁਖੁ ਸਹੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੧੬੭॥ (217-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Guru Nanak endures this unendurable bliss. ||4||2||167||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (217-10)

Gauree Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ; ਮਨ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Listen, listen, O my friend and companion, O Beloved of my mind:

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ; ਇਹੁ ਜੀਉ ਭਿ , ਵਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

my mind and body are Yours. This life is a sacrifice to You as well.

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ; ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

May I never forget Almighty, the Support of the life forces (pran).

ਸਦਾ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (217-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I have come to Your Eternal Sanctuary. ||1||

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ; ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥ (217-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Meeting Him, my mind is revived, O Siblings of Destiny.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ (217-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

By Guru's Grace, I have obtain the Almighty within and behold (see) Him everywhere.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ (217-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

All things belong to Almighty; all places belongs to Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ; ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (217-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I am forever a sacrifice to Almighty. ||2||

ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਉ ॥ (217-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Very fortunate are those who meditate on this treasure of Almighty's Name.

ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ; ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਉ ॥ (217-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

They enshrine love for the Naam, the Name of the One Pure Almighty
(Niranjan= Nir (without) + Anjan (black mark of Maya)).

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ; ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (217-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Finding the Perfect Guru, all suffering is dispelled.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (217-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Eight Pehar (Twenty-four hours a day), I sing the Glories Praises of Almighty virtues. ||3||

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥ (217-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Your Name is the treasure of jewels, Almighty.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ; ਭਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਜੀਉ ॥ (217-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

You are the True Banker; Your Bhagat (Saints) is the trader.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ; ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਜੀਉ ॥ (217-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

True is the trade of those who have the capital wealth of the Almighty's Name.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੬੮॥ (217-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Servant Nanak is forever a sacrifice. ||4||3||168||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ (217-17)

Raag Gauree Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (217-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ; ਤੂੰ , ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ (217-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I am so proud of You, O Creator; I am so proud of You.

ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ;
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (217-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Through Your (Almighty) Power, I dwell in peace. The True Guru’s Hymn (Shabad) is my banner and insignia. ||1||Pause||

ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ; ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪ ਕੀਆ ॥ (217-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Mortal hears and knows reality that the joy and pains are the returns of previous deeds (karma’s) even after listening to the truth mortal refuses to perform virtuous deeds.

ਕਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹੜਿਆ ॥੧॥ (217-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Bewitched by Maya, he never regains consciousness in knowledge state. ||1||

ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ; ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜਿਆ ॥ (217-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

The riddles and hints are given, and he sees them with his eyes.

ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ;
ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥੨॥ (218-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

But he is foolish and greedy, and he never listens to what he is told. ||2||

ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ;
ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥ (ਮੁੱਠੀ ਬੋਲੋ) (218-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Why bother to count one, two, three, four? The whole world is defrauded by the same enticements.

ਇਕੁ ਅਧੁ , ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ;
ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥੩॥ (ਵੁੱਠੀ ਬੋਲੋ) (218-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Hardly anyone is engrossed the love of the Almighty's Name; how rare is that place where someone with knowledge and virtues resides. ||3||

ਭਗਤ , ਸਚੇ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ;
ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ (218-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

The devotees look beautiful in the True Court; night and day, they are happy.

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥੧੬੯॥ (218-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

They are imbued with the Love of the Magnificent Almighty; servant Nanak is a sacrifice to them. ||4||1||169||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਮਾਂਝ ॥ (218-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Maajh:

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ; ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ (218-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Destroyer of sorrow is Your Name, Almighty; the Destroyer of sorrow is Your Name.

ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ ;
ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (218-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Eight Pehar (Twenty-four hours a day), dwell upon the wisdom of the Perfect True Guru. ||1||Pause||

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥ (218-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

That heart, in which the Supreme Almighty abides, is the most beautiful place.

ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਰਸਨਾ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ (218-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death does not even approach those who chant the Glorious Praises of the Almighty with the tongue. ||1||

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ; ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ (218-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have not understood the wisdom of serving Him, nor have I worshipped Him in meditation.

ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥ (218-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are my Support, O Life of the World; O my Master, Inaccessible and Incomprehensible. ||2||

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ; ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ (218-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

When the Master of the Universe became merciful, sorrow and suffering departed.

ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥ (218-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The hot winds do not even touch those who are protected by the True Guru. ||3||

ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ; ('ਦਯੁ' ਨੂੰ 'ਦਈਉ' ਬੋਲੋ)
ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ (218-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Guru is the All-pervading Almighty, the Guru is the Merciful Master; the Guru is the True Creator Almighty.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ , ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨॥੧੭੦॥ (218-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

When the Guru was totally pleased, I obtained everything. Servant Nanak is forever a sacrifice to Him. ||4||2||170||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (218-9)

Gauree Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਰਾਮਾ ॥ (218-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Almighty, the Almighty, Raam, Raam, Raam:

ਜਪਿ ; ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (218-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

meditating on Him, all task are resolved. ||1||Pause||

ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ; ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ (218-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Chanting the Almighty's Name who is the Master of the Universe, one's mouth becomed pure.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ; ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ (218-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

One who recites to me the Praises of the Almighty is my friend and brother. ||1||

ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ;
ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ (218-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

All treasures, all rewards and all virtues are within the Almighty.

ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ;
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (218-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Why forget Almighty from your mind? Remembering Him, pain departs. ||2||

ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ;
ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥ (218-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Grasping the hem of His robe, we live, and cross over the terrifying worldly materialistic ocean.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ;
ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥ (218-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, one is saved, and one's face becomes radiant in the Court of the Almighty. ||3||

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ; ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (218-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Praise of the Sustainer of the Universe is the essence of life, and the capital wealth of His Saints.

ਨਾਨਕ , ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ;
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੩॥੧੭੧॥ (218-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Guru Nanak is saved, chanting the Naam, the Name of the Almighty; in the True Court, he is cheered and applauded. ||4||3||171||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (218-14)

Gauree Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ , ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ;
ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (218-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sing the Sweet Praises of the Almighty, O my soul, sing the Sweet Praises of the Almighty.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ; **(ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)**
ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (218-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Attuned to the True One, even the homeless (in the cycle of 8.4 million reincarnation) find a home (union with Almighty). ||1||Pause||

ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ (218-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

All other (then Almighty) tastes (of maya) are bland and tasteless; through them, the body and mind are rendered insipid as well.

ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ; ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (218-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Without the Magnificent Almighty, what can anyone do? Cursed is his life, and cursed his reputation. ||1||

ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ; ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (218-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Grasping the hem of the robe of the Holy Saint, we cross over the materialistic worldly ocean.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ; ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨॥ (218-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Worship and adore the Supreme Almighty, and all your family will be saved as well. ||2||

ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥ (218-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He is a companion, a relative, and a good friend of mine, who implants the Almighty's Name within my heart.

ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ;
ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥੩॥ (218-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He washes off all my demerits, and is so generous to me that without having any virtue He still blesses me. ||3||

ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ; ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ (218-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Wealth, treasures, and household are all just a pile of dust; the Almighty's Feet are the only treasure.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ , ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ;
ਤੁਧਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥੪॥੪॥੧੭੨॥ (218-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Guru Nanak pleads at Your (Almighty) Door; for You Almighty. Guruji educates us to ask for Almighty from Almighty. ||4||4||172||

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (219-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ ('ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ) (219-1)

Raag Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji

Prologue: Guru Tegh Bahadur Ji uttered the following shabad on the way to Patna as sermons to all the Sikhs who followed Guruji.

ਸਾਧੋ ; ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ (219-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Holy Saadhus: forsake the pride of your mind.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ (ਦੁਰ-ਜਨ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ) (219-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Sexual desire (lust), anger and the company of evil people; keep a distance from them all the time (Ahnis= Ah (day) + Nis (night)). ||1||Pause||

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋਨੋ , ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ;
ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ (219-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

One who does not discriminate between pain & pleasure, honor & dishonor and accepts both with contant state of mind as the same,

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ;
ਤਿਨਿ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ (219-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

who remains detached from joy and sorrow, realizes the true principal in the world. ||1||

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਤਿਆਗੈ ; ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ (219-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Renounce both praise and blame; seek instead the state of liberation (Nirvaanaa).

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ;
ਕਿਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧॥ (219-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Servant Nanak says, this is such a difficult game; only a few Gurmukhs understand it! ||2||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ ('ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ) (219-4)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

ਸਾਧੋ ; ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ (219-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Holy Saadhus: the Almighty created the entire creation.

ਇਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ;
ਅਚਰਜੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (219-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

One person passes away, and another thinks that he will live forever - this is a wonder beyond understanding! ||1||Pause||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ (219-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The mortal beings are held in the power of sexual desire (lust), anger and emotional attachment; they have forgotten the Almighty, the Immortal Form.

ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ;
ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੧॥ (219-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The physical body is false, but they believe it to be true; it is like a dream in the night which will end soon. ||1||

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ; ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥ (219-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Whatever is seen, shall all be vanished, like the shadow of a cloud.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ;
ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੨॥ (219-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Servant Nanak says, one who knows the world to be unreal (false), dwells in the Sanctuary of the Almighty. ||2||2||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ ('ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ) (219-8)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ (219-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The Praise of the Almighty does not come to dwell in the minds of the mortal beings.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈ ;
ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (219-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Day and night, they remain engrossed in Maya. Tell me, how can they sing Almighty's Glories? ||1||Pause||

ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ (219-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

In this way, they bind themselves to children, friends, Maya and possessiveness.

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ , ਝੂਠੋ ਇਹੁ ਜਗ ;
ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ (219-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Like the mirage which looks like pond full of water to a deer, this world is false; and yet, beholding it, they chase after it. ||1||

ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਮੂੜ ਤਾਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ (219-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Our Master is the cause (source) of pleasures and liberation; and yet, the fool forgets Him.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਕੋਟਨ ਮੈ ਕੋਊ ;
ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥ (219-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Servant Nanak says, among tens of millions, there is scarcely anyone who attains the Almighty's meditation. ||2||3||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ ('ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ) (219-11)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

ਸਾਧੋ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ (219-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Holy Saadhus: this mind cannot be restrained.

ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ;
ਯਾ ਤੇ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (219-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The mind fickle in the thirst for worldly possessions which dwell within it, and so it cannot remain steady. ||1||Pause||

ਕਠਨ ਕਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ;
ਜਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ (219-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The heart is filled with anger and violence, which cause all sense to be forgotten.

ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ;
ਤਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥੧॥ (219-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The jewel of spiritual wisdom has been taken away from everyone; nothing can withstand it. ||1||

ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭਿ ਹਾਰੇ ;
ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ (219-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The Yogis have tried everything and failed; the virtuous consistently sings Almighty's Glories.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ;
ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੨॥੪॥ (219-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Servant Nanak says , when the Almighty becomes merciful, then every effort is successful. ||2||4||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (‘ਮਹਲਾ ੯’ ਨੂੰ ‘ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ’ ਬੋਲੋ) (219-15)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

ਸਾਧੋ ; ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ (219-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Holy Saadhus: sing the Glorious Praises of the Universal Master.

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ;
ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (219-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

You have obtained the priceless jewel of this human life; why are you uselessly wasting it? ||1||Pause||

ਪਤਿਤ , ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ;
ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥ (219-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

He is the Purifier of sinners, the Friend of the poor. Come, and enter the Almighty's Sanctuary.

ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ;
ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥ (219-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Remembering Him, even the elephant's fear was removed; so why do you forget Him? ||1||

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ;
ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥ (219-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Renounce your egotistical pride and your attachment to Maya; focus your consciousness on the Almighty's meditation.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ , ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥੫॥ (218-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Says Guru Nanak, this is the path to liberation; become a Gurmukh, and attain salvation. ||2||5||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (‘ਮਹਲਾ ੯’ ਨੂੰ ‘ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ’ ਬੋਲੋ) (219-18)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

Prologue: In previous shabad Guru Tegh Bahadur Ji described the way to salvation , in this shabad Guruji explain why a mortal has forgotten the way to salvation and how to recognize those who are liberated.

ਕੋਊ ਮਾਈ ; ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ (219-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

O mother, if only someone would explain the truth to my mind who had forgotten the reality and immersed in the fake Maya.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ;
ਨਿਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (220-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

This mind listens to the Vedas, the Puraanas, and the ways of the Holy Saints, but it does not sing the Glorious Praises of the Almighty, for even an instant. ||1||Pause||

ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ; (ਦੁਰ-ਲਭ ਬੋਲੋ)
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥(220-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Having obtained this human body, so very difficult to obtain, it is now being uselessly wasted.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ , ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ;
ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥੧॥ (220-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Emotional attachment to Maya is such a deceitful like the wilderness, and yet, people are in love with it. ||1||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ (220-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Inwardly and outwardly, Almighty is always with them, and yet, they do not enshrine Love for Him.

ਨਾਨਕ , ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ;
ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੬॥ (220-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says know that those whose hearts are filled with the Almighty are liberated. ||2||6||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ ('ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ) (220-4)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

Prologue: Guru Tegh Bahadur Ji describes the characteristics of liberated saint (Jivan Mukat).

ਸਾਧੋ ; ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ (220-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Holy Saadhus: rest and peace are in the Sanctuary of the Almighty.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੋ ਇਹ ਗੁਨ ; (ਪੜ੍ਹੇ ਬੋਲੋ)
ਸਿਮਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (220-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The main purpose of reading the divine knowledge (the Vedas and the Puraanas), is to remember Almighty's name. ||1||Pause||

ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ; ਅਉ ਬਿਖਿਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ; ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ (220-5,ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Greed, emotional attachment to Maya, possessiveness, the service of evil, pleasure and pain - those who are not touched by these, are the very embodiment of the Divine Almighty. ||1||

ਸੁਰਗ ਨਰਕ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ , ਏ ਸਭ ;
ਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ (220-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Heaven and hell, ambrosial nectar and poison, gold and copper - these are all alike to them.

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ;
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥੨॥ (220-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Praise and slander are all the same to them, as are greed and attachment. ||2||

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ;
ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥ (220-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

They are not bound by pleasure and pain - know that they are truly knowledgeable (wise).

ਨਾਨਕ , ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੩॥੭॥ (220-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says recognize those mortal beings as liberated, who live this way of life. ||3||7||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ ('ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ) (220-8)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

ਮਨ ਰੇ ; ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥ (220-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

O mind, why have you gone crazy?

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ;
ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (220-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Don't you know that your life is decreasing, day and night? Your life is made worthless with greed. ||1||Pause||

ਜੋ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ;
ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥ (220-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

That body, which you believe to be your own, and your beautiful home and spouse

ਇਨ ਮੈਂ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਰੇ ਨਾਹਨਿ ;
ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥ (220-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

- none of these is yours to keep. See this, reflect upon it and understand. ||1||

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਨੋ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ;
ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ (220-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

You have wasted the precious jewel of this human life; you do not know the Way of the Universe Sustainer.

ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿੰਉ ;
ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥ (220-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

You have not been absorbed in the Almighty's Feet, even for an instant. Your life has passed away in vain! ||2||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (220-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Says Guru Nanak, that person remain delighted, who sings the Glorious Praises of the Almighty's Name.

ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ , ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ;
ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥ (220-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

All the rest of the world is entice by Maya; they do not obtain the state of fearless dignity. ||3||8||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ ('ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ) (220-13)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

ਨਰ ਅਚੇਤ ; ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥ (220-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

You people are unconscious; you should be afraid of sin.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ;
ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ , ਤੁਮ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (220-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Seek the Sanctuary of the Almighty, Merciful (Dyaal - the house of mercy) to the needy, Destroyer of all fear. ||1||Pause||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ;
ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੋ ਧਰੁ ਰੇ ॥ (220-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The Vedas and the Puraanas sing His Praises; enshrine His Name within your heart.

ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ;
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭ ਹਰੁ ਰੇ ॥੧॥ (220-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Pure and sublime is the Name of the Almighty in the world. Remembering it with steadiness of mind and contentment of body, all sinful mistakes shall be washed away. ||1||

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ;
ਕਛੂ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥ (220-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

You shall not obtain this human body again; therefore make every effort to achieve liberation within this lifetime!

ਨਾਨਕ ਕਹਤ , ਗਾਇ ਕਰੁਨਾਮੈ ; (ਕਰੁਨਾ-ਮੈ ਬੋਲੋ)
ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥੨॥੯॥੨੫੧॥ (220-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Says Guru Nanak, sing the praises of the House of Mercy (Almighty), and cross over the terrifying materialistic worldly ocean. ||2||9||251||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੧ ; ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ (220-18)

Raag Gauree, Ashtapadees, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji: Gauree Gwaarayree:

Prologue: Once Siddhas came to Guru Nanak Dev Ji proposed Guruji to practice Yoga in order to obtain the miraculous powers, in response Guruji uttered the following shabad containing praises of Almighty's name which is the most precious.

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (220-18)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ; ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (220-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The nine treasures and the miraculous spiritual powers come by contemplating the Pure Naam, the Name of the Almighty.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ; ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥ (220-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Perfect Almighty is All-pervading everywhere; He destroys the poison of Maya.

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੀ ; ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ॥ (220-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I am rid of the three-character (Raj, Tam & Sat) Maya, dwelling in the Pure Almighty.

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ; ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ ॥੧॥ (221-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru's Teachings are useful to my soul. ||1||

ਇਨ ਬਿਧਿ ; ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (221-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Chanting the Almighty's Name in this way, my mind is agreeable (satisfied).

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ;
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (221-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I have obtained the ointment of spiritual wisdom, recognizing the Guru's Shabad. ||1||Pause||

ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ; ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (221-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Blended with the One Almighty, I enjoy the natural peace.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (221-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Through the Pure Hymn (Bani) of the Word, my illusion (doubt) have been dispelled.

ਲਾਲ ਭਏ ; ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥ (221-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Instead of the pale color of Maya, I am imbued with the deep crimson color of the Almighty's Love.

ਨਦਰਿ ਭਈ ; ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੨॥ (221-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

By the Almighty's Glance of Grace, the poison has been eliminated. ||2||

ਉਲਟ ਭਈ ; ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿਆ ॥ (221-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

When I turned away, and became dead while yet alive, I was awakened means living by discarding ego which illuminate the Antahkaran with light of knowledge.

ਸਬਦਿ ਰਵੇ ; ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥ (221-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Chanting the Guru's Hymn (Shabad), my mind is attached to the Almighty.

ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ; ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ (221-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I have gathered in the Almighty's sublime essence of real-self (Atma) bliss, and cast out the poison of evil-desires joy .

ਭਾਇ ਬਸੇ ; ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ॥੩॥ (221-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Abiding in Almighty's Love, the fear of death has run away. ||3||

ਸਾਦ ਰਹੇ ; ਬਾਦੰ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (221-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

My taste for pleasure ended, along with conflict and egotism.

ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (221-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

My consciousness is attuned to the Almighty, by the Order of the Infinite.

ਜਾਤਿ ਰਹੇ ; ਪਤਿ ਕੇ ਆਚਾਰਾ ॥ (221-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

My pursuit for worldy pride and honour is over.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ; ਸੁਖੁ ਆਤਮ ਧਾਰਾ ॥੪॥ (221-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

When He blessed me with His Glance of Grace, peace was established in my soul. ||4||

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਕੋਇ ਨ ਦੇਖਉ ਮੀਤੁ ॥ (221-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Without You (Almighty), I see no friend at all who remains in this world and the next world as well.

ਕਿਸੁ ਸੇਵਉ ; ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀਤੁ ॥ (221-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Whom should I serve? Unto whom should I dedicate my consciousness?

ਕਿਸੁ ਪੂਛਉ ; ਕਿਸੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ **(ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)** (221-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

Whom should I ask? At whose feet should I fall?

ਕਿਸੁ ਉਪਦੇਸਿ ; ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ (221-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

By whose teachings will I remain absorbed in Almighty's Love? ||5||

ਗੁਰ ਸੇਵੀ ; ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ **(ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)** (221-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

I serve the Guru, and I fall at the Guru's Feet.

ਭਗਤਿ ਕਰੀ ;
ਰਾਚਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ **('ਨਾਇ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)** (221-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

I worship Him, and I am absorbed in the Almighty's Name.

ਸਿਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ; ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ (221-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

The Almighty's Love is my instruction, sermon and food.

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥ (221-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

Enjoined to the Almighty's Command, I have entered the home of my real-self (Atma). ||6||

ਗਰਬ ਗਤੰ ; ਸੁਖ ਆਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥ (221-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

With the extinction of pride, my soul has found happiness and concentration.

ਜੋਤਿ ਭਈ ; ਜੋਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (221-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

The Divine Light has dawned, and I am absorbed in the Light.

ਲਿਖਤੁ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ; ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ (221-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

Pre-ordained destiny cannot be erased; the Shabad is my banner and insignia.

ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ; ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ ॥੭॥ (221-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

I know the Creator, the Creator of His Creation. ||7||

ਨਹ ਪੰਡਿਤੁ ; ਨਹ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਨਾ ॥ (221-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

I am not a learned Pandit, I am not clever or wise.

ਨਹ ਭੂਲੋ ; ਨਹ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (221-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

I do not wander; I am not deluded by doubt.

ਕਥਉ ਨ ਕਥਨੀ ; ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (221-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I do not speak empty speech; I have recognized the Almighty's Command.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੮॥੧॥ (221-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak is absorbed naturally in peace through the Guru's Teachings. ||8||1||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (221-11)

Gauree Gwaarayree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ; ਕਾਇਆ ਉਦਿਆਨੈ ॥ (221-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The mind is an elephant in the forest of the body.

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ; ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੈ ॥
ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ; ਸੋਭ , ਸੁ ਮਾਨੈ ॥੧॥ (221-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru is the controlling stick; when the Insignia of the True Shabad is applied, one obtains honor in the Court of Almighty the King. ||1||

ਚਤੁਰਾਈ ; ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਇ ॥ (221-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

He cannot be known through clever tricks.

ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ; ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (221-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Without subduing the mind, how can His value be estimated? ||1||Pause||

ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਤਸਕਰੁ ਲੇਈ ॥ (221-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

In the house of the body within is the Ambrosial Nectar of Almighty's Name, concentration of which is being stolen by the thieves.

ਨੰਨਾਕਾਰੁ ; ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ ॥ (221-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

No one can say no to them.

ਰਾਖੈ ਆਪਿ ; ਵਡਿਆਈ ਦੇਈ ॥੨॥ (221-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

He Himself protects us, and blesses us with greatness. ||2||

ਨੀਲ ਅਨੀਲ ; ਅਗਨਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ (221-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

There are billions, countless billions of fires of desire at the seat of the mind.

ਜਲਿ ਨਿਵਰੀ ;
ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ **('ਬੁੱਝ,' 'ਬੁੱਝਾਇ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (221-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

They are extinguished only with the water of understanding, imparted by the Guru.

ਮਨੁ ਦੇ ਲੀਆ ;
ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥ **(ਰਹੱਸਿ ਬੋਲੋ)** (221-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Offering my mind, I have attained it, and I joyfully sing His Glorious Praises. ||3||

ਜੈਸਾ ਘਰਿ ; ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਤੈਸਾ ॥ (221-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Just as He is within the home of the self (Atma), so is He beyond.

ਬੈਸਿ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ; ਆਖਉ ਕੈਸਾ ॥ (221-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

But how can I describe Him, by sitting in a cave as He pervade equally within everyone?

ਸਾਗਰਿ ਡੂਗਰਿ ; ਨਿਰਭਉ ਐਸਾ ॥੪॥ (221-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Fearless Almighty is in the oceans, just as He is in the mountains. ||4||

ਮੂਏ ਕਉ ; ਕਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉਨੁ ॥ (221-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Tell me, who can kill someone who is already dead?

ਨਿਡਰੇ ਕਉ ; ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਕਵਨੁ ॥ **(ਨਿ-ਡਰੇ ਬੋਲੋ)** (221-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

What does he fear? Who can frighten the fearless one?

ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ; ਤੀਨੇ ਭਉਨ ॥੫॥ (221-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

He recognizes the Guru's Hymn (Shabad), throughout the three worlds. ||5||

ਜਿਨਿ ਕਹਿਆ ; ਤਿਨਿ ਕਹਨੁ ਵਖਾਨਿਆ ॥ (221-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The one who speaks without practicing Guru's Hymns (Gurbani), merely describes stories without attaining any spiritual state.

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ; ਤਿਨਿ ਸਹਜਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (221-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

But one who understands and practices the Guru's Hymns (Gurbani), realizes the ultimate bliss.

ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੬॥ (221-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Seeing and contemplating upon Guru's Hymn (Gurbani), my mind is agreeable means union with Almighty is attained. ||6||

ਕੀਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ; ਇਕ ਨਾਈ ॥ (221-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Praise, concentration and liberation are in the One Name.

ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (221-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

In it, the Pure Almighty is permeating and pervading.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ; ਨਿਜ ਠਾਈ ॥੭॥ (221-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

He dwells in the home of the self, and in His own sublime place. ||7||

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ; ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (221-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The many silent sages lovingly praise Him.

ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੂਚੈ ; ਸਾਚੁ ਸੁ ਚੀਤਿ ॥ (222-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Their bodies and minds are purified, as they enshrine the True Almighty in their consciousness.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜੁ ; (‘ਭਜੁ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥੮॥੨॥ (222-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says meditate on the Almighty, each and every day. ||8||2||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (222-1)

Gauree Gwaarayree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ; ਨ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ॥ (222-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The mind does not die, so the task is not accomplished means that until the mind do not discard the self-conceit (ego) till then the task of attaining the knowledge state and salvation cannot be achieved.

ਮਨੁ ਵਸਿ ਦੂਤਾ ; ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥ (222-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The mind is under the power of the demons of evil intellect and duality.

ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ; ਇਕੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (222-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

But when the mind agrees to Guru's sermons (surrenders), through the Guru, it becomes one with Almighty. ||1||

ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ; ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਹੋਇ ॥ (222-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Although the Almighty is without attributes; but with the attributes of virtue obtained from a True Guru, Almighty is obtained.

ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ; ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (222-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

One who eliminates selfishness; is able to contemplate on Him. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਭੂਲੋ ; ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (222-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The deluded mind thinks of all sorts of evil desires.

ਮਨੁ ਭੂਲੋ ; ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥ (222-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

When the mind is deluded, the load of wickedness falls on the head means one have to bare the load of sins.

ਮਨੁ ਮਾਨੈ ; ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ (222-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

But when the mind becomes agreeable to Guru's Hymns (Gurbani) and surrenders to the Almighty, it realizes the One and Only Almighty. ||2||

ਮਨੁ ਭੂਲੋ ; ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (222-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The deluded mind enters the house of Maya.

ਕਾਮਿ ਬਿਰੂਧਉ ; ਰਹੈ ਨ ਠਾਇ ॥ (222-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Engrossed in sexual desire, it does not remain steady means that the more a person tries to fulfill the mind desires the more the mind demands and wonders.

ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ (222-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Therefore O mortal, lovingly vibrate the Almighty's Name with your tongue. ||3||

ਗੈਵਰ ਹੈਵਰ ; ਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥ (222-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Elephants, horses, gold, children and spouses

ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ; ਪਿੜ ਚਾਲੈ ਹਾਰੀ ॥ (222-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

- in the anxious affairs of all these, people lose the game of life to Maya and depart unsatisfactorily.

ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ; ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥੪॥ (222-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Just like in the game of chess, their pieces do not reach their destination. ||4||

ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ; ਭਏ ਵਿਕਾਰ ॥ (222-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

They gather wealth, but only evil desires comes along with it.

ਹਰਖ ਸੋਕ ; ਉਭੇ ਦਰਵਾਰਿ ॥ (222-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Pleasure and pain stand in the doorway.

ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ; ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੫॥ (222-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Naturally peace comes by meditating on the Almighty, within the heart. ||5||

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (222-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

When the Almighty bestows His Glance of Grace, then He unites us in His Union.

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ; ਅਉਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (222-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Hymn (Shabad), merits are gathered in, and demerits are burned away.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ; ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੬॥ (222-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh obtains the treasure of the Naam, the Name of the Almighty. ||6||

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (222-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Without the Name, all live in pain.

ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ; ਮਾਇਆ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ (222-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The consciousness of the foolish, self-willed manmukh is the dwelling place of Maya.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ;
ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੭॥ (222-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh obtains spiritual wisdom, according to pre-ordained destiny. ||7||

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ; ਧਾਵਤੁ ਫੁਨਿ ਧਾਵੈ ॥ (222-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The fickle mind continuously runs after fleeting things means the Maya which is temporary during the tenure of life.

ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ; ਮੈਲੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (222-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Pure True Almighty is not pleased by filth.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੮॥੩॥ (222-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Gurmukh sings the Glorious Praises of the Almighty. ||8||3||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (222-10)

Gauree Gwaarayree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਹਉਮੈ ਕਰਤਿਆ ; ਨਹ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (222-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Acting in egotism, happiness is not obtained.

ਮਨਮਤਿ ਝੂਠੀ ; ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (222-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The intellect of the mind is false; only the Almighty is True.

ਸਗਲ ਬਿਗੂਤੇ ; ਭਾਵੈ ਦੋਇ ॥ (222-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

All who love duality are ruined in the cycle of birth and death.

ਸੋ ਕਮਾਵੈ ; ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ (222-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

People act as they are pre-ordained based on previous deeds. ||1||

ਐਸਾ ਜਗੁ ; ਦੇਖਿਆ ਜੂਆਰੀ ॥ (222-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I have seen the world to be such a gambler;

ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ; ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (222-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

all beg for happiness, but they discard Almighty's Name means that Almighty's Name is cause of happiness and how would anyone obtain hapinness without Almighty's name. ||1||Pause||

ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ; ਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (222-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

If the Unseen Almighty could be seen, then He could be described.

ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ; ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ (222-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Without seeing Him, all descriptions are useless.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਦੀਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (222-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh sees Almighty with intuitive ease.

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ; ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (222-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

So serve and concentrate on the One Almighty, by focusing consistently. ||2||

ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ; ਦੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ ॥ (222-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

People beg for happiness, but they receive severe pain.

ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ; ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ (222-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

They are all weaving a garland of useless evil deeds.

ਏਕ ਬਿਨਾ ; ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (222-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Everyone is false without the One Almighty; and there is no liberation.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ; ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (222-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Creator created the creation, and He watches over it means Almighty monitors His creation as well. ||3||

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ;
ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ('ਬੁਝਾਏ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (222-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The fire of desire is quenched by the Guru's Hymn (Shabad).

ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (222-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Duality and illusion (doubt) are naturally disappears.

ਗੁਰਮਤੀ ; ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ (222-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, the Naam abides within the heart.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥ (222-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Through the True Hymn (Bani), sing the Glorious Praises of the Almighty's virtues. ||4||

ਤਨ ਮਹਿ ਸਾਚੋ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ॥ (222-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The True Almighty abides within the body of that Gurmukh who enshrines love for Him.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਠਾਉ ॥ (222-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, none obtain their own place.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ॥ (222-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Beloved Almighty King is dedicated to love.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਬੂਝੈ ਨਾਉ ॥੫॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (222-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

If He bestows His Glance of Grace, only then we realize His Name. ||5||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (222-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Emotional attachment to Maya is total entanglement with remains even afterlife.

ਮਨਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ;
ਕੁਛਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ (ਕੁਛਿੱਤ ਬੋਲੋ) (222-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh is filthy, cursed and dreadful.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਚੂਕੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (222-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Serving the True Guru, these entanglements are ended.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਲਾ ॥੬॥ (222-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

In the Ambrosial Nectar of the Naam, you shall abide in lasting peace. ||6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (222-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs understand the One Almighty, and they focus consistently in Him.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ (222-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

They dwell in their real-self (Atma) by realizing their true form, and obviously they merge in the True Almighty.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (222-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The cycle of birth and death is ended.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥੭॥ (222-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Such realization (understanding) is obtained from the Perfect Guru. ||7||

ਕਥਨੀ ਕਥਉ ; ਨ ਆਵੈ ਓਰੁ ॥ (222-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Speaking the speech, there is no end to it because there are endless interpretations.

ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ; ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ॥ (223-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I have consulted the Guru, and I have seen that there is no other door than His to understand the ultimate truth within such a short lifetime.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ; ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ (223-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Pain and pleasure reside in the Pleasure of His Will and His Command.

ਨਾਨਕੁ ; ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੮॥੪॥ (223-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, even the lowly ones who do not perform meditation are able to focus on Almighty consistently with the blessing of a perfect Guru.||8||4||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (223-2)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ; ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ (223-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The duality of Maya dwells in the consciousness of the people of the world.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ (223-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They are destroyed by sexual desire, anger and egotism. ||1||

ਦੂਜਾ ਕਉਣੁ ; ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (223-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Whom should I call the second, when there is only the One, Almighty?

ਸਭ ਮਹਿ ; ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (223-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The One Pure Almighty is pervading within the entire creation. ||1||Pause||

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ; ਆਖੈ ਦੋਇ ॥ (223-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The dual-minded evil intellect speaks of a second which is Maya.

ਆਵੈ ਜਾਇ ; ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (223-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who harbors duality comes and goes because of the acknowledgement of Maya. ||2||

ਧਰਣਿ ਗਗਨ ; ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੋਇ ॥ (223-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In the earth and in the sky, I do not see any second.

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ; ਸਬਾਈ ਲੋਇ ॥੩॥ (223-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Among all the women and the men, His Light is shining. ||3||

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖਉ ; ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਲਾ ॥ (223-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Almighty's lights shines within all just like the light which illuminate within the sun, moon and lamp.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ; ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥੪॥ (223-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Dwelling among all is my ever-youthful Beloved Almighty. ||4||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (223-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In His Mercy, He attuned my consciousness to Himself.

ਸਤਿਗੁਰਿ ;
ਮੋਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੫॥ (ਮੋ-ਕਉ, ਬੁੱਝਾਇਆ ਬੋਲੋ) (223-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The True Guru has led me to understand the One Almighty. ||5||

ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ (223-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh knows the One Pure Almighty.

ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥ (223-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Subduing duality, one comes to realize the Guru's Hymn (Shabad). ||6||

ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ; ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ ॥ (223-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Command of the One Almighty prevails throughout all the worlds.

ਏਕਸੁ ਤੇ ; ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੭॥ (223-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

From the One, all have arisen (established). ||7||

ਰਾਹ ਦੋਵੈ ; ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ (223-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

There are two routes Gurmukh and Manmukh, but acknowledge that their Master (Almighty) is only one.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥ (223-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Shabad, recognize the Almighty's Command. ||8||

ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ; ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (223-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He is contained in all forms, colors and minds.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਏਕੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥੯॥੫॥ (223-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Says Guru Nanak, praise the One Almighty. ||9||5||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (223-9)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਤਾ ਸਾਚਾ ॥ (223-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who live a spiritual lifestyle - they alone are true.

ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ; ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ ॥੧॥ (223-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

What can the false know about the secrets of liberation? ||1||

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ; ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (223-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who contemplate the method are the united (Yogi) ones .

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ; ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (223-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They conquer the five thieves, and enshrine the True Almighty in the heart. ||1||Pause||

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ; ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥ (223-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who enshrine the True Almighty deep within,

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ; ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (223-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

realize the value of the way of uniting (Yoga) with Almighty. ||2||

ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੋ ; ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਿਆਨੈ ॥ (223-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The light in sun and the moon generates from the same source (Almighty), as are household and wilderness.

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ; ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥੩॥ (223-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The deed of their daily practice is similar which is to praise the Almighty. ||3||

ਏਕ ਸਬਦ ; ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੈ ॥ (223-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They beg for the alms of the one and only Guru's sermons.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ ; ਸਚੁ ਜਾਗੈ ॥੪॥ (223-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They remain awake and aware in spiritual wisdom and meditation, and the true way of life. ||4||

ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ; ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ (223-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They remain absorbed in the sense of respect (fear) for Almighty; they never leave it.

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ; ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ (223-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Who can estimate their value? They remain lovingly absorbed in the Almighty. ||5||

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (223-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty unites them with Himself, dispelling their illusion (doubt).

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੬॥ (223-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, the supreme status is obtained. ||6||

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (223-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In the Guru's service is reflection upon the Guru’s sermons means that the real service for Guru is to accept and practice Guru’s instructions.

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ; ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੭॥ (223-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Subduing ego, practice pure actions. ||7||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ; ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥ (223-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Reciting, performing penance, austere self-discipline and the reading of the holy scripture (Puraanas),

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੮॥੬॥ (223-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, that all the above practices are contained in the self-surrender to the Unlimited Almighty. ||8||6||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (223-15)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਖਿਮਾ ਗਹੀ ; ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੰ ॥ (223-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

To practice forgiveness is the true fast, good conduct and contentment.

ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ; ਨਾ ਜਮ ਦੋਖੰ ॥ (223-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Disease does not afflict me, nor does the pain of death.

ਮੁਕਤ ਭਏ ; ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ॥੧॥ (223-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I am liberated, and absorbed into Almighty, who has no form or feature. ||1||

ਜੋਗੀ ਕਉ ; ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ ॥ (223-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Why would a united (Yogi) one be afraid of?

ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (223-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty is among the trees and the plants, within the household and outside as well. ||1||Pause||

ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (223-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The united ones meditates on the Fearless, Pure Almighty.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ; ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (223-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Night and day, they remain awake and aware in the consistent concentration in the True Almighty.

ਸੋ ਜੋਗੀ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (223-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those united ones are pleasing to my mind. ||2||

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ; ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਜਾਰੇ ॥ (223-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The trap of death is burnt by the Fire of Almighty.

ਜਰਾ ਮਰਣ ਗਤੁ ; ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (223-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Old age, death and pride are eliminated.

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਪਿਤਰੀ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (223-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They swim across the worldly ocean, and liberate their ancestors as well. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਇ ॥ (223-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who serve the True Guru are the united ones.

ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ; ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥ (223-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who remain immersed in the sense of respect (fear) for Almighty become fearless.

ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ; ਤੈਸੋ ਹੋਇ ॥੪॥ (223-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They become just like the One they serve. ||4||

ਨਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ; ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥ (224-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty's Name makes a man pure and fearless.

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕਰੇ ; ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (224-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Almighty makes the masterless become the master of all. I am a sacrifice to Him.

ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ; ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥ (224-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Such a person is not reincarnated again; he sings the Glories of Almighty's virtues. ||5||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (224-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Inwardly and outwardly, he knows the One Almighty;

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ; ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (224-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

through the Guru's Shabad, he realizes himself.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ; ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥੬॥ (224-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He bears the Banner and Insignia of the True Shabad in the Almighty's Court means that the only recognition one will have afterlife is the True Hymn (Gurbani). ||6||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ (224-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who dies in the Shabad abides in his own home within means that the one who eliminates self-conceit (ego) and adopts Guru's sermons will unite with the real-self (Atma) .

ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ; ਚੂਕੈ ਆਸਾ ॥ (224-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He does not come or go in reincarnation, and his wishes (hopes) for worldly possessions are eliminated.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥੭॥ (224-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's sermons, the heart-like lotus blossoms forth in Almighty's love. ||7||

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ (224-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Whoever is seen, is driven by hope and despair,

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ; ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ॥ (224-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

by sexual desire, anger, poison (evil desires), hunger and thirst.

ਨਾਨਕ ; ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੮॥੭॥ (224-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says those detached ascetic who meet the Almighty are so very rare. ||8||7||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (224-4)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਐਸੋ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ; ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (224-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Meeting such a servant, happiness is obtained.

ਦੁਖੁ ਵਿਸਰੈ ; ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥ (224-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Pain departs, when the True Almighty is found. ||1||

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ; ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ (224-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Beholding the blessed vision of his sight, the understanding has become perfect.

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ; **(‘ਮੱਜਨੁ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)**
ਚਰਨਹ ਧੂਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (224-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The cleansing baths at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage are in the dust of the feet of such servant of Almighty. ||1||Pause||

ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ; ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥ (224-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

My eyes are contented with the constant love of the One Almighty.

ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ; ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਰਾ ॥੨॥ (224-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

My tongue is purified by the most sublime essence of the Almighty. ||2||

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ; ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ॥ (224-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

True are the actions if Almighty is being remembered and focused upon within.

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ; ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੩॥ **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)** (224-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The mind is satisfied by the Almighty who is beyond knowledge and without secret. ||3||

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ; ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ॥ (224-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Wherever I look, there I find the True Almighty.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਝਗਰਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੪॥ (ਬੂੱਝੇ ਬੋਲੋ) (224-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without knowing (understanding), the world argues in falsehood. ||4||

ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ; ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (224-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

When the Guru instructs, understanding is obtained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੫॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (224-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How rare is that Gurmukh who understands. ||5||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਰਾਖਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ॥ (224-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Show Your Mercy, and save me, O Savior Almighty!

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਪਸੂ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ ॥੬॥ (ਬੂੱਝੇ ਬੋਲੋ) (224-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without knowing Almighty, people become beasts and demons. ||6||

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥ (224-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Guru has said that there is no other at all.

ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ; ਕਰਉ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥੭॥ (224-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

So tell me, who should I see, and who should I worship? ||7||

ਸੰਤ ਹੇਤਿ ; ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ॥ (224-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

For the sake of the Saints, Almighty has established the three worlds.

ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ; ਸੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੮॥ (224-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who recognizes his real-self (Atma), contemplates the principal of reality (Almighty). ||8||

ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ; ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਾਸ ॥ (224-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One whose heart is filled with Truth and true love

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ; ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸ ॥੯॥੮॥ (224-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- prays Guru Nanak, I am his servant. ||9||8||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (224-11)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ; ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ (224-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Brahma acted in pride, and did not acknowledged his creator (Almighty).

ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ; ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ (224-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Only when he was faced with the downfall of the Vedas and was taken away by Daeit only then he regretted.

ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੇ ; ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ (224-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Remembering Almighty in meditation, the mind is conciliated. ||1||

ਐਸਾ ਗਰਬੁ ; ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ ॥ (224-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Such is the horrible pride of the world.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (224-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Guru eliminates the pride of those who meet Him. ||1||Pause||

ਬਲਿ ਰਾਜਾ ; ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (224-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The King Bal, became very proud of his wordly possessions,

ਜਗਨ ਕਰੈ ; ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਫਾਰੀ ॥ ('ਜੱਗਨ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (224-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

held his ceremonial feasts, but he was puffed up with his pride.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ; ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ ॥੨॥ (224-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without following his Guru's advice, he had to go to the underworld.||2||

ਹਰੀਚੰਦੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ; ਜਸੁ ਲੇਵੈ ॥ (224-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Hari Chand gave in charity, and earned public praise.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ , ਅਭੇਵੈ ॥ (224-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But without the Guru, he did not find the limits of the Almighty whose secrets are beyond comprehension.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ; ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ॥੩॥ (224-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty Himself misleads people, and He Himself imparts understanding. ||3||

ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ ; ਦੁਰਾਚਾਰੀ ॥ (224-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The evil-minded Harnaakhash committed evil deeds.

ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ; ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ (224-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Almighty, the house of all (Nar+Aiyan), is the Destroyer of pride.

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੪॥ (224-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He bestowed His Mercy, and saved Prahlaad. ||4||

ਭੂਲੋ ਰਾਵਣੁ ; ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤਿ ॥ (224-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Raawan was deluded, foolish and unwise.

ਲੂਟੀ ਲੰਕਾ ; ਸੀਸ ਸਮੇਤਿ ॥ (224-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Sri Lanka was plundered, and he lost his head.

ਗਰਬਿ ਗਇਆ ; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ॥੫॥ (224-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He indulged in ego because he lacked the love for the True Guru. ||5||

ਸਹਸਬਾਹੁ ; ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਹਿਖਾਸਾ ॥ (224-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Arjun who was known as Sehansar Bahu because his arms had the strength of thousand arms, the demons Madhu-keetab and Meh-khaasaa was killed.

ਹਰਣਾਖਸੁ ; ਲੇ ਨਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ ॥ (224-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He seized Harnaakhash and tore him apart with his nails.

ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ; ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ ॥੬॥ (224-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The demons were slain; as they were egoistic and did not practice devotional worship. ||6||

ਜਰਾਸੰਧਿ ; ਕਾਲਜਮੁਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥ (224-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Jaraa-sandh and Kaal-jamun were destroyed.

ਰਕਤਬੀਜੁ ; ਕਾਲੁਨੇਮੁ ਬਿਦਾਰੇ ॥ (224-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Rakat-beej and Kaal-naym were annihilated.

ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਿ ; ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥ (224-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Slaying the demons, the Almighty saved His Saints. ||7||

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (224-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He Himself, as the True Guru, contemplates the Shabad.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥ (225-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Because of the love of duality, Almighty killed the demons.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ; ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥ (225-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

By their true devotion, the Gurmukhs have been saved. ||8||

ਬੂਡਾ ਦੁਰਜੋਧਨੁ ; ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (225-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Sinking down, Durodhan lost his honor.

ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ; ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ (225-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He did not recognised the Creator Almighty.

ਜਨ ਕਉ ਦੂਖਿ ਪਚੈ ; ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੯॥ (225-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who makes the Almighty's humble servant suffer, shall himself suffer and rot. ||9||

ਜਨਮੇਜੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (225-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Janameja did not know the Guru's Shabad.

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥ (225-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Deluded by doubt, how could he find peace?

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੂਲੇ ; ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥੧੦॥ (225-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Making a mistake, for even an instant, you shall regret and repent later on. ||10||

ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ; ਚਾਂਡੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (225-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Kansa the King and his brother Kays and Chandoor had no equals.

ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ; ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (225-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But they did not recognised the Almighty, and they lost their honor.

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ; ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥੧੧॥ (225-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Master of the Universe (Almighty), no one can be saved. ||11||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਗਰਬੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ (225-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru, pride cannot be eradicated.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਧਰਮੁ ਧੀਰਜੁ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (225-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, one obtains faith and fortitude (courage, composure) by reciting Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧੨॥੯॥ (225-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says singing the Glories of Almighty, His Name is received. ||12||9||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (225-6)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue: Siddhas came to Guru Nanak Dev Ji and described the comfort by having miraculous power, Guruji rejects the worldly comforts and pleads before Almighty while responding to the questions raised by Sidhas in the following shabad;

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ; ਅੰਕਿ ਚੜਾਵਉ ॥ (225-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I may anoint my limbs with sandalwood oil.

ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ; ਪਹਿਰਿ ਹਢਾਵਉ ॥ (225-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I may dress up and wear silk and satin clothes.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ (225-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But without the Almighty's Name, where would I find happiness? ||1||

ਕਿਆ ਪਹਿਰਉ ; ਕਿਆ ਓਢਿ ਦਿਖਾਵਉ ॥ (225-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

So what should I wear? In what clothes should I display myself?

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ; ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (225-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Master of the Universe, how can I obtain happiness peace? ||1||Pause||

ਕਾਨੀ ਕੁੰਡਲ ; ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥ (225-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I may wear ear-rings, and a pearl necklace around my neck;

ਲਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ; ਫੂਲ ਗੁਲਾਲਾ ॥ (225-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

my bed may be adorned with red blankets, flowers and red powder;

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ; ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਭਾਲਾ ॥੨॥ (225-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but without the Master of the Universe, where can I search for happiness? ||2||

ਨੈਨ ਸਲੋਨੀ ; ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ (225-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I may have a beautiful woman with fascinating eyes;

ਖੋੜ ਸੀਗਾਰ ਕਰੈ ; ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (225-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

she may decorate herself with the sixteen adornments, and make herself appear gorgeous.

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ; (‘ਭੱਜੇ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥੩॥ (225-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But without meditating on the Almighty of the Universe, there is only continual suffering. ||3||

ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ; ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥ (225-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In his hearth and home, in his palace, upon his soft and comfortable bed,

ਅਹਿ ਨਿਸਿ ; ਫੂਲ ਬਿਛਾਵੈ ਮਾਲੀ ॥ (225-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

day and night, the flower-girls scatter flower petals;

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਸੁ ਦੇਹ ਦੁਖਾਲੀ ॥੪॥ (225-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but without the Almighty's Name, the body is miserable. ||4||

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ; ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ॥ (225-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Horses, elephants, lances, marching bands,

ਲਸਕਰ ਨੇਬ ; ਖਵਾਸੀ ਪਾਜੇ ॥ (225-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

armies, standard bearers, royal attendants and ostentatious displays

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ; ਝੂਠੇ ਦਿਵਾਜੇ ॥੫॥ (225-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- without the Master of the Universe, these undertakings are all useless. ||5||

ਸਿਧੁ ਕਹਾਵਉ ; ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵਉ ॥ (225-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He may be called a Siddha, a man of spiritual perfection, and he may summon riches and supernatural powers;

ਤਾਜ ਕੁਲਹ ; ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ (225-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

he may place a crown upon his head, and carry a royal umbrella;

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ; ਕਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ ॥੬॥ (225-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but without the Master of the Universe, where can Truth be found? ||6||

ਖਾਨੁ ਮਲੂਕੁ ; ਕਹਾਵਉ ਰਾਜਾ ॥ (225-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He may be called an emperor, a Lord and a King;

ਅਬੇ ਤਬੇ ; ਕੂੜੇ ਹੈ ਪਾਜਾ ॥ (225-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

he may give orders - "Do this now, do this then" - but this is a false display.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ; ਨ ਸਵਰਸਿ ਕਾਜਾ ॥੭॥ (225-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru's Sermons, his tasks are not accomplished. ||7||

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ , ਵਿਸਾਰੀ ॥ (225-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Egotism and possessiveness (attachment) are dispelled by the Guru's Sermons.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (225-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

With the Guru's Teachings in my heart, I have come to know the Almighty.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ; ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥੧੦॥ (225-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, I seek Your Sanctuary. ||8||10||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (225-15)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਸੇਵਾ ਏਕ ; ਨ ਜਾਨਸਿ ਅਵਰੇ ॥ (225-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who serve the One Almighty, do not know any other.

ਪਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ ; ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥ (225-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They abandon the bitter worldly conflicts.

ਭਾਇ ਮਿਲੈ ; ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸਚੁਰੇ ॥੧॥ (225-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through love, they meet the True (Almighty) who is the Truest of the True. ||1||

ਐਸਾ ; ਰਾਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥ (225-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Such are the humble Bhagats of the Almighty.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ; ਮਲੁ ਧੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (225-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They sing the Glorious Praises of the Almighty, and their pollution is washed away. ||1||Pause||

ਊਂਧੋ ਕਵਲੁ ; ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ (225-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The heart-lotus of the entire universe is upside-down.

ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ; ਜਗਤ ਪਰਜਾਰੈ ॥ (ਪਰ-ਜਾਰੈ ਬੋਲੋ) (225-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The fire of evil-mindedness is burning up the world.

ਸੋ ਉਬਰੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥ (225-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They alone are saved, who contemplate the Guru's Shabad (Gurbani). ||2||

ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ; ਕੁੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥ (225-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The bumble bee, the moth, the elephant, the fish

ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ; ਸਹਿ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥ (225-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

and the deer dies upon suffering as results of the returns of their own deeds.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ; ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ ॥੩॥ (225-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Trapped by desire, they cannot see reality. ||3||

ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ; ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ (225-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The lover of women is obsessed with sex.

ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਾਸੈ ; ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥ (225-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

All the wicked are ruined by their anger.

ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ; ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥੪॥ (225-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Honor and good sense are lost, when one forgets the Almighty's Name (Naam).||4||

ਪਰ ਘਰਿ ; ਚੀਤੁ ਮਨਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ ॥ (226-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh is lured by another man's wife.

ਗਲਿ ਜੇਵਰੀ ; ਧੰਧੈ ਲਪਟਾਇ ॥ (226-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The noose is around his neck, and he is entangled in petty conflicts.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੫॥ (226-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh is liberated, singing the Glorious Praises of the Almighty virtues. ||5||

ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ; ਪਰ ਕਉ ਦੇਈ ॥ (226-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The lonely widow gives her body to a stranger;

ਕਾਮਿ ਦਾਮਿ ; ਚਿਤੁ , ਪਰ ਵਸਿ ਸੇਈ ॥ (226-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

she allows her mind to be controlled by others for lust or money,

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ; ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥੬॥ (226-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but without her husband, she is never satisfied. ||6||

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੋਥੀ ; ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੈ ; ਸੁਣਿ ਥਾਟਾ ॥ (226-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

You may read, recite and study the scriptures, the Simritees, Vedas and Puraanas;

ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ; ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਾਟਾ ॥੭॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (226-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but without being imbued with the Almighty's essence, the mind wanders endlessly. ||7||

ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ; ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਸਾ ॥ (226-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

As the rainbird thirsts longingly for the drop of rain,

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ; ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥ (226-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

and as the fish delights in the water,

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ; ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ ॥੮॥੧੧॥ (226-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak is satisfied by the sublime essence of the Almighty. ||8||11||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (226-5)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji utters sermons to Siddhas by taking the perspective of the mind;

ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ; ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥ (226-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who dies in stubbornness while performing penance, his meditation shall not be approved,

ਵੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ; ਭਸਮ ਲਗਾਵੈ ॥ (226-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

even though he may wear religious robes and smear his body all over with ashes.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥੧॥ (226-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Forgetting the Naam, the Name of the Almighty, he comes to regret and repent in the end. ||1||

ਤੂੰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੂਖ ॥ (226-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Believe in the Dear Almighty, and you shall find peace of mind.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਸਹਹਿ ਜਮ ਦੂਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (226-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Forgetting the Naam, you shall have to endure the pain of death. ||1||Pause||

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ; ਅਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥ (226-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The smell of musk, sandalwood and camphor,

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰਿ ॥ (226-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

and the intoxication of Maya, takes one far away from the state of supreme dignity.

ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ; ਸਭੁ ਕੂੜੋ ਕੂਰਿ ॥੨॥ (226-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Forgetting the Naam, one becomes the most false of all the false. ||2||

ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ; ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥ (226-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Lances and swords, marching bands, thrones and the salutes of others

ਅਧਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ (226-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

only increase his desire; he is engrossed in sexual desire.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ; ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥੩॥ (226-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without seeking the Almighty, neither devotional worship nor the Naam are obtained. ||3||

ਵਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ; ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ (226-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Union with Almighty is not obtained by arguments and egotism.

ਮਨੁ ਦੇ ; ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (226-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But by offering your mind, the comfort of the Naam is obtained.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੁ ; ਦੁਹੇਲਾ ॥੪॥ (226-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In the love of duality and ignorance, you shall suffer. ||4||

ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ; ਸਉਦਾ ਨਹੀ ਹਾਟ ॥ (226-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without money, you cannot buy anything in the store.

ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ; ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਵਾਟ ॥ (226-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without a boat, you cannot cross over the ocean.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ; ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ ॥੫॥ (226-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without serving the Guru, everything is lost. ||5||

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ; ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (226-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Waaho! Waaho! - Hail, hail, to the one who shows us the Way.

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ; ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (226-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Waaho! Waaho! - Hail, hail, to the one who teaches the Guru's Hymn (Shabad).

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ; ਜਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੬॥ (226-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Waaho! Waaho! - Hail, hail, to the one who unites me in the Almighty's Union. ||6||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ; ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥ (226-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Waaho! Waaho! - Hail, hail, to the one who is the Keeper of this soul.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ (226-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Shabad, contemplate this Ambrosial Nectar.

ਨਾਮ ਵਡਾਈ ; ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਉ ॥੭॥ (226-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Glorious Greatness of the Naam is bestowed according to the Pleasure of Your Will. ||7||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ (226-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, how can I live, O mother?

ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਪਤੁ ਰਹਉ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (226-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Night and day, I chant it; I remain in the Protection of Your Sanctuary.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ , ਰਤੇ ; ਪਤਿ ਪਾਇ ॥੮॥੧੨॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (226-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says attuned to the Naam, honor is attained. ||8||12||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (226-14)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਹਉਮੈ ਕਰਤ ; ਭੇਖੀ , ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ (226-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Acting in egotism, the Almighty is not known, even by wearing religious robes.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ; ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ (226-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How rare is that Gurmukh, who surrenders his mind in Almighty's meditation. ||1||

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ; ਨਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ (226-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

By actions done in egotism, selfishness and conceit, the True Almighty is not obtained.

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (226-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But when egotism departs, then the state of supreme dignity is obtained. ||1||Pause||

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ; ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ (226-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The kings act in egotism, and undertake all sorts of expeditions.

ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ; ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ ॥੨॥ (226-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But through their egotism, they are ruined; they die, only to be reborn over and over again. ||2||

ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥ (226-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Egotism is overcome only by contemplating the Guru's Shabad (Gurbani).

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੈ ; ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥੩॥ (226-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who restrains his fickle mind subdues the five passions. ||3||

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ; ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ (226-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

With the True Almighty as real-self (Atma) within, the Celestial Mansion is found through knowledge departed by the True Guru.

ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਿ ;
ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥੪॥ (ਪਰਮ-ਗਤਿ ਬੋਲੋ) (226-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Understanding the Sovereign Almighty, the state of supreme dignity is obtained. ||4||

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ; ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ (226-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Guru dispels the illusions (doubts) of those whose actions reflected the truth (Almighty).

ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ; ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੫॥ (226-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They focus their attention on the Fearless Almighty which the true home for all. ||5||

ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ; ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ॥ (226-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who act in egotism, selfishness and conceit; dies without gaining anything?

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ; ਸੋ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੬॥ (226-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who meet the Perfect Guru are rid of all conflicts. ||6||

ਜੇਤੀ ਹੈ ; ਤੇਤੀ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ॥ (226-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Whatever exists which seems to be real, actually in reality it is nothing.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਭੇਟਿ ; ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੭॥ (226-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Obtaining spiritual wisdom from the Guru, I sing the Glories Praises of Almighty virtues. ||7||

ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ; ਬੰਧਿ ਭਵਾਵੈ ॥ (227-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Egotism binds people in self-created bondage, and causes them to wander around lost in circles.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਭਗਤਿ ; ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੩॥ (227-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says peace is obtained through devotional worship of the Almighty. ||8||13||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (227-1)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ; ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (227-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Even Brahma had to face death although he was the first creation.

ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ; ਪਇਆਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (227-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Brahma entered the center of the lotus from which he was created, but he did not find the end of it.

ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ (227-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He did not accept the Almighty's Order - he was deluded by doubt. ||1||

ਜੋ ਉਪਜੈ ; ਸੋ ਕਾਲਿ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ (227-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Whoever is created, shall be destroyed by Death.

ਹਮ , ਹਰਿ ਰਾਖੇ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (227-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But I am protected by the Almighty; I contemplate the Guru's Shabad. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ; ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ ॥ (227-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

All the deities and goddesses are lured (attracted) by Maya.

ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (227-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Messenger of Death never spares anyone, other then the ones who served the Guru.

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (227-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

That Almighty is Imperishable, beyond knowledge and without secret. ||2||

ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਬਾਦਿਸਾਹ ; ਨਹੀ ਰਹਨਾ ॥ (227-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The sultans, emperors and kings shall not remain.

ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੈ ; ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਨਾ ॥ (227-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Forgetting Almighty's Name, they shall endure the pain of death.

ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ; ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਨਾ ॥੩॥ (227-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

My only embraced the Support of Almighty's Name; as He keeps me, I survive. ||3||

ਚਉਧਰੀ ਰਾਜੇ ; ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮੁ ॥ (227-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The leaders and kings shall not remain.

ਸਾਹ ਮਰਹਿ ; ਸੰਚਹਿ ਮਾਇਆ ਦਾਮ ॥ (227-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The bankers (rich) shall die, after accumulating their wealth and money.

ਮੈ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੪॥ (227-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Grant me, O Almighty, the wealth of Your Ambrosial Naam. ||4||

ਰਯਤਿ ਮਹਰ ; (ਰਈਅਤਿ ਬੋਲੋ)
ਮੁਕਦਮ ਸਿਕਦਾਰੈ ॥ (ਮੁਕੱਦਮ ਬੋਲੋ) (227-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The people, rulers, leaders and chiefs

ਨਿਹਚਲੁ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ; ਸੰਸਾਰੈ ॥ (227-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- none of them is seen to be able to remain in the world permanently.

ਅਫਰਿਉ ਕਾਲੁ ; ਕੂੜੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ ॥੫॥ (227-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Death is inevitable; it strikes the heads of the false. ||5||

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ; ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (227-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Only the One Almighty, the Truest of the True, is permanent.

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ; ਤਿਨਹਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ (227-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He who created and fashioned everything, shall destroy it.

ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ; ਤਾਂ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੬॥ (227-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who becomes Gurmukh and meditates on the Almighty is honored. ||6||

ਕਾਜੀ ਸੇਖ ; ਭੇਖ ਫਕੀਰਾ ॥ (227-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Qazis, Shaykhs and Fakeers in religious robes

ਵਡੇ ਕਹਾਵਹਿ ; ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥ (227-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

proclaim themselves great; and live their life egotism therefore they shall endure the pains of their suffering bodies.

ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧੀਰਾ ॥੭॥ (227-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Death does not spare them, without the Support of the True Guru. ||7||

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ; ਜਿਹਵਾ ਅਰੁ ਨੈਣੀ ॥ (227-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The trap of Death is hanging over their tongues and eyes.

ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ; ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈਣੀ ॥ (227-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Death is over their ears, when they hear talk of evil.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਮੂਠੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥੮॥ (227-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Shabad, they are plundered, day and night. ||8||

ਹਿਰਦੈ ; ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
ਕਾਲੁ , ਨ ਜੋਹਿ ਸਕੈ ; ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (227-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Death cannot touch those whose hearts are filled with the True Name of the Almighty, and who sing the Glories Praises of Almighty virtues.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੯॥੧੪॥ (227-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Gurmukh is absorbed in the Guru's Hymn (Shabad). ||9||14||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (227-12)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ; ਮਿਥਿਆ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ (227-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They speak the Truth - not an iota of falsehood.

ਚਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ (227-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs walk in the Way of the Almighty's Command.

ਰਹਹਿ ਅਤੀਤ ; ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ (227-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They remain unattached, in the Sanctuary of the True Almighty. ||1||

ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ; ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ (227-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They dwell in their real-self (home), and they don't even have to see the Messenger of Death does not even touch them.

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ; ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(227-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs come and go, in the pain of emotional attachment. ||1||Pause||

ਅਪਿਉ ਪੀਅਉ ; ਅਕਥੁ ਕਥਿ ਰਹੀਐ ॥ (227-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Drink the Nectar of Almighty's Name which is undrinkable because one have to overpower the mind which is engrossed in worldly pleasure; only then one is able to describe the un unexplainable Almighty's discourse.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ; ਸਹਜ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ (227-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Dwelling in the home of the real-self (Atma) within, one shall find the permanent place of peace.

ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ; ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕਹੀਐ ॥੨॥ (ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ) (227-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who is imbued with the Almighty's sublime essence, is said to experience this peace. ||2||

ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਨਿਹਚਲ ; ਨਹੀ ਡੋਲੈ ॥ (227-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, one becomes perfectly stable, and never wavers.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ (227-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, one intuitively chants the Name of the True Almighty.

ਪੀਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥੩॥ (227-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Drinking in this Ambrosial Nectar, and churning it, the essential reality is determined. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ; ਦੀਖਿਆ ਲੀਨੀ ॥ (227-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Beholding the True Guru, I have received His Teachings.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਓ ; ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ (227-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I have offered my mind and body, thereafter the True Guru blessed me with inner knowledge of my real-self (Atma).

ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ; ਆਤਮੁ ਚੀਨੀ ॥੪॥ (227-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I have come to realize the limits and measurement by knowing the real-self (Atma). ||4||

ਭੋਜਨੁ ; ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥ (227-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Naam, the Name of the Pure Almighty, is the most excellent and sublime food.

ਪਰਮ ਹੰਸੁ ; ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (227-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The pure swan-souls like Saints see the True Light of the Infinite Almighty.

ਜਹ ਦੇਖਉ ; ਤਹ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ (227-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Wherever they look, they see the One and Only Almighty. ||5||

ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ; ਏਕਾ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥ (227-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who remains pure and unblemished and practices only true deeds,

ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ; ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥ (227-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

obtains the supreme status, serving at the Guru's Feet.

ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਚੂਕੀ ਅਹੰ ਭ੍ਰਮਣੀ ॥੬॥ (227-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Mantra of the Guru (Waheguru) is embraced by the mind, and the ego's wandering ways come to an end. ||6||

ਇਨ ਬਿਧਿ ; ਕਉਣੁ ਕਉਣੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਆ ॥ (227-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In this way, who - who has not been saved?

ਹਰਿ ਜਸਿ ; ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ (227-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty's Praises have saved His Saints and devotees.

ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ; ਹਮ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਰਿਆ ॥੭॥ (228-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I have obtained Almighty therefore I am not searching for any other. ||7||

ਸਾਚ ਮਹਲਿ ; ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (228-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Guru has shown me the unseen Mansion of the True Almighty.

ਨਿਹਚਲ ਮਹਲੁ ; ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ (228-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

His Mansion is eternal and unchanging; it is not a mere reflection of Maya.

ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖੇ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੮॥ (228-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through truth and contentment, illusion (doubt) is dispelled. ||8||

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (228-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

That person, within whose mind the True Almighty dwells

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ (228-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- in his company, one becomes Gurmukh.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ; ਮਲੁ ਖੋਈ ॥੯॥੧੫॥ (228-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the True Name washes off the pollution. ||9||15||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (228-3)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ; ਚਿਤੁ ਰਾਪੈ ਜਾ ਕਾ ॥ (228-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One whose consciousness is permeated with the Almighty's Name

ਉਪਜੰਪਿ ; ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥ (ਉਪ-ਜੰਪਿ ਬੋਲੋ) (228-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- receive the blessing of his sight in the early light of dawn. ||1||

ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ; ਅਭਾਗੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (228-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

If you do not meditate on the Almighty, it is your own misfortune as the opportunity is given equally to all.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(228-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In each and every age, the Great Giver is my Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰਮਤਿ , ਰਾਮੁ ਜਪੈ ; ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ (228-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, the perfect humble beings meditate on the Almighty.

ਤਿਤੁ ਘਟ ; ਅਨਹਤ ਬਾਜੇ ਤੂਰਾ ॥੨॥ (228-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Within their hearts, the unstruck intruments melody vibrates. ||2||

ਜੋ ਜਨ ; ਰਾਮ ਭਗਤਿ , ਹਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (228-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who meditate the Almighty and love the Almighty

ਸੇ , ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩॥ (228-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- showering His Mercy, Almighty protects them. ||3||

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (228-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those whose hearts are filled with the Almighty,

ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਰਸਿ ; ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥ (228-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- gazing upon the blessed vision of their sight, happiness is obtained. ||4||

ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ; ਏਕੋ ਰਵੈ ॥ (228-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Within all beings, the One Almighty is pervading.

ਮਨਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ; ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵੈ ॥੫॥ (228-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The eogtistical, self-willed manmukhs wander in reincarnation. ||5||

ਸੋ ਬੂਝੈ ; ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (228-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They alone understand, who have found the True Guru.

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥੬॥ (228-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Subduing their ego, they receive the Guru's Sermons. ||6||

ਅਰਧ ਉਰਧ ਕੀ ਸੰਧਿ ; ਕਿਉ ਜਾਨੈ ॥ (228-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How can anyone know of the Union between the being below and the Supreme Being (as the line above) ?

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ; ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੭॥ (228-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs obtain this Union; their minds are reconciliated. ||7||

ਹਮ ਪਾਪੀ , ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ; ਗੁਣੁ ਕਰੀਐ ॥ (228-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I am a worthless sinner, Dear Almighty please bless the virtueless with merits.

ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰੀਐ ॥੮॥੧੬॥ (228-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

When Almighty showers His Mercy, servant Nanak is liberated. ||8||16||

ਸੋਲਹ ਅਸਟਪਦੀਆ , ਗੁਆਰੇਰੀ ਗਉੜੀ ਕੀਆ ॥ (228-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Sixteen Ashtapadees Of Gwaarayree Gauree||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੧ (228-11)

Gauree Bairaagan, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (228-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ; ਰਾਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥
ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਪਾਲਹਿ , ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ;
ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰਾ ॥੧॥ (228-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

As the dairy farmer watches over and protects his cows, so does the Almighty cherish and protect us, night and day. He blesses the soul with peace. ||1||

ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਹੁ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (228-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Please protect me here during lifetime and hereafter (after life), O Almighty, Merciful to the meek.

ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ;
ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (228-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

I seek Your Sanctuary; please bless me with Your Glance of Grace by which I will remain exalted (delighted). ||1||Pause||

ਜਹ ਦੇਖਉ , ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ;
ਰਖੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ (228-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Wherever I look, there You are. Save me, O Savior Almighty!

ਤੂੰ ਦਾਤਾ , ਭੁਗਤਾ ਤੂੰਹੈ ; ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ (228-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

You are the Giver, and You are the consumer; You are the Support of the life forces (Pran). ||2||

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ , ਅਧ ਊਰਧੀ ;
ਬਿਨੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (228-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

According to the karma of past actions, people descend to the depths or rise to the heights, unless they contemplate spiritual wisdom by which liberation is attained from the bondage of Karma.

ਬਿਨੁ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ;
ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥ (228-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Without the Praises of the master of the Universe, the darkness is not dispelled. ||3||

ਜਗੁ ਬਿਨਸਤ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ; ਲੋਭੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (228-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

I have seen the world being destroyed by greed and egotism.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ (228-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Only by serving the Guru, Almighty is obtained, and the true gate of liberation is found. ||4||

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰ ਕੋ ; ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥ (228-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

The Mansion of the Infinite Almighty's Presence is within the home of one's own being. He is beyond any boundaries.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਿਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ;
ਬੂਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੫॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (228-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Without the Guru's Hymn (Shabad), nothing shall endure. Through understanding, peace is obtained. ||5||

ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ;
ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ (228-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

What have you brought, and what will you take away, when you are caught by the noose of Death?

ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇਵਰੀ ; ਆਕਾਸਿ ਪਤਾਲਾ ॥੬॥ (228-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Like the bucket tied to the rope in the well, you are pulled up to the Akaashic Ethers, and then lowered down to the nether regions of the underworld. ||6||

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ;
ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥ (228-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Follow the Guru's Teachings, and do not forget the Naam, the Name of the Almighty; you shall naturally obtain honor.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ;
ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੭॥ (228-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Deep within the self is the treasure of the Shabad; it is obtained only by eradicating selfishness and conceit. ||7||

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ; ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (228-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

When Almighty bestows His Glance of Grace, people settle in the Lap of the Virtuous Almighty.

ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ;
ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧॥੧੭॥ (228-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says this Union cannot be broken; the true profit is obtained. ||8||1||17||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (229-1)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਿ ਲੇ ; ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (229-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, one comes to understand, and then, the account is settled.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ; ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ (229-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In each and every heart is the Name of the Pure Almighty; He is my Almighty and Master. ||1||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟੀਐ ; ਦੇਖਹੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (229-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru's Sermon, no one is liberated. See this, and contemplate upon it.

ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (229-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Even though you may perform hundreds of thousands of rituals, without the Guru, there is only darkness of ignorance. ||1||Pause||

ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ; ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ (229-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

What can you say, to one who is blind and without wisdom?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਪੰਥੁ ਨ ਸੂਝਈ ;
ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਬਹੀਐ ॥੨॥ (229-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru, the Path laeding to Almighty cannot be seen. How can anyone proceed? ||2||

ਖੋਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ; ਖਰੇ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (229-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He calls the counterfeit (Maya) as genuine (Truth), and does not know the value of the genuine (Almighty).

ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ; ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਡਾਣੈ ॥੩॥ (229-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The blind man is known as an appraiser; this Dark Age of Kali Yuga is so strange! ||3||

ਸੂਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤੁ ਕਹੈ ; ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੂਤਾ ॥ (229-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The sleeper (ignorant) is said to be awake (knowledgeable), and those who are awake (knowledgeable) are acknowledged as like sleepers (ignorant).

ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੂਆ ਕਹੈ ; ਮੂਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ ॥੪॥ (229-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The one who is truly living by reciting Almighty's Name is said to be dead based on the worldly possessions and the one who have forgotten Almighty and indulge himself in worldly affair are said be alive instead in reality is truly dead no one mourns for those. ||4||

ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ; ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ (229-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The one who is coming closer to Almighty's path is said to be going away, and one who is gone by indulging in worldly affairs is said to have come.

ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ; ਅਪੁਨੋ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥੫॥ (229-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

That which belongs to others (Maya), he calls his own, but he has no liking for that which is his (Almighty). ||5||

ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉੜਾ ਕਹੈ ; ਕੜੂਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ (229-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

That which is sweet (Almighty's Name) is said to be bitter, and the bitter (Maya) is said to be sweet.

ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਐਸਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਡੀਠਾ ॥੬॥ (229-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who is imbued with the Almighty's Love is slandered - this is what I have seen in this Dark Age of Kali Yuga. ||6||

ਚੇਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ; ਠਾਕੁਰੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ॥ (229-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He serves the maid (Maya), and does not see his Almighty and Master.

ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀਐ ; ਮਾਖਨੁ ਨਹੀ ਰੀਸੈ ॥੭॥ (229-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Churning the water in the pond, no butter is produced. ||7||

ਇਸੁ ਪਦ ਜੋ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ; ਸੋ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ (229-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who understands the meaning of this verse is my Guru.

ਨਾਨਕ , ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ; ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੮॥ (229-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says one who knows his own self, is infinite and incomparable. ||8||

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਆਪੇ ਭਰਮਾਇਆ ॥ (229-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He Himself is All-pervading; He Himself makes one to wander in illusions of His creation.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੂਝੀਐ ;
ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥੨॥੧੮॥ (229-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, one comes to understand, that Almighty is contained in all. ||9||2||18||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਸਟਪਦੀਆ (229-11)

Raag Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji, Ashtapadees:

Prologue: A Pandit came to Guru Amar Das Ji and said that 'you should not accept offerings from the low caste (Sudhar) people as they are impure'. Guruji replied

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (229-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ; ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (229-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The pollution of the mind is the love of duality.

ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ; ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ (229-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Deluded by illusion (doubt), people come and go in reincarnation. ||1||

ਮਨਮੁਖਿ ; ਸੂਤਕੁ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (229-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The pollution of the self-willed manmukhs will never go away,

ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ;
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (229-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

as long as they do not dwell on the Guru's Sermons, and Almighty's Name. ||1||Pause||

ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ; ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਰੁ ॥ (229-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

All the created beings are contaminated by emotional attachment;

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ; ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੨॥ (229-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

they die and are reborn, only to die over and over again. ||2||

ਸੂਤਕੁ ; ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ ॥ (229-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Fire, air and water are polluted.

ਸੂਤਕੁ ; ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਹਿ ॥੩॥ (229-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The food which is eaten is polluted. ||3||

ਸੂਤਕਿ ; ਕਰਮਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ (229-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The actions of those who do not worship the Almighty are polluted.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (229-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Attuned to the Naam, the Name of the Almighty, the mind becomes pure. ||4||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ; ਸੂਤਕੁ ਜਾਇ ॥ (229-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, pollution is eradicated,

ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ; ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੫॥ (229-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

and then, one does not suffer death and rebirth, or get devoured by death. ||5||

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ; ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ (229-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

You may study and examine the Shaastras and the Simritees,

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ (229-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

but without the Almighty's Name, no one is liberated. ||6||

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ; ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (229-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Throughout the four ages, the Almighty's Name (Naam) is the ultimate; contemplate upon the Guru's Hymn (Shabad).

ਕਲਿ ਮਹਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ , ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੭॥ (229-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kali Yuga, only the Gurmukhs cross over. ||7||

ਸਾਚਾ ; ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (229-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The True Almighty does not die; He does not come or go.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥ (229-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Gurmukh remains absorbed in the Almighty. ||8||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (229-18)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ (229-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Selfless service is the support of the life forces (Pran) of the Gurmukh.

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਰਾਖਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਾ ॥ (229-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Keep the Dearest Almighty enshrined in your heart.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ; ਸਾਚ ਦੁਆਰਾ ॥੧॥ (229-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is honored in the Court of the True Almighty. ||1||

ਪੰਡਿਤ , ਹਰਿ ਪੜੁ ; ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (229-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

O Pandit, O religious scholar, read about the Almighty, and renounce your corrupt ways.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (229-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh ferries across the terrifying worldly ocean. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ; ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ (230-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh eradicates egotism from within.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ (230-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

No filth sticks to the Gurmukh.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ (230-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Almighty's Name, comes to dwell within the mind of the Gurmukh. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ ॥ (230-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through karma and Dharma, good actions and righteous faith, the Gurmukh becomes true.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਦੋਈ ॥ (230-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh burns away egotism and duality.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (230-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is attuned to the Almighty's Name (Naam), and obtains peace. ||3||

ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ; ਬੂਝਹੁ ਸੋਈ ॥ (230-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Instruct your own mind, and understand Him.

ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ; ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ ॥ (230-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

You may preach to other people, but no one will listen.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਹੁ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥ (230-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh understands, and is always at peace. ||4||

ਮਨਮੁਖਿ ; ਡੰਫੁ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (230-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are such clever hypocrites.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਮਾਵੈ ; ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (230-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

No matter what they do, it is not acceptable.

ਆਵੈ ਜਾਵੈ ; ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥੫॥ (230-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They come and go in reincarnation, and find no place of rest. ||5||

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (230-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The manmukhs perform their rituals, but they are totally selfish and conceited (egoistic).

ਬਗ ਜਿਉ ; ਲਾਇ ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ ॥ (ਬੱਗ ਬੋਲੋ) (230-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They sit there, like storks, pretending to meditate.

ਜਮਿ ਪਕੜਿਆ ; ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੬॥ (230-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Caught by the Messenger of Death, only then they shall regret and repent in the end. ||6||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (230-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, liberation is not obtained.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (230-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one meets the Almighty.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥੭॥ (230-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Guru is the Great Giver, throughout the four ages. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ; ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (230-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

For the Gurmukh, the Almighty's Name (Naam) is the social status, honor and glorious greatness.

ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ; ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ ॥ (230-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Maya, the daughter of the ocean, has been slain.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਝੂਠੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥੮॥੨॥ (230-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says without the Name, all clever tricks are false. ||8||2||

ਗਉੜੀ , ਮਃ ੩ ॥ (230-8)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜਹੁ ; ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ (ਪੜ੍ਹੁ ਬੋਲੋ) (230-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Learn the rule of this age, O Siblings of Destiny;

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ; ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (230-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

all understanding is obtained from the Perfect Guru.

ਐਥੈ ਅਗੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧॥ (230-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Here and hereafter, the Almighty's Name is our Companion. ||1||

ਰਾਮ ਪੜਹੁ ; ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (ਪੜ੍ਹੁ ਬੋਲੋ) (230-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Read Almighty's praises, and contemplate Him in your mind.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (230-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, your filth shall be washed away. ||1||Pause||

ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ; ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (230-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through argument and debate, He cannot be found.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (230-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The mind and body are made insipid (colourless) through the love of duality.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (230-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, lovingly attune yourself to the True Almighty. ||2||

ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ; ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (230-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

This world is polluted with egotism.

ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ; ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (ਨ੍ਾਵੈ ਬੋਲੋ) (230-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

By taking cleansing baths daily at sacred shrines of pilgrimage, egotism is not eliminated.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥੩॥ (230-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without meeting the Guru, they are tortured by Messengers of Death. ||3||

ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ; ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥ (230-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those humble beings are true, who conquer their ego.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥ (230-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, they conquer the five thieves.

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੪॥ (230-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They save themselves, and save all their generations as well. ||4||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ (230-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Director (Almighty) has staged the drama of emotional attachment to Maya.

ਮਨਮੁਖ ; ਅੰਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥ (230-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs cling blindly to it.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ; ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ (230-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs remain detached, and lovingly attune themselves to the Almighty. ||5||

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ; ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (230-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The disguisers put on their various disguises.

ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ; ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (230-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Desire rages within them, and they carry on egotistically.

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ; ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੬॥ (230-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They do not understand themselves, and they lose the game of life. ||6||

ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ; ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (230-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Putting on religious robes, they act so tricky in self-intelligence,

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (230-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

but they are totally deluded by doubt and emotional attachment to Maya.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ; ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ (230-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without serving the Guru, they suffer in terrible pain. ||7||

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (230-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to the Naam, the Name of the Almighty, remain detached from Maya forever.

ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ ; ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (230-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Even as householders, they lovingly attune themselves to the True Almighty.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੮॥੩॥ (230-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says those who serve the True Guru are blessed and very fortunate. ||8||3||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (230-17)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ; ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥ (230-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Brahma is the founder of the Vedas and he studied the knowledge.

ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ; ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ (230-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

However from him originated the deities, persuaded by the thirst of attachment desire.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮੇ ; ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੧॥ (230-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They wander in the three qualities (Rajo, Sato & Tamo), and they do not dwell within their own real-self (home). ||1||

ਹਮ , ਹਰਿ ਰਾਖੇ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (230-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Almighty has saved me; I have met the True Guru.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (230-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He has implanted devotional worship of the Almighty's Name, night and day. ||1||Pause||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ; ਜੰਜਾਲਾ ॥ (230-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The songs of Brahma entangle people in the three qualities.

ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ; **(ਪੜ੍ਹ ਬੋਲੋ)**
ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥ (230-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Reading about the debates and disputes, they are hit over the head by the Messenger of Death.

ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ; ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥ (231-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They do not understand the principals of reality, and they gather their worthless bundles of straw. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ; ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (231-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs, in ignorance, take the path of evil.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ; ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (231-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They forget the Almighty's Name, and in its place, they practice all sorts of rituals.

ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ; ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥ (231-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They drown in the terrifying world-ocean, in the love of duality. ||3||

ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ; ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (231-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Driven crazy, obsessed by Maya, they call themselves Pandits - religious scholars;

ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ; ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ **(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)** (231-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

stained with evil desires, they suffer terrible pain.

ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵੜਾ ; ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥ (231-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The noose of the Messenger of Death is around their necks; they are constantly tormented by death. ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (231-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death does not even approach the Gurmukhs.

ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥ (231-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Hymn (Shabad), they burn away their ego and duality.

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (231-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Attuned to the Name, they sing the Glorious Praises of the Almighty. ||5||

ਮਾਇਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ; ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (231-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Maya is the slave of the Almighty's devotees; it works for them.

ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ; ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ (231-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

One who falls at their feet attains the Mansion of the Almighty's Presence.

ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬॥ (231-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He is forever pure; he is absorbed in knowledge state. ||6||

ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ; ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ (231-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those who listen to the Almighty's Sermon are seen to be the wealthy people in this world.

ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥ (231-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Everyone bows down to them, and adores them, night and day.

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ; ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੭॥ (231-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They intuitively savor the Glories of the True Almighty within their minds. ||7||

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (231-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Perfect True Guru has revealed the Shabad (Gurbani);

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ; ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (231-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

it eradicates the three qualities, and attunes the consciousness to the fourth state.

ਨਾਨਕ , ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੪॥ (231-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says subduing egotism, one is absorbed into Almighty. ||8||4||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (231-8)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ; ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (ਪੜ੍ਹੈ ਬੋਲੋ) (231-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Brahma studied the Vedas, but these lead only to debates and disputes.

ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ; ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ (231-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He is filled with darkness; he does not understand himself.

ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ (231-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

And yet, if he chants the Guru's Shabad, he finds Almighty. ||1||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ; ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ (231-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

So serve the Guru, and you shall not be consumed by death.

ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (231-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs have been consumed by the love of duality. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੇ ॥ (231-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Becoming Gurmukh, the sinful mortals are purified.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਰੀਧੇ ॥ (231-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, they find intuitive peace and poise deep within.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਧੇ ॥੨॥ (231-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I have found my Almighty, through the Guru's Shabad, and I have been reformed. ||2||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (231-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Almighty Himself unites us in Union with the True Guru,

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੈ ; ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (231-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

when we become pleasing to the agreement of my True Almighty.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥ (231-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They sing the Glorious Praises of the Almighty virtues, in the poise of knowledge state. ||3||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (231-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, they are deluded by doubt.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ; ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ (231-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The blind, self-willed manmukhs constantly eat poison of evil desire persuaded by Maya.

ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹਹਿ ; ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥ (231-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They are beaten by the Messenger of Death with his rod, and they suffer in constant pain. ||4||

ਜਮੂਆ ਨ ਜੋਹੈ ; ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (231-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death does not catch sight of those who enter the Sanctuary of the Almighty.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (231-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Subduing egotism, they lovingly center their consciousness on the True Almighty.

ਸਦਾ ਰਹੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ (231-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They keep their consciousness constantly focused on the Almighty's Name. ||5||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਵਿਤਾ ॥ (231-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those humble beings who serve the True Guru are free from the filth of Maya and pure.

ਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥ (231-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Merging their minds into the agreement of the True Guru, they conquer the entire world.

ਇਨ ਬਿਧਿ ; ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ, ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੬॥ (231-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

In this way, you too shall find happiness, O my friend. ||6||

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵੇ ; ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (231-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru are blessed with fruitful rewards.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (231-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Naam, the Name of the Almighty, abides in their hearts; selfishness and conceit depart from within them.

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ॥੭॥ (231-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The unstruck intruments melody of the Shabad vibrates within them. ||7||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ; ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੋ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (231-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Who - who has not been purified by the True Guru, O my Siblings of Destiny?

ਭਗਤੀ ਸੀਧੇ ; ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (231-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The devotees are purified, and honored in His Court.

ਨਾਨਕ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੫॥ (231-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says greatness is in the Almighty's Name. ||8||5||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (231-17)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ; ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (231-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those who speak of the three qualities - their illusions (doubts) do not depart.

ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹਿ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ (231-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Their bonds are not broken, and they do not obtain liberation.

ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (231-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The True Guru is the Bestower of liberation in this age. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (231-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those mortals who become Gurmukh give up their illusions (doubts).

ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ; ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (231-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The celestial music wells up, when they lovingly attune their consciousness to the Almighty. ||1||Pause||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ; ਕਾਲੈ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ (231-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those who are controlled by the three qualities have death hovering over their heads.

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ; ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (ਉਪਾਵਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (232-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They do not remember the Name of the Creator Almighty.

ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ; ਫਿਰਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ (232-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They die, and are reborn, over and over, again and again. ||2||

ਅੰਧੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ; ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (232-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those whose guru is ignorant (spiritually blind) - their illusions (doubts) will not depart.

ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ; ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥ (232-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Abandoning the Source of all, they have become attached to the love of duality.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ; ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (232-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Infected with poison, they are immersed in poison. ||3||

ਮਾਇਆ ਕਰਿ ; ਮੂਲੁਜੰਤ੍ਰ ਭਰਮਾਏ ॥ (ਮੂਲ-ਜੰਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (232-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Because of Maya, one wander in illusion (doubt).

ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਰਿਆ ; ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ (232-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They have forgotten the Dear Almighty, and they are in love with duality.

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥ (232-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The supreme status is obtained only by those who are blessed with His Glance of Grace. ||4||

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ; ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ (232-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

One who has Truth pervading within, radiates Truth outwardly as well.

ਸਾਚੁ ਨ ਛਪੈ ; ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਛਪਾਏ ॥ (232-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Truth does not remain hidden, even though one may try to hide it.

ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੫॥ (232-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The spiritually wise know this state of knowledge intuitively. ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (232-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs keep their consciousness centered on the Almighty.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (232-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Ego and Maya are burned away by the Guru's Hymn (Shabad).

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥ (232-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

My True Almighty unites them in His Union. ||6||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ; ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (232-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The True Guru, The Giver, preaches the Shabad.

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (232-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He controls, and restrains, and holds still the wandering mind.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੭॥ (232-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Understanding is obtained through the Perfect Guru. ||7||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ; ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ ॥ (232-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Creator Himself has created the universe; He Himself shall destroy it.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (232-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without Him, there will never be any other at all.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੮॥੬॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (232-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says how rare are those who, as Gurmukh, understand this! ||8||6||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (232-7)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ (232-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs obtain the Naam, the Priceless Name of the Almighty.

ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ; ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (232-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They serve the Name, and through the Name, they are absorbed into the knowledge state naturally and poise.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ; ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥ (232-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

With their tongues, they continually sing the Ambrosial Naam.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (232-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They obtain the Almighty's Name; the Almighty showers His Mercy upon them. ||1||

ਅਨਦਿਨੁ ; ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ (232-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Night and day, within your heart, meditate on the Almighty of the Universe.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (232-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs obtain the supreme state of peace. ||1||Pause||

ਹਿਰਦੈ ; ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (232-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Peace comes to fill the hearts of those

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ; ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (232-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

who, as Gurmukh, sing of the True Almighty, the treasure of vrtues (excellence).

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ; ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ॥ (232-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They become the constant slaves of the slaves of the Almighty's slaves.

ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ; ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ (232-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Within their households and families, they remain always detached while performing all household duties diligently. ||2||

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ ॥ (232-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

How rare are those who, as Gurmukh, become Jivan Mukta - liberated while yet alive.

ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ; ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (232-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They alone obtain the supreme treasure.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ; ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ (232-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Eradicating the three qualities of Maya (Say, Raj & Tam), they become pure.

ਸਹਜੇ ; ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥ (232-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They are naturally absorbed in the True Almighty. ||3||

ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (232-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Emotional attachment to family does not exist,

ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ; ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (232-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

when the True Almighty abides within the heart.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ; ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥ (232-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The mind of the Gurmukh is pierced through and held steady.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ; ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥ **(ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)** (232-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

One who recognizes the Almighty's Command understands the True Almighty. ||4||

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ; ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (232-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

You are the Creator Almighty - there is no other for me.

ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ; ਤੁਝ ਤੇ , ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (232-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I serve You, and through You, I obtain honor.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ; ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (232-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Almighty showers His Mercy, and I sing His Praises.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ; ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥੫॥ (232-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The light of the jewel of the Almighty's Name (Naam) broaden into the entire world. ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ; ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ (232-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

To the Gurmukhs, Gurbani seems to be so sweet means that they prefer to read, listen and contemplate Gurbani more then anything else.

ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (232-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Deep within, their hearts blossom forth; night and day, they lovingly center themselves on the Almighty.

ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ; ਪਰਸਾਦੀ ॥ (232-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The True Almighty is intuitively obtained, by His Grace.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ; ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੬॥ (232-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The True Guru is obtained by the destiny of perfect good fortune based on the previous deeds. ||6||

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥ (232-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Egotism, possessiveness, evil-mindedness and suffering departs,

ਜਬ ਹਿਰਦੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (232-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

when the Almighty's Name, the Ocean of Virtue, comes to dwell within the heart.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ; ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ॥ (232-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The intellect of the Gurmukhs is awakened, and they praise Almighty,

ਜਬ ਹਿਰਦੈ ; ਰਵਿਆ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੭॥ (232-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

when the Almighty's Lotus Feet come to dwell within the heart. ||7||

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ (232-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They alone receive the Naam, unto whom it is given.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ; ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (232-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs shed their ego, and merge with the Almighty.

ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ; ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (232-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The True Name abides within their hearts.

ਨਾਨਕ ; ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੮॥੭॥ (232-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says they are intuitively absorbed in the True Almighty. ||8||7||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (232-19)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ; ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (232-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The mind has intuitively healed itself, through the sense of respect (fear) for Almighty.

ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ; ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (233-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The mind is attuned to the Guru's Hymn (Shabad); it is lovingly attuned to the Almighty.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (233-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

It abides within its own home, in harmony with the Almighty's Will. ||1||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ; ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (233-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, egotistical pride departs,

ਗੋਵਿਦੁ ਪਾਈਐ ; ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (233-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

and the Master of the Universe, the Treasure of Virtues (Excellence), is obtained. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ; ਜਾ ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇ ॥ (233-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The mind becomes detached and free from all mind created desires, when it adopts the sense of respect (fear) for Almighty, through the Guru's hymn (Gurbani).

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ; ਸਭਤੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (233-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

My Pure Almighty is pervading and contained among all.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥2॥ (233-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one is united in His Union. ||2||

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ; ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (233-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The slave of the Almighty's slave attains happiness means that one must be utmost humble and totally free from ego.

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ; ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ (233-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

My Almighty is found in this way.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥3॥ (233-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

By the Grace of the Almighty, one comes to sing the Glorious Praises of the Almighty. ||3||

ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (233-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Cursed is that long life, during which love for the Almighty's Name is not enshrined.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ; ਕਾਮਣਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (233-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Cursed is that comfortable bed which lures one into the darkness of attachment to sexual desire.

ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ; ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥4॥ (233-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Fruitful is the birth of that person who takes the Support of the Naam, the Name of the Almighty. ||4||

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (233-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Cursed, cursed is that home and family, in which the love of the Almighty is not embraced.

ਸੋਈ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ; ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (233-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He alone is my friend, who sings the Glorious Praises of the Almighty Virtues.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥5॥ (233-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without the Almighty's Name, there is no other for me. ||5||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ; ਹਮ , ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ (233-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

From the True Guru, I have obtained salvation and honor.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਦੂਖੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ (233-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I have meditated on the Name of the Almighty, and all my sufferings have been erased.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ (233-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I am in constant bliss, lovingly attuned to the Almighty's Name. ||6||

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਹਮ ਕਉ ਸਰੀਰ ਸੁਧਿ ਭਈ ॥ (233-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Meeting the Guru, I came to understand my body.

ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ;
ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ ॥ ('ਬੁਝਈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (233-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The fires of ego and desire have been totally quenched.

ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ; ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਲਈ ॥੭॥ (233-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Anger has been dispelled, and I have grasped hold of tolerance. ||7||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥ (233-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Almighty Himself showers His Mercy, and bestows the Naam.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ (233-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

How rare is that Gurmukh, who receives the jewel of the Naam.

ਨਾਨਕੁ , ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ॥੮॥੮॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (233-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says sing the Glorious Praises of the Almighty, who is beyond knowledge, the Incomprehensible. ||8||8||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (233-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (233-11)

Raag Gauree Bairaagan, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ;
ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥ (233-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Those who turn their faces away from the True Guru, are seen to be unfaithful and evil means the one who refused to obey Guru's instruction although they are well aware.

ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ;
ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ (233-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

They shall be bound and beaten night and day; they shall not have this opportunity again. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਰਾਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (233-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

O Almighty, please shower Your Mercy upon me, and save me!

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (233-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

O Almighty, please lead me to meet the Sat Sangat, the True Congregation, that I may dwell upon the Glorious Praises of the Almighty within my heart. ||1||Pause||

ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ;
ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ ॥ (233-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Those devotees are pleasing to the Almighty, who as Gurmukh, walk in harmony with the Way of the Almighty's Will.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ;
ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥ (233-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Subduing their selfishness and conceit, and performing selfless service, they remain dead while yet alive. ||2||

ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ;
ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ (233-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The body and the breath of life belong to the One - perform the greatest service to Him.

ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ; ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥ (233-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Why forget Him from your mind? Keep the Almighty enshrined in your heart. ||3||

ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ; ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (233-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Receiving the Naam, the Name of the Almighty, one obtains honor; believing in the Naam, one is at peace.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ; ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ (233-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Naam is obtained from the True Guru; by His Grace, Almighty is found. ||4||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ; ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ (233-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The ones who turn their faces away from the True Guru; they continue to wander aimlessly.

ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ; ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥੫॥ (233-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

They are not accepted by the earth or the sky; they fall into manure, and rot. ||5||

ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ; ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥ (233-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

This world is deluded by doubt, it has taken the drug of emotional attachment.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ; ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥ (233-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Maya does not draw near those who have met with the True Guru. ||6||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ ; ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (233-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru are very beautiful; they cast off the filth of selfishness and conceit.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥ (234-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to the Shabad are free from the filth of Maya and pure. They walk in harmony with the Will of the True Guru. ||7||

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ;
ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (234-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, You are the One and Only Giver; You forgive us, and unite us with Yourself.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੮॥੧॥੯॥ (234-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Servant Nanak seeks Your Sanctuary; save me as You wish. ||8||1||9||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਕਰਹਲੇ (234-3)

Raag Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji, Karhalay:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (234-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ; (‘ਕਰਹੱਲੇ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ (234-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my wandering mind, you are like a camel (uncontrolled, wild) - how will you meet the Almighty, your Mother?

ਗੁਰੁ , ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ;
ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆਇ ॥੧॥ (234-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

When I found the Guru, by the destiny of perfect good fortune, my Beloved came and embraced me. ||1||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (234-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, strive to meditate on the True Guru, the Primal Being. ||1||Pause||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ;
ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ (234-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, strive to contemplate the Almighty, and meditate on the Almighty's Name.

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥ (234-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

When you are called to answer for your account, the Almighty Himself shall release you. ||2||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ , ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ;
ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ ਆਇ ॥ (234-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, strive as you were once very pure; the filth of egotism has now attached itself to you.

ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ;
ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ (234-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Your Beloved Husband is now manifest before you in your own home of real-self (Atma), but you are separated from Him, therefore you are suffering in such pain! ||3||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ;
ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ ॥ (234-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my beloved camel-like (uncontrolled, wild) mind strive in the search for the Almighty within your ownself.

ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ;
ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥੪॥ (234-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

He cannot be found by any device; the Guru will show you the Almighty within your heart. ||4||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ;
ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (234-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my beloved camel-like (uncontrolled, wild) mind strive day and night, lovingly attune yourself to the Almighty.

ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ;
ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੫॥ (234-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Return to your own home of real-self, and find the palace of love; meet the Guru who unites with the Almighty. ||5||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ , ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ;
ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇ ॥ (234-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, you are my friend strive to abandon hypocrisy and greed.

ਪਾਖੰਡਿ ਲੋਭੀ ਮਾਰੀਐ ;
ਜਮ ਡੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੬॥ (234-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The hypocritical and the greedy are struck down; the Messenger of Death punishes them with his club. ||6||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ , ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ;
ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (234-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, you are my life forces (Pran) strive to rid yourself of the pollution of hypocrisy and illusion (doubt).

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੭॥ (234-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru is the Ambrosial Pool of the Almighty's Nectar; join the Holy Congregation, and wash away this pollution. ||7||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ;
ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ (234-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my dear beloved camel-like (uncontrolled, wild) mind strive and listen only to the Teachings of the Guru.

ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ;
ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥੮॥ (234-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

This emotional attachment to Maya is so pervasive but ultimately, nothing shall go along with anyone. ||8||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ;
ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ (234-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, my good friend strive to spend the capital of the Almighty's Name, and obtain honor.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੯॥ (234-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

In the Court of the Almighty, you shall be robed with honor, and the Almighty Himself shall embrace you. ||9||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ , ਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (234-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind strive to obey Guru’s teaching, as one who surrenders to the Guru becomes Gurmukh, and works for the Almighty.

ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧੦॥੧॥ (234-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Offer your prayers to the Guru; O servant Nanak, He shall unite you with the Almighty. ||10||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (234-15)

Gauree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ; ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (234-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

O contemplative camel-like (uncontrolled, wild) mind consider; contemplate and observe the reality thereafter realize that Almighty alone is within all.

ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨਵਾਸੀਆ ; (ਬਨ-ਵਾਸੀਆ ਬੋਲੋ)
ਪਿਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ (234-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

The forest-dwellers have grown weary of wandering in the forests; following the Guru's Teachings, see your Husband Almighty within your heart. ||1||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ; ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (234-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind strive to embrace the Guru and the Almighty of the Universe. ||1||Pause||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ;
ਮਨਮੁਖ ਫਾਥਿਆ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ (234-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) contemplative mind, realize that the self-willed manmukhs are caught in the great net of death messengers.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ (234-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

The mortal who becomes Gurmukh is liberated, remember Almighty's Name which is life within all and the destroyer of sins. ||2||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਲਿ ॥ (234-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

O my dear beloved camel-like (uncontrolled, wild) mind, seek the Sat Sangat, the True Congregation, and the True Guru.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੩॥ (234-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

Joining the Sat Sangat, meditate on the Almighty, and the recited Almighty's Name shall go along with you. ||3||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ;
ਹਰਿ ਏਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (234-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

O very fortunate camel-like (uncontrolled, wild) mind, with one glance of grace from the Almighty, you shall be exalted (delighted).

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ; ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥ (235-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

If the Almighty Himself saves you, then you shall be saved. Dwell upon the Feet of the True Guru. ||4||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ;
ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ ॥ (235-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

O my dear beloved camel-like (uncontrolled, wild) mind, remember the Almighty who is in a form of Light (Atma, real-self) within the body.

ਗੁਰਿ , ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ;
ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਲਿ ॥੫॥ (235-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

The Guru has shown me the nine treasures of the Naam. The House of Mercy (Almighty) has bestowed this gift. ||5||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਚੰਚਲਾ ;
ਚਤੁਰਾਈ ਛਡਿ ਵਿਕਰਾਲਿ ॥ (235-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, you are so fickle; give up your intelligence (cleverness) which are awful.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ;
ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ॥੬॥ (235-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

Dwell upon the Name of the Almighty although you have counted breaths of life; because even at the very last moment of life, Almighty is able to liberate you. ||6||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ;
ਤੂੰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (235-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, you are so very fortunate; remember Almighty who is the jewel of spiritual wisdom.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਧਾਰਿਆ ;
ਜਮੁ ਮਾਰਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥੭॥ (235-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

You hold in your hands the Guru's spiritual wisdom-like sword ; with this destroyer of death (Almighty), kill the Messenger of Death. ||7||

ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ;
ਭ੍ਰਮਿ ਭਵਹਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ (235-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

The treasure is deep within, O camel-like (uncontrolled, wild) mind, but you wander around outside in doubt, searching for it.

ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ;
ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧੜਾ ਨਾਲਿ ॥੮॥ (235-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

Meeting the Perfect Guru, the Primal Being, you shall discover that the Almighty, your Best Friend, is found to be close all along with you. ||8||

ਰੰਗਿ ਰਤੜੇ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ; (ਰੱਤੜੇ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ (235-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

You are engrossed in pleasures, O camel-like (uncontrolled, wild) mind; adopt Almighty's lasting love instead!

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ;
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੯॥ (235-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

The color of the Almighty's Love never fades away; serve the Guru, and serve selflessly the Guru and remember the Guru's hymn (Gurbani). ||9||

ਹਮ ਪੰਖੀ , ਮਨ ਕਰਹਲੇ ;
ਹਰਿ ਤਰਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲਿ ॥ (235-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

We are birds, O camel-like (uncontrolled, wild) mind strive as the Almighty, the everlasting Primal Being, is the tree on which eternal dwelling is obtained.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੦॥੨॥ (235-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

The Gurmukhs are very fortunate - they find it. O servant Nanak, dwell upon the Naam, the Name of the Almighty. ||10||2||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀਆ (235-9)

Raag Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (235-9)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਬ ਇਹੁ ; ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ ॥ (235-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When this mortal's mind is filled with pride,

ਤਬ ਇਹੁ ਬਾਵਰੁ ; ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥ (235-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then the mortal becomes crazy and wanders around like a stranger means he totally isolates himself from the entire creation which truly the form of Almighty.

ਜਬ ਇਹੁ ; ਹੂਆ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ (235-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But when this mortal becomes the dust of all,

ਤਾ ਤੇ ; ਰਮਈਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ (235-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then the mortal recognizes the Almighty in each and every heart. ||1||

ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ; ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥ (235-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The attainment peace and pleasure naturally is the fruit of humbleness.

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੈ ;
ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (235-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

My True Guru has given me this gift. ||1||Pause||

ਜਬ ਕਿਸ ਕਉ ; ਇਹੁ ਜਾਨਸਿ ਮੰਦਾ ॥ (235-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When he believes others to be bad,

ਤਬ ਸਗਲੇ ; ਇਸੁ ਮੇਲਹਿ ਫੰਦਾ ॥ (235-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then everyone goes against him and lays traps for him.

ਮੇਰ ਤੇਰ ; ਜਬ ਇਨਹਿ ਚੁਕਾਈ ॥ (235-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But when he stops thinking in terms of 'mine' and 'yours' means duality,

ਤਾ ਤੇ ; ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ (235-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then no one becomes his enemy. ||2||

ਜਬ ਇਨਿ ; ਅਪੁਨੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ (235-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When he clings to 'my own, my own',

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ; ਹੈ ਮੁਸਕਲੁ ਭਾਰੀ ॥ (235-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then he have to face great troubles.

ਜਬ ਇਨਿ ; ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (235-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But when he recognizes the Creator Almighty,

ਤਬ ਇਸ ਨੋ ; ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ ॥੩॥ (235-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then he is free from the passion of desires (free from the desire to accomplish mind fancy wishes). ||3||

ਜਬ ਇਨਿ ; ਅਪੁਨੋ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ ॥ (235-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When he entangles himself in emotional attachment,

ਆਵੈ ਜਾਇ ; ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਹਾ ॥ (235-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

he comes and goes in reincarnation, remains under the constant gaze of Death.

ਜਬ ਇਸ ਤੇ ; ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭਰਮਾ ॥ (235-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But when all his illusion are vanished,

ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ; ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੪॥ (235-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then there is no difference between him and the Supreme Almighty. ||4||

ਜਬ ਇਨਿ ; ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੇਦਾ ॥ (235-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When he perceives differences between the creation and Almighty,

ਤਬ ਤੇ ; ਦੂਖ ਡੰਡ ਅਰੁ ਖੇਦਾ ॥ (235-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then he suffers pain, punishment and sorrow.

ਜਬ ਇਨਿ ; ਏਕੋ ਏਕੀ ਬੂਝਿਆ ॥ (235-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But when he recognizes the One and Only Almighty,

ਤਬ ਤੇ ; ਇਸ ਨੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੫॥ (235-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

There on; he understands everything. ||5||

ਜਬ ਇਹੁ ; ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥ (235-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When he runs around for the sake of Maya and riches,

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ; ਨਹ ਤਿਸ ਲਾਥੀ ॥ (235-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

he is not satisfied, and his desires are not quenched.

ਜਬ ਇਸ ਤੇ ; ਇਹੁ ਹੋਇਓ ਜਉਲਾ ॥ (235-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But when he runs away and be separate himself from the Maya,

ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ; ਉਠਿ ਕਉਲਾ ॥੬॥ (235-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then the Goddess of Wealth gets up and follows him. ||6||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਓ ॥ (235-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When, by His Grace, the True Guru is met,

ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ; ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਓ ॥ (235-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

the lamp is lit within the temple of the mind means that knowledge enshrines within.

ਜੀਤ ਹਾਰ ਕੀ ; ਸੋਝੀ ਕਰੀ ॥ (235-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When he realizes what victory and defeat really are means once the realization of true victory in life is to mediatate and attain Almighty whereas the defect is through accumulating worldly wealth,

ਤਉ ਇਸੁ ਘਰ ਕੀ ; ਕੀਮਤਿ ਪਰੀ ॥੭॥ (235-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

only then he comes to appreciate the true value of his real-self (Atma)-like home. ||7||

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕੈ ॥ (236-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty is the Creator of all things, the Cause of causes.

ਆਪੇ ; ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥ (236-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He Himself is wisdom, contemplation and discerning understanding.

ਦੂਰਿ ਨ , ਨੇਰੈ ; ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ (236-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He is not far away; He is near at hand, with all.

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੮॥੧॥ (236-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

So praise the True One, Guru Nanak says with love! ||8||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (236-2)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ॥ (236-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Serving the Guru, one is attaches to Almighty's Name.

ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ; ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥ (236-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It is received only by those who have such good destiny inscribed upon their foreheads.

ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ (236-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty dwells within their hearts.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (236-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their minds and bodies become peaceful and stable. ||1||

ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ; ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (236-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, sing such Praises of the Almighty,

ਈਹਾ ਊਹਾ ; ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (236-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

which shall be of use to you here and hereafter. ||1||Pause||

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਭਉ ਅਪਦਾ ਜਾਇ ॥ (236-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Him, fear and misfortune depart,

ਧਾਵਤ ਮਨੂਆ ; ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ (236-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and the wandering mind is held steady.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (236-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Him, suffering shall never again overtake you.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਇਹ ਹਉਮੈ ਭਾਗੈ ॥੨॥ (236-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, this ego runs away (disappears). ||2||

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਪੰਚਾ ॥ (236-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, the five (lust, anger, greed, attachment & ego) are overpowered.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚਾ ॥ (236-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, Ambrosial Nectar is collected in the heart.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਇਹ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ('ਬੁਝੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (236-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, this desire is quenched.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੩॥ (236-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one is approved in the Court of the Almighty. ||3||

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਕੋਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧ ॥ (236-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, millions of mistakes are erased.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧ ॥ (236-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one becomes Holy, blessed by the Almighty.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ॥ (236-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, the mind is cooled and soothed.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥੪॥ (236-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, all filth of Maya is washed away. ||4||

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ॥ (236-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, the jewel of the Almighty is obtained.

ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ; ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲੈ ॥ (236-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One is reconciled with the Almighty, and shall not abandon Him again.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾਸੁ ॥ (236-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, many acquired residency in the heavens.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ (236-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one abides in state of knowledge and peace. ||5||

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤ ॥ (236-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one is not affected by this fire.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਇਹੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਤ ॥ (236-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one is not under the gaze of Death.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥ (236-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, your forehead shall be pure.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥੬॥ (236-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, all pains are destroyed. ||6||

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੂ ਨ ਬਨੈ ॥ (236-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, no difficulties are encountered.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਸੁਣਿ ਅਨਹਤ ਧੁਨੈ ॥ (236-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one hears the unstruck instruments melody.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ (236-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one acquires this pure reputation.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਹੋਇ ॥੭॥ (236-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, the Antahkaran-lotus is turned upright means one is able grasp the knowledge and obtain blessings of the True Guru. ||7||

ਗੁਰਿ , ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਸਭ ਊਪਰਿ ਕਰੀ ॥ (236-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has bestowed His Glance of Grace upon all,

ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ਹਰੀ ॥ (236-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

however the supreme Glance of Grace is upon those within whose hearts the True Guru implants the sermons of the Almighty.

ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੁ ; ਤਿਨਿ ਭੋਜਨੁ ਚੂਰਾ ॥ (236-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The unbroken Almighty's Praises is their food and nourishment.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੮॥੨॥ (236-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, who have the Perfect True Guru. ||8||2||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (236-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ (236-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who implant the Guru's Sermon's within their hearts,

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ; ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (236-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

disconnects themselves from company of the five passions (lust, anger, greed, attachment & ego).

ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੀ ; ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸਿ ॥ (236-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They keep the ten sensors (5 knowledge sensors & 5 action sensors) under their control;

ਤਾ ਕੈ ; ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (236-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

within them the knowledge of their real-self (Atma) are enlightened. ||1||

ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ; ਤਾ ਕੈ ਹੋਇ ॥ (236-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They alone obtain such determination (strong mindedness),

ਜਾ ਕਉ ;
ਦਇਆ ਮਇਆ , ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (236-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

whom Almighty blesses with His Mercy and Grace. ||1||Pause||

ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟੁ ; ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥ (236-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Friend and enemy are equally the same to them.

ਜੇਤਾ ਬੋਲਣੁ ; ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ ॥ (236-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever they speak is wisdom.

ਜੇਤਾ ਸੁਨਣਾ ; ਤੇਤਾ ਨਾਮੁ ॥ (236-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever they hear is the Naam, the Name of the Almighty.

ਜੇਤਾ ਪੇਖਨੁ ; ਤੇਤਾ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ (236-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever they see is their concentration means everythis they see reflects Almighty. ||2||

ਸਹਜੇ ਜਾਗਣੁ ; ਸਹਜੇ ਸੋਇ ॥ (236-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They are awake and sleep naturally means their mind is consistently focused in Almighty's meditation.

ਸਹਜੇ ; ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (236-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Therefore what ever happens is accepted without any discrimination based on self interest means that their creator intellect does not interfere in accepting Almighty's Will.

ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ; ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸਨਾ ॥ (236-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, they remain detached; and effortlessly they laugh.

ਸਹਜੇ ਚੁਪ ; ਸਹਜੇ ਹੀ ਜਪਨਾ ॥੩॥ (236-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, they remain silent; and effortlessly, they chant Almighty's Name. ||3||

ਸਹਜੇ ਭੋਜਨੁ ; ਸਹਜੇ ਭਾਉ ॥ (236-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Effortlessly they eat; and naturally they immerse in Almighty's love.

ਸਹਜੇ ; ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ ॥ (236-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Effortlessly the complete hidden knowledge is expressed means that they illustrate their principal naturally through their practical lifestyle.

ਸਹਜੇ ; ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ (236-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They naturally join the Saadh Sangat, the Society of the Holy.

ਸਹਜਿ ; ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ ॥੪॥ (236-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Effortlessly, they meet the Guru and merge with the Supreme Almighty. ||4||

ਸਹਜੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ; ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ ॥ (236-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Effortlessly they remain detached from worldly entanglements.

ਸਹਜੇ ; ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ ॥ (237-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Effortlessly, their subtle bodies' Antahkaran's duality is eliminated.

ਜਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ; ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ (237-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Bliss comes naturally to their minds.

ਤਾ ਕਉ ; ਭੇਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੫॥ (237-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They meet the Almighty, the Embodiment of Supreme Bliss. ||5||

ਸਹਜੇ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮੁ ॥ (237-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, they drink in the Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of the Almighty.

ਸਹਜੇ ; ਕੀਨੋ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਨੁ ॥ (237-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, they donate to the needy ones means they donate without having the sense of being the donor .

ਸਹਜ ਕਥਾ ਮਹਿ ; ਆਤਮੁ ਰਸਿਆ ॥ (237-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their souls naturally delight in the Almighty's discourse.

ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸਿਆ ॥੬॥ (237-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Imperishable Almighty abides with them. ||6||

ਸਹਜੇ ; ਆਸਣੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਾਇਆ ॥ (237-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, they assume the unchanging position.

ਸਹਜੇ ; ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ (237-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, the unstruck vibration of the Shabad resounds.

ਸਹਜੇ ; ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ , ਸੁਹਾਇਆ ॥ (237-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, the celestial bells resound.

ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੭॥ (237-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Within their real-self (Atma) homes, the Supreme Almighty is pervading. ||7||

ਸਹਜੇ ; ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥ (237-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, their forhead is beautified with noble deeds (Karma).

ਸਹਜੇ ; ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ , ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ (237-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, they meet the Guru with the faith of the Almighty means they are guided through the path of truth by the True Guru Himself. .

ਜਾ ਕੈ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ; ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ (237-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Only those who have attained the ultimate knowledge understand this state.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੮॥੩॥ (237-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak is a sacrifice to them. ||8||3||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (237-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪ੍ਰਥਮੇ ; ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ ॥ (237-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

First, one comes forth from the womb.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ; ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ ॥ (ਕ-ਲੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (237-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They become attached to their children, spouses and immediate family.

ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ; ਬਹੁ ਕਪਰੇ ॥
ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੇ ; ਬਪੁਰੇ ॥੧॥ (237-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The foods of various sorts and garments of various appearances will surely pass away, O wretched mortal! ||1||

ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ; ਜੋ ਕਬਹੁ ਨ ਟਰੈ ॥ (237-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What is that place which never perishes?

ਕਵਨੁ ਸਬਦੁ ; ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (237-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What is that Word by which the dirt of the mind is removed? ||1||Pause||

ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ; ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ (237-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Even in the Realm of Indra (Heaven), death is sure and certain.

ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ; ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ (237-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Realm of Brahma shall not remain permanent.

ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਾ ; ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ ॥ (237-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Realm of Shiva shall also perish.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ; ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾਲਾ ॥੨॥ (237-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The three dispositions, Maya and the demons shall vanish. ||2||

ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ; ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਰੇ ॥ (237-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The mountains, the trees, the earth, the sky and the stars;

ਰਵਿ ਸਸਿ ਪਵਣੁ ; ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥ (237-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the sun, the moon, the wind, water and fire;

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ; ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥ (237-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

day and night, fasting days and their determination;

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ;
ਬਿਨਸਹਿਗੇ ਬੇਦਾ ॥੩॥ (ਬਿਨਸਹਿ-ਗੇ ਬੋਲੋ) (237-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the Shaastras, the Simritees and the Vedas shall pass away. ||3||

ਤੀਰਥ ਦੇਵ ; ਦੇਹੁਰਾ ਪੋਥੀ ॥ (237-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The sacred shrines of pilgrimage, deities, temples and holy books;

ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ; ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ ॥ (237-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

rosaries, ceremonial tilak marks on the forehead, meditative people, the pure, and the performers of burnt offerings;

ਧੋਤੀ ਡੰਡਉਤਿ ; ਪਰਸਾਦਨ ਭੋਗਾ ॥ (237-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

wearing loin cloths, bowing in reverence and the consumption of sacred foods

ਗਵਨੁ ਕਰੈਗੋ ; ਸਗਲੋ ਲੋਗਾ ॥੪॥ (237-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- all these, and all people, shall pass away. ||4||

ਜਾਤਿ ਵਰਨ ; ਤੁਰਕ ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ॥ (237-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Social classes, races, Muslims and Hindus;

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ; ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਿੰਦੂ ॥ (237-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

beasts, birds and the many varieties of beings and creatures;

ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੁ ; ਦੀਸੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (237-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the entire world and the visible universe

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗੋ ; ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ॥੫॥ (237-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- all forms of existence shall pass away. ||5||

ਸਹਜ , ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ; ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥ (237-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Praises of the Almighty, meditation, spiritual wisdom and the essence of reality,

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ; ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ ॥ (237-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

eternal bliss and the imperishable true place are obtained.

ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ; ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ ॥ (237-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the Almighty's Glorious Virtues Praises are sung with love.

ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ; ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ ॥੬॥ (237-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There, in the city of fearlessness, He dwells forever. ||6||

ਤਹ ਭਉ ਭਰਮਾ ; ਸੋਗੁ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ (237-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is no fear, illusion (doubt), suffering or anxiety there;

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ; ਮਿਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥ (237-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

there is no coming or going, and no death there.

ਤਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ; ਅਨਹਤ ਆਖਾਰੇ ॥ (237-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is eternal bliss, and the unstruck celestial music there.

ਭਗਤ ਵਸਹਿ ; ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੇ ॥੭॥ (237-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The devotees dwell there, with the Almighty's Praises as their support. ||7||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ (237-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is no end or limitation to the Supreme Almighty.

ਕਉਣੁ ਕਰੈ ; ਤਾ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (237-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Who can recite His contemplation?

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (237-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, unto whom the Almighty showers His Mercy,

ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥੮॥੪॥ (237-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the imperishable home is obtained; in the Saadh Sangat, you shall be saved. ||8||4||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (237-17)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋਈ ਸੂਰਾ ॥ (237-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is a warrior.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋਈ ਪੂਰਾ ॥ (237-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is perfect.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਤਿਸਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (237-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) obtains glorious greatness.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥੧॥ (237-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is freed of suffering. ||1||

ਐਸਾ ਕੋਇ ; ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥ (237-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

How rare is such a person, who kills and casts off doubt (duality).

ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ; ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (237-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By eliminating (killing) doubt (duality), attains attains Raja Yoga, the Yoga of achieving oneness with Almighty while living a balanced worldly life (Raja Yoga-meditation and success). ||1||Pause||

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥ (238-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) has no fear.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (238-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is absorbed in the Naam.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ;
ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ('ਬੁਝੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (238-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) has his desires quenched.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੨॥ (238-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is approved in the Court of the Almighty means one attains salvation. ||2||

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ (238-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is wealthy and prosperous.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ॥ (238-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is honorable.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋਈ ਜਤੀ ॥ (238-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is truly a celibate.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ ॥੩॥ (238-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) attains salvation. ||3||

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਤਿਸ ਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ ॥ (238-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) - his coming to this world is fruitful (auspicious).

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ (238-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is steady and wealthy.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋ ਵਡਭਾਗਾ ॥ (238-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is very fortunate.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੪॥ (238-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) remains awake and aware, night and day in Almighty's meditation. ||4||

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ (238-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is Jivan Mukta, liberated while yet alive.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ (238-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) lives a pure lifestyle.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ (238-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is spiritually wise.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੀ ॥੫॥ (238-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) meditates in his natural character means the meditation remains within consistent all the time. ||5||

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਥਾਇ ਨ ਪਰੈ ॥
ਕੋਟਿ ਕਰਮ ; ਜਾਪ ਤਪ ਕਰੈ ॥ (238-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), one is not acceptable, even though one may perform millions of rituals, chants (Jaap) and austerities (Taap).

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥ (238-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), one does not escape the cycle of reincarnation.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥੬॥ (238-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), one does not escape death. ||6||

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (238-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), one does not obtain spiritual wisdom.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਜੂਠਿ ਨ ਧੋਈ ॥ (238-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), one's impurities (sins) is not washed off.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ॥ (238-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), everything is filthy.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਉਲਾ ॥੭॥ (238-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), virtuous stays detached (Jaola) from mortal. ||7||

ਜਾ ਕਉ , ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ (238-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When the Almighty, the Treasure of Mercy, bestows His Mercy,

ਤਿਸੁ ਭਈ ਖਲਾਸੀ ; ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ (238-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

one obtains release, and attains total perfection.

ਗੁਰਿ ; ਦੁਬਿਧਾ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਮਾਰੀ ॥ (238-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One whose doubt (duality) has been killed (eliminated) by the Guru,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥੮॥੫॥ (238-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

says Nanak, contemplates Almighty. ||8||5||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (238-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ; ਤ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ॥ (238-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When someone attaches himself to the Almighty, then everyone is his friend.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ; ਤ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥ (238-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When someone attaches himself to the Almighty, then his consciousness is steady.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ; ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜ੍ਹਾ ॥ (238-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When someone attaches himself to the Almighty, he is not afflicted by worries.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ; ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ (238-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When someone attaches himself to the Almighty, he is liberated. ||1||

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ ॥ (238-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, unite me with the Almighty.

ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ; ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (238-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is other task for you (mind). ||1||Pause||

ਵਡੇ ਵਡੇ ; ਜੋ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ॥ (238-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The great and powerful people of the world

ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨਾਹੀ ; ਗਾਵਾਰ ॥ (238-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are of no use, you fool!

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ; ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ ॥ (238-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's slave may be born of humble origins,

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਹਿ ॥੨॥ (238-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

but in his company, you shall be saved in an instant. ||2||

ਕੋਟਿ ਮਜਨ ; ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ ॥ (ਮੱਜਨ ਬੋਲੋ) (238-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Hearing the Naam, the Name of the Almighty, is equal to millions of cleansing baths in holy places.

ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ; ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਧਿਆਨ ॥ (238-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on it is equal to millions of worship ceremonies.

ਕੋਟਿ ਪੁੰਨ ; ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (238-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Hearing the Almighty's Bani (Gurbani) is equal to giving millions in alms.

ਕੋਟਿ ਫਲਾ ; ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ (238-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

To know the way, through the Guru, is equal to millions of rewards. ||3||

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤ ॥ (238-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Within your mind, over and over again, think of Him,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ; ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ (238-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and your love of Maya shall depart.

ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ॥ (238-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Imperishable Almighty is always with you.

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ (238-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, immerse yourself in the Love of the Almighty. ||4||

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ; ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੂਖ ॥ (238-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Working desirelessly in His service, all hunger departs.

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ; ਨ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ॥ (238-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Working desirelessly in His service, the Messenger of Death will not be watching you.

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ; ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੁ ॥ (238-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Working desirelessly in His service, you shall obtain glorious greatness.

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ; ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੁ ॥੫॥ (238-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Working desirelessly in His service, you shall become immortal. ||5||

ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ; ਨਹੀ ਡਾਨ ॥ (238-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His servant does not suffer punishment.

ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ; ਨਹੀ ਬਾਨ ॥ (238-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His servant suffers no loss.

ਜਾ ਕੈ ਦਫਤਰਿ ; ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ (238-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In His Court, His servant does not have to answer for his account of deeds.

ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ; ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥ (238-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

So serve Him with as much as you can. ||6||

ਜਾ ਕੈ ; ਊਨ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤ ॥ (238-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is not lacking in anything.

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ; ਅਨੇਕਹਿ ਭਾਤਿ ॥ (238-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty Himself is One, although He appears in so many forms.

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ (238-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By His Glance of Grace, you shall remain exalted (delighted) forever.

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲ ॥੭॥ (238-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

So strive for Him, O my mind. ||7||

ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰੁ ; ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ ॥ (238-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

No one is clever, and no one is foolish.

ਨਾ ਕੋ ਹੀਣੁ ; ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੂਰਾ ॥ (238-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

No one is weak, and no one is a warrior hero.

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ; ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥ (239-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As the Almighty attaches someone, so is he attached.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ; ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥ (239-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He alone is the Almighty's servant, Guru Nanak says who is so blessed. ||8||6||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (239-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji says that the entire lifetime is wasted without remembering Almighty. Guruji also utters the greatness in remembering Almighty.

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ ॥ (239-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, one's life is like that of a snake.

ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ; ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ (239-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This is how the devotee of Maya (faithless cynic) lives, forgetting the Naam, the Name of the Almighty. ||1||

ਏਕ ਨਿਮਖ ; ਜੋ , ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ ॥ (239-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who lives while remembering Almighty, even for an instant,

ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਾਖ ; ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (239-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

lives for hundreds of thousands and millions of days, and becomes stable forever. ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸ ॥ (239-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, one's actions and works are cursed.

ਕਾਗ ਬਤਨ ; ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥੨॥ (239-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Like the crow's beak, he dwells in manure. ||2||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਭਏ ਕੂਕਰ ਕਾਮ ॥ (239-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, one acts like a dog.

ਸਾਕਤ , ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ; ਨਿਨਾਮ ॥੩॥ (239-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The devotee of Maya (faithless cynic) is nameless, like the prostitute's son who is without the father's name and his lineage . ||3||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਜੈਸੇ ਸੀਙ ਛਤਾਰਾ ॥ (239-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, one is like a horned ram.

ਬੋਲਹਿ ਕੂਰੁ ; ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾ ॥੪॥ (239-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The devotee of Maya (faithless cynic) barks out his lies, and his face is blackened. ||4||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਗਰਧਭ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ (239-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, one is like a donkey.

ਸਾਕਤ ; ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ , ਫਿਰਾਹੀ ॥੫॥ (239-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The devotee of Maya (faithless cynic) wanders around in polluted places. ||5||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ ॥ (239-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, one is like a mad dog.

ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ; ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (239-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The greedy, devotee of Maya (faithless cynic) falls into entanglements. ||6||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਹੈ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥ (239-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, he murders his own soul.

ਸਾਕਤ ਨੀਚ ; ਤਿਸੁ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥੭॥ (239-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The devotee of Maya (faithless cynic) is wretched, without family or social standing. ||7||

ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (239-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When the Almighty becomes merciful, one joins the Sat Sangat, the True Congregation.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥੭॥ (239-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Guru has saved the world. ||8||7||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (239-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of a Guru;

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (239-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, I have attained the supreme status.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ (239-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has preserved my honor. ||1||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਧਿਆਇਓ ਮੋਹਿ ਨਾਉ ॥ (239-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, I concentrate on the Name.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (239-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, I have obtained a place of rest. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਸੁਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥ (239-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I listen to the Guru's Word, and chant it with my tongue.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੨॥ (239-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, my speech is like nectar. ||2||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ॥ (239-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Sermon, my selfishness and conceit have been removed.

ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਤੇ ; ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੩॥ (239-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's kindness, I have obtained glorious greatness. ||3||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ ॥ (239-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Sermons, my illusion (doubt) have been removed.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥੪॥ (239-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, I see Almighty everywhere. ||4||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਕੀਨੋ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥ (239-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Sermons, I practice Raja Yoga, the union (Yoga) with Almighty while performing househols life diligently.

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੫॥ (239-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Company of the Guru, all the people of the world are saved. ||5||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ॥ (239-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Sermons, my tasks are resolved.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ॥੬॥ (239-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Sermons, I have obtained the nine treasures. ||6||

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ; ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (239-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whoever places his hopes in my Guru,

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ; ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥੭॥ (239-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

has the noose of death cut away. ||7||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ॥ (239-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Sermon, my good karma has been fruitful.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ; ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥੮॥੮॥ (239-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says meeting with the Guru, I have found the Supreme Almighty. ||8||8||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (239-15)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the following shabad to honour the Guru through whom Almighty is attained;

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ; ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥ (239-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I remember the Guru with each and every breath.

ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (239-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru is my life forces (Pran), the True Guru is my wealth. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ; ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ (239-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Beholding the Blessed Vision of the Guru's sight, I live.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ; ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ (239-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I wash the Guru's Feet, and drink the water. ||1||

ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ; ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (239-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I shall take my daily bath in the dust of the Guru's Feet.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ ॥੨॥ (239-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The egotistical filth of countless incarnations is washed off. ||2||

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ; ਝੁਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ॥ (239-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I wave the fan over the Guru.

ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ; ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਾ ॥੩॥ (239-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In return the Guru gives me His Hand, He saved me from the great fire of Maya. ||3||

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ; ਢੋਵਉ ਪਾਣੀ ॥ (239-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I carry water for the Guru's household;

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ; ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥੪॥ (239-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

from the Guru, I have learned the Way of the One Almighty. ||4||

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ; ਪੀਸਉ ਨੀਤ ॥ (239-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I shall grind the corn for the Guru's household.

ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ; ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤ ॥੫॥ (239-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By His Grace, all my enemies have become friends. ||5||

ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ; ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ (240-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru who gave me my soul,

ਆਪੁਨਾ ਦਾਸਰਾ ; ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥੬॥ (240-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

has Himself purchased me, and made me His servant. ||6||

ਆਪੇ ਲਾਇਓ ; ਅਪਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥ (240-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He Himself has blessed me with His Love.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ; ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ (240-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, I humbly bow to the Guru. ||7||

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ; ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥ (240-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My troubles, conflicts, fears, illusions (doubts) and pains have been dispelled;

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਾਥਾ ॥੮॥੯॥ (240-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

says Guru Nanak, my Guru is All-powerful. ||8||9||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (240-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the prayer before Almighty after one has attained the True Guru;

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ; ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ (240-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meet me, O my Almighty of the Universe. Please bless me with Your Name.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (240-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Almighty' Name (Naam), cursed is the love attached to other (Maya) in this world and the next worls as well. ||1||Pause||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਜੋ ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ ॥ (240-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Naam, one who dresses and eats well

ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ; ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥ (240-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

is like a dog, who falls in and eats impure foods. ||1||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ; ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥ (240-5, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Without the Naam, all occupations are useless, like decorations on a dead body. ||2||

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (240-5, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

One who forgets the Naam and indulges in pleasures,

ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ; ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ॥੩॥ (240-6, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

shall find no peace, even in dreams; his body shall become diseased. ||3||

ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ; ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ ॥ (240-6, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

One who renounces the Naam and engages in other occupations,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ; ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ॥੪॥ (240-6, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

shall see all of his false pretenses fall away. ||4||

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ; ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥ (240-7, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

One whose mind does not embrace love for the Naam

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੋ ; ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥ (240-7, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

shall go to hell, even though he may perform millions of ceremonial rituals. ||5||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਆਰਾਧਾ ॥ (240-7, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

One whose mind does not contemplate the Almighty's Name

ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ; ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥੬॥ (240-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

is bound like a thief, in the City of Death. ||6||

ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ; ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (240-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Hundreds of thousands of ostentatious shows and great expanses

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਝੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥੭॥ (240-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

- without the Naam, all these displays are false. ||7||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥ (240-9, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

That humble being repeats the Name of the Almighty,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧੦॥ (240-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says whom the Almighty blesses with His Mercy. ||8||10||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (240-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਆਦਿ ਮਧਿ ; ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਹੈ ॥
ਸੋ ਸਾਜਨੁ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ ॥੧॥ (240-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind longs for that Friend, who stood during the times in mother's womb, who stand by me during the present time and who will bestow happiness afterlife. ||1||

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ (240-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Love goes with us forever.

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ; ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (240-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The House of Mercy, Protector of the Universe and Perfect Almighty sustains the entire creation. ||1||Pause||

ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ; ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (240-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He shall never perish, and He shall never abandon me.

ਜਹ ਪੇਖਾ ; ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (240-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Wherever I look, there I see Him pervading and permeating. ||2||

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ; ਜੀਅ ਦਾਤਾ ॥ (240-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is Beautiful, All-knowing, the most Clever, the Giver of life.

ਭਾਈ ਪੂਤੁ ; ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ ॥੩॥ (240-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty is my Brother, Son, Father and Mother. ||3||

ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ; ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ (240-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Support of the life forces (Pran); He is my Wealth.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ; ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥ (240-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Abiding within my heart, He inspires me to enshrine love for Him. ||4||

ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ; ਗੋਪਾਲਿ ॥ (240-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Universal Sustainer (Almighty) has cut away the noose of Maya.

ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੫॥ (240-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He has made me His own, blessing me with His Glance of Grace. ||5||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ (240-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty with mind and body, all diseases are healed.

ਚਰਣ ਧਿਆਨ ; ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੬॥ (240-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on His Feet, all comforts are enjoyed. ||6||

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ; ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ , ਬਾਲਾ ॥ (240-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Primal Almighty is Ever-fresh and Ever-young.

ਹਰਿ , ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥ (240-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty is with me, inwardly and outwardly, as my Protector. ||7||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ ॥ (240-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ; ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨ ॥੮॥੧੧॥ (ਸਰਬੱਸੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)

Says Guru Nanak, that devotee who realizes the state of the Almighty, is blessed with the treasure of the Naam. ||8||11||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ (240-17)

Raag Gauree Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji demonstrates how Almighty is obtained through the blessings of a Saint (Guru);

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (240-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥ (240-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Countless are those who wander around searching for Almighty, but they do not find His limits.

ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ; ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ ॥੧॥ (240-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They alone are Your Bhagats, who are blessed by Your Grace. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀਆ ; ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (240-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, I am a sacrifice to You. ||1||Pause||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ;
ਬਹੁਤੁ ਭੈਹਾਰੀਆ ॥ (ਭੈ-ਹਾਰੀਆ ਬੋਲੋ) (240-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Continually hearing of the terrifying path of Messenger of Death, I am so afraid.

ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ; ('ਤੱਕੀ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀਆ ॥੨॥ (240-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have sought the Protection of the Saints; please, save me! ||2||

ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ; ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ ॥ (241-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Fascinating and Beauteous Beloved is the Giver of support to all.

ਗੁਰ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ; (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)
ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥੩॥ (241-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I bow low and fall at the Feet of the Guru; if only I could see the Almighty! ||3||

ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ; ਇਕਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ (241-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Although I have made many friends, but I am a sacrifice to the One alone.

ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ;
ਹਰਿ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥੪॥ (241-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

No one has all virtues; the Almighty alone is filled to overflowing with them. ||4||

ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ; ਸੁਖਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ (241-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

His Name is chanted in all the four directions; those who chant it are embellished with peace.

ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰਿ ; ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੫॥ (241-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I seek Your Protection; Guru Nanak is a sacrifice to You. ||5||

ਗੁਰਿ , ਕਾਢਿਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ; ਮੋਹ ਕੂਪਾਰੀਆ ॥ (241-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Guru reached out to me, and gave me His Arm; He lifted me up, out of the pit of worldly attachment.

ਮੈ ਜੀਤਿਓ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀਆ ॥੬॥ (241-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have won the incomparable life, and I shall not lose it again. ||6||

ਮੈ ਪਾਇਓ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ; ਅਕਥੁ ਕਥਾਰੀਆ ॥ (241-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have obtained the treasure of all; His discourse is beyond description and subtle.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ; ਬਾਹ ਲੁਡਾਰੀਆ ॥੭॥ (241-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In the Court of the Almighty, I am honored and glorified; I swing my arms in joy. ||7||

ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ; ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥ (241-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has received the invaluable and incomparable jewel.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ;
ਕਹਉ ਪੁਕਾਰੀਆ ॥੮॥੧੨॥ (241-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Serving the Guru, I cross over the terrifying worldly-ocean; I proclaim this loudly to all. ||8||12||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ (241-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters sermons on how Gurmukh has swim across this materialistic worldly ocean;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (241-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ; ਰੰਗੋ ॥ (241-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dye yourself in the color of the Almighty's Love.

ਜਪਿ ਜਿਹਵਾ ; ਹਰਿ ਏਕ ਮੰਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (241-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Chant the Name of the One Almighty with your tongue, and ask for Him alone. ||1||Pause||

ਤਜਿ ਹਉਮੈ ; ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਭਜੋ ॥ (241-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renounce your ego, and dwell upon the spiritual wisdom of the Guru.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ; ਧੁਰਿ ਕਰਮ ਲਿਖਿਓ ॥੧॥ (241-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have such pre-ordained destiny, join the Sangat, the Holy Congregation. ||1||

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਗਇਓ ॥ (241-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever you see, shall not go with you afterlife.

ਸਾਕਤੁ ਮੂੜੁ ਲਗੇ ; ਪਚਿ ਮੁਇਓ ॥੨॥ (241-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The foolish, devotee of Maya (faithless cynics) are attached worldly possessions therefore they waste away and die. ||2||

ਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ॥ (241-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Name of the Fascinating Almighty is all-pervading forever.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕਿਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਿਓ ॥੩॥ (241-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Among millions, how rare is that Gurmukh who attains the Name. ||3||

ਹਰਿ ਸੰਤਨ ; ਕਰਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ॥ (241-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Greet the Almighty's Saints humbly, with deep respect.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ; ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੋ ॥੪॥ (241-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You shall obtain the nine treasures, and receive infinite happiness. ||4||

ਨੈਨ ਅਲੋਵਉ ; ਸਾਧ ਜਨੋ ॥ (241-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With your eyes, behold the holy people;

ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਹੁ ; ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥੫॥ (241-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

in your heart, sing the treasure of the Almighty's Name (Naam). ||5||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ; ਮੋਹੁ ਤਜੋ ॥ (241-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Abandon sexual desire, anger, greed and attachment.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ; ਰਹਿਓ ॥੬॥ (241-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Thus you shall be rid of both birth and death. ||6||

ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ; ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥ (241-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pain and darkness shall depart from your heart,

ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ; ਦੀਪ ਬਲਿਓ ॥੭॥ (241-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

when the Guru implants spiritual wisdom within you, and enlightens the lamp of ultimate knowledge. ||7||

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ; ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ ॥ (241-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who serves the Almighty crosses over the desires and pains to the other side (salvation from Maya).

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ , ਜਗਤੁ ਤਰਿਓ ॥੮॥੧॥੧੩॥ (241-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O servant Nanak, the Gurmukh ferries the world across the worldly ocean. ||8||1||13||

ਮਹਲਾ ੫ , ਗਉੜੀ ॥ (241-14)

Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Gauree:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji explains the self-realisation and pleads before Almighty;

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ; ਭਰਮ ਗਏ ॥ (241-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's and Guru's Name with mind and body; illusions (doubts) have been dispelled.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (241-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind has obtained all comforts. ||1||Pause||

ਬਲਤੋ ਜਲਤੋ ਤਉਕਿਆ ; (‘ਤਉਕਿਆ’ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇਓ ॥੧॥ (241-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I was burning in thoughts-like fire and I was being wrapped by it when the Guru sprinkled sandalwood on the Antahkaran only then heart became calm. ||1||

ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ;
ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ ॥੨॥ (241-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The darkness of ignorance has been dispelled; the Guru has lit the lamp of spiritual wisdom. ||2||

ਪਾਵਕੁ ਸਾਗਰੁ ਗਹਰੋ ;
ਚਰਿ ਸੰਤਨ ਨਾਵ , ਤਰਾਇਓ ॥੩॥ (ਚਰ੍ਹਿ ਬੋਲੋ) (241-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The ocean of fire is so deep; the Saints have crossed over, in the boat of the Almighty's Name. ||3||

ਨਾ ਹਮ ਕਰਮ ਨ ਧਰਮ ਸੁਚ ;
ਪ੍ਰਭਿ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਆਪਾਇਓ ॥੪॥ (241-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have no good karma; I have no Dharmic faith or purity. But Almighty has taken me by the arm, and made me His own. ||4||

ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੫॥ ('ਨਾਇਓ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (241-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Destroyer of fear, the Dispeller of pain, the Lover of His Saints - these are the Names of the Almighty. ||5||

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ , ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ;
ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸੰਤ ਓਟਾਇਓ ॥੬॥ (241-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Master of the masterless, Merciful to the meek, All-powerful, the Support of His Saints. ||6||

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ;
ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥੭॥ (241-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am worthless - I offer this prayer in humbleness, My Dear Almighty King: "Please, grant me the Blessed Vision of Your Sight."||7||

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ;
ਸੇਵਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥੮॥੨॥੧੪॥ (241-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has come to Your Sanctuary, my Dear Master; Your servant has come to Your Door. ||8||2||14||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (242-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the ungratefulness of mind-leaded (manmukh) mortals towards Almighty;

ਰੰਗਿ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੋਗਾ ;
ਇਨ ਸੰਗਿ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ (242-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is immersed in the enjoyment of evil desire pleasures; engrossed in them, the blind fool does not understand. ||1||

ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ;
ਸਗਲੀ ਅਵਧ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (242-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

"I am accumulating and I am earning", he says, as his entire life passes away. ||Pause||

ਹਉ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਹਉ ;
ਕੋ ਨਾਹੀ ਮੁਝਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੨॥ (242-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

"I am a warrior, I am the leader and distinguished; no one is equal to me."||2||

ਜੋਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ;
ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥ (242-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

"I am young, cultured, and born of a good family." In his mind, he is proud and arrogant like this. ||3||

ਜਿਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ;
ਕਾਮ ਰਤਿਆ ਨਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ ॥੪॥ (242-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is trapped by his destructive intellect, and indulged in desires wishes which he never forget. ||4||

ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸਖੇ ; ਪਾਛੇ ਤਿਨਹੂ ਕਉ ਸੰਪਾਨੀ ॥੫॥ (242-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Brothers, friends, relatives and companions who live after him - he entrusts his wealth to whom he was attached with. ||5||

ਜਿਤੁ ਲਾਗੋ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ; ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥੬॥ (242-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

That desire, to which the mind is attached, at the last moment, becomes manifest. ||6||

ਅਹੰਬੁਧਿ ਸੁਚਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ; ਇਹ ਬੰਧਨ ਬੰਧਾਨੀ ॥੭॥ (242-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He may perform religious deeds, but his mind is egotistical, and he is bound by these bonds. ||7||

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ;
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੮॥੩॥੧੫॥੪੪॥ ਜੁਮਲਾ (242-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Merciful Almighty, please bless me Your Mercy, that Nanak may become the slave of Your slaves. ||8||3||15||44||Total||

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (242-7)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੧ ॥ (242-7)

Raag Gauree Poorbee, Chhant, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਮੁੰਧ ਰੈਣਿ ਦੁਹੇਲੜੀਆ ਜੀਉ ; ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ (242-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

For the bride, the night is painful; sleep does not come.

ਸਾ ਧਨ ਦੁਬਲੀਆ ਜੀਉ ; ਪਿਰ ਕੈ ਹਾਵੈ ॥ (242-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

The soul-bride has grown weak, in the pain of separation from her Husband Almighty.

ਧਨ ਥੀਈ ਦੁਬਲਿ ਕੰਤ ਹਾਵੈ ; ਕੇਵ ਨੈਣੀ ਦੇਖਏ ॥ (242-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

The soul-bride is wasting away, in the pain of separation from her Husband; how can she see Him with her eyes?

ਸੀਗਾਰ ਮਿਠ ਰਸ ਭੋਗ ਭੋਜਨ ;
ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਏ ॥ (242-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Her decorations, sweet foods, sensuous pleasures and delicacies are all false; they are of no account at all.

ਮੈ ਮਤ ਜੋਬਨਿ ਗਰਬਿ ਗਾਲੀ ; ('ਮੈ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) ('ਮੈਂ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਨਾ)
ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਏ ॥ (242-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Intoxicated with the wine of youthful pride, she has been ruined, and her breasts no longer yield milk.

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ;
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਏ ॥੧॥ (242-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the soul-bride meets her Husband Almighty, when He causes her to meet Him; without Him, sleep does not come to her. ||1||

ਮੁੰਧ ਨਿਮਾਨੜੀਆ ਜੀਉ ; ਬਿਨੁ ਧਨੀ ਪਿਆਰੇ ॥ (242-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

The bride is dishonored without her Beloved Husband Almighty.

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੀ ;
ਬਿਨੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥(ਪਾਵੈ-ਗੀ ਬੋਲੋ) (242-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

How can she find peace, without enshrining Him in her heart?

ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨਾਹੀ ;
ਪੁਛਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ (242-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Without her Husband, her home is not worth living in; go and ask your sisters and companions.

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾਹੀ ; ਵਸਹਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥
ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਜਨ , ਸੰਤੋਖਿ ਮੇਲਾ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਸਹੁ ਜਾਣਿਆ ॥ (242-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, the Name of the Almighty, there is no love and affection; but with her True Almighty, she abides in peace. Through mental truthfulness and contentment, union with the True Friend is attained; through the Guru's Teachings, the Husband Almighty is known.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਸਾ ਧਨ ;
ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥੨॥ (242-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says that soul-bride who does not abandon the Naam, is naturally absorbed in the Naam. ||2||

ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ; ਹਮ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇਹਾ ॥ (242-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Come, O my sisters and companions - let's enjoy our Husband Almighty.

ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖਉਗੀ ਜੀਉ ; ਸਬਦਿ ਸਨੇਹਾ ॥ (242-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

I will ask the Guru, and write His sermons as my love-note.

ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ;
ਮਨਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਣੀਆ ॥ (242-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

The Guru has shown me the True Guru's Hymn (Shabad). The self-willed manmukhs will regret and repent.

ਨਿਕਸਿ ਜਾਤਉ ਰਹੈ ਅਸਥਿਰੁ ;
ਜਾਮਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (242-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

My wandering mind became steady, when I recognized the True One.

ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਸਦਾ ਨਉਤਨ ;
ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਓ ॥ (242-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

The Teachings of Truth are forever new; the love of the Shabad is forever fresh.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਸਾਚਾ ;
ਮਿਲਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥੩॥ (242-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says through the Glance of Grace of the True Almighty, celestial peace is obtained; let's meet Him, O my sisters and companions. ||3||

ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜੀਉ ;
ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥ (242-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

My desire has been fulfilled - my beloved Almighty has manifest Himself within my Antahkaran-like home.

ਮਿਲਿ ਵਰੁ ਨਾਰੀ ; ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (242-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

At the Union of husband and wife, the songs of rejoicing were sung.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸੀ ; (ਰੱਹਸੀ ਬੋਲੋ)
ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥ (242-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Singing the songs of joyful praise and love to Him, the soul-bride's mind is thrilled and delighted.

ਸਾਜਨ ਰਹੰਸੇ ਦੁਸਟ ਵਿਆਪੇ ;
ਸਾਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਹਓ ॥ (242-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

My beloved are happy, and my enemies are unhappy; meditating on the True Almighty, the true profit is obtained.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਤੀ ;
ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਰਸਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ (242-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

With her palms pressed together, the soul-bride prays, that she may remain immersed in the Love of her Almighty, night and day.

ਨਾਨਕ , ਪਿਰੁ ਧਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ;
ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥੪॥੧॥ (242-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Husband Almighty and the soul-bride enjoys together; my desires are fulfilled. ||4||1||

ਗਉੜੀ ; ਛੰਤ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (243-1)

Gauree, Chhant, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji pleads before Almighty-groom.

ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ ;
ਏਕਲੜੀ ਬਨ ਮਾਹੇ ॥ (ਏਕਲ-ੜੀ ਬੋਲੋ) (243-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Hear me, my Dear Husband Almighty - I am all alone in the wilderness of this world surrounded by the forest of Maya.

ਕਿਉ ਧੀਰੈਗੀ ਨਾਹ ਬਿਨਾ ; ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (243-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How can I find comfort without You, O my Carefree Husband Almighty?

ਧਨ ਨਾਹ ਬਾਝਹੁ , ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਬਿਖਮ ਰੈਣਿ ਘਣੇਰੀਆ ॥ (243-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The soul-bride cannot live without her Husband; the night is so painful for her.

ਨਹ ਨੀਦ ਆਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਾਵੈ ; ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ (243-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Sleep does not come. I am in love with my Beloved. Please, listen to my prayer!

ਬਾਝਹੁ ਪਿਆਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਾਰੇ ;
ਏਕਲੜੀ ਕੁਰਲਾਏ ॥ (ਏਕਲ-ੜੀ ਬੋਲੋ) (243-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Other than my Beloved, no one cares for me; I cry all alone in the wilderness.

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ;
ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥ (243-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the bride meets Him when He causes her to meet Him; without her Beloved, she suffers in pain. ||1||

ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਜੀਉ ; ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (243-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

She is separated from her Husband Almighty - who can unite her with Him?

ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮਿਲੀ ਜੀਉ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (243-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Tasting His Love, she meets Him, through the Beautiful Word of His Sermons.

ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ; ਦੀਪਕ ਦੇਹ ਉਜਾਰੈ ॥ (243-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Adorned with the Guru's Sermon, she obtains her Husband, and her body is illuminated with the lamp of spiritual wisdom.

ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀ ; ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੈ ॥ (243-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Listen, O my friends and companions - she who is at peace dwells upon the True Almighty and His True Praises.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ;
ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (243-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Meeting the True Guru, she is ravished and enjoyed by her Husband Almighty; she blossoms forth with the Ambrosial Hymns (Gurbani).

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਧਨ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ;
ਜਾ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥੨॥ (243-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Husband Almighty enjoys His bride when she is pleasing to His Mind. ||2||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਨੀਘਰੀਆ ਜੀਉ ; (ਨੀ-ਘਰੀਆ ਬੋਲੋ)
ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ (243-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Fascination with Maya made her homeless for the real-self (Atma); the false (Maya) looted and made her (jeev) false as well.

ਕਿਉ ਖੂਲੈ ਗਲ ਜੇਵੜੀਆ ਜੀਉ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (243-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How can the noose around her neck be untied, without the Most Beloved Guru?

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ , ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ;
ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ (243-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who loves the Beloved Almighty, and reflects upon the Shabad, belongs to Him.

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ; ('ਨ੍ਹਾਵਣ' ਬੋਲੋ)
ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ (243-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How can giving donations to charities and countless cleansing baths wash off the filth within the heart?

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ ॥ (243-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Almighty's Name (Naam), no one attains salvation. Stubborn self-discipline and living in the wilderness are of no use at all.

ਨਾਨਕ , ਸਚ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ॥੩॥ (243-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the home of Truth is attained through the Guru's Sermons. How can the Mansion of His Presence be known through duality? ||3||

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ; ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥ (243-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

True is Your Name, O Dear Almighty; True is contemplation of Your Sermons pertaining to Almighty.

ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ; ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੋ ॥ (243-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

True is the Mansion of Your Presence, O Dear Almighty, and True is trade in Your Name.

ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ; ਭਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥ (243-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Trade in Your Name is very sweet; the devotees earn this profit night and day.

ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ;
ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥ (243-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Other than this, I can think of no other merchandise. So chant the Naam each and every moment.

ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ; ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥ (243-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The account is read; by the Grace of the True Almighty and with the blessing of True Guru, the Perfect Almighty is obtained.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ (243-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Nectar of the Name is so sweet. Through the Perfect True Guru, it is obtained. ||4||2||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ; ਛੰਤ , ਮਹਲਾ ੩ (243-14)

Raag Gauree Poorbee, Chhant, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (243-14)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ (243-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride offers her prayers to her Dear Almighty; she dwells upon His Glorious Virtues.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (243-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

She cannot live without her Beloved Almighty, for a moment, even for an instant.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ , ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (243-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

She cannot live without her Beloved Almighty; without the Guru, the Mansion of His Presence is not found.

ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ , ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ;
ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ('ਬੁਝਾਈਐ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (243-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Whatever the Guru says, she should surely do, to extinguish the fire of desire.

ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ , ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ;
ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (243-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

The Almighty is True; there is no one else except Him alone. Without serving Him, happiness is not obtained.

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ (243-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says that soul-bride, whom the Almighty Himself unites, is united with Him; He Himself merges with her. ||1||

ਧਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (243-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

The night-like life of the soul-bride is blessed and joyful, when she focuses her consciousness on her Dear Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ;
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (243-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

She serves the True Guru with love; she eradicates selfishness from within.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਭਾਓ ॥ (243-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Eradicating selfishness and conceit from within, and singing the Glorious Praises of the Almighty, she is in love with the Almighty, night and day.

ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ , ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ ॥ (243-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Listen, dear friends and companions of the soul - immerse yourselves in the Guru's Hymns (Gurbani).

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ , ਤਾ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ;
ਨਾਮੇ ਧਰੀ ਪਿਆਰੋ ॥ (244-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Dwell upon the Almighty's Glories, and you shall be loved by your Husband, embracing love for the Naam, the Name of the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੋ ॥੨॥ (244-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the soul-bride who wears the necklace of the Almighty's Name around her neck is loved by her Husband Almighty. ||2||

ਧਨ ਏਕਲੜੀ ਜੀਉ ; (ਏਕਲ-ੜੀ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride who is without her beloved Husband is all alone.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ ॥ (244-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

She is cheated by the love of duality, without the Guru's Shabad.

ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰੇ , ਕਉਣੁ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥ (244-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Without the Shabad of her Beloved, how can she cross over the unswimable worldly ocean? Attachment to Maya has led her astray.

ਕੂੜਿ ਵਿਗੁਤੀ , ਤਾ ਪਿਰਿ ਮੁਤੀ ;
ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥ (244-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Ruined by falsehood, she is deserted by her Husband Almighty. The soul-bride does not attain the Mansion of His Presence.

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ , ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ, ਮਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ (244-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

But she who is attuned to the Guru's Shabad is intoxicated with celestial love; night and day, she remains absorbed in Him.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥ (244-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says that soul-bride who remains constantly steeped in His Love, is blended by the Almighty into Himself. ||3||

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਏ ॥ (244-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

If the Almighty merges us with Himself, we are merged with Him. Without the Dear Almighty, who can merge us with Him?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ;
ਕਉਣੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (244-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Without our Beloved Guru, who can dispel our illusion (doubt)?

ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ , ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ;
ਤਾ ਸਾ ਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (244-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru, illusion (doubt) are dispelled. O my mother, this is the way to meet Him; this is how the soul-bride finds peace.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (244-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Without serving the Guru, there is only pitch darkness of ignorance. Without the Guru, the salvation Way is not found.

ਕਾਮਣਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ , ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ, ਮਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (244-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

That wife who is naturally imbued with the color of His (Almighty) Love, contemplates the Guru's Hymns (Gurbani).

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੧॥ (244-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the soul-bride obtains the Almighty as her Husband, by enshrining love for the Beloved Guru. ||4||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (244-8)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ;
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (244-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without my Husband, I am utterly dishonored. Without my Husband Almighty, how can I live, O my mother?

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ;
ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥ (244-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without my Husband, sleep (peace) does not come, and my body is does not look beautiful although adorned with my bridal dress mean that even virtues and good deeds does not bare fruit without Almighty.

ਕਾਪਰੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ , ਜਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (244-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The bridal dress (virtues and good deeds) looks beautiful upon my body, when I am pleasing to my Husband Almighty. Following the Guru's Teachings, my consciousness is focused on Him.

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ , ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (244-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I become His ever loyal soul-bride forever, when I serve the True Guru; I sit in the Lap (True Congregation) of the Guru .

ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੇਲਾ , ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੀ ;
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (244-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Sermons, the soul-bride meets her Husband Almighty, who ravishes and enjoys her. The Naam, the Name of the Almighty, is the only profit in this world.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ;
ਜਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੧॥ (244-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the soul-bride is loved by her Husband, when she dwells upon the Glorious Praises of the Almighty. ||1||

ਸਾ ਧਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ; ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride enjoys the Love of her Beloved.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੀਉ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (244-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Imbued with His Love night and day, she contemplates the Guru's Hymn (Gurbani).

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ , ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Contemplating the Guru's Hymn (Gurbani), she conquers her ego, and in this way, she meets her Beloved.

ਸਾ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ , ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

She is the happy soul-bride of her Almighty, who is forever imbued with the Love of the True Name of her Beloved.

ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਹੀਐ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (244-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Abiding in the Company of our Guru, we grasp the Ambrosial Nectar; we conquer and cast out our sense of duality.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੇ ॥੨॥ (244-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the soul-bride attains her Husband Almighty, and forgets all her pains. ||2||

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹੁ ਭੁਲੀ ਜੀਉ ; ('ਭੁੱਲੀ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride has forgotten her Husband Almighty, because of love and attachment to Maya.

ਝੂਠੀ ਝੂਠਿ ਲਗੀ ਜੀਉ ; ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ (244-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The false bride (ignorant) is attached to falsehood (Maya); the insincere (faithless) one is cheated by insincerity (evil desires).

ਕੂੜੁ ਨਿਵਾਰੇ , ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੇ ; ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ (244-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

She who drives out her falsehood (Ignorance), and acts according to the Guru's Teachings, does not lose her gamble of life as she is well aware of the truth (Almighty).

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੇਵੇ , ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ;
ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥ (244-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

One who remembers the Guru's Hymn (Gurbani) is absorbed in the True Almighty; she eradicates egotism from within.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ; ਐਸਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੋ ॥ (244-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

So let the Name of the Almighty (Naam) abide within your heart; decorate yourself in this way.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ;
ਜਿਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੩॥ (244-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the soul-bride who takes the Support of the True Name is naturally absorbed in the Almighty. ||3||

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜੀਉ ; ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥ (244-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Meet me, O my Dear Beloved. Without You, I am totally dishonored.

ਮੈ ਨੈਣੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ; ਭਾਵੈ ਅੰਨੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ (244-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Sleep does not come to my eyes, and I have no appetite for food or water.

ਪਾਣੀ ਅੰਨੁ ਨ ਭਾਵੈ , ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਪਿਰ , ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (244-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I have no desire for food or water, and I am dying from the pain of separation. Without my Husband Almighty, how can I find happiness?

ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ , ਜੇ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ;
ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਤਿਵੈ ਮਿਲਾਈਐ ॥ (245-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I offer my prayers to the Guru; if it pleases the Guru, He shall unite me with Almighty.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਘਰਿ ਆਏ ॥ (245-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Giver of peace has united me with Himself; He Himself has come to my home to meet me by manifesting Himself within me.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ;
ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥ (245-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the such soul-bride is forever the Almighty's favorite wife; her Husband Almighty does not die, and He shall never leave. ||4||2||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (245-2)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੇਧੀ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (245-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride is pierced through with the sublime essence of the Almighty, in the state of knowledge through natural character.

ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ (245-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The magnetizer of minds has enticed the being (jeev), and her sense of duality has been easily dispelled.

ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ , ਕਾਮਣਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ (245-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Her sense of duality has been easily dispelled, and the soul-bride obtains her Husband Almighty; following the Guru's Teachings, the eternal love in Almighty is established.

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਭਰਿਆ ; **(ਕੁਸੱਤਿ ਬੋਲੋ)**
ਗਲਤਾਈ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ **(ਗਲਤਾ-ਈ ਬੋਲੋ)** (245-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

This body is filled to overflowing with falsehood, deception and the commission of sins.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ , ਜਿਤੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ;
ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (245-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh meditates, by which the celestial music wells up; without such meditation, filth is not removed.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹਿ ਪਿਆਰੀ ;
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ (245-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the soul-bride who sheds selfishness and conceit from within, is dear to her Beloved. ||1||

ਕਾਮਣਿ , ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ (245-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride has found her Husband Almighty, through the love and affection of the Guru.

ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਜੀਉ ; ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (245-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

She passes her life-night sleeping in peace, enshrining the Almighty in her heart.

ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ , ਮਿਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (245-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Enshrining Him deep within her heart night and day, she meets her Beloved, and her pains depart.

ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਕਾਮਣਿ ; ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (245-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Deep within the mansion of her inner being, she enjoys her Husband Almighty, reflecting upon the Guru's Teachings.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (245-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

She drinks deeply of the Nectar of the Almighty's Name (Naam), day and night; she conquers and casts off her sense of duality.

ਨਾਨਕ , ਸਚਿ ਮਿਲੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ (245-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the happy soul-bride meets her True Almighty, through the Infinite Love of the Guru. ||2||

ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਜੀਉ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (245-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Come, and shower Your Mercy upon me, my most Darling, Dear Beloved Almighty.

ਕਾਮਣਿ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ; ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ॥ (245-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride offers her prayers to You, to adorn her with the Your Sermons.

ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ , ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ (245-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Adorned with the Your Sermons which unites with Almighty, she conquers her ego, and as Gurmukh, her affairs are resolved.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਈ ;
ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (245-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Throughout the ages, the One Almighty is True; through the Guru's Wisdom, He is known.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੀ , ਮੋਹਿ ਸੰਤਾਪੀ ;
ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ (245-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is engrossed in sexual desire, and tormented by attachment. Before whom should she go and plead for help?

ਨਾਨਕ , ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਉ ਨ ਪਾਏ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ (245-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the self-willed manmukh finds no place of rest, without the most Beloved Guru. ||3||

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਭੋਲੀ ਨਿਗੁਣੀਆ ਜੀਉ ;
ਪਿਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (245-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The being (jeev)-like bride is foolish, ignorant, innocent and virtueless; however Her Husband Almighty is beyond mind’s comprehension and Incomparable who still blesses with His mercy.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਐ ਜੀਉ ; ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥ (245-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He Himself unites us in His Union; He Himself forgives us.

ਅਵਗਣ ਬਖਸਣਹਾਰਾ , ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੁ ਪਿਆਰਾ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (245-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride's Beloved Husband Almighty is the Forgiver of sins; He is contained in each and every heart.

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ('ਬੁੱਝਾਈ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (245-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The True Guru has made me understand this understanding, that the Almighty is obtained through love, affection and loving devotion.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (245-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

She remains forever in bliss, day and night; she remains immersed in His Love, night and day.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਾ ਧਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥ (245-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says that soul-bride who obtains the nine treasures, intuitively obtains her Husband Almighty. ||4||3||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (245-16)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਮਾਇਆ ਸਰੁ , ਸਬਲੁ ਵਰਤੈ ਜੀਉ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਜਾਇ ॥ (245-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The sea of Maya is agitated and turbulent; how can anyone cross over this terrifying worldly ocean?

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥਾ , ਜੀਉ ;
ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ॥ (245-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Make the Almighty's Name your Ship, and install the Guru's Hymn (Gurbani) as the Captain.

ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਏ , ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਘਾਏ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ (245-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

With the Shabad installed as the Captain, the Almighty Himself shall take you across. In this way, the difficult worldly ocean is crossed.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥ (245-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through the Leader Guru (Gur+Mukh) one obtains meditation of the Almighty, and thus remains dead from ego while yet alive within the lifetime.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ;
ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (245-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

In an instant, the Almighty's Name erases all the sins derived from the evil deeds, and the body becomes pure.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ;
ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥੧॥ (245-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says through the Almighty's Name, liberation is obtained, and the slag iron (valueless) is transformed into gold (priceless). ||1||

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਜੀਉ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥ (246-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Men and women are obsessed with sex; they did not attempt to understand the method of the recitation of Almighty's Name.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ;
ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥ (246-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Mother, father, children and siblings are very dear, in such attachments one is drowned, even without water.

ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ , ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ;
ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (246-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They are drowned to death without water - they do not know the path of salvation, and they wander around the world in egotism.

ਜੋ ਆਇਆ , ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ;
ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (246-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Although all those who come into the world shall depart but only those who contemplate the Guru shall be saved from the continuous cycle of birth and death.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ;
ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ (246-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those who become Gurmukh and chant the Almighty's Name, save themselves and save their lineage as well.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (246-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Naam, the Name of the Almighty, abides deep within their hearts; through the Guru's Teachings, they meet their Beloved. ||2||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ , ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ;
ਬਾਜੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (246-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without the Almighty's Name, nothing is permenant. This world is just a drama which last for a short time although it looks real while being played.

ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (246-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Implant true Almighty’s meditation within your heart, and trade in the Name of the Almighty.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ , ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ॥ (246-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Trade the Almighty's Name which beyond the mind’s comprehension and shoreless (vast, endless). Through the Guru's Teachings, this wealth of Almighty’s Name is obtained.

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਭਗਤਿ ਇਹ ਸਾਚੀ ;
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ (246-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The selfless service, concentration and meditation are all supportive in attaining Almighty, if one eliminates selfishness and conceit from within.

ਹਮ ਮਤਿ ਹੀਣ , ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅੰਧੇ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (246-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I am senseless, foolish, idiotic and blind (ignorant), but the True Guru has placed me on the Path.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੇ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ (246-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Gurmukhs are adorned with the Guru's Hymn (Gurbani); night and day, they sing the Glorious Praises of the Almighty's Virtues. ||3||

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜੀਉ ;
ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (246-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He Himself acts, and inspires others to act; He Himself decorates us with Gurbani.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ;
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (246-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He Himself is the True Guru, and He Himself is the Gurbani; in each and every age, He loves His devotees.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ , ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ;
ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ (246-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

In age after age, He loves His devotees; the Almighty Himself adorns them, and He Himself enjoins them to meditate Him with devotion.

ਆਪੇ ਦਾਨਾ , ਆਪੇ ਬੀਨਾ ; ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ (246-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He Himself is All-knowing or donor, and He Himself is All-seeing; He inspires one to serve Him selflessly.

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟੇ ; ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (246-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He Himself is the Giver of merits, and the Destroyer of demerits; He causes His Name to dwell within our hearts.

ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਚੇ ਵਿਟਹੁ ;
ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥੪॥੪॥ (246-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak is forever a sacrifice to the True Almighty, who Himself is the Doer, the Cause of causes. ||4||4||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (246-11)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ , ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (246-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Serve the Guru, O my dear soul; meditate on the Almighty's Name.

ਮੰਞਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਹਿ , ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ (246-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Do not leave me, O my dear soul - you shall find the Almighty while sitting within the home of your body.

ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ , ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ;
ਸਹਜੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (246-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

You shall obtain the Almighty while sitting within the home of your body, focusing your consciousness constantly upon the Almighty, with true intuitive faith.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ , ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (246-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Serving the Guru brings great peace; they alone do it, whom the Almighty inspires to do so.

ਨਾਮੋ ਬੀਜੇ , ਨਾਮੋ ਜੰਮੈ ; ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (246-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They plant the seed of the Name, and the Name grows within; the Name abides within the mind.

ਨਾਨਕ , ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ;
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਏ ॥੧॥ (246-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says glorious greatness rests in the True Name; It is obtained by perfect pre-ordained destiny. ||1||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ , ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਜਾ ਚਾਖਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (246-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Name of the Almighty is so sweet, O my dear; taste it, and focus your consciousness on it.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ , ਮੁਯੇ ਜੀਉ ; (‘ਮੁਯੇ’ ਨੂੰ ‘ਮੁਈਏ’ ਬੋਲੋ)
ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਵਾਏ ॥ (246-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Taste the sublime essence of the Almighty with your tongue, my dear, and renounce the pleasures of other tastes.

ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ , ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਏ ;
ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (246-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

You shall obtain the everlasting essence of the Almighty when it pleases the Almighty; your tongue shall be adorned with Gurbani.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ , ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (246-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Meditating on the Naam, the Name of the Almighty, a lasting peace is obtained; so remain lovingly focused on the Naam.

ਨਾਮੇ ਉਪਜੈ , ਨਾਮੇ ਬਿਨਸੈ ; ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ (246-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

From the Naam we originate, and into the Naam we shall pass; through the Naam, we are absorbed in the Truth.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈਐ ;
ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾਏ ॥੨॥ (246-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Naam is obtained through the Guru's Teachings; He Himself attaches us to it. ||2||

ਏਹ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ , ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਧਨ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥ (246-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

O being (jeev)-like husband working for someone else, is like forsaking the bride, and going to foreign countries which means that one abandons the supreme intellect attached to Almighty and engrosses in to desireful deeds.

ਦੂਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਓ , ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ॥ (246-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

In duality, no one has ever found peace, O my dear; you are greedy for poisonous Maya and greed.

ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ , ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ;
ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (246-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Engrossed in greed for poisonous Maya, and deluded by doubt, how can anyone find peace?

ਚਾਕਰੀ ਵਿਡਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ;
ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (246-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Working for strangers (other then Almighty) is very painful; doing so, one sells himself and loses his faith .

ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਾਹੀ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ ॥ (247-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Bound by Maya, the mind is not stable. Each and every moment, it suffers in pain.

ਨਾਨਕ , ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੂਕੈ ;
ਜਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੩॥ (247-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the pain of Maya is taken away by focusing one's consciousness on the Guru's Hymn (Gurbani). ||3||

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਾਵਾਰੁ , ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਏ ॥ (247-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are foolish and crazy, O my dear; they do not enshrine the Shabad (Gurbani) within their minds.

ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ (247-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The delusion of Maya has made them blind, O my dear; how can they find the Way of the Almighty?

ਕਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾਏ , ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ (247-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

How can they find the Way of salvation, without the Will of the True Guru? The manmukhs foolishly display themselves.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ , ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (247-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Almighty's servants are forever comfortable. They focus their consciousness on the Guru's Feet.

ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ;
ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (247-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those unto whom the Almighty shows His Mercy, sing the Glorious Praises of the Almighty's Virtues forever.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥ ('ਬੁੱਝਾਏ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (247-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the jewel of the Naam, the Name of the Almighty, is the only profit in this world. The Almighty Himself imparts this understanding to the Gurmukh. ||4||5||7||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ; ਛੰਤ , ਮਹਲਾ ੫ (247-6)

Raag Gaurree, Chhant, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (247-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ;
ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ (247-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind forsakes the worldly pleasure; and pleads, how to see Almighty, the Great Giver?

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (247-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My Friend and Companion is the Dear Almighty, the Guru protects the entire universe and He determines the Destiny for the entire creation.

ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤਾ , ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ;
ਕਿਉ ਮਿਲਹ ਤੁਝੈ ਉਡੀਣੀਆ ॥ (247-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty, the Architect of Destiny, is the Master of the Maya; how can I meet You as I am Waiting for You?

ਕਰ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ , ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ;
ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ (247-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My hands serve You, and my head is at Your Feet. My mind, dishonored, yearns for the Blessed Vision of Your sight.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ , ਨ ਘੜੀ ਵਿਸਰੈ ;
ਪਲੁ ਮੂਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ॥ (247-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With each and every breath, I think of You, day and night; I do not forget You, for an instant, even for a moment.

ਨਾਨਕ , ਸਾਰਿੰਗ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ;
ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥੧॥ (247-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says I am thirsty, like the rainbird; how can I meet Almighty, the Great Giver? ||1||

ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਜੀਉ ; ਸੁਣਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (247-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I utter a humble request, please listen, O my Beloved Husband Almighty.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ;
ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (247-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind and body are enticed, beholding Your wondrous play.

ਚਲਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ;
ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿਉ ਧੀਰਏ ॥ (ਧੀਰ-ਏ ਬੋਲੋ) (247-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Beholding Your wondrous play, I am enticed; but how can the sad, forlorn bride find contentment?

ਗੁਣਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆਲੁ ਬਾਲਾ ;
ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰਪੂਰਏ ॥ (ਭਰਪੂਰ-ਏ ਬੋਲੋ) (247-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My Almighty is Meritorious, Merciful and Eternally Young; He is overflowing with all excellences.

ਪਿਰ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ , ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ;
ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ (247-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The fault is not with my Husband Almighty, the Giver of peace; I am separated from Him by my own mistakes.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ;
ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (247-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, please be merciful to me, and return home, O my Beloved Husband Almighty. ||2||

ਹਉ ਮਨੁ ਅਰਪੀ , ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ;
ਅਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ ॥ (247-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I surrender my mind, I surrender my whole body; I surrender all my lands.

ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ , ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸਦੇਸਾ ॥ (247-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I surrender my head to that beloved friend, who brings me news of Almighty.

ਅਰਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ , ਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ;
ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (247-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have offered my head to the Guru, the most exalted; He has shown me that Almighty is with me.

ਖਿਨ ਮਾਹਿ , ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਿਆ ;
ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ ॥ (247-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In an instant, all suffering is removed. I have obtained all my mind's desires.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ , ਰਲੀਆ ਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ;
ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ (247-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Day and night, the soul-bride enjoys in bliss; all her anxieties are erased.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ;
ਲੋੜਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ ॥੩॥ (247-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I have met the Husband Almighty of my longing. ||3||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ;
ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ (247-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind is filled with bliss, and congratulations are pouring in.

ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ;
ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ('ਬੁੱਝਾਈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (247-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My Darling Beloved has come (manifest) home (within body) to me, and all my desires have been satisfied.

ਮਿਲਿਆ ਤ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (247-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have met my Beloved Master of the Universe (Almighty), and my companions sing the songs of joy.

ਸਭ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਹਰਖੁ ਉਪਜਿਆ ;
ਦੂਤ ਥਾਉ ਗਵਾਇਆ ॥ (247-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All my friends and relatives are happy, and all traces of my enemies have been removed.

ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰ ਮਹਿ ;
ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ (247-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The unstruck melody vibrates in my body-like home, and the bed of Antahkaran has been made up for my Beloved.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਸਹਜਿ ਰਹੈ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੰਤੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥੪॥੧॥ (247-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I am in celestial bliss. I have obtained the Almighty, the Giver of peace, as my Husband. ||4||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (248-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: During the first compilation of Sri Guru Granth Sahib Ji, Guru Arjun Dev Ji needed the most complete collection of Shabads of Guru Nanak Dev Ji, Guru Angad Dev Ji and Guru Amar Das Ji which was in the possession of Mohan, a son of Guru Amar Das. Guru Arjun Dev Ji sent Bhai Gurdaas to Baba Mohan's home in Goindwal, to request this collection of Shabads. Baba Mohan felt slighted at having been passed over for Guruship — his father, Guru Amar Das, had seen the Divine Light in Guru Ram Das, and had bestowed the Guruship upon him. Mohan refused to answer the door when Bhai Gurdaas knocked, and Bhai Gurdaas returned to Guru Arjun empty-handed.
Guru Arjun then sent Baba Buddha Ji to Baba Mohan's house. Baba Buddha Ji was by then a very old and respected man in the Sikh community, having been a disciple of all the Gurus, from Guru Nanak through Guru Arjun. When Baba Mohan did not answer Baba Buddha's knock, he entered the house

anyway. Inside, he found Mohan in a deep meditative trance. Baba Mohan's younger brother convinced Baba Buddha not to disturb him, and Baba Buddha also returned to Guru Arjun empty-handed.
So it was that in 1603, Guru Arjun found it necessary to go to Baba Mohan's house , to retrieve the Shabads himself. When Guru Arjun approached his house, he called out in a sweet voice, but there was no response. The Guru sat upon his doorstep with a 'Tambura'(Indian Classical Musical Instrument) and began to sing, the Pauri upon completion of the first Pauri Baba Mohan threw open the window and called out to Guru Arjun, "You stole the Guruship from my family, and now you come to steal what remains of my heritage!" in order to test Guruji. Guru Arjun Dev Ji responded with sweet words as in Pauri 2, Baba Mohan opened this room door while grumbling and protesting, muttering about his claim to the Shabads however he knew the orders from his father (Guru Amar Das Ji) was to hand over the Gurbani only to the fifth Guru. Finally, he came down and sat by Guruji, as Guruji continued to sing the third (3) Pauri. Upon listening Baba Mohan Ji bowed down to Guruji feet and respectfully handed the Gurbani Pothi's to Guru Arjun Dev Ji. Guruji uttered the fourth Pauri and blessed baba Mohan Ji after receiving the Gurbani Pothi's;

ਮੋਹਨ , ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ; ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ॥ (248-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, your temple is so lofty, and your mansion is unsurpassed.

ਮੋਹਨ , ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ਜੀਉ ; ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ (248-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, your gates are so beautiful. They are the worship-houses of the Saints.

ਧਰਮਸਾਲ ਅਪਾਰ , ਦੈਆਰ ਠਾਕੁਰ ; (ਧਰਮ-ਸਾਲ ਬੋਲੋ)
ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥ (248-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In these incomparable worship-houses, they continually sing the Praises of the Master.

ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਵਹਿ ;
ਤਹਾ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ (248-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Where the Saints and the Holy gather together, there they meditate on you.

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ;
ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ (248-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Be Kind and Compassionate, O Merciful Almighty; be Merciful to the meek.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ;
ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥੧॥ (248-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I thirst for the Blessed Vision of Your sight; receiving Your sight, I am totally at peace. ||1||

ਮੋਹਨ , ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ; ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ (248-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, your speech is incomparable; wondrous are your ways.

ਮੋਹਨ , ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ ਜੀ ; ਅਵਰ ਸਭ ਰਾਲੀ ॥ (248-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, you believe in the One. Everything else is dust to you.

ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ , ਅਲੇਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਜਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ (248-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You adore the One Almighty, the Unknowable Almighty and Master; His Power gives Support to all.

ਤੁਧੁ , ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ;
ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ (248-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, you have captured the heart of the Primal Being, the Almighty of the World.

ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ , ਆਪਿ ਰਹਿਆ ;
ਆਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ (248-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You Yourself move, and You Yourself stand still; You Yourself support the whole creation.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ;
ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀਆ ॥੨॥ (248-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, please preserve my honor; all Your servants seek the Protection of Your Sanctuary. ||2||

ਮੋਹਨ , ਤੁਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ; ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥ (248-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, the Sat Sangat, the True Congregation, meditates on you; they meditate on the Blessed Vision of Your sight.

ਮੋਹਨ , ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ; ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥ (248-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, the Messenger of Death does not even approach those who meditate on You, at the last moment.

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ;
ਜੋ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ (248-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death cannot touch those who meditate on You single-mindedly.

ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ;
ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾਵਹੇ ॥ (248-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who worship and adore You in thought, word and deed, obtain all fruits and rewards.

ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ , ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ;
ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ **(ਸੁ-ਗਿਆਨਾ ਬੋਲੋ)** (248-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who are foolish and stupid, filthy with urine and manure, become all-knowing upon gaining the Blessed Vision of Your Sight.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਰਾਜੁ ਨਿਹਚਲੁ ;
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ (248-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, Your Kingdom is Eternal, O Perfect Primal Almighty. ||3||

ਮੋਹਨ , ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ; ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੇ ॥ (248-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, you have blossomed forth with the flower of your family.

ਮੋਹਨ , ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ; ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ (248-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, your children, friends, siblings and family have all been saved.

ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨੁ , ਲਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ;
ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (248-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You save those who give up their egotistical pride, upon gaining the Blessed Vision of Your Sight.

ਜਿਨੀ ਤੁਧਨੋ ਧੰਨੁ ਕਹਿਆ ;
ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (248-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death does not even approach those who call you 'blessed'.

ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇ ਨ ਜਾਹੀ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (248-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your Virtues are unlimited - they cannot be described, O True Guru, Primal Being, Destroyer of demons.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਟੇਕ ਰਾਖੀ ;
ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ (248-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, Yours is that Anchor, holding onto which the whole world is saved. ||4||2||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (248-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji,

Prologue: Guru Arjun Dev Ji utter the following shabad as an advice to the mind.

ਸਲੋਕੁ ॥ (ਸਲੋਕ ਮੂਲ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਛੰਤ ਤਿਸ ਦਾ ਟੀਕਾ ਰੂਪ ਹੈ) (248-14)

Salok: (Selok serves as the principal and Chant is the discourse of the Selok)

ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ; ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (248-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Countless sinners have been purified; I am a sacrifice, over and over again, to You.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ , ਪਾਵਕੋ ;
ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾਹਨਹਾਰ ॥੧॥ (248-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says meditation on the Almighty's Name is the fire which burns away sinful deeds like straw. ||1||

ਛੰਤ ॥ (248-15)

Chhant:

ਜਪਿ ਮਨਾ , ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ; ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥ (248-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditate, O my mind, on the House of All (Almighty), the Master of the Universe, the Life of All, the Master of Wealth.

ਧਿਆਇ ਮਨਾ , ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ;
ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਦੁਖ ਫਾਧੋ ॥ (248-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditate, O my mind, on the Almighty, the Destroyer of ego, the Giver of salvation, who cuts away the noose of painful death.

ਦੁਖਹਰਣ , ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ; (ਦੁਖ-ਹਰਣ ਬੋਲੋ)
ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥ (248-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditate lovingly on the Lotus Feet of the Almighty, the Destroyer of distress, the Protector of the poor, the Almighty of excellence.

ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ , ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ;
ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥ (248-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The deceitful path of death and the terrifying worldly ocean of fire (jealousy) are crossed over by remembering the Almighty, even for an instant.

ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ , ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ; (ਕਲਿ-ਮਲਹ ਬੋਲੋ)
ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ , ਅਰਾਧੋ ॥ (248-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditate day and night on the Almighty, the Destroyer of Sins, the Purifier of pollution.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ;
ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥੧॥ (248-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, please be Merciful to me, O Cherisher of the world, Master of the Universe, Almighty of wealth. ||1||

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖ ਹਰੁ ;
ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (248-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, remember the Almighty; He is the Destroyer of pain; the destroyer of fear, the Sovereign Almighty King.

ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥ (248-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Greatest Lover, the House of Mercy, the Enticer of the mind, the Support of His devotees - this is His very nature.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ; ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ (249-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Almighty is the Lover of His devotees; He fulfills the desires of the mind.

ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ; ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ (249-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He lifts us up out of the deep, dark pit of ignorance; enshrine His Name within the mind.

ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ;
ਗੁਣ ਅਨਿਕ , ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥ (249-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The deities, the Siddhas, the angels, the heavenly singers, the silent sages and the devotees sing Your countless Glorious Praises.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੨॥ (249-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, please be merciful, O Supreme Almighty, King. ||2||

ਚੇਤਿ ਮਨਾ , ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ (249-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, be conscious of the Supreme Almighty, the Transcendent Almighty, who wields all power.

ਕਰੁਣਾਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ; (ਕਰੁਣਾ-ਮੈ ਬੋਲੋ)
ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ (249-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is All-powerful, the Embodiment of compassion. He is the Master of each and every heart;

ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ; ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ (249-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Support of the breath of life. He is the Giver of the breath of life, of mind, body and soul. He is Infinite, Inaccessible and Endless.

ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ; ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥ (249-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Embrace the Santuary of the the All-powerful Almighty; He is the Enticer of the mind, who banishes all sorrows.

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹਿ ; ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (249-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All illnesses, sufferings and pains are dispelled, by chanting the Name of the Almighty.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ;
ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੩॥ (249-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, please be merciful to me, All-powerful Almighty; You are the most capable of all powers. ||3||

ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ , ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦਇਆਲਾ ॥ (249-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, sing the Glorious Praises of the Imperishable, Eternal, Merciful Master, the Highest of all and the House of Mercy.

ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ; (ਬਿਸੰ-ਭਰੁ ਬੋਲੋ)
ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (249-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty is the Sustainer of the Universe, the Great Giver; He is the Cherisher (Sustainer) of all.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇਆਲ ਦਾਨਾ ;
ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥ (249-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Cherisher Almighty is so very merciful and wise; He is compassionate to all.

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ; ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ (249-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The pains of death, greed and emotional attachment simply vanish, when Almighty comes to dwell in the soul.

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ , ਸਫਲ ਸੇਵਾ ; ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥ (249-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When the Almighty is thoroughly pleased, then one's service becomes perfectly fruitful.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ , ਇਛ ਪੁਨੀ ;
ਜਪਤ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥੪॥੩॥ (249-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, my desires are fulfilled by meditating on the Almighty, Merciful to the meek. ||4||3||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (249-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjun Dev Ji utter the following shabad as response to a question on how to attain Almighty by a Saint.

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ , ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ ;
ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥ (249-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Listen, O my companions: let's join together and make the effort, to persuade our Husband Almighty by surrendering.

ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ , ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ;
ਮੋਹਹ ਸਾਧੂ ਮੰਤੈ ॥ (249-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renouncing our pride, let's remember Him with the potion (medicine) of devotional worship, and the mantra of the Holy Saints (Guru).

ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਇਆ , ਫਿਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ;
ਇਹ ਰੀਤਿ ਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥ (249-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my companions, when He comes under our power onve He pleased, He shall never leave us again. This is the good nature of the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਜਰਾ ਮਰਣ ਭੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ;
ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥੧॥ (249-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says Almighty dispels the fear of old age, death and hell; He purifies His beings. ||1||

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ , ਇਹ ਭਲੀ ਬਿਨੰਤੀ ;
ਏਹੁ ਮਤਾਂਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥ (249-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Listen, O my companions, to my sincere prayer: let's make this firm resolve.

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ , ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ;
ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦਹਿ ਗਾਈਐ ॥ (249-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the peaceful poise of intuitive bliss, violence will be gone, as we sing the Glorious Praises of the Master of the Universe.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ , ਭ੍ਰਮ ਨਾਸਹਿ ;
ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ (249-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Our pains and troubles shall be eradicated, and our illusions (doubts) shall be dispelled; we will receive the fruits of our minds' desires.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ;
ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥ (249-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says meditate on the Naam, the Name of the Supreme Almighty, the Perfect, Transcendent Almighty. ||2||

ਸਖੀ ਇਛ ਕਰੀ , ਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ; **(ਸੁੱਖ ਬੋਲੋ)**
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥ (249-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my companions, I yearn for Him continually; I invoke His Blessings, and pray that Almighty may fulfill my hopes.

ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ , ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ;
ਪੇਖਉ ਥਾਨ ਸਬਾਏ ॥ (249-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I thirst for His Feet, and I long for the Blessed Vision of His Sight; I look for Him everywhere.

ਖੋਜਿ ਲਹਉ , ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ;
ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ , ਮਿਲਾਏ ॥ (249-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I search for traces of the Almighty in the Society of the Saints; they will unite me with the All-powerful and capable Primal Almighty.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਰਿਜਨੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ;
ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਏ ॥੩॥ (249-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says those humble, noble beings who meet the Almighty, the Giver of peace, are very blessed, O my mother. ||3||

ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ;
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲਿਆ ॥ (249-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my companions, now I dwell with my Beloved Husband; my mind and body are attuned to the Almighty.

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ , ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਲੀ ;
ਮੈ ਆਪਨੜਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ **(ਆਪਨ-ੜਾ ਬੋਲੋ)** (249-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Listen, O my companions: now I sleep well (in peace), since I found my Husband Almighty.

ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਓ , ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ , ਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ ॥ (249-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My illusion (doubt) have been dispelled, and I have found natural peace and tranquility through my Almighty and Master. I have been enlightened, and my heart-lotus has blossomed forth.

ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ;
ਨਾਨਕ , ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਟਲਿਆ ॥੪॥੪॥੨॥੫॥੧੧॥ (249-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have obtained Almighty, the Inner-knower of every heart, as my Husband; Guru Nanak says such marriage shall last forever. ||4||4||2||5||11||